

بەردەوام بۇون لە سەر دىنى خوا

بەردىنەمەن
اللەسقەم
بەردىنەمەن

نەك ساردبوونەوە داپان لە دواى نەو پەرىش ھەولغان

نووسىنى

م. فەرەيدۇن مۇھەممەد

1431 كۆچى

چاپى دووهەم

ناسنامه‌ی کتیبه‌که

﴿ناوی کتیب﴾: به رده‌وام بعون له سهر دینی خوا (الستقامه)

﴿ناوی نوسه‌ر﴾: م. فرهیدون موحه‌مهد.

﴿پیدا چوونه‌وهی﴾: م. صلاح الدین عبدالکریم

﴿سالی چاپ﴾: ۱۴۳۱ کوچی.

﴿شوینی چاپ﴾: چاپخانه‌ی (سیفان).

﴿نوبه‌تی چاپ﴾: چاپی دووه‌م

﴿تیراز﴾: ۱۰۰ دانه.

﴿ژماره‌ی سپاردن﴾: (۱۰۳۷) وه زاره‌تی روشنبیری بو سالی (۲۰۱۰)

﴿بنکه‌ی بلاوکردنه‌وه﴾: کتیبخانه‌ی سیما / چه‌مچه‌مال

ر. موبایل (۰۷۷۰۱۲۳۶۰۸۹).

کشک مافی چاپکردن و له بهرگرننه‌وهی پاریزراوه

پیشکهش بیت به :

﴿ دایک و باوکم به تایبه‌تی . ﴾

﴿ ماموستا و فیرکه‌ره به ریزه‌کانم، نهوانه‌ی دهستیان گرتم و بوونه هوکاری رینمایی کردنم بو سه‌ر ریگای راست . ﴾

﴿ ماموستایانی سه‌رمینبه‌ر میراتگرانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نهوانه‌ی خاوه‌نی بیرو باوده‌ری راسته‌قینه‌ن به گویرده قورئان و سووننه‌ت دهبیژن . ﴾

﴿ هه‌موو خوشک و برایه‌کی جی به جی که‌ری دروشمه ئیسلامیه‌کان و بانگخوازانی گوی نه‌دهر به لومه‌ی لومه‌کاران . ﴾

﴿ هه‌موو که‌سیکی خوچاگرو دامه‌زراو له‌سهر دینی خواه گه‌وره . ﴾

﴿ نهوانه‌ی خوشه‌ویستی ورق لی بوونه‌وهيان ته‌نها له‌به‌رخواه گه‌وره
یه و هه‌ر له و پیناوه‌شدا تی ده‌کوشن . ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضَلٌّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِي لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آتَقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْانِيهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾١٠٦﴾

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ آتَقُوا رَبِّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَهَدَهُ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَآتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ عَنْهُ وَالْأَرْحَامَ﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَّقِيبًا ﴾١﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آتَقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴾٧٠﴾

أما بعد... فإنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيَى هَدْيُ
مُحَمَّدٍ(علیه السلام) وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ وَكُلُّ
ضَلَالٌ لَّهُ فِي النَّارِ.^(١)

(١) ئەم پېشە كىيە پىيى دەوتىرىت (خطبە الحاجة) كەپىغەمبەرلى خوا(عليه السلام) لە دەست پىكى و تارو
ئامۇزگارىيە كانىدا بەرده وام دەي خويىندو ھاوهە خوشە ويسىتە كانيشى (رضي الله عنهم) فيئر دەكرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ أَسْتَقْمُوا تَنَزَّلُ
 عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْرَجُوهُ وَأَبْشِرُوهُ
 بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَيَاءُكُمْ فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشَهِّدُونَ
 أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ ﴿٣١﴾

(فصلت: ٣٠ - ٣١)

پیشه‌کی

خوشکان و برایانی خوینه‌ر السلام علیکم و رحمة الله و برکاته
 هه میشه و به رده‌های سوپاس و ستایش بو خوای میهره‌بان، په روه‌ردگاری به رزوبه
 توانا، چونکه به یارمه‌تی ئه و توانیمان له نوسراویکی تردا بگهینه‌وه خزمه‌تی
 خوینه‌ری به پیز، هه ربویه یه کیک له هره به خششه‌گه وره کانی خوای گه وره
 به سه‌ر به نده کانیه‌وه بربیته له (أگادار کردن‌وه و رونکردن‌وه له دونیادا پیش گهیشتن
 به دوازدز) ئه ویش به ناردنی و هجی بو پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ که موژده‌هرو
 ترسینه‌ر، هه روه‌ها بلاوکردن‌وهی ئه و بانگه‌وازه که خوی له به تاک زانینی خواو
 پزگاربیون له تاریکی گومپایی به ره و پوناکی و پینومینی خواداد ده بینیت‌وه ، وه
 پیزو پله و پایه‌ی خواناسان دیاری ده کات و دهستیان ده گریت تا شادیان بکات به
 به هه شتی پرله نازو نیعمه‌تی خوا، وه پزگاریان بکات و دووریان بخاته‌وه له ئاگری
 بلیس‌هه داری گه رمی دوزه‌خ، وه بیگومان ئه مانه هه مورو له ژیر سایه‌ی دینی پاکی
 ئیسلامدایه و په یوه‌سته به دامه‌زراوی و به رده‌های سه‌ر دینی خوای گه وره، وه
 ئه م به رده‌های میشه وای لی بکات که هه میشه له چاوه‌پوانی مردندا زیان به سه‌ر
 ببات. وه پیویسته تاکی موسولمان ئاگادارو هوشیاریت، بزانیت که ئه م دونیایه‌ی
 ئیمه دلمان پی خوش کرد ووه و به رده‌های له خه میداین لای خوای گه وره نرخی
 باله میشوله‌یه کی نیه و خه لکانیکی زوریشی به پی کرد ووه و راپیچی نیو هه ناوی
 زه‌وهی که به رده‌های سه‌ر ئیمه هه لکری ئه و په یامه پیروزه پیویسته
 ئه وه‌یه که به رده‌های ساره بیونه وه روومان تی نه کات ، که واته بیتاقهت بیوون
 وسارد بیوونه وه پیشه‌ی مرؤشی خاوه‌ن ژیرو چالاک نیه، مه حاله بوکه‌سیک هه لکری
 پیباری خوش‌های سیستان بیت له ((پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لآن و پیشینانی چاک)) دابران و

دانیشتن به روکی بگریت و له دوای ئه مه ممو په رستن و هه ولدانه (ئه گه رخواي گه وره و هری گرتبیت) په شیمان ببیته وه بیگومان ئه وه تنهها له شهیتانه وه یه و ئاره نزوی پیس و چه په ل پالی پیوه ده نیت. به راستی توانه بوکه سیک له دوای گرم و گوری و جمو جول و بانگه واژه وه بگویریت بو که سیکی ساردوسرو تمبه لی و خاوه خلیچک که هه ممو ئه و په یوه ندیه پوحیانه هه بیوو نه یهیلی و به دهستی خوی ئاگر بوخوی خوشبکات (پهنا به خواه گه وره) سه ره رای ئه مانه ش ده بیته هوی دابه زینی ئاستی که سایه تی و خراپ بیونی په یوه ندیه کومه لايه تیه کانی. دواکارم له خواه به خشه رو به توانا دامه زراوه به رده و امیمان پی ببه خشیت له سه ر دینه پرله خوشی و پاداشت دراوه کانی، وه خواه میهره بانیش دلیکی پر له باوه پو بی فیلمان بداتی، تا ئه وکاته (مردن ده گاته سه رمان و دونیای پر له ئازار به جی ده هیلین).

(اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْجِعَ عَلَى أَعْقَابِنَا أَوْ نُفْتَنَ عَنْ دِينِنَا)^(۱)

واته: ئه په روهدگار(خاوه نه هه ممو ناوه جوانه کانت) په نات پی ده گرین له وهی که بگه پینه وه به شوین خوماندا، دوابه دوا، یاخوود که تووشی سه رلیشیوان و فیتنه ببین له دینه که ماندا.

کم. فرهبدون موحه ممهد

۲۰ جمادی دووه می ۱۴۳۱ کوچی

(۱) پارانه وهی تابعی به پیز ابن ابی مليکه یه (په حمه تی خواه لیبیت) آخر جه البخاری (۶۵۹۳).

پیشنهادی به رده‌های بیوون (الاستقامه)

یه‌که‌م: له رووی زمانه وانیه وه.

الاستقامه: مصدر استقام على وزن است فعل، وهو مأخوذ من مادة (قَ وَ مَ) التي تدل على شيء انتصاب او عزم، والى هذا المعنى ترجع الاستقامه في معنى الاعتدال، يقال قام الشيء واستقام.^(۱) سه‌رچاوهی به رده‌وامی یه له سه‌ر شتیک که وه زنه که‌ی ده‌گه‌پیته وه بو وشهی (استفعل) ودهه روه‌ها وده رگیراوه له مادده‌ی (ق و م) که به‌لگه‌یه له سه‌ر شتیک به قیت و وہستاوی و دان به خودا گرت ووه وه وہستابیت، یاخود به مانای مام ناوه‌ندی هاتووه وه ک ده‌لین: شتیک له سه‌ر قاچه‌کانی وہستاوه به جیگیری.

دووه‌م: له زاراوهی شهر عدا

الاستقامه: ﴿ هي الوفاء بالعهود كلها، وملازمة الصراط المستقيم برعاية حد التوسط في كل الأمور، من الطعام والشراب واللباس، وفي كل أمر ديني ودنيوي، فذلك هو الصراط المستقيم ، وأن يجمع بين أداء الطاعة واحتساب المعاشي، وقيل: الاستقامه ضد الاعوچاج، وهي مرور العبد في طريق العبودية بارشاد الشرع والعقل، والمدومة ﴾^(۲) واته: ببریتیله وه فابوون به رامبه ر به و پهیمانه‌ی که داوته به خوا، وه پهیوه‌ست بیوونه به‌ریکای راست به شیوه‌یه کی مام ناوه‌ند پویشتن له سه‌ری، له هه‌موو فه‌رمانه دنیایی و دوارپزه‌کاندا، ئوهش ببریتیله له ریکای راست، ریک خستنیک له نیوان جی به جی کردنی فه‌رمان و گویی‌ایه ل بیوون بوی، وه دوورکه وتنه وه له سه‌ر پیچیه‌کان وه ک ده‌لین: به رده‌های بیوون و راست پویشتن پیچه‌وانه‌ی ساربیوونه وه خوارو خیچ چوونه، وه به رده‌وامی به‌نده له سه‌ر ریکای راست و

(۱) (نصرة النعيم ۳۰۲/۲)

(۲) (التعريفات ۶/۱)

په رستنی خوای گوره و میهره بان به ری نیشاند هریتی شهرع و عهقل و به رده وام بیون. که واته به شیوه یه کی گشتی به رده وام بیون بریتیه له:

﴿ پاست و پهوان و پیک پویشن له سه ریگا پاسته که ئیسلام وه هاوئاست بیون له شته نهینی و ئاشکرا کاندا چ له ناخی مرؤقدا بیت یاخود له هلّس و که وت و کرده وه یدا بیت ، وه بریتیه له لانه دان و ماندو نه بیون وئه ملاوئه و لانه کردن ، هه روہ ها بریتیه له گوئ نه دان و سل نه کردن وه له بانگه وازکه رانی سه ریچکه و پیبازه شهیتانيه کان و هه میشه ش ئاگادریت زیادو که نه کات له دینه که یدا و به رده وام بیت له سه رکرده وه چاک تاکو مردن دیته سه ری و مال ئاوايی ده کات له م دونیا يه دا ﴾

قال سری السقطی (رحمه الله) (خمس من كن فيه فهو شجاع بطل: استقامة على أمر الله ليس فيها روغان، واجتهداد ليس معه سهو، وتيقظ ليس معه غفلة، ومراقبة الله في السر والجهر ليس معه رباء، ومراقبة الموت بالتأهب) ^(۱) واته: سپی سه قه طی (ره حمه تی خوای لیبیت) ده فه رمومیت: پینج شت هن له هه رکه سیکدا بیته دی ئه وه ئازاو چاونه ترس و پاله وانه:

۱- به رده وام بیت له سه ردینی خوا، به لام به بی ئه لام لاو ئه و لاکردن له سه ری

۲- تیکوشان و بپیاردان ، به لام به بی هله .

۳- وریاو به ئاگابیت ، به لام به دانایی یه وه .

۴- هه ست به چاودیری خوا بکات ، به لام به بی پوپامایی .

۵- له چاوه پوانی مردن دا بیت، به لام به و په ری ئاماده کاریه وه .

به رده وام بعون و خوارگری له سه رکام پیگا؟؟

بیگومان پیگاو پیباز زورن بو گه یشن به ئامانچه کان جا هر که سه و به شیوازی تایبه‌تی خۆی پیگایه که لە ده بژیریت و کاری بو ده کات و له پیناویدا خۆی به خت ده کات، بو یه ئەمە گرنگ نیه ئە وە گرنگه تاج راده یه ک ئە و پیگا پاسته یه کە دینى خوا باسى ده کات و هانى مروقە کان ده دات کە له سه ری بىرقۇن و به رده وام بن له سه ری. هە روه ک خواي گەورە دە فەرمۇیت ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالذِّي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الزخرف) واتە: توند ده ست بىگره بە قورئانەی کە بە پیگەی وە حى يە وە نىردا راوه بوت، چونکە ئەی مُحَمَّدٌ ﷺ تۈ لە سەر پیگاپا راستى. ياخود خواي گەورە لە ئايەتىكى تردا دە فەرمۇیت: ﴿إِهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (صراطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة) واتە: ئەی پە روه دىگار پىنومىنیم بکە لە سەر پیگاپا راست، کام پیگا؟! بیگومان پیگا ئەوانەی کە بە خششى خوت پژاندوووه بە سەرياندا نەك پیگا ئەوانەی کە خەشم و قىنت لييان گرتۇوه يان پیگا ئىگەيىان هە روه ک پېشەوا ابن جيري طرىي (پە حمەتى خواي لىيېت) دەريارە (پیگاپا راست) دە فەرمۇیت ﴿الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ﴾ الذي لا عوجاج فيه ﴿﴾ (۱) واتە: ئەو پیگا ئاشكارا ديارە یە کە هيچ خوارى و خىچىپە کى تىدا نىه. هە روهە بازىاتر بۇون كەند وەرە پیگا كان وزانىارى دەريارە يان پىويىستە بىزانىن چەند جور پیگاھە یە وەرپیگا سەرە كىيانەش چەند پېيانى ترى لى دە بىنە وە ﴿﴾

بیگومان (۲) سى جور پیگا ھە یە کە مروقە کان خۆيانى تىدا بىۋىنە وە ئەوانىش:
۱- پیگاپاست: بىتىيە لە و پیگا پاست و پەوانەی کە بە زووتىرين كات و كەم ترىن

ماوه و ئاسانترین شیوه دەتگەيەنتە ئامانچ و مەبەستى دىارى كراو، بەبى
ماندووبۇون و هەلە كردن لە پى روېشتىدا.

۲- پىگاي خوارو خىچ: بىتىيە لە و پىگايەى كە بە سىفەتى خوارو خىچى و لارو
لە ويىرى ناسراوه، وەدەبىتە هوى تىكچۇن و بى لى هەلە بۇنى پىبوارانى پىگاكەو
نەگەيشتن بە ئامانجى دىارى كراوو ماندووبۇون و شەكت بۇون لە و پىگايەدا تا
دەگات بە دوا مەنزلى خراپى خۆى.

۳- پىگاي لادراو: ئەمېشيان بىتىيە لە و پىگايەى كە پىگەيەكى لادراوهولەسەر
سىفەتى راستىتى نەماوهو كە سىكىش دەبىتە هوى لادەرۇئەمەشيان زىاتر لە
ئامانچ و مەبەستى خۆى دوور دەكەويتەوە و ئەو سەرەنجامەى كە مەبەستىتى
بۇي نايەته دى و تەواو لەسەرى ماندوو دەبىت، بەبى ئەوهى پاداشتىشى هەبىت
كەواتە ئىستا زانرا لە جوڭى رىگاكاندا چى بەدى دەكىت، بەلام ئىمە
دەمانەويت ھەلۋىستەيەك بکەين لە سەر ئەو پىگايەى كە مەبەستىمانەو دەمانەويت
لە سەرى بەردەقام و دامەزراو بىن (بەيارمەتى پەروەردگار) چونكە پىگايە كە
مروق دەتوانىت دلى پى خوش بکات و كارىشى لە پىنناودا ئەنجام بىدات بەبى پشۇو
دان ئەم پىگايەش بىڭومان بىتىيە لەپىگاي راست كە خاوهنى چەند سىفەتىكى
تايىتىيە لەوانە:

۱- پىگايەكى ئاشكارا دىارەو بەئاسانى كەسەكان تىيى دەگەن و لە ھەموو
شويىنېكى راستىتى خۆى پاراستووه.

۲- پىگايەكى تەخت و پېتك و مام ناوهندە دوورە لە بەرزى و نزمى و شىيوو دۆلەت
توشى ھەلدىرو ئازار نابىت لەسەرى مەگەر خوت لا بىدەي لەسەرى .

۳- نزىكتىن پىگايە بۆ گەيشتن بەشويىنى مەبەست، چونكە لەسەر روېشتىنى
سەلامەتە و ترسى دواكەوتىن و لى دابرانى نىيە .

- ۴- ئاسانه بەسیفه‌تى لەسەر رویشتنى و لەگەل بەرژەوەندىيەكانى خەلکدایه .
- ۵- رېگايىھىكى فراوانە و بەربلاوه ھەموو كەسيك دەتونانىت بگات پىيى و خۆى تىا ببىنەتىه و كارو كرده وەرى لەسەر ئەنجام بىدات .
- ۶- ئەم رېگايىھىكى پىشتر لەلایەن پېشونانى خۆمانە وە تاقى كراوهتە وە و ترس و بىمى ناوىت، چونكە خەلکانىكى پىيدا رویشتۇرە كەخواي گەورە لىيان پازى بۇوە .
- ۷- دوورە لە گومان و دوو دلى تىايىدا، چونكە خاوهنى شتى پاست و دروستە و پارىزراوه لە دەستى ناحەزان و درۈزنان^(۱) .

ئەم سیفه‌تە بەرزو جوانانە كە خرانە پۇوتەنها لە(رېگايى راست) دا بەدى دەكىيەت و ھەلگران و شوين كە وتوانى ئە و رېگايىھىش خۆشىبەخت و دلىشادن، بەرده‌وام بۇون لەسەر ئەم رېگايىھىش مروۋە دەگە يەنیتە ئە و بەھەشتەي كەخواي گەورە دەفعه‌رمويىت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنَهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنٍ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبه) واتە: خواي گەورە پەيمانى داوه بە پىاوانى باوەردارو ئافرهتاني باوەردار كە بىانخاتە ناواباخ و باخاتى بەھەشتەوە كەپۇوبارە كان بە ژىرييدا دەپۇن، وە بۇ ھەتا ھەتايىش تىيىدا دەمېننە وە، وەجگە لەمەش چەندان خانوو شوينى نىشته جى بۇونيان بۇ ئاماذهكى دووه، وەجگە لەمەش رەزامەندى خوايان بۇ ھەيە كە لەھەموو شتەكان خۆشىترو گەورە ترە، ھەرئە وەش بەختىارى و سەرفرازى گەورە يە .

(۱) (رېگايى راست ژمارە ۱ ل ۸-۷)

مژده‌یه ک بوئه وانه‌ی به رده‌های له سه‌ر پریگای راست

عن جابر بن عبد الله الأنصاري قال:

خرج علينا رسول الله صلى الله عليه وسلم يوماً فقال إني رأيت في المنام كأن جبريل عند رأسي وميكائيل عند رجلي يقول أحدهما لصاحبه اضرب له مثلاً فقال اسمع سمعت أذنك واعقل عقل قلبك إنما مثلك ومثل أمتك كمثل ملك آتخذ دارا ثم بنى فيها بيته ثم جعل فيها مائدة ثم بعث رسولًا يدعى الناس إلى طعامه فمنهم من أجاب الرسول ومنهم من تركه فالله هو الملك والدار الإسلام والبيت الجنة وأنت يا محمد رسول فمن أجابك دخل الإسلام ومن دخل الإسلام دخل الجنة ومن دخل الجنة أكل ما فيها ومن لم يجده عاقبته أو قال: عذبه عذابا شددا^(۱).

جابری کوری عه بدولا (په زای خواي گهوره لیبیت) دده فه رمویت :

پوزیکیان پیغه‌مبه‌ری خواهی لیمانه و ده رکه ووت و هات بولامان فه رمووی: من له خه و مدا بینیم جبریل (سه‌لامی خوای له سه‌ر بیت) هاته لای سه‌رمه وه و هستا، پاشان میکائیل (سه‌لامی خوا له سه‌ر بیت) هاته لای قاچمه وه و هستا، یه کیکیان به‌وی تریانی ووت: ئاده‌ی نمونه‌یه کی بو بھینه‌ره وه، بوئه وه بیه نمونه‌یه حالی خوی بی پوون بکه‌ینه وه، ئه‌وی تریش فه رمووی: ده‌ی ببیسته ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواهی خوای گهوره گوی بیست بکات، وه جوان تیبکه له و نمونه‌یه که بوت ده‌ھینینه وه، خوا تیبت بگه‌یه نیت، وهدل هوشیارت بکات، باش بزانه ئه‌ی محمد و سید^{علیه السلام} وینه و نمونه‌ی تو بیه نوممه‌تکه وه کو وینه ئه‌وه وایه که، پاشایه ک خانوویه کی دیاری کرد ووه، وه ناو خانووکه‌ش تاکه مالیکی تیدایه، له ناو

(۱) أخرجه الترمذى (۲۸۸) قال الحافظ ابن رجب في الفتح (۱۵/۱۸۳)

مالەكەشدا سفره يەك را خراوه خواردنى جۆراو جۆرى لە سەر ئامادە كراوه ، ئىنجا پاشاكە نىردرارويكى خۆى ناردووه بە دواي خەلکانى بانگيان بکات بۇ ئە و دەعوه تە ، جا هەركەسىپك وەلامى نىردراروه كەى دايە وە هوەتات بە دەم دەعوه تە كەوە ، ئە وە دەچىتتە ناو خانووه كەوە پاشان دەچىتتە ناو مالەكەشە وە پاشان لە خواردنە كەش دەخوات ، ئىنجا هەندىك لە مەلائىكە كانى تر لە كەل ميكائىل و جبرائىل دابۇون (سەلامى خوايان لە سەر بىت) و تىيان : بۇ زياتر پۇون بۇونە و ئەم نمونە يە يە بۇ لىك بەدەنە وە با باشتىرلىي تى بگات ، ئەوانىش فەرمۇبيان :

پادشاھكە : اللە يە . كە دىيارى كەرى خانووه كەوە مالەكە يە .

خانووه كە : ئىسلامە . كە خەلکى بۇ بانگ دەكريت .

مالەكە : بەھەشتە . كە داواكارى زۆرە .

نېيردراروه كە : توئى ئەي مۇھەممەد ﷺ كە دەعوه تى خەلک دەكەيت .

جا هەركەسىپك وەلامى ئەو بانگەوازەي تو بىداتە وە و شوين پىگا و سوننەتى تو بکە وىت ئە وە كە سەكە هاتوتتە ناو دىينى ئىسلامە وە ، هەركەسىش هاتە ناو ئىسلامە وە دەچىتتە بە هەشتە وە ، هەركەسىش چووه ناو بە هەشتە وە ئە وە لە جۆرەها خواردنى ئامادە كراو دەخوات ، هەركەسىش لە خواردنە كەى خوارد ماناي وايە بەردەوامە و بۇ هەتا هەتايى تىايىدا دەمەتىتە وە ، بەلام هەركەسىپك پىچەوانەي ئەمە بکات ئە وە ماف خواي گەورە يە كە سزاى بىدات بە سزاىيە كى توند كە ئە وىش دۈزەخە (خواي گەورە پەنامان بىدات) .

ئەي موسولمانى بەرپىز : بىزانە خواي گەورە بەزەيى بە حالماندا بىتە وە بەردەواميمان پى بېھە خشىت ، چونكە تاكە پىگا بۇ پىزگاربۇون لە سزاى ئازارى ناوجۇپ بىريتىيە لە دامەزراوى لە سەر دىينى خوا ، هەروەك خۆشحالى و بە ختە وەريي بۇ زيانى دونياو سەرفرازى و بىردىنە وە يە بۇ رۇژى دوايى ، لەوانە يە ئە و پىگايىيە كە

تو گرتوتنه بهر لیرهوه به درک و دالی سهره ری دهست پی بکات و ئازار به قاچه کانت بگه یه نی، به لام بشزانه کوتایی پیگاکه به ویستی خوای گهوره گول و گولزاره و، هر به رده و امیشه به نده کانی خوای گهوره را پیچی شوینی به رز و خوش ده کات.

رافه کردنی ئایه ته کانی قورئانی پیروز دهرباره‌ی به رده وام بیوون

خوای به رزو میهره‌بان به پاشکاوی و پاسته و خویی له قورئاندا دهرباره‌ی به رده وام بیوون سه رنجی خوینه‌ری راده کیشیت و هانی به نده کانی دهدا که به و سیفه تانه خویان بپارزیننه وه وه دده فه رمویت:

یەكەم: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزُنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) نَحْنُ أَوْلَيُؤْكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا شَتَّهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ (۳۱) نُزِّلَ مِنْ عَفْوٍ رَّحِيمٍ (۳۲)﴾ (فصلت) واته: بیگومان ئه وانه‌ی که و تیان په روهدگارمان الله يه و دانیان نا به وهی که تنهها خوای په روهدگار به پیوه به رو دروستکارو مرینه رو ژینه ره و هه ممو په رستنه کانیش تنهها بوئه و ئه نجام بدریت پاشان له سره ئه و ووتھیه به رده وام و دامه زراوبن، ئه وه خوای گهوره و میهره‌بان له کاتی ناره حه‌تی و نه هامه‌تی ناوگوپو زیندو بیوونه وه دا مه لائیکه‌ی تاییه‌تی پهوانه ده کات بولایان و موژده‌یان پی ده دهن و پییان ده لین: ﴿أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزُنُوا﴾ ترستان نه بیت له پاشه پوختان واته ئه وهی که له مه دوا دیته ریتان وه دل ته نگ و خه فهت باریش مه بن به وهی که مال و مندال تان له دونیادا به جی هیشت ووه، چونکه ئیمه چاودیریان ده کهین، پاشان موژده‌یه کی تریان پیده دهن و پییان ده لین: ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي

كُتْمٌ تُوعَدُونَ ﴿٤﴾ دهی موزده‌تان لیبیت به‌ویه‌هه‌شته‌ی که پیشتر له‌دونیادا به‌لیننان پیدرابوو، بویه نیتر ماندووبوون و ناره‌حه‌تی نه‌ماجا مه‌لائیکه‌کانی خوا ده‌فه‌رمون مزگینی بیت لیتان فه‌رمون و هبشنان نیتر ﴿۵﴾ حَنْ أُولَئِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ﴿۶﴾ نیمه دوست و پالپشتی نیوهین و هه‌روهک چون له دونیاشدا دوست و پالپشتان بیوین تاکو نیوهش گه‌یشتن به‌و شوینه‌ی که به لیننان پی درابوو تا به‌رده‌هام بن له‌سهر کرداری چاکه، جا موزده‌یه‌کی ترتان لیبی نه‌ویش: ﴿۷﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَسْتَهِيَ أَنْفُسُكُمْ ﴿۸﴾ له‌خوشیه نه‌براوه‌کانی به‌هه‌شت و نازو به‌خششه‌کانی ئه‌و جیگایه ئه‌ویه که‌نه‌فس و ناره‌زووتان چی داوابکات یه‌کسه‌رئاماده‌یه، وه‌له‌وهش زیاتر که نیوه به‌بیرتانا نایه‌ت له‌وی ئاماده‌یه و له‌خزمه‌تتندایه، جا پیزی تاییه‌تی هه‌یه ئه‌وهی که له دونیادا پیزی تاییه‌تی دانا بوو بو به‌رنامه‌ی خواو ئه‌ملاو ئه‌ولای نه‌ده‌کردو به‌رده‌هام بیو له‌سهری، هه‌ربویه نُزُلًا مِنْ عَفُورِ رَحِيمٍ ﴿۹﴾ ئه‌م میوانداریه و ئاماده‌کاریه‌ش له لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاریکه‌وه که‌خاوه‌نی دووسیفه‌تی نور جونه له سیفه‌تکان ئه‌وانیش: (غُور) تاوان پوش و لی خوشبووه‌و (رَحِيم) که زوریش به بهزه‌ییه به‌رامبهره‌نده‌کانی.

پیش‌هواو زانای به‌ناوبانگ الماوردي (ره‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت:

ثُمَّ اسْتَقَامُوا (چوان) واتاو مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی هه‌یه له‌وانه:

۱- ثُمَّ اسْتَقَامُوا واته خوای په‌روه‌ردگار به‌تاك وته‌نها بناسی وه‌ره‌سهر ئه‌و شیوه‌یه‌ش به‌رده‌هام بیت له‌سهر په‌رستنی تا ده‌مریت که ئه‌مه‌ش وته‌ی ابوبکر و مجاهد رض.

۲- ثُمَّ اسْتَقَامُوا واته سووربیوون له‌سه‌رگوی پایه‌لی خوای په‌روه‌ردگارو به‌توانا وه به جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی که ئه‌مه‌ش وته‌ی ابن عباس و حسن و قناده‌یه رض.

۳- ثُمَّ اسْتَقَامُوا واته به‌رده‌هام بیوون له په‌رسن‌هکاندا به دل‌سوژی و ئه‌نجام دانی

کرده‌وهی چاک تا ئەوکاته‌ی مردن پیت ده‌گات که ئەمەش وته‌ی

ابو عالیه والسدی رض

۴- ثُمَّ اسْتَقَامُوا واته به رده‌وام بعون له سه‌ر کرده‌وه وه ک چون به رده‌وام ده‌بیت له

وته‌کاندا که ئەمەش ووت‌و بوچونی ماوردی خویه‌تی ره‌حمه‌تی خوا لیبی^(۱)

که واته: کەم نیه به ره‌می به رده‌وامی له سه‌ر دینی خوا به‌وهی که له‌پافه کردنی ئایه‌ت پیروزه‌که‌دا بعون بووه‌وه پاداشتی ئەوکه‌سانه دیاری کرا که قاچیان چه‌سپاوو چه‌قیوه له سه‌ر به‌رنامه‌ی خوا، جا نازانم ساردي و سپری و بی‌تاقه‌ت بعون له سه‌ر په‌رستن‌کان بوچی؟! له کاتیکدا خواي گه‌وره په‌یمانی پشتگیری و یارمه‌تی دانی پی‌داوی. هه‌ربویه کاتیک(حه‌جاجی کورپی یوسفی سه‌قه‌ف) ویستی زانای پایه به‌رز سه‌عیدی کورپی جوبه‌یر(ره‌حمه‌تی خوا لیبیت) بکوژیت، پیشه‌وا سه‌عید داواکاری یه‌کی هه‌بوو که ئەویش بینینی کوره خوش‌ویسته‌که‌ی بwoo، کاتیک ناردیان به دوای کوره‌که‌یدا هات بو‌لای باوکی له کاته‌دا که باوکی به‌و شیوه‌یه بینی ده‌ستی کرده گریان، پاشان پیشه‌وا سه‌عید فه‌رموموی: ئەی کورپی خۆم ئەوه ده‌بینم ده‌گریت! له کاتیکدا سوپاس بو‌خوا له پاش په‌ناواحه‌وت سال به‌رده‌وام بعون و ته‌مەنیکی دورو دیریز له سه‌ر دینی خوا ئیتر مانی باوکت سوودی چی یه؟^(۲)

هه‌ره‌ها پوچیکیان پیغام‌بهری خوش‌ویستمان عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌گات به هاوه‌لی به‌ریز حارثه‌ی کورپی سوراچه(خوا لیتی پاری بیت) پیتی ده‌فه‌رمومیت ئەی حارثه ئاده‌ی هه‌والم پی‌بده بزانم ئەم به‌یانیه‌ت چون کرده‌وه؟ حارثه‌ش(خوا لیتی پاری بیت) فه‌رموموی: بیگومان ئەم به‌یانیه‌م به باوه‌رداری پاسته‌قینه کرده‌وه، ئینجا

(۱) النکت والعيون تفسیر الماوردي (۱۷۳/۵)

(۲) صفة الصفوة (ج ۲ ص ۵)

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى ئەى حارشە بزانە چى دەلىي ئايادەتowanى بىسەلمىنى؟ ئەويش فەرمۇسى بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ توانم بىسەلمىم، من ئەم شەو بەخەبەر يووم تابەيانى و بەردەوام شەو نويژم دەكىد، وە ئەمروش بەرۇشوم و بەم شىيە يە بەيانىم كردەوه، وە ئىستا وادەزانم بە چاوى خۆم عەرشى پەرەردگار دەبىنم وەك ئەو وایه كە بپوانە خەلکانى ناو بەھەشت وسەردانى يەك ترى دەكەن لە ناوخۇياندا، وە وەك ئەوەدىتە بەرچاوم كە بپوانە خەلکانى ناودۇزەخ و دەبىستم كە زىركەيان دىت لە ناوايدا، ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ كەئەمەى لە كورپى سوراقە بىست پىيى فەرمۇسى ئەى كورپى سوراقە ئەوە تو پىگات دۆزىيەتە وە باوهەپى تەواو لە ناو دلتدا جىڭىر بۇوە و بەردەوام بە لە سەرى، سوراقەش ووتى: داواكارىيەكم ھەيە ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەويش ئەوەيە دوعاي شەھىدىم بوبكە، جا پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇي پاپاپىيە وە داوابى لە خوا كرد كە حارشە شەھىد بېيت؟؟ ! پاشان حارسە بەردەوام و جىڭىر بۇو لە سەر دينى خوا تائە وە بۇو جەنگى بەدرەتە پىشە وە حارسەش بەشدارى كرد ئىتر ئەوە بۇو تىرىكەت و داي لەگەر دىنى حارسە و خوپىنى پاكى پژاو شەھىدىبۇو، جا دايىكى حارشە كەناوى پوبەيە كچى نەزر بۇو، كاتىكە هەوالەكەي پىگەيىشت كە حارشە شەھىدىبۇو، يەكسەر چوو بولاي پىغەمبەرى خوا ﷺ پىيى فەرمۇسى: ﴿ يَا أَبْيَ اللَّهِ أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ وَكَانَ قُلَّ يَوْمًا بَدْرُ أَصَابَهُ سَهْمٌ عَرَبٌ فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ وَإِنْ كَانَ غَيْرُ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ قَالَ يَا أَمَّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَانٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى﴾^(١). واتە: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ هەوالەم بەدەرى دەريارە حارسە كورپى سۈيىند بېيت بە خوا بۇي ناگىريم تا نەزانم لە ئەھلى بە

ههشته یان له ئەھلی دۆزدەخ، ئەگەرئەھلی بە ههشته ئەوە نارام دەگرم وەئەگەرنا گریانیک دەگریم زۆر بەتوندو بەرز، جا پىيغەمبەرى خوا ﷺ هەوالى پىیدا كە ئەی دایکی حارسە خۆ بەھەشت تەنها يەك بەھەشت نىيە ، بەلكو بەھەشت بىريتىه لە چەندان باخ و باخات و گول و گولزار، كورەكەى تووش لە هيچيان نەوهستان تاكو كە يشتووه بە فىردىھوسى ئەعلا كە ئەو شوينە بەرزرتىن و خۇشتىن شوينە لە بەھەشتدا، ئىتىر ئەوهبوو دايکى حارسە بە بزەخەندەو دەم بەپىكەنинەوە گەپايەوە بۇ مالەوەوەر دەيىوت (بەخ ... بەخ ئەی حارسە بەپاستى بىردىتەوە) .

دۇوەم: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ﴾ (۱۳) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۴)﴾ (الاحقاف) واتە: ئەوانەي كەوتىيان پەروەردگارمان اللە يەو پاشان لە سەر ئەو وتنەيە بەرددەوام و دامەزارو بۇون، وەبەھىچ شىيۆھىيەك ئەملاؤلا ناكەن وەلە سەرپىگا پاستەكەى ئىسلام بەرددەوام بۇون، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هىچ ترس و بىميڭيانلى نانىشىت وەئەمینن لەپۇزى دوايى، هەروەها ﴿وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ﴾ خەم و خەفتىش پۇويان تى ناكات و دل تەنگ نابن بۇ ئەو مال و مندالەي لە دونيادا بەجييان ھېشتووه، وەپەشيمانىش نىن لەھەي كەلە دونيادا لە سەرى بۇون. جائەوانە ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ھاۋەلائنى ئەو بەھەشتەي خوان كە ئاماذه كراوه بۇيان . وە بە هەتاھەتايىش تىايىدا دەمىننەوەو زيان دەبەنە سەر لەمەودواش لەھە ناخوشى و ماندوو بۇون نامىننەت ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئەمەش پاداشتى ئەو كارو كرددەوانەيە كە ئەوان ئەنجاميان دەدا بەرددەوام و جىڭىر بۇون لە سەرى ھەتا ئەو كاتەي مردن پىيان دەگات . لە راستىدا ترسان لە خواي گەورە يەكىكە لە هەرە سيفەتە زۆر جوان و گەورەكان كە ھەمىشە پىيغەمبەران ھاۋەلائن و پياوچا كان لە بەرامبەريدا داماون ولە زيانى دونيادا خۆيان پىرزا زاندۇتەوە ترسان لە خواي

میهره‌بان ترسان له روزی دوایی که له دونیادا ترساون و ئه و جوره ترسه‌ش واي
کردووه که به رده وام بن له سه رئه و دینه پاک و بیگه رده، هه رووه کو و هبی کورپی
کیسان (ره حمه‌تی خوای لیبیت) ده فه‌رمویت: عبدولای کورپی زبیر(ره زای خوای
لیبیت) نامه‌یه کی ئاموزگاری بونوسیم که تیايدا نوسرا بیو... (بزانه که له
خواترسه کان چهند نیشانه‌یه کیان هه‌یه پیش ناسراون له ناخی خویاندا، ئه ویش
ئه وه‌یه:

۱_ ئارام و دامه زراون له بهرام به ره لاؤ نه هامه‌تیدا.

۲_ پازین به قه‌زاو قه ده‌ری خوا.

۳_ سوپاس گوزارن له بهرام به ره خششه‌کانی خوادا.

۴_ مل که چن له به ردهم حوكمی قورئاندا^(۱).

که واته: ئیستا که سانیک که خوای گهوره ره حمی پی کردوون و دامه زراوو
پاوه‌ستاون له سه ردیفی خوا به دل وزمان دانیان ناوه به ووشە پیروزه‌دا و
به راستیان زانیوه له کرده وه شدا ره‌گی داوه‌ته‌وه، ئه وه دهک پیروزیان بی ئه و
به هه‌شته‌ی که ئاماذه‌کراوه، به راستی تنه‌ها شایان به خویانه و هه رووه
گومانیشی تیدا نیه پاداشت له جوئی کرده وه‌یه، بویه پیویسته له سه ره‌نده‌ی
خوا له هه موو بواره‌کاندا دامه زراوی جاله وه‌ش ترسناک ترئه وه‌یه عبد الله کورپی
مسئود(ره زای خوای لیبیت) ده فه‌رمویت پیغه‌مبه‌ری خوا^{فَوَالذِي} فه‌رمویه‌تی: ﴿فَوَالذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ
عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا
يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا﴾^(۲)

(۱) جامع العلوم والحكم / (ص ۱۴۹).

(۲) رواه ابن ماجة (۷۶).

واته: سویند به و خواهی نفسمی منی به دهسته خه لکی و اتان هه یه به کارو کرده وهی ئه هلی به هه شت کارده کات تا ئه ونده نزیک ده بیت وه له به هه شت تا له نیوان ئه وو به هه شتدا بالیکی ده مینیت، جا نامهی کرده وه کانی پیش ده که ویت و به کارو کرده وهی ئه هلی دوزه خ کار ده کات و ده چیت دوزه خ وه بیان که سی و اتان هه یه به کارو کرده وهی ئه هلی دوزه خ کار ده کات تا نامهی کرده وهی پیش ده که ویت و به کرده وهی ئه هلی به هه شت کار ده کات و ده چیت به هه شته وه.

سی یه م: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۱۲) (هود) واته: ئهی مُحَمَّد^{صلی الله علیه و آله و سلم} خوت و ئه وانهی له گه لтан و هئوانه ش که شوین که وته تن وه ته ویه بیان کرد ووه له هاوه ل بپیاردان و کاری خراپه، دهی به و جو رهی که خوا فه رمانی پی کردووی دامه زراوو به رده وام به له سه ردنی خوا، ئینجا ﴿وَلَا تَطْغُوا﴾ و هسنورو یاساو پیسای په روهر دگار تی مه په پینه و ئه ملاو لا مه که، ده رمه چو له فه رمانه کانی خوا، چونکه به راستی خوا گه وره ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به هر کارو کرده وه یه که ئه نجامی دهدن شاره زایه پی و بینه ره و ده بیینی له راستیدا هیچ که سیک هینده پیغمبری خوا مُحَمَّد^{صلی الله علیه و آله و سلم} خواترس و خوپاریز نه بوه له تاوان و سرپیچی خوا گه وره ، که چی له همان کاتدا خوابی گه وره ئاگاداری ده کاته وه و پی پاده گه یه نیت که دامه زراوبوون له سه ردين کروکی په رستنه کانه، هر له به رئه مه ش بوو عبد الله کوری عه باس (په زای خوایان لیبیت) فه رمووی ئیمامی أبو بکو (خوا لیتی پازی بیت) فه رمووی: ﴿يَارَسُولَ اللَّهِ قَدْ شِبْتَ قَالَ شَيَّثِي هُودٌ وَالْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَسْأَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوَرَتْ﴾^(۱)

(۱) رواه الترمذی (۳۲۹۷).

ئەی پىغەمبەرى خوا^{عَلِيَّةُ} دىبىنин زۆر بە زۇويى پىر بويت، ئە ويش^{عَلِيَّةُ} فەرمۇسى
بەلى: سورە هود و ھاودوستە کانى پىريان كىردىم، سورە هود لە بەرئەوهى
كە ئايەتىكى تىدا يايە فەرمانى پى دەكەت بە بەردهام بیون لە سەر دىن وەك
دەفەرمۇيت: فاستقْمَ كَمَا أَمْرَتَ هَرُوْهَا هَاوَدُوْسْتَهَا كَانِيَيْشِى بِرِيْتِينَ لَهُ
الْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوْرَتْ ئە ويش لە بەرئەوهى باسى
نارپەھەتىكى پۇزى قىامەتىيان تىدا يايە. كەواتە بىزانە ئەگەر بۇ پىغەمبەرى
خوا^{عَلِيَّةُ} بەردهام بیون ھىننە پىيوىست بىت ئەوه بۇ ئىمەى بەندەى خوا زۆر
پىيوىسترو لە ولاتە، خوينەرى بەرپىز ئەم ترسە زۆر گىنگە بوتاكى باوهەدار، چونكە
تاکە پىگايە بۇ مانەوهە دامەزراوى لە سەر پىگا راستەكى ئىسلام و خۆسازدان بۇ
ئەو زۇزەرى كە خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بُنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ
أَتَى اللَّهَ بِقُلْبٍ سَلِيمٍ (۸۹)﴾ (الشعراء) واتە: پۇزىك دا دېت(كەم بەستى پۇزى)
قىامەتە) ھىچ شىتىك سوودى نىيە بۇ مروقە كان نەمال و نەمندال، جىڭ لە دلىكى
ساغ و پاڭ و بىيگەردو بە دوور بىوبىت لە ھاوهە بىياردان بۇ خواى تاك و بە توانا.
چوارەم: ﴿ فَلَذِلَكَ فَادْعُ وَاسْتَقْمِ كَمَا أَمْرَتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنْ كِتَابٍ ﴾ (الشورى / ۱۵) واتە: ئەي مُحَمَّد^{عَلِيَّةُ} لە بەركىشەۋې راڭەندە يى
خاوهە نامە كان، تووش بۇ دىنى خواى گەورە خەلکى بانگ بىكەو ھەربى و شىتىۋە يى
كە خوا فەرمانى پى كردووى و استقْمَ دامەزراوو بەردهام بە، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَه
شويىنى ھەواو ئارەزۇوه كانىيان مەكەوه، چونكە ھەر دەستە و كۆمەلەى دەيە و يى
بەلاي خۆيدا راپىچەت بىكەت ﴿ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ﴾ وە بلى: باوهەرم
ھىينا بە ھەر پەيام و نامە يەك خوا داي بە زاندۇتە خوارەوه. ئەگەر چى جولە كەو
دىيانە كان بىروايان بە ھەندىكى نەبوو، بىيگومان بانگەوازىكەن بولالى خواى كاربىھەجى
ھۆكارييکى زۆر گىنگە بۇ گەيشتن بە ئاماڭ، ئە ويش بە و مەرجەى كە تەنها لە بەر

خوای گهوره میهره‌بان بیت و له ژیرپوشنایی قورئان و سوننه‌تدا بیت، جائمه
بانگ کردنی خه لکه بو سه‌ردینی خوا پاداشتی تایبه‌تی بو ئاماده کراوه و هوکاری
به خته و هریشه بو هه ردوو دونیا. بویه زور گرنگه مروقی بانگ خواز کاتیک بیر له
بانگ کردنی خه لک ده کاته وه بو سه‌ردینی خوا جاری پیش هه مووشت ئه وهی
بانگه‌واری بو ده کات ده بیت له خویدا په نگی دابیت وه و کرد و وهی پیکات،
هه روہ‌ها ده بیت ئه و بانگ کردن‌ش له سه‌ردینی خوا چاو پوشنی بیت ئارامیش بگریت له سه‌ردینی
ئازارو به لاو نه هامه‌تیه کانی، چونکه تاکه که سیک که توشی ناره‌حه‌تی ده بیت
له سه‌ردینی کهی که سانی بانگخوازن هه روہ ک پیشینانمان (ره حمه‌تی خوايان
لیبی) سه‌ردینی ئازاردان و بهندکردن و ده رکردن له سه‌ردینی مال و نیشتمانیان
هه رسورو رودامه زراو بیون له سه‌ردینی و په شیمان نه بیونه‌تاهه وه خوای گهوره ئاوا
وه سفیان ده کات و ده فه رمویت: ﴿وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۱۵)
هود و اته: ئارام بگره له سه‌ردینی به لاو نه هامه‌تیه کان، چونکه خوای گهوره پاداشتی
ئارام گران و چاکه کاران به فیروز نادات. هه رویه پیشه‌وا موجاهد (ره حمه‌تی خواي
لیبی) ده فه رمویت: (أول شهيدة في الإسلام سمية والدة عمار ... أما أبو جهل فطعنها
بحربة في قبلها)^(۱) و اته: یه که مین که سیک که پله‌ی شه‌هیدی پی به خشرابیت له
هاوه لانی پیغه‌مبیری خوا مُحَمَّدَ ﷺ خاتو سومه‌بیهی دایکی عه مماری کوری
یاسر بیوو (ره زای خوايان لیبیت) که تاکه که سیش تیوری داهینا له و سه‌ردنه‌مدا
أبو جهل ی بی باوه‌پی دل پهق بیوو (نه فره‌تی خوای لی بی) که خوشکه سومه‌بیهی
سه‌ردنه‌رزو خوچگری له ناو گه رماو زیخی بیاباندا را ده کشان و شمشیریکی کرد
به سکیدا و شه‌هیدی کرد. که بیگومان ته‌نها هوکار بو ئازاردان و شه‌هیدکردنیان

(۱) أخرجه ابن سعد في الطبقات (٢٤٦-٢٦٥) .

هه رده‌ست گرتن بوو به دینی خواهه و به رده‌های وتنی ئه و ووشە پیروزمانه بوو که مانای يەكتاپه رستى دەبەخشى. هه روهەك ئىستاش دەبىيىن و دەبىيىتىن كەھه مان ئەشكەنجەو ئازار پوو دەكاتە باوه‌پداران و تەنانەت جەنگى دەروونىش هوکارىكى تره كەبوٽە چەكى دەستى دوژمنانى خواو ئازارى موسولمانى پى دەدەن. ئەوه جگە له‌وهى كە ههواو ئاره زۇوش هوکارىكى تره بۆلە خشتە بىردى موسولمانان و راپىچ كردىيان بۆ ناو زۇنگاواو لىلاؤ تاوانە كان. لە بەرئەوه دەبىيىت ھەميشە بەئاڭاوا زىته‌ل بىيت نەبادا رۇزىك لەناكاوخوت بىبىنېتەوه و لە نىيۇ كۆپو كۆبۈونەوهى ههواو ئاره زۇوش پەرستاندا.

پىنچەم: ﴿يُبَيِّنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقُوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضَلِّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعُلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهيم) واتە: خواي پەرورەدگار ئەوانە دامەزراوو جىيگىر دەكات لە سەر دینى خوا كە باوه‌پريان هيئاوه و بىپيارەكانى خوا جى بە جى دەكەن، ئەويش بە هوى وتنى ئەو رىستەيە كە مروۋە جىادەكاتەوەلە بى باوه‌پريەوه بۆ باوه‌پدارى كە بىرىتىيە لە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ جا ئەوانە ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ لە ثىيانى دونياو لە ثىيانى دواپۇزدا خواي گەورە قاچيان چەسپاوجىگى دەكات و بە رەدەهام دەبن لە سەرى بەرنامە كە خوا. هه روهەها ﴿وَيُضَلِّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعُلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ سەتم كارانىش گومراوسەرلىشىۋاو دەكات ئەگەر خواي گەورە بىيەويت شتىك بکات دەيکات. بۇيە زۇر بەئاسانى دەتونىيەت ئەنجامى بىدات و هەركە سېشى بويت پىنۇمۇيىنى دەكات، جا كاتىك كە مروۋە گەپايەوه بولاي خواو تەسلیم كرا بەناو گۆپو خرايە نىيۇ مالە كە ئىرى ئەوه مەلائىكە ئىخوا (سەلاميان لىپېت) دینە سەرى و هەر زۇر زۇو دەست دەكەن بە لىپېرسىنەوه لىي ئەگەر كەسىكى خاونە برواو دامەزراو بۇبىيىت لە دونىارادا ئەوه بىكۈمان بە چاڭتىرىن شىيە پىشوازى لى دەكىرىت و كارئاسانى بۆ دەكىرىت، بەلام (پەنابەخواي

گهوره) ئه گهه به پیچه وانه وه بوروئه چاوه روانی چى دەکریت لە نوینه رېك كە فەرمان پىکراوى تورپەي خوابىت.

شەشم: ﴿وَكُلًا نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۲۰) (ھود) واته: ئەي مۇھەممەد ﷺ ھەوال و بەسەرهاتى ئەو ھەموو پىغەمبەران و گەلانەت بۆ دەگىزىنەوە، ئەو يىش بە وەي كە ﴿مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ تاكو دلەكەت زىاتر دامەزراوو بەھىزىت لە سەر ئەو کارەي دەستت داوهەتى و دلىاش بىت لە راستى كارەكەت وە ﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئامۆژگارى و بىرخىستنەوە يەكىشە بۇ ئەوانەي كە باوهەپدارن. دامەزراوى دل لە سەر دىنى خواي گهوره دەبىتە هوئى زىاب بۇونى باوهەپتە و بۇونى، وە دەشىبىتە هوئى پابەند بۇونى بەندە بە گوئى پايەلى خواي گهوره و مىھەبان، چونكە گومانى تىدا نىه كە دل بەشىكى گهورهى لاشەي مروقى داگىر كردىووه فەرمانى خوى دەكتات وەك نعمان بُنَ بشير (خوالىي رازى بىت) فەرمۇويتى: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْعَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقُلْبُ) ^(۱) واته: گوئىم لە پىغەمبەرى خوابوو (عليه السلام) دەيفەرمۇو: لەناو لاشەدا پارچە گوشتىك ھەيە، جا هەركات ئەو پارچە گوشته چاك و ساغ بوروئە و ھەمۇلاشە بەھۆيە و چاك و سەلامەت و ساغ دەبىت، بەلام بەپىچەوانە و ھەركات ئەو پاچە گوشته خراب و گەندەل بوروئە لاشەكەش ھەموسى خراب و گەندەل دەبىت، (وَهِيَ الْقُلْبُ) ئەو پارچە گوشته ش بىريتىه لە (دل). كەواته دل ئەو دەزگا چالاک و زىندۇوھە يە كە دەتوانىت ھەميشە مروق بەرەو ھەلدىر يان پىيى چاك بەرىت، ھەروەك شوينى

(۱) رواه البخاري (۵۲).

کوبونه وه بیراردانه، له و مه لبنده گه ورده يهدا که خوا دیاري کرد ووه، بؤیه تنهها دلیکیش که بتوانیت خاوهنى ئەم سیفه ته بیت بریتیه له دله ساغ و چاکه کان. هه روهک پیشوا ابن سیرین(په حمه تى خوا لېي) ده فرمۇئى: دلی ساغ ئەو دله يه که بزانى بتهنها اللہ شایهنى په رستنه و خوا يه کي راسته و بى خاوه لە، وه پۇزى دوايش بۇونى هېيە و گومانى تىدا نىه، وه بپواي وابیت که ئەوانەي چوونەتە ناوگۆپە كانىيان ئىستا هەن و خواي گه ورەش زىندوييان دەكتاتە وه^(۱) كەواتە به رده وامى هوڭارە بۆ بىزگار بۇونى بەندە لە خەشم و قىنى خواي گه ورە و مىھرەبان، وه پىيۆستە كەسانى خاوهن جورئەت ھەميشه لە ورە بەرزىدا بىزىن و لە وجۇرە كەسانە بن کە نەترىسن وە مردىن لە سەر ئەو حالەتە پىييان بگات، نەك لەوانە بن (پەنا بەخوا) كە دوودلەن و دلە راوكى وايىان لى دەكتات کە ھەميشه ئەمبەرو ئەو بەرىكەن، ھەر لە بەر ئەم ھۆيەشە كە كۆمەلیك لە سەر حەۋىزى كە وسەر دەردەكىين سەھل بُن سَعْدٍ (رەزاي خواي لېبىت) دە فرمۇيەت: پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇيەتى: (إِنَّى فَرَطْكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ مَرَّ عَلَيَّ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا لَيَرِدَنَ عَلَيَّ أَقْوَامٌ ... فَأَقُولُ إِنَّهُمْ مِنِي فَيَقَالُ إِنَّكَ لَا تَثْدِيرِي مَا أَحْدَثْتُكَ بَعْدَكَ فَأَقُولُ سُحْقًا سُحْقًا لِمَنْ غَيْرَ بَعْدِي)^(۲). واتە: لە پۇزى دويىدا كاتىيە لە سەر حەۋىزى كە وسەرم كۆمەلیك لە ئۆممەتە كەم دىين بولام تا ئاوبخونە وە لە وحەزوھى كە ئەگەركە سېيىك لىيى بخواتە وە ئەو بە هيچ جۈريك جارييکى تر تىنۇرى نابىت، بەلام ئەو كۆمەلە لە ناكاو مەلاتىيەكانى خوا دوورىيان دەخەنە وە دەيان گىرنە وە، وەناھىيلەن هيچى لى بخوتە وە، منىش پىييان دەلىم: ئەوھەچى دەكەن خۆ ئەوانە لە ئۆممەتى منن، ئەوانىش دەلىن: ئەم مُحَمَّدٌ وَآلُهُ تَوَنَّازَانِي

(۱) تفسير ابن كثير (۳/۳۵۲).

(۲) رواه البخاري (6583).

ئهوانه له دوای ده رچوونی تو له دونیا چیان داهینتاوه و چوون پشتاو پشت
هه لگه رانه وه، و هئوانه له سه ردینی خوا نه مان و به رده وامیان نه بیوون، ئینجا مانیش
ده لیم (سُحْقًا سُحْقًا لَمَنْ غَيْرَ بَعْدِي) دهک به هیلاکا بچن و لیم دور بکه ونه وه مادام
له دوای من ئاوا دینتان گوری و وهک خوی نه مان له سه ردی.

حەوقەم: ﴿وَأَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ (النَّفَاثَاتُ ۱۶)
يُعرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعِدًا﴾ (الجِنُّ ۱۷) ﴿الجِنُّ﴾ وَاتَّهُ: بِهِ رَاسِتِي ئَهْ‌گَهْرِ ئَهْ و
خَلِكَهْ بِهِ رَدُوو جُورِی دروست کراوه کانی خواوه له (جن و مرؤوف) بیگانی راستی
ئیسلامیان بگرتایه و به رده وام بیوونایه له سه ردی ئَهْ وه ﴿لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ و کاتَه
ئیمەش ئاویکى زۆرمان پى ده نوشیتن و پیت و فەپو بەره کەت دەکەوتە ناوکیلگە و
باخ و بیستانە کانیانه وه، بیگومان ئَهْ مەش تاقى كردنە وھى خوايى له بومروقە کان،
تا بىزنىت کامیان دامەز زاودە بن وھ هەركە سیش پوو و هەركىپەت لە دینى خواو
پشتى تى بکات واز لە ياد كردنى خواش بېتىت، ئَهْ وھ خوايى گەورە دەيختە
ناوسزاي توندو قورسى خوييە وھ. وھ بشزانىن كە به رده وام بیوون لە سه ردینى خوا
دەبىتە هوئى باران بارىن و ده رچوونى سەوزايى. جايەكتىكى تر لە و بە خشە زۆرانە ھى
كە خوايى گەورە دەبىھ خشىتە بەندە کانى خويى برىتىيە لە پىددانى (ئاوا) كە دەبىتە
ھوئى ئاوه دان كردنە وھو بۈژاندە وھى سەرزەھى و زىندۇو ھىشتىنە وھى مروقە کان
لە سه ردی، بويىھە رکات ئَهْ مە پىچەوانە بۇوە وھ ئَهْ وھ تەنها چاوه پوانى لە ناوجوون و
بە هیلاک چوونى بەندە کانى خوا دە كریت تىايىدا، هەر وھ زۆر بەداخە وھ بۇ مروقە
سېلە و پى نە زانە کانى سەردەمی ئەمرومان سەرە رای ئَهْ مە مۇو بە خشىشە زۆرە
بەلام پىزى نازانى و بگەرە لەگەل ده رچوونى ئَهْ و سەوزايى و بە خشىشانە دا ئَه مان
ھەلدەستن بە ئەنجام دانى بى فەرمانى خوايى گەورە وھ ده رچوون بە مە بەستى
گەشت و سەيران (بەلام بە شىۋە يەكى ئاژەلأنە و دوور لە سىفەتى مروقە بیوون)

به‌وهی که له سه‌رئه و به‌خششی خوا دهست ده‌کهن به خواردن‌وهی مادده هوش‌بهره‌کان و خویان ده‌خنه پیزی بی باوه‌پانه‌وهو هه‌روه‌ها تیکه‌لابوونی هه‌ردوو په‌گهزو شایی کردن و لیدانی موسيقاوگورانی و کات به فيپودان، که‌نه‌مه له دینی خوادا جی‌نایت‌وهو رهت کراوه‌یه، جگه له‌وهی که هیچ ترسیکیان له دلّدا نامینیت به‌رامبهر به خوای گه‌وره که له کات‌دا پق و غه‌زه‌بی خوی دابه‌زینیت و له‌ناویان به‌ریت، هه‌روه‌که‌وهی که نیستا له‌زوربه‌ی ولا‌تاندا ده‌بی‌نریت و ده‌بی‌ستریت، خوای گه‌وره له نایه‌تیکی تردا ده‌فرمومیت: ﴿وَأَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَأَتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الاعراف) واته: ئه‌گه‌ر خه‌لکانی ناو‌وه و گوندو شارانه بروایان بهینایه و له خوای گه‌وره بتتسانایه و هکاریان به به‌رمانه‌ی خوا بکردایه ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه نه‌وکاته نیمه‌ش ده‌رگای گشت خیروفه‌پو به‌ره‌که‌تی خومنان له ئاسمانه‌کانه‌وه بو ده‌کردن‌وهو به‌پووی نه‌واندا والامان ده‌کرده‌وه، و به‌ره‌که‌تی زه‌ویشمان پی ده‌به‌خشیتن که بربیتیه له بیوونی دانه‌ویله و سه‌وزایی، جا هه‌ركات باران باری نه‌وه نینجا سه‌وزایی و دانه‌ویله ده‌توانیت برویت و له زه‌وه بینه ده‌ره‌وه ﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌لام نه‌وان به‌درؤیان زانی و نیمه‌ش گرتنيک نه‌وانمان گرت که پیویست بیووه‌ست کردووه به به‌رده‌های بیوون له سه‌ردینه‌که‌ی خوی، هه‌روه‌ک سری کوبی یه‌حیا (رحمه‌تی خوای لیبیت) فه‌رمومویه‌تی: روزیکیان له‌گه‌ل مالیکی کوبی دینار دابووم (رحمه‌تی خوای لیبیت) ده‌یفه‌رمومو: ئه‌گه‌ر نیستا مه‌لائیکه‌تیک بیت و بلیت با خراپترين کهستان هه‌ستیت و له مزگه‌وته بچیت‌هه ده‌ره‌وه نه‌وه من پیش هه‌مووتان ده‌چمه ده‌ره‌وه. له کاتیکدا ئه‌م پیاوه به‌ریزه له بواری زوهدا

ناوبانگیکی ته اوی هه بیوو(خوالی پازی بیت) ^(۱)
هه شتهم: ﴿ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴾ (الحجر) واته: هه میشه
 په روهردگاری خوت بپهسته تا ئه وکاتهی ده گهیت به یه قین واته(مردن). سه رنج
 دان لەم ئایه ته پیروزهی قورئان ده مان گەیه نیتتە ئه و راستیهی که په رستنی خوا
 گه وردهش هاوکاته له گەل گەیشت بن به کاتی مردن، واته مروف هه میشه له په رستن
 بیزار نه بیت تاکو ئه و کاتهی که مردن ده گاته سه ری و کاتی مال ئاوا ییه تی، به لام
 به داخه وه بو که سانیک که به هەلە لەم ئایه ته گەیشتون یان خویانی لى
 هەلە ده کەن له کاتیکدا کە دەلین: مروف و جن پیویسته تا ئه و کاته خواب په رستن که
 یه قینیان بودیت واته ده گەن به و یه قینه که ((گوایه خومان ناسیووه ده زانین
 مردن ھەیه و راسته و دواروژیش دیت و چاکه و خراپهش پاداشت و سزای
 له سه ر ئیتر ئیمه گەیشتون بەم یه قینه ده کە واته ئیتر په رستنی خوا له سه ر
 ئیمه نه ما)، به لام ئه وانه زور هەلن له بەر ئه وهی خوت ئگەر وابوایه ئه وه
 خوش ویست ترین و به ریزترین بەندەی خوا که پیغەمبەری خوا مُحَمَّد عَلَيْهِ السَّلَامُ بیوو
 تادوا هەناسەی ثیانی به رده وام بیوو له په رستنی خوا وئەنjam دانی نویزو
 ئاموزگاری کردنی هاوه لانی (خوايان لى پازی بیت) هه رووهک (أَنَّ مُعَاذَ بْنَ رَفَاعَةَ
 أَخْبَرَهُ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَامَ أَبُو بَكْرَ الصَّدِيقُ عَلَى الْمُنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَامَ الْأَوَّلِ عَلَى الْمُنْبَرِ ثُمَّ بَكَى فَقَالَ اسْأَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فَإِنَّ أَحَدًا لَمْ يُعْطَ بَعْدَ الْيَقِينِ
 خَيْرًا مِنْ الْعَافِيَةِ) ^(۲) واته: مەعازی کورپی ریفاعە له باوکیه و ده گیتتە و هو
 دەفه رمویت: باوکم ووتی: رۆژیکیان پیشەوا ابو بکری راستگو(خوا لى پازی
 بیت) چووه سه مینبەر پاشان دەستی کرد به گریان و فەرمۇوی پیغەمبەری

(۱) صفة الصفوة (ج ۲ ص ۱۸۹).

(۲) رواه الترمذی (۳۵۵۸).

خواسته‌ای له م شوینه‌دا و له سالی یه که می دا له سه‌ر مینبه‌ر دهستی کرد به گریان و فه‌رموموی: (اسْأَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فَإِنَّ أَحَدًا لَمْ يُعْطَ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنْ الْعَافِيَةِ...). هه‌روهک زانای خواناس عبدالواحد (ره‌حمه‌تی خوا لیبی) ده‌گیریت‌هه‌وه: ده‌فرمومیت: له‌گه‌ل هاوپیمان ویستمان سه‌ر دانی ئافره‌تیک بکه‌ین له‌یه‌کیک له گه‌ره‌که کانی شاری به‌صره، جا پیمان و تین که سه‌ر دانی نه‌که‌ین و نه‌چین بولای، چونکه ناتوانین که بی‌بینین، ئیمه‌ش و تمان بو هیچ شتیک رویداوه؟ و تیان به‌لی! ئه‌وه بو ماوهی ۳ روزه چووه‌ته ماله‌وه و ده‌رگای له سه‌ر خوی داخستووه و هه‌میشه و به‌رده‌هام ده‌گریت، ئیمه‌ش و تمان بوچی ده‌گری مه‌سله چی یه؟ و تیان له‌به‌رئه‌وهی ته‌نها می‌رووله‌یه کی کوشتووه ده‌ترسیت خوا لی خوش نه‌بیت^(۱).

نویمه: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَانَ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اتَّقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴾ (الحج) (۱۱) واته: له ناو خه‌لکیدا که‌سانی واهن که به شیوه‌یه ک خوا ده‌په‌رسن له که‌ناریکی کی‌سلامه‌تیدان و لارو له‌ویرانه مامه‌له ده‌کهن، هه‌ركات که تووشی خیریک یان خوشیه ک بوو، ئه‌وه دل خوش و ئارام ده‌بیت، یه‌کسه‌ر دانی پی دا ده‌نیت و ده‌لیت به‌پاستی ئه‌مه دینیکی راست و باشه، به‌لام ئه‌گه‌ر ناخوشی یان ئازاریک پووی تی کرد یه‌کسه‌ر هه‌ل ده‌گه‌پیت‌هه و واز له کی‌سلام ده‌هینیت و ده‌لیت ئه‌مه دینیکی خراپه. جا به‌م هه‌لویسته خوی خساره‌تمه‌ند ده‌کات و ژیانی دونیا و قیامه‌تی له ده‌ست ده‌دات. بی‌گومان مه‌سله‌لی عیباده و په‌رسنی خوا گه‌وره یه‌کیکه له چله پوچه‌کانی دینی خوا، که به مانای مل که‌چ بون و زه‌لیلی دیت بو خوا گه‌وره سی جو ره‌ستنی سه‌ر کی هه‌یه که‌بریتین له په‌رسنی خوا به

(۱) صفة الصفوة (ج ۱ ص ۲۱۳)

(دل) و (زمان) و (کرده و) (جا په رستنی خوا به دل نه وه یه و هک شیخ حه سنه نی به صری (رہ حمه تی خوای لیبیت) ده فه رمویت : (الْإِيمَانُ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ) و اته باوه ر نه وه یه که له دلدا جیگیر بیت و هک درداریش پاستیتی نه وه و بسه لمینی هروه ها په رستنی خوابه زمان نه وه یه که به یادی خواو پارانه وه و سوئند خواردن و داوای یارمه تی کردن ته نه له خوای گهوره بیت و بهس، نعمان بن بشیر رض ده فه رمویت : پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فه رمویه تی (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ)^(۱) و اته: پارانه و خوی له خویدا په رستنی خوابیه . هروه ها په رستنی خوا به کردار بریتیه له نه نجام دانی نویزو پوژوو نه زرو تیکوشان له پیناوی خواو حج و هتد که و اته په رستنی خوا به هه موو جو ره کانیه وه هوکاره بو به رده وام بیوون له سه ر دینی خوای گهوره، له برئه وهی ه رکاتیک مرؤه ویستی تاوان نه نجام بدات ختوردی بروابیوون به خوا دیت به دلی داو واز له و تاوانه ده هینیت و نایکات که نه مهش مانایه کی گشتگیری هه یه، له گه ل نه وهی که هه میشه پیری شهیتان و دوسته کانی له بو سه دان بو که سی خاوه ن برو او دامه زراو له سه ر دین، خوای گهوره ش ئاگاداری کرد و نه ته و که شهیتان نه په رستن و گوی پایه لی بو نه که بن و هک ده فه رمویت : ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَذُولٌ مُّبِينٌ﴾ (۶۰) (یس) و اته: نهی نه وهی ئاده م ئایا ئیمه ب للینمان لی و هرنه گرتن که ئیتر گویر پایه لی شهیتان نه کهن و نه په رستن، چونکه شهیتان دوزمنی ئاشکرای ئیو ویه .

(۱) رواه أبو داود (۱۴۷۹) والترمذی (۲۹۶۹) و ابن ماجة (۳۸۲۸) .

گوئیزیریک له فه رموده کانی پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده رداره به رده وام بیوون و دامه زراوی له سه ردینی خوا.

یه که م: هاوه‌لی خوش ویست (عَنْ سُقِيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التَّقَفِيِّ) فه رمومی: قُلْتُ
یا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا بَعْدَكَ . (وَفِي حَدِيثِ أَبِي أُسَامَةَ
عَيْرَكَ) قَالَ قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ فَاسْتَقْمَ) ^(۱) وَاتَّه: وَوَتَمْ ئَهی پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دوته یه کم
پی بلی له ئیسلامدا که زور پوون و ئاشکرابیت به لامه وه، وه پرسیار له کسی تر
له باره یه وه نه که م دوای تو، له پیوایه تی ابی ئوسامه (خوالی پازی
بیت) ده فه رمومیت (غهیری تو) جا پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فه رمومی: بلی باوه پی ته وام
به خوا هیناوا پاشان له سه ره و باوه رهینانه به رده وام و دامه زراو به.

بیگومان ئه م فه رموده به ریزه چهند سوودو روویه کی لی ده خویندریت وه له وانه:
أ- سوور بیوونی هاوه لان (خوايان لی پازی بیت) له سه ره و هرگرتنی زانست و زانیاری له
پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ و کار پیکردنی.

ب- به ته نگه و هاتنی دینه که بیان و شوین پی هله لگرتنی خوش ویستمان عَلَيْهِ السَّلَامُ له هه مومو
کارو وته و هه لس و که و تیکدا.

ج- باوه رهینانی ته اوو به راست زانینی به رنامه ای خوا، به وهی که ته نهها خوای گه وره
به دی هینه ره و هه رخوی شایه نی په رستنه و ته نهها ئه ویشه که خاوه نی سیفه تی
به رزو پاک و ته اووه و هه رخوشی هه بیوه و هه ره ویش ده مینی.

د- به رده وام و دامه زراو له سه ردینی خوا، به بی ئه وهی بی تاقه تی و ساردي و سری
پووت تی بکات، تا مردن پیت ده گات. که واته: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

قال: قالَ رسولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوةَ الإِيمَانَ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَ إِلَيْهِ مِمَّا سَوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَ الْمَرءَ لَا يُحِبُهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ^(١) وَاتَّهُ: ئەنەسى كۆپى مالك (خوالى پازى بىت) دەفەرمۇيت: سى شىت هەن لە ھەركەسىكدا بىتتە دى ئەوه تامى باوهرى چىشتىووه، ئەويش: خوا پاشان پىغەمبەرى خواى لە ھەموو شىت زىاتر خوشبوىت، كەسىكىشى خوشبوىست تەنها لە بەر خوا خوشى بوىت، وە پىيى ناخوش بىت و رقى لە وە بىتتە وە كە بگەرىتتە وە بۆسەر بى باوهرى ھەروەك ئەوهى كە پىيى ناخوش بىت بچىتتە ناو ئاڭگەرە.

دوووه: (عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ قَالَ مَنْ هَذِهِ قَالَتْ فُلَانَةُ تَذَكَّرُ مِنْ صَلَاتِهَا قَالَ مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمْلِلُ اللَّهُ حَتَّى تَمْلُوا وَكَانَ أَحَبَ الدِّينِ إِلَيْهِ مَادَمَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ^(٢))

واتە: خاتۇوعائىشە (رەزاي خواى لېپىت) دەفەرمۇيت: پىغەمبەرى خواىلەت بولامان لە وکاتەدا ئافرەتىكىم لابۇو، فەرمۇوى ئەى عائىشە ئەم ئافرەتە كى يە؟ وۇتم: ئەوه فلانە ئافرەتە، باسى نويژەكانى دەكتات، فەرمۇوى بى دەنگ بە، ھىننە كار بکەن كەلەتواناتاندا بىت سويند بە خوا خواى گورە لېتانا بى تاقەت و بىزاز نابىت تاكو ئىۋە بىزاز دەبن، و بشزانە خوشەویست ترىن دىن بەلای خواوه ئەوه يە كە بەندە بەردەوام بىت لەسەرى. جا لەم فەرمۇودەيەوە ئەوه فير دەبىن كە: أ- ئافرەتان ھەميشە پرس و پاۋىشىان بە يەكترى كردۇوە و قوتابى و مامۆستايەتى يەك بۇونە .

ب- شەرم نەكىدن و سوورىبۇونى ئافرەتان لە وەر گرتىن و تى گەيشتنى زانىارى و

(١) رواه البخاري (١٦) .

(٢) رواه البخاري في كتاب الإيمان (٤٣) ومسلم في كتاب الصلاة المسافرين قصرها (٧٨٢)

فیقهی دینه که یان.

ج- به ده نگه و هاتنی خوش ویستمان بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بونه افره تان و شی کردن و هو تی گه یاندنی دینه که یان به ته اوی.

د- ئه نجامدانی کرد و هو، به لام له بی تاقهت بعون و وه رس لی بی بعون به دوور بیت. با که میش بیت.

ه- به ده ست هینانی خوش ویستی خوا به هوی به رده وامی و دامه زراوی له سه دین.

هر کات به نده بهندایه تی خوا کرد با که میش بیت زور باشتره له که سیک که بهندایه تی نه کات یان بیکات به زوری و به لام تاوتاوبیت و دابرانی تیدابیت، وه پیویسته موسولمان به گویره هی توانای خوی ئه رک بخاته سه رشانی، چونکه ئه گه ر پیچ وانهی ئه مهی کرد پهنا به خوا ئه وه کار دان وهی خراپی ده بیت و تووشی سار بعونه وه ده بیت، هر بویه راسته پی دینی خوا ئه وه یه که مروف هنگاو به هنگاو بچیته پیش و ههول بادات زیاتر سوننه ته کان جی به جی بکات و کاره خیره کانی بخاته پیش هه مو کاره کانی تریه وه، هه روکه پیغمه بری خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فه رمویت: (خُذُوا مِنِ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَسْأَمُ اللَّهُ حَتَّىٰ تَسْأَمُوا) ^(۱) واته: هیندله له په رستنه کان وه ریگرن به ئه نهادزه بیزار نه بعون تان لی، وه ئه وهی که له توانانندایه، چونکه خوا گه وره بیزار نابیت هه تا نیوه بیزار نه بن لی.

سیه م: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَارِبُوا وَسَدِّدُوا وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَنْ يَنْجُو أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْتَ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَعَمَّدَنِيَ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَأَضْلِلُ^(۲)). واته: ئه بو هوره یره (خوالی رازی بیت) ده فه رمویت: پیغمه بری

(۱) رواه مسلم (۱۸۶۹).

(۲) رواه البخاري (۵۶۷۳) و مسلم (۲۸۱۶)

خوا ^{صلی الله علیہ وسلم} فه رموویه تی: و هرن و لیم نزیک ببنه وه به وهی که فه رمامن پی کردون، و هر پاست و دروست بپون له سه رئوهی که نزیکن لیی، و هباش بزانن که هیچ که س و هئیوه بزگاری نابیت لاه سزای دوزه خ به شانازی کردن به کرده وهی خویه وه، و نمان ئی پیغه مبه ری خوا ^{صلی الله علیہ وسلم} توش، فه رمووی به لی ته نانه ت منیش بزگارم نابیت، مه گهر خوا به به زهی و سوژی خوی دامپوشیت و چاکهی خویم له گه ل بکات. و هئوهی له م فه رمووده به پیزه وه لیی سوود مهند ده بین ئوهیه که :

۱- و شهی قاربوا هاتووه که به مانای نه زیاده رهیوی بکریت له دیندا و هنه که م پهی و لی قرتاندنی. ئه مهش تایبته به وانهی که دهیانه ویت به هوی زیاتر نزیک بیوونه وه له خوا خویان دده نه به ر زیاد ئه نجامدانی هندیک کرده وه که دواتر ده بیتنه هوی به فه تاره دانیان.

۲- و شهی سدُّدوا هاتووه که به مانای سور بیوون و دامه زراوی بیوون له سه ردین دیت به پاستی و دروستی. ئه ملاو ئه و لانه کردن لاه سه ری و ساردنه بیوونه وه به بی و چاندان و هه میشه به رد و ام بیت.

۳- و شهی تَعْمَدَنِي هاتووه که به مانای داپوشینی سه راپای مروق دیت. ئه مهش به وهی که خوا گه وره به ره حم و سوژی خوی داتپوشیت و بتپاریزیت له هه مهو جوره هوکاریکی لادان و هه لخیسکان له سه ردینه پاکه کهی خوی .

۴- و شهی عَمَل هاتووه که به مانای کرده وهی مروق دیت به هه مهو جوره کانیه وه. که ئه مهش سه رئه نجامی مروقه کان ده رخات که به هوی ئه و کرده وهیه وه هه لد سه نگینریت، جا ئیتر یان باش بو به هه شت یان خrap بو دوزه خ.

۵- و شهی فَضْل هاتووه که به مانای چاکهی خوا به سه رهنده کانیه وه. ئه ویش له گه ل هه مهو که س نایکات تایبته به وانهی که به بر به زهی خوا ده کهون.

چوارهم: (عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَيَّ اللَّهِ تَعَالَى أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَالَ) ^(۱) وَاتَّه: دایکی به پیزمان خاتوعائیشه (خوای لیی پازی بیت) ده فرمومیت: پیغه مبه ری خوا ^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمومیه تی: خوش ویست ترین کرد و هه به لای خوای گه ورده و نه وهی که به رده وام بیت له سه ری نه گه ر چی که میش بیت. جا که واته به هیچ جو ریک کرد وه به که مه زانه هه میشه ش له چاوه پوانی پاداشتی خوای میهره باندابه، بوئه وهی ببیته خوش ویستی خوا، نه نجام دانی کرد وه نه گه ر چی که میش بیت به لای په رو هر دگاره وه زوره و پاداشت بو ئاماده کراوه، به رده وام بیوونیش له سه ر دینی خوا په یوه است بیوونه به بنه ما شه رعنی و لق و پوپه کانیه وه، هه رو ها پابهند بیوونه به سوننه تی خوش ویستمانه وه ^{صلی الله علیه و آله و سلم} جا بویه کرد وه که مه رجه بو پتھ و بیوونی با وه ریه خوابیوون، ده شبیته هوی لی خوش بیوونی خوا بو نه و بندیه نه گه ر چی زور که میش بیت به لای به نده وه، به لام خو لای خوا گه ورده به ئاگا ون نابیت، با به نهندازه لادانی در کیکیش بیت له سه ر پیگایه ک، هاوہ لی زور به پیز آبی هریر ^{صلی الله علیه و آله و سلم} گیریتھ و ده فرمومیت: پیغه مبه ری خوا ^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمومیه تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخَرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ) ^(۲) وَاتَّه: له کاتیکدا پیاویک به پیگایه کدا ده رویشت چله در کیکی بینی، نه ویش له سه ر پیگاکه لای داو دوروی خسته وه، خوای گه ورده ش له سوپاسی نه و کارهیدا له و به ندهیه خوش بیو.

پنجم: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلُ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيلِ) ^(۳) وَاتَّه: عبدالله

(۱) رواه البخاري (۵۸۶۱) ومسلم (۲۷۷۹).

(۲) رواه البخاري (۶۵۲) ومسلم (۵۰۴۹).

(۳) رواه البخاري (۱۱۵۲) ومسلم (۱۱۰۹).

کوری عهمری کوری عاص(خوالتیان رازی بیت) ده فه رمویت: پیغه مبه ری خوا پیشی و قدم: ئهی عبدالله نه کهی و هک فلآن که س بکهیت، ماوهیه ک ههستا به ئه نجام دانی شه و نویزو به لام دوایی وازی لی هینا. واته به رده وام به باکه میش بیت نه ک به زوری پاشان پالدنه و هو ساردي نواندن له به رام به ریدا. لام فه رمووده به پیزه وه فیزده بین:

۱- سنگ فراوانی و وه رگرتنی ئاموزگاری له پیغه مبه ری خوا لایه ن هاوه لانه وه (خوايان لی رازی بیت)

۲- نمونه هینانه وهی خه لکان بوزیاتر تی گه يشن له کروکی دین، به لام به بی ن او هینان.

۳- گرنگی و گهوره یی خیرو پاداشتی شه و نویز.

۴- به دل نه بیوونی که سانیک که تاویک په رسنن کان ده که ن و تاویک وازی لی دینن، که زورمان هه یه له وانهی به نمونهی مانگی پیروزی په مه زان گورج و گولان، به لام دوای په مه زان شل و شاو ده بنه وه. ئه بی عصمهی کوری عصام ی به یهه قی (په حمه تی خوا لیبی) مامه وه، پیش ئه وهی بخه وین ههندیک ئاوه هیناوه له حه نبه ل (په حمه تی خوا لیبی) مامه وه، پیش ئه وهی بخه وین ههندیک ئاوه هیناوه له پشت سه رمه وه داینا، پاش ئه وهی خه و تین که به یانی بانگی دا ههستانن له خه و، پیشه و احمدیش سهیریکی ئاوه کهی کرد و هک خوئی ماوه و هیچی لی که م نه بوته وه، ئینجا فه رمووی (سبحان الله) بو که سیک به دوای زانستدا بگه پیت و ئه مشه و له ئاوه کهی که م نه بیویت وه و ویردی شه و نویزی نه بیویت^(۱).

شەشەم: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِكُلِّ عَمَلٍ

شَرَّةُ وَلَكُلٌ شِرَّةٌ فَتْرَةُ فَمَنْ كَانَتْ فَتْرَتُهُ إِلَى سُتْتَيْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَمَنْ كَانَتْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَقَدْ هَلَكَ^(۱) وَاتَهُ: عَبْدُ الْكَوْپِي عَوْمَهْ (رَهْ زَائِيْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ) دَهْ فَهْ رَمَوْيَتْ: پَيْغَهْ مَبَرَهْ رَمَوْيَتْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ فَهْ رَمَوْيَتْ تِيْ: لَهْ بُوْ هَمَوْ كَارُو كَرْدَهْ وَهِيَكَ لَهْ سَهْرَهْ تَاوَهْ سُورَبُوُونْ وَ جَمَوْجَوْلَيْكَ هَهِيَهْ، وَهْ بُوْ هَمَوْ سُورَبُوُونْ وَ جَمَوْجَوْلَيْكَ يِشْ تَهْنَهَا مَاوَهْ يِهْ كَهْ، پَاشَانْ سَارَدْ بُوُونَهْ وَهْ دَابِرَانْ هَهِيَهْ، جَاهَرَهْ كَسِيَّكَ مَاوَهْ يِسَارَدْ بُوُونَهْ وَهْ وَهَسْتَانِيْ لَهْ سَهْرَهْ سُونَنَهْ تِيْ پَيْغَهْ مَبَرَهْ رَمَوْيَتْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ تِيْهُ وَهْ رَيْنَوْمَوْيَنِيْ كَراوهَهْ، وَهَهَهْ رَهْ كَهْ سِيشْ سَارَدْ بُوُونَهْ وَهْ وَهَسْتَانِيْ لَهْ سَهْرَهْ غَهِيرِيْ سُونَنَهْ تِيْ پَيْغَهْ مَبَرَهْ رَمَوْيَتْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ بُوْ، تِيْهُ وَهْ تِيَاچَوْهَهْ رَهْ نَجْ بَهْ خَهْ سَارْ.

لَهْ مَفَهْ رَمَوْدَهْ يِهْ وَهْ تِيْهُ وَهَرَدَهْ كَرِينْ كَهْ :-

۱- سَهْرَهْ تَايِهْ هَمَوْ كَارِيَكَ سُورَبُوُونْ وَ بَهْ رَهْ دَهْ وَيَتْ.

۲- بَيْگُومَانْ دَابِرَانِيْ كَاتِي دَهْ بَيْتْ، بَهْ لَامْ گَهِرَانَهْ وَهْ بُوْ سَهْرَهْ يِهْ كَسِهْ رَهْ بَهْ بَيْ بَيْ تَاقَهْ تِيْ وَتَهْ مَبَهْ لَيْ نَوَانَنَ.

۳- هَانَدَانِي خَهْ لَكِي بُوْ جَيْ بَهْ جَيْ كَرِدنِي سُونَنَهْ تِيْ وَرَوْيَشَنْ لَهْ سَهْرَهْ بَيْ وَ پَيْباَزِي پَيْغَهْ مَبَرَهْ رَمَوْيَتْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ.

۴- تَرسَانْ وَ ئَاگَادَارْ كَرِدنِهْ وَهِيَهْ تِيْ وَ كَهْ سَانَهِيْ كَهْ لَهْ سَهْرَهْ رَيْباَزِي غَهِيرِي پَيْغَهْ مَبَرَهْ رَمَوْيَتْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ وَهَوَازِيَانْ هَيْنَاهَهْ لَهْ بَهْ رَنَامَهِي ئَاسَماَنِي وَشَوَيْنِ كَهْ وَتَهِي بَهْ رَنَامَهْ دَهْ سَتَكَرَدَهْ كَانِي سَهْرَزَهْ وَيِينْ. يُونَسِي كَوْپِي عَبِيَّدْ (رَهْ حَمَهْ تِيْ خَوَايَانْ لَيْبَيْتْ) دَهْ فَهْ رَمَوْيَتْ: (لَيْسَ شَيْءَ أَعَزَّ مِنْ شَيْئَنِ: درَهَمْ طَيْبْ ، وَرَجَلُ يَعْمَلُ عَلَى سُتَّهْ)^(۲) وَاتَهُ: هَيْجَ شَتِيَّكَ خَوَى نَادَاتْ لَهْ دَوَوْ شَتْ لَهْ بَهْ رَيْزِيدَا تِيْهُ وَانِيشْ: پَهِيدَا كَرِدنِي درَهِه مَيْكِي حَهْ لَالَّ بَهْ رَهْ نَجِي شَانْ، پِياوِيَكَ كَارْ بَكَاتْ لَهْ سَهْرَهْ رَيْرَهْ وَهِيَ.

(۱) رواه الإمام أحمد، وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۲۱۵۲).

(۲) صفة الصفوة (۲۰۴/۲)

سوننه ت. که واته: دامه زراویوون و به رده وامی له سه ردنی خوا گرنگی خوا هه یه و پیویسته هه میشه و به دریزایی شه و پوش که سیکی دیندارو خاوه ن پهشست بیت، وه له کرد وه شتدا بیسه لمینی و زوو زوش به خوتدا بچیته وه له نه فسی خوت بپرسیته وه و پی نه دهیت نه وانه که له سه رپیچکه کویره کان دانیشتون له نه وه کانی شهیتان و شوینکه و توانی را پیچت بکه ن به لای خویانداو ته سلیمی خویان و به رنامه گهندله که یان بیت.

حده و ته م: (عَنْ ثُوبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَسْتَقْبِيْمُوا وَلَنْ تُحْصُبُوا وَأَعْلَمُوا أَنَّ حَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةَ وَكَأْيَاحِفْظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ)^(۱) واته: به رده وام و دامه زراوین، هه رچهند که ناتوانن هه موولاینه کانیشی بگرن، وه بشزانن چاکترین کرداریک که نه نجامی دهدن نویژه، وه که سیک پاریزگاری له دهست نویژه کانی ناکات مه گه ر باوه پداریکی پاسته قینه نه بیت. چی فیردہ بین له م فه رموده یه وه:

- ۱- فه رمان کردن به به رده وامی و جیگیر بیون له سه رکداری چاک. وه کوئن نه دان و دانه بران له کاروانی خوانسان تا گه یشن به مه نزلی هه میشه یی و له وی له به هه شتدا گه یشن به خوشبختی .

- ۲- پاریزگاری کردن له نویژه کان و نه نجام دانیان له کات و ساتی خویدا، وه کردنیان به کومه ل له گه ل نویژه خویناندا له مزگه ووت که نه مه ش واده کات به رده وام بیت و بی به ش نه بیت له پاداشته کهی .

- ۳- پاراستن و پاگرتني دهست نویژه واته هه میشه مروقی باوه پدار ئاماذه بیت و به دهست نویژه کهی بناسریت وه، هه روهک له دوا پوشیشا به و دهست نویژه ده ناسریت وه که خاوه ن باوه ره .

(۱) رواه الامام احمد، وصححة الشيخ الابناني في المشكاة (٢٩٢)، و الإرواء (٤١٢) وصحبي الترغيب والترهيب (١٩٢).

هـ شـتـهـم: (عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَابِتٍ بْنِ ثُوْبَانَ عَنْ أَيْمَهُ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلِ أَسْتَقِيمٍ عَلَيْهِ وَأَعْمَلَهُ فَأَلَّا سُجُودٌ بِالسُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ بِهَا عَنْكَ خَطِيئَةً وَفِي رِوَايَةِ (عَلَيْكَ بِالْهَجْرَةِ فَإِنَّهُ لَا مُثْلَّ لَهَا) ^(١).

واته: عبدالرحمن کورپی سابتی کورپی سه و بیان ئه ویش له باوکیه وه (رده زای خوايان
لیبیت) ده فه رمویت: وتم ئه پیغەمبەرى خوا لەھەوالم بدەرى به کردە وەیەك کە
بەردە وامیم پى ببە خشیت له سەر دینى خوا، ئه ویش فه رمووى: ئامۆژگاریت دە کەم
کە سوجدە ببە بو خوا، چونكە هېچ كە سېئك نىيە كە سوجدە بەرىت بو خواى
بەرز، ئىلا خواي گەورە پلەيەك بەرزى دە كاتە وە تاوانىيکى له سەر دە سپىتە وە. لە
پیوايەتىيکى تردا هاتوووه كە ((لەوانە بە كە لە پىنناوى خواي گەورە دا كۈچ دە كەن،
چونكە بە وىنەي ياداشتى ئەوانەي كە تەنها لە بەرخوا كۈچ دە كەن نىيە))

۱- خه مخوری ها و هله به ریزه کان بو فیریبوونی دینه که پان و له دهست نه دانی .

-۲- زور بردنی سه جده بو خوای تاک و تنهاو بی هاوهل، چونکه به وه دهیسه لمینتی که تنهها خوایه ک شایه نی سه جده برن بیت بوی تنهها الله یه و بهس. هه روک هاوهلی به پریز ثوبان رض ده فرمویت: به پیغمه بری خوام صلی الله علیه و آله و سلم ووت: (آخرینی بعملِ اعممَه يُدْخُلِنِي اللَّهُ بِالْحَيَاةِ فَقَالَ عَلَيْكَ بِكُثْرَةِ السُّجُودِ) ^(۲) واته: هه والم پی بدہ به کرد و هه یه ک که ئنجامی بدهم تاکو خوای گهوره بمخاته به هه شته وه به هویه وه، ئویش فرمومی: ئاموزگاریت ده کم زور سه جده ببه بو خوای گهوره .
-۳- به رز بونه وهی پلهی بهنده و سرپنه وهی تاوان پهیوهسته به زور سه جده بردن وه.

(١) رواه النسائي، وصححه الشيخ الالباني في السلسلة الصحيحة (١٩٣٧)، وفي صحيح الجامع الصغير (٤٠٤٥).

(١١٢١) مسلم واه (٢)

۴- کوچ کردن له پیناوی خوای گهورهدا له شوینیکه وه بو شوینیکی تر که بهنده بتوانیت به ئازادی خوی په رستنه کان ئەنجام بدت، که ئەمەش بەشیکی گرنگی ((الولاء والبراء)) له ئىسلامدا.

نویهم: (عن عرباض بن ساریة قال قال رسول الله ﷺ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اختلافاً كثِيرًا فَعَلِمَ كُمْ بِسُتْنِي وَسُنَّةِ الْخُلُفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدُدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَاعْضُوا عَلَيْهَا بِالْتَّوَاجِذِ) ^(۱) واته: عرباضی کورپی ساریه (په زای خوای لیبیت) دەفره رمویت: پیغەمبەرى خوا ^{صلی اللہ علیہ وسلم} فەرمۇویه تى: بەراسىتى ھەركەسىك لە دواى من بژیت، ئەوه پاچیایى و بوجۇونى جیاواز جیاواز دەبینیت، جا ئامۆڭگاریتان دەكەم كەدەست بگرن بەسوونەت و پىشىنى منه وە، وە بەسوونەت و پىشىنى وشۇینى جىئىشىنە پېنوموئىنە كراوه کانى منه وە، توند دەستى پىوه بگرن و بەرى مەدەن، وە بە ددانە كانىشتان توند بىگرن. گومانى تىدا نىه بەردە وام بیوون له سەر سوونەت و دەست پىوه گرتىنی چەلەپۈپەى دىنى خوایە و هوکارىشە بۇ خوشويىتنى بەندە لەلايەن خواوه، ھەروهەدا گەرانە وە بو جى بەجىكىدىنى شوين كەوتىنى سوننەت و قەپ پياكىرىدىنى مانانى پىزگاربۇونى مروقە لە ناخوشى و ئىش و ئازارى زيانى دونياو بە خته وەربۇونە بو ئەو دونياش. جا ھاپىيەتى و دۆستايەتى كەسانى چاك و جى بە جى كارى سوننەت و پىزگرتىنیان دەبىتەھۆى پازى كردىنى خوا پاشان پیغەمبەرى خوا ^{صلی اللہ علیہ وسلم} ھەروهك سوفىيانى سەورى (پەحمەتى خوای لیبیت) دەفره رمویت: (استوصوا بأهلِ السَّنَّةِ حَيْرَا فَأَهْمَمْ غَرِيَّةَ) ^(۲) واته: ئامۆڭگاریتان دەكەم كەلەگەل ئەھلى سوننەتدا باش بن، چونكە ئەوان وايان لى هاتووه كەغەریب بیوون

(۱) رواه ابو داود وابن ماجة، وصححه الشيخ الالباني في الإرواء (٢٤٥٥)، والمشكاة (١٦٥) وصحح الجامع الصغير (٢٥٤٩).

(۲) البحرالرائق في الرهد والرائق (٢٤).

دھیم: (عَنْ أُمَّ سَلَمَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ(رضی الله عنہا) قَالَتْ: كَانَ أَكْثُرُ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَا مُقْلِبَ الْقُلُوبِ بَيْتٌ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَقَالَ: يَا أُمَّ سَلَمَةَ إِنَّهُ لَيْسَ آدَمِيًّا إِلَّا وَقَلْبُهُ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصْبَاعِ اللَّهِ فَمَنْ شَاءَ أَقَامَ وَمَنْ شَاءَ أَرَأَغَ) ^(۱) وَاتَّه: دایکی باوه پدارن خاتوو نوم سهله مه (رہزای خوای لیبیت) دھفرمویت: زوربیه جاران پیغه مبه ری خواو ^{کلکتی} دھیم دوعایی دھفرموو: نئی خوای و هرچه رخینه ری دله کان، دلم چه سپاواو دامه زراو بکه له سه دینه که ت، جا دھیفه رموو: نئی نوم سهله مه هیچ مرؤفیک نیه ثیلا دلی له نیوان دوو پهنجه له پهنجه کانی خوای گهوره دایه، جا چوں بیه ویت که سه که دامه زراو ده کات یان نهیه ویت لارو خوارو لادر اوی ده کات.

۱- گهوره بی پاداشتی دواع او پارانه وه له هه مووکات و ساتیکدا، به تایبیه تی تر ووتني ئه م دوعایه بو زیارتیه رده وام بیوون له سه دین و هر روه ها پارانه و هه بئایه تی ^{کلکتی} لار بنا لآ نئزغ قلوبنا بعداً إِذْ هَدَيْتَنَا ﴿ال عمران ۸﴾

۲- هه لگیرو و هر گیرو دله کان تنهها هر خوای گهوره بیه و هه رئه ویش ده توانيت ئه و کاره بکات، چوں بیه ویت ئاوا به نده دامه زراوو راوه ستاو ده کات و هچوئیش بیه ویت ئاوا لای ده دهات .

۳- بپروا بیوون به وهی که خوای گهوره خاوه نی هه مووسیفه ته به رزو ته واوه کانه و به بی چواندن به دروست کراوه کانی خویه و هه روه ک ^{لیس} کمثیله شیء و هه السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) ^(شوری ۱۱) وَاتَّه: هیچ که س و هیچ شتیک و هک خوا نین نه له زات و نه له سیفه تدا و هه رئه ویش بیسته رو بینه ره .

(۱) رواه الترمذی وابن ماجة، وصححه الشیخ الابنی في صحيح الجامع الصغیر (۷۹۸۷) .

به رده وام بعون له سه ردينی خوا له ديدو بوجوونی هاوه لان و زانایانه وه.

يەكەم: پیشەوا أبو بكر الصديق (خوا لىي پازى بىت) دەفەرمويىت: (الاستقامة:أن لا تشرك بالله شيئاً، واستقامت القلب على معرفة الله، لاح القلب هو ملك الاعضاء، وهي جنوده، فإذا استقام الملك استقامت جنوده)^(١) واته: به رده وام بعون بريتىيە له وھى كە به هيچ شىيۆھ يەك هاوه لان بو خوا بېپيار نەدەيت. وە دامەزراوى دلىش له سه رىزانيارى دەرىيارەي خوا، چونكە دل پاشاي ئەندامەكانى ترى لاشەيە، وە ئەندامەكانىشى سەربازن، ھەركات پاشا دامەزراو بۇۋئە وە سەربازەكانىشى دامەزراودە بن.

دوووهم: پیشەوا عمر بن الخطاب (خوا لىي پازى بىت) دەفەرمويىت: ("الاستقامة" أن تستقيم على الأمر والنهي، ولا تروغ روغان التغلب)^(٢) واته: به رده وام بعون ئەھوھى كە دامەزراو پاوه ستاويت لە سەر جى بە جى كىدى هەموو فەرمانىكى خواو ئەنجام نەدانى هەموو قەدەغە كراوييکى خوا، ھەروەها وە كو پىوي قوتە قوت مەكەن بەم لاو لادا.

سېيىھم: پیشەوا عثمان بن عفان (خوا لىي پازى بىت) دەفەرمويىت ("الاستقامة" أخلصوا العمل للله)^(٣) واته: به رده وام بعون بريتىيە له دلسوز بعون بو خواي گەورە له هەموو كارو كرده وھى كەتا.

چوارەم: پیشەوا علي بن ابي طالب (خوا لىي پازى بىت) دەفەرمويىت (استقاموا على أداء الفرائض)^(٤) واته: به رده وام بعون لە سەرجى بە جى كىدى ئەوانەي كە لە دينى

(١) بۇانە: تفسير السيوطي (٧/٣٢٢-٣٢١) وجامع العلوم والحكم (١٩٣-١٩٤).

(٢) بۇانە: جامع العلوم الحكم (١٧٨).

(٣) بۇانە: تفسير البحر المحيط (٧/٤٩٦).

(٤) بۇانە: تفسير الطبرى (٢٤/١١٥).

خوادا فه رزن له سه رتاکی موسولمان.

پیشنهاد: پیشه‌وا عبدالله کورپی مسعود(خوا لیسی پازی بیت) ده فه رمویت: نمونه‌ی باوه‌ردار و دووپو و بی باوه‌ر وه ک نمونه‌ی سی که س وان که خویان بگه یه نه روباریک یه کیکیان خوی بخاته ناو روباره که وه بپه ریته وه ئه و بار به سه لامه‌تی، وه ئه‌ی تریان خوی بخاته ناو روباره که وه تاده‌گاته نیوه‌ی روباره که، پاشان سی یه م که س خوی تی فری نه دات وله قه راغی ئاوه که وه بانگی که سی دووه م ده کات و ده لیت: کوره مال ویران ئه وه بو کوی ده چیت؟ بگه ریوه ئه گینا ده خنکی، وه که سی یه که میش که په ریوه‌ته ئه و بره وه بانگی لی ده کات و پیشنهاد ده لیت و هره بپه ریوه و پزگاریه، جا ئه میش جاریک ته ماشای ئه و بره و جاریک ته ماشای ئه مبه رده کات، تاکو له پر لافاویک دیت و نو قمی ده کات، جا ئه و که سه‌ی په ریوه‌ته وه باوه‌رداره که وه ئه وهی چووه‌ته نیوه‌ی روباره که دووپو وه که وه وه ئه وهی له م به ریشه‌وه ماوه‌ته وه ئه وه بی بروکه که، هه روه ک خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هُؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هُؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدْ لَهُ سَبِيلًا﴾ (۱۴۳) واته: دوو دل و دله راوه کیانه له نیوان بی باوه‌ری و بروادا که نه لای باوه‌ردار ده گرن وه نه لای بی برووا وه هر که سیش که خوا گومپای بکات ئه وه هه رگیز ریگه کی راستی بو نادوزنیت وه که (بیگه یه نیت به مه بست)^(۱).

شده‌ی: پیشه‌وا الحسن البصري (ره حمه‌تی خوای لیتیت) ده فه رمویت: (الاستقامة: استقاموا على أمر الله تعالى ، فعملوا بطاعته ، واجتنبوا معصيته) واته: به رده وام بیوون بریتیه له وهی که له سه ره رمانه کانی خوای گه وره دامه زراوو به رده وام بیت، وه گویرایه‌لی فه رمانه کانی بیت، وه دوور بکه ویته وه له وانه‌ی که تاوان و سه رپیچین. هه روه‌ها (إِذَا تلا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

(۱) بروانه: فسیر ابن کثیر (۲/۱۸۴) رواه ابن حجرير كما في منتخب كثر العمال (۱/۹۴)

استَقَامُوا... ﴿ قال: اللهم أنت ربنا فارزقنا الاستقامة ﴾^(۱) واته: کاتیک ئه و ئایه ته
بخویندایه دیفه رمومو خوایه گیان بوخاتری هه موو ناوه جوانه کانی خوت، تو
خوای منی وه پۆزی به رده وامی و دامه زراویم پی ببه خشە .

حەوتهم: وە ردوو پیشەوا مجاھد و عکرمە (پە حمەتى خوايان لىببىت): دە فەرمۇن:
(استقاموا على شهادة أن لا إله إلا الله حتى لحقوا بالله)^(۲) واته: به رده وام بیت له سەر
ووتنى ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ و جى بە جى کردى لە هەموو کارو بارىكى ژیانتدا، تاكو ئە و
کاتەی دە گەيتە وە به خوشە ویست کە خوای گەورە يە .

ھەشتەم: (قال رجل: صحبتنا ربیع بن الحثیم عشرین سنه، فما تكلم الا بكلمة تصعد
﴿ إِلَيْهِ يَصْعُدُ الْكَلْمُ الطَّيْبُ ﴾^(۳) پیاویک دە فەرمۇیت: من ھاوهلىتى پە بیعى کورى
خوسەيم کردوووه بۇ ماوهى بیست سالى پىك، ھېچ وته يە كم لىتى نە بىستووه كە
پىي بۇ تىرىت خراب، ئىلا وته ئە وە نە بىت کە خوای گەورە دە فەرمۇیت: ﴿ إِلَيْهِ يَصْعُدُ
الْكَلْمُ الطَّيْبُ ﴾ (الفاطر ۱۰) واته: هەموو وته يە كى پىروزپىاك وچاك
وەك (پارانە وە ويادىركىنى خواو قورئان خويىندىن) ئە وە بولاي خوا سەردەكە ویت .

نۇيىم: (عن خارجة بن مصعب (رحمه الله) قال: صحبت عبدالله بن عون أربعاً وعشرين
سنة فما أعلم أن الملائكة كتب عليه خطيبة)^(۴) واته: خارجهى کورى
موضعه ب (پە حمەتى خواى لىببى) دە فەرمۇیت: من ھاوهلىتى عبدالله ئى کورى عەونم
كردوووه بۇ ماوهى بیست وچوار سالى پىك کاتىک نازانم كە مەلائىكە خوا هەللىيەك
يان تاوانىتىكى له سەر نوسى بى .

(۱) بۇانە: تفسیر البغوي (۱۷۲/۷) .

(۲) بۇانە: تفسیر البغوي (۱۷۲/۷) .

(۳) بۇانە: سير أعلام النبلاء(۴/ ۲۵۹)، و حلية الأولياء (۱۱۰/۲) .

(۴) بۇانە: سير أعلام النبلاء(۶/ ۳۶) .

دهیم: ده‌گیترنه و کاتیک پیشه‌وا احمدی کوری حنه‌بل(ره حمه‌تی خوای لیبی) له
ژیاندابو روژیکیان ناموزگاری عبدالله ی کورپی کرد پیشی ووت: نهی عبدالله کورپم
ه رکات مردن لیم نزیک بوروه نهوه و شهی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ م بیر بخوه، جا
روژیکیان پیشه‌وا احمد له هوش خوی چوو له وکاته‌شدا عبدالله لای بورو، پیشی ووت
دهی باوه بلی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نهیش هر دهیوت (لا بعد...لابعد) نا هیشتا
نا، جا کاتیک به هوش خوی هاته‌وه له وکاته‌دا نه‌مرد، عبدالله وتی نهی باوه نهوه
چی بورو من وام دهوت و تووش ئاوات دهوت؟ پیشه‌وا احمدیش فرمومی: نهی
عبدالله من نازانم به‌لام له وکاته‌دا تهنا نهوه ده‌بینی که ابليس_نه‌فره‌تی خوای
لیبیت) له سوچی نه و دیواره‌وه وه‌ستا گازی له ده‌ستی خوی ده‌گرت و
دهیوت: نهی احمد چون له ده‌ستم ده‌رچووی؟ نه‌متوانی گومراو بی باوه‌برت
بکه‌م! منیش ده‌موت: نا هیشتا له ده‌ستت ده‌رنه چووم و به خوا نه‌مین نیم لیت
تاکو گیان لهم لاشه‌یه‌دا بمی‌نیت^(۱).

ئایا باوه‌ر جیگیره یان زیادو که‌م ده‌کات؟

باوه‌رهینان به خوای گهوره و میهره‌بان بریتیه له بپروای ته‌واوو پته‌وه وهی
که‌ته‌نها خوای گهوره و بزرزو به توانا دروستکارو به‌دیهینه رو روْنی ده‌ره‌وه مردن
و زیان ته‌نها به‌دهست نهوه، و هه‌ر نه و خوایه‌ش شیاوی په‌رسن و داوا لیکردن و
په‌نا بو بردنه، وه خوای گهوره خوی خاوه‌نی سیفه‌ت و ناوی ته‌واوه و بی هه‌له و
په‌له‌یه، وه بهزمان نه‌مه بس‌هه‌لمی‌ندریت و به کرده‌وهش په‌نگ بداته‌وه، وه‌له دلیشدا
جیگیریت، وه مرؤف کاتیک ده‌بیتیه باوه‌رداری پاسته‌قینه که‌خوی یه‌کلایی بکاته‌وه

(۱) بروانه: مقدمة مسنند الإمام أحمد.

بوخوا له وهی که باوه‌ری ته‌واوی هه‌یه به (خوا پاشان مه‌لائیکه کانی خوا پاشان په‌رتوکه کانی خوا پاشان پیغه‌مبه رانی خوا وه به‌پوژی دوایی و قه‌زاو قه‌دهر به خیرو شه‌پریه‌وه) جا هرکات به‌نده بورو خاوه‌نی ئه‌م سیفه‌تانه چ پیاو بیت یاخود ئافره‌ت ئوه خوای گه‌وره له پیزی باوه‌رداران ده‌یانزه‌میریت و پاداشتی تاییه‌تیان ده‌داده‌وه‌هه‌روهک خوی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالَدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرَضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبه ۷۲) ئه‌م تاییه‌ته پیروزه پینج موژده‌ی گه‌وره‌ی تیدا به‌دی ده‌کریت که تاییه‌ته به باوه‌ردارانی راسته قینه له‌ئافره‌تان و پیاوان، له‌وانه:

- ۱- خوای گه‌وره په‌یمانی داوه و په‌یمانی خواش به جی‌یه‌وه کات و ساتی خویدایه، ئه‌وه په‌یمانه‌ش برووده‌کاته پیاوانی بروادارو ئافره‌تانی بروادار که باخ و باختیکی له به هه‌شتدا بو ئاماوه کردوون که به‌رده‌وام چه‌ندین پوبار به ژیریدا ده‌پوات.
- ۲- بو هه‌تاهه‌تایی له و به هه‌شت‌دا ده‌میتنه‌وه و ئیتر جاریکی تر مردن ناییننه‌وه وه چونکه مردن له به‌رچاویان سه‌رده‌بپدریت و اته کوتایی به‌وه ناپرجه‌تیه‌ش دیت.
- ۳- خانوو جیگه‌ی نیشته جی‌بوونیان له به هه‌شت پی‌ده‌دریت و تیایدا ده‌حه‌سینه‌وه.
- ۴- په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ش بو ئه‌وانه له و پوژه‌دا له هه‌موو شت گه‌وره‌تره و خوشترین ده‌ستکه‌وته به‌لایانه‌وه.
- ۵- هه‌روه‌ها ئه‌وه سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌یه که باوه‌رداران به هه‌ردوو په‌گه‌زه‌وه ده‌بیینن و پیی شاد ده‌بن. جا ئه‌م برواهیننانه خوی له خویدا سه‌رفرازیه و هر لیره‌شه‌وه تاقی کرنوه‌هه کان ده‌ست پی‌دده‌کات، وه پاداشتیش له جوّری

کرد و همیشه با او هر دارنیشدا پیاو همیشه یان که سی به هیز همیشه و همیشه مبه ری خوا ده فرمود: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ) ^(۱). و اته: باوه پداری به هیز باشت رو خوش ویسته له لای خوا له باوه پداری لا و ازو بی هیز، و هر دو کیشیان باشن به لام به هیز که یان باشتره. جائمه به هیزیه لیره دا مه سی دام زراوی و پاوه ستاوی باوه پو لاشه یه، و ه سور بیونه له سه ر باوه په که و بی تاقه ت نه بیونه لی.

جا پیویسته ئیستا بزانین (باوه) چی یه؟ و (ئیسلام) چی یه؟

باوه: بریتیه له (التصدیق بالجنان، والاقرار باللسان ، والعمل بالارکان) به راست دانان و راستگو بیونن به رام به ره خوا و به رنامه کهی، و به بپوا هینان به بنچینه کانی که بریتین له (بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ) ^(۲) و اته: بپوا بیونن به خوا و ملائیکه کانی و په رتوکه کانی و پیغمه مبه رانی و پوژی دوایی و قه زاو قه ده ر به خیز و شهربیه و هر رو ها پیویسته مرؤوف بپوای به خوا پتھوبیت له (و حـ و دالـ) بیوننی خوا پاشان (الربویـ) په روهدگایه تی خوا پاشان (اللوهیه) خوا یه تی خوا پاشان (الاسماء والصفات) ناوو سیفه ته کانی خوا (هر بیوه شیخ حسنه بھصری) (ره حمه تی خوا لیـ) ده فرمود: (لَمَّا سَمِعَ الْإِيمَانَ بِالْتَّمَكِينِ وَلَا بِالتَّحَلِّيِ وَلَكِنْ مَا وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ) ^(۳) و اته: باوه پهینان به ئاوات خواستن و خوارازندن و نیه، به لکو باوه په همیشه که له دلدا جیگیر بیت و به کرد و هش بیسه لمینی.

(۱) رواه مسلم (۶۹۴۵).

(۲) رواه مسلم (۱۰۲).

(۳) بروانه: اقتضاء العلم والعمل للخطيب البغدادي (۵۶).

باوه‌دار: بریتیه له و که سه‌ی به مرؤوف و جن یشهوه که له دلهوه به‌رنامه و یاساو ده‌ستوری خواه گه‌وره‌ی به‌پاست زانیوه و و به‌زمانیش دانی پیدا ناوه و به کرد و دوه‌ش سه‌لمندوتی هه‌روهک براکانی پیغمه‌بهر یوسف و علیه‌الله به باوکیان که پیغمه‌بهر یه‌عقوب بوو علیه‌الله روت: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَكُمْ كُلُّا صَادِقٌ﴾ (یوسف) واته: نهی باوه ئوه تو به‌ئیمه باوه‌ر ناکه‌یت ئه‌گه‌رئیمه پاستیش بکه‌ین.

ئیسلام: بریتیه‌له (الاستسلام لله بالتوحيد والانتقاد له بالطاعة والبراءة من الشرك وأهله) هه‌روه‌ها ئوه ناوه‌پیروزه‌یه که دین و به‌رنامه‌ی پاکی ئیسلامی پی ناسراوه‌خواه گه‌وره و میهره‌بانیش پازیه به‌وه‌ی که تنهنا به‌رنامه بیت بو سه‌رزوی، هه‌روهک خوی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَضِيَ اللَّهُ مُعَاذًا عَنِ الْإِسْلَامِ دِينًا﴾ (المائدہ) واته: من به‌وه پازیم لیتان که تنهنا ئیسلام به‌رنامه و یاساو پیسانان بیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَنَعَّمْ غَيْرُ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُفْلِمَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران) واته: هه‌رکه‌سیک شویینی دینیک بکه‌ویت جگه له دینی ئیسلام ئوه لیی و هرناگیریت و له پوژی کوتایشدا له خه‌سارهت مهندانه. جاپایه‌کانی ئیسلام بریتیه‌له: (شَهَادَةُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَالْحَجَّ وَصَوْمُ رَمَضَانَ) ^(۱) واته: شاهیدی دان به‌وه‌ی که تنهنا اللہ شایه‌نی په‌رسنن و پیغمه‌بهری خواه نیرداوو رهوانه‌کراوی خواهی و ئه‌نجام دانی نویزه‌کان له کات و ساتی خویداو دانی زه‌کات و حه‌ج کردن بو مالی خوا و به‌پوژه‌بوبونی مانگی ره‌مه‌زان.

(۱) رواه البخاري (۸).

موسوعه‌مان: ئەمیش بربیتیه له و کەسەی کە تەنها خۆی تەسلیمی بەرنامەی خوا کردبیت و بەتاك و تەنها خوا بېپەرسەتىن و ھاویبەشى بۆ بېپار نەدەين ، مل کەچ بین بۆ یاساوا پېسای شەریعەتى ئىسلام، ھەروهە خوا گەورە دەفەرمۇیت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِيَنًا مِّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (النساء) واتە: کى لە و کەسە چاکترو دىندارترە کە پۇرى خۆی يەكلا كردبیتەوە بۆ خوا گەورەو مل کەچ بېت لە ھەمان کاتدا کەسەکە چاکەكارىش بېت.

کەواتە: ئېستا ئایا باوهە زىادو كەم دەکات يان وەك خۆيەتى و جىڭىرە؟
بەلى زىادو كەم دەکات، بە ئەنجام دانى كردارى چاک زىاد دەکات، و بە كردارى خراپىش كەم دەکات، ئەويش بە بەلگە ئەم ئايەتانا:

يەكەم: زىكرو يادى خوا:

خوا گەورە دەفەرمۇیت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ أَيَّاهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (الأنفال) واتە: باوهەپارى راستەقىنه ئەوانەن کە ھەركات ناوى خوا هىننراو باسى كرا دلىان ترس داي دەگىيەت و كاتىكىش ئايەتە كانى خوا بخويىندرىتەوە بە سەرياندا ئەوە بروايان زىاد دەبىت و وە ھەر پشت بە پەروەردگارى خۆيان دەبەستن. جا پىيشهوا ابن كثیر رەحمةتى خوا لېبىت دەفەرمۇیت: (ان الائمه العلماء ومنهم أيضا ابو الحسن من نسل الصحابي المشهور السلف والخلف من الائمه المتكلمين والمختهدين)^(۱) واتە: بىكۈمان باوهە زىادو كەم دەکات، کە ئەمەش مەزھەبى زۆرىنە ئەھلى پىيشىن و دواينە لە پىيشرەوانى زاناييان لەوانەش ابو الحسن لەنە وەي ھاوەلى بەناوبانگ ئى موسى

(۱) بروانە: مختصر ابن كثیر (۲/۳).

الاشعري که ئه م به پيزانه له پيشره‌وانى قىسىه‌كىرو تىكوشەران بىوونه له بوارى پىيكان يان نه پىيكاندا. هەروهە زاناي خواناس ابن عباس كە ناسراوه حيرالامه دەفه‌رمويت: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ} المناقون لا يدخل قلوبهم شيء من ذكر الله عند أداء فرائضه، ولا يؤمنون بشيء من آيات الله، ولا يتوكلون، ولا يصلون إذا غابوا، ولا يؤدون زكاة أموالهم، فأخير الله تعالى أنهم ليسوا بمؤمنين، ثم وصف المؤمنين فقال: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ} فأدوا فرائضه {وَإِذَا ثُلِيتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادُتْهُمْ إِيمَانًا} يقول: تصديقا {وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ} يقول: لا يرجون غيره^(۱) واته: دوورپووه‌كان هيچ شتىك له يادو زىکرى خوا ناچىته دلىانه‌وه، له كاتى جى به جى كىدى فەرمانە كانى خواشدا، وە باوه‌ريان به هيچ شتىك له ئايىته كانى خوا نىيە، وە پيشت بەستىيان به غەيرى خوايە، وە نوچىش ناكەن كاتىك لە نادىاريدان، وە زەكتى مالەكانيان نادەن، خوايە، وە دەدات كەئوانەلە باوه‌رداران نىن، هەربوييە پاشان وە سفى باوه‌رداران دەكات وە دەفه‌رمويت: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ} ئەمانە فەرزە كانى خوا به جى دېنن له كات وساتى خۆيدا، وە راستگوشن بەرامبەرى وبە راستى دەزانن، داواش له غەيرى خوا ناكەن.

دوووه: ئارام بىوونى دەررۇون:

وەك خواي گەورە دەفه‌رمويت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانَهُمْ وَلَلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمًا حَكِيمًا﴾ (الفتح) واته: ﴿اللَّهُ رَاتِيكَهُ كَهْ ئارامى دادە بەزىتىتە نىيۇ دلى ئەوانەي كە باوه‌ردارى تەواون، ئەويش له پىنناوى ئەوهى كە باوه‌ريان پىيى زىابقات، له گەل ئەو

(۱) بروانە: مختصر ابن كثیر (۲/۳).

باوه‌رهی که خویان ههیانه. ههروهه‌ها له ئاسمانه‌کان و زه‌ویش سه‌ریازانی خوا بیوونیان ههیه که مه‌به‌ستی مه‌لائیکه‌یه. وه خوای گهوره زاناو کار به جی یه. ههروهه‌ها (قال ابن عباس: بعث الله رسوله بشهادة أن لا إله إلا الله، فلما صدقوه زادهم الصلاة ثم الزكاة ثم الصيام ثم الحج ثم الجهاد، حتى أكمل لهم دينهم)^(۱) عبدالله کورپی عه‌بیاس (ره‌زای خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت: خوای گهوره پیغام‌بهری خوی صلوات الله عليه ناردووه به وهی که شاهیدی بدھی خوا تاک و تنهایه‌و بی هاوہ‌له و هیچ په‌رسنراویکی به حق نیه که شایه‌نی په‌رسنن بیت جگه له‌زاتی الله، کاتیک هاوہ‌لان پاستیان ووت نئوه نویژه‌کانت زیاد ده‌کات پاشان پوژنوت زیاد ده‌کات پاشان زه‌کاتت زیاد ده‌کات پاشان حج و پاشان تیکوشانت له پیتناوی خودا زیاده‌کات، تاکو وای لیدیت نئیر هه‌موو دینه‌که‌ت ته‌واو ده‌بیت. ههروهه‌ها پیشه‌وا بوخاری (ره‌حمه‌تی خوای لیبیت) له سه‌ره‌تای په‌رتوكه زور به‌نرخ و شاکاره‌که‌یدا که صه‌حیح بخاری له ژیر ناویشانی (الایمان: وهو قول فعل يزيد و ينقص) ده‌فه‌رمویت: (ان الایمان لیخلق في جوف احدكم كما يخلق التوب، فاسالوا الله تعالى ان یجدد الایمان في قلوبكم)^(۲) واته: به‌پاستی باوه‌ره له دلدا چیکیر نابیت واته وهک خوی نامی‌نیت، ههروهه کچون پوشک و جل و برگ ده‌بزیت و نامی‌نیت، پوونتر بلیین گوپانی به‌سه‌ردا دیت و هه‌رجاره‌ی پوشکاکیک ده‌پوشیت، جا داوا بکهن له خوای گهوره که باوه‌ره‌که‌تان له دلدا بو تازه بکاته‌وه.

سییم: دابه‌زینی قورئان و خویندنه‌هو و کارپیکردنی :

خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادُهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبِّشُونَ﴾ (التوبه) واته: هه‌ركاتیک

(۱) بپوانه: تفسیر الطبری (۲۶ / ۷۲).

(۲) رواه الطبراني والحاکم، وصححه الشيخ الابانی في صحيح الجامع الصغير (۱۵۹۰).

که به شیک له قورئانی پیروز دیته خواری ههندیک له گروی دوور ووه کان به گالته جاریه وه بهوانی تر له هاوردیازانیان ده لین: ئه ری ده بی دابه زینی ئه م سوره ته باوه پری کییان زیاد بکات، جا ئه وانه ای که باوه ریان هیناوه گومانی تیدا نیه که باوه ریان پیی زیاد ده کات، وه به هاتنه خواره وهی ئایه تکه ش خوشحال ده بن هه رووه پیشهوا ابن کثیر (په حمه تی خوا لیبیت) ده فرمومیت { وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةً } فمن المنافقين { مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَنَاهُ هَذِهِ إِيمَانًا } ؟ آی: يقول بعضهم البعض أیکم زادته هذه السورة إيمانا؟ قال الله تعالى: { فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدُّهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ } . وهذه الآية من أكبر الدلائل على أن الإيمان يزيد وينقص، كما هو مذهب أكثر السلف والخلف من أئمة العلماء که واته مرؤوه باوه رداره کان هه میشه و به رد هوا م کات باوه ریان به ره و زیاد بیون ده روات ئه گه ر په پیره وی قورئانی پیروز بکن ولیی ورد ببنه وه خویانی ببنه هاوردی. پیشهوا عومه ری کوری عه بدول عه زیز (په حمه تی خوا لیبیت) نامه یه کی نوسی بو عه دی کوری عه دی که تیایدا نوسرا بیو، (ئه عه دی بیگمان باوه ر بربیتیه له جیبیه جی کردنی شته فه رزه کان ویه جی هینانی شه ریعه تی ئیسلامی پیروز، وه هه رووه ها نه به زاندنی سنوره قه ده غه کراوه کانی، جا هه رکه سیک ئه مانه ای تیابیو، ئه وه بزانه باوه پری ته واو ته واوه و دامه زراوه، وه هه رکه سیش زانیت که ئه مانه ای تیانه بیو ئه وه باوه پری ته واو نیه^(۱).

چواردهم: بینیشی سه رکه و تنوی موسولمانان:

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا (٢٢)﴾ (الاحزاب) واته: کاتیک باوه رداران ئه و کومه لانه یان

(۱) رواه البخاري (۷۲).

بینی که له شکریان هینا بیو بوسه رمه دینه ووتیان ئه مه ئه و به لینه يه که خواو پاشان پیغه مبهري خوا مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ به ئیمەيان دابیو، جاخواو پیغه مبهري خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ راستیان فه رموو، وه به بینی ئه و هه موو هیزى بی باوه رانه ئه مان به رد وام باوه ریان زیادی ده کرد. قال معاذ بن جبل رضی الله عنه (احلس بنا نؤ من ساعه)^(۱) واته: وهرن با دابنیشین پیکه وه تا باوه رمان نوی بکه ينه وه، ئه ویش به یادکردنی خواو بیرکردن وه له دروستکراوه کانی وروزی دوایی.

پینجهم: دلنه واي باوه رداران:

﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْدَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۲۱﴾ المدثر واته: تنهما مه لائیکه مان کردووه به کار به دهستی دوزده خ، وه باسى ژماره‌ی مه لائیکه کانیشمان نه گئیراوه مه گه ربو تاقی کردن وهی بی باوه ران نه بیت، تا به وهی که ئه وانهی کتیبیان بو هاتووه دلنيابن، وه بروادرانیش بروواکه يان زیاد ده بیت پیی. پیشه و ابن کپير (ره حمه‌تی خوای لیبی) ده فه رمویت: (وذلك رد على مشركي قريش حين ذكر عدد الحزناء، فقال أبو جهل: يا معاشر قريش، أما يستطيع كل عشرة منكم لواحد منهم فتغلبونهم وكَلَّدَةَ بن أَسِيدَ بن خَلْفَ - قال: يا معاشر قريش، أكفوني منهم اثنين وأنا أكفيكم منهم سبعة عشر، إعجابة منه بنفسه، وكان قد بلغ من القوة فيما يزعمون أنه كان يقف على جلد البقرة ويجاذبه عشرة ليترعروه من تحت قدميه، فيتمزق الجلد ولا يتزحر عنـه)^(۲) ئه ئایه ته پیروزه هاته خواره وه وه به په رچدانه وه یه کی سه رانی قورهیش که باسانان لـه ژماره‌ی مه لائیکـه کانی دوزده خ ده کرد، أبو جهل (نه فرهتی خوای لیبیت) به گالته پیکردن وه ووتی: ئه گروی

(۱) رواه البخاري (۷۲).

(۲) بروانه: تفسیر ابن کثیر (۲۶۹/۸).

قوره‌یش، بووه‌موو ده‌که‌س له ئیوه يەك لە مەلائیکانه بىت خۇھەرئیوه دەبىنه‌نە وەرسەرکە و تۈودەبىن، جا كىلداة بن أسىد بن خلف كەيەكىك بۇولەسەرانى قوره‌یش ووتى: ئەى گروئى قوره‌یش، دوودانە بۆ ئیوه بەسە، ئەو حەقدەيەى ترى بۇمن، تەواو لە خۇى دەرچووبۇو، بەوهى كە ئەو هيىز توانايىھى هەيپۇو، وەئەو دەسەلاتەيى كە هەيپۇو، پادەوەستا لەسەر پىستەي مانگايەك بانگى لە دە كەس دەكىد لەوانەيى لەدەورى بۇون دەيپۇوت وەرن ئیوه ئەگەر ئازان ئەم پىستەيە لە ئىير قاچم دەربىكەن، جا لەگەل راکىشانى پىستەكەدا پارچە پارچە دەبۇو، وەخۇشى ناجولا لەسەرى.

شەشەم: پېنميينى كراوانى خوا:

﴿وَالَّذِينَ اهْتَدُوا زَادُهُمْ هُدًى وَأَتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (محمد) واتە: ئەوكەسانەيى كە پېنميينى خوايان وەرگرتۇوه و بەردەوانىن لەسەرى، ئەو خوايى گەورە شارەزاييان زىياد دەكەت و لە خواترسان و پارىزگاريان پى دەبە خىشىت. (والذين اهتدوا إلى طريق الحق زادهم الله هدى ، وأعطاهم تقواهم التي يتقوون بها النار)^(۱). واتە: ئەوانەن كە پېنميينى كراون بۆ سەرپىگەي پاستى خواو خوايى گەورەش پېنميينى و دامەزراويان زىياتى دەكەت وەخوايى گەورە لە خواترسانيان پى دەبە خىشىت و بەوهش دەيان پارىزىت لە ئاڭرى دۆزەخ.

حەوتەم: پشت بە خوا بەستنى باوەردار: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاحْشُوْهُمْ فَرَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسِبُنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران) واتە: ئەوانەيى كە خەلکى پىييان دەوتىن بە راستى لە شکرو كۆمەلى بى باوەر خوييان كۆكىردىتە وە لە دىۋدان وەستاون، دەيانەويت ھېرىشتان بىكەنە سەر دەمى

بترسن، به لام فَرَادَهُمْ إِيمَانًا بِرَواداران به و ووته پوچه لانه تنهنا باوهربیان زیادی دهکرد و بهس، وه دهیان ووت: حَسْبَنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ هر خوامان بهسه و پشت و پهنا به ستن هر بهو چاکه.

ههسته: خوشه ویستی ورق لی بونه وهت له بهر خوابیت:

ئه م بهشه له بیرو باوهپی ئیسلامیدا بهشیکی گهورهی داگیر کرد ووه و گرنگیه کی نوری پیدراوه، ههروهک بهشیکی نور گرنگیشه له پلهو پایهی لاله الا الله، ههربویه پیغه مبهه ری خواهیشده فه رمویت: ﴿مَنْ أَحَبَ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانُ﴾ متفق عليه واته: ههركه سیک خوشه ویستی ورق لی بونه وهت تنهنا له بهر خوابیت به راستی باوهپی ته واوه. خاوونی الجوهرة شیخ ابراهیم اللقانی (رحمه الله) ده فه رمویت: وَرُجِحَتْ زِيَادَةُ الْإِيمَانِ بِمَا تَرِيدُ طَاعَةُ الْإِنْسَانِ وَنَقْصُهُ بِنُقصَهَا وَقِيلَ لَا وَقِيلَ لَا خُلُفَ كَذَا قَدْ ثُقِيَّا

واته: باوهپ سه ردکه ویت وزیاد دهکات به هوی زیاد بونه گوی پایه لی مرؤقه وه بو خوا، وه که م دهکات به که مته رخه می و سه رپیچی وه ک ده لین نا وانیه، وه ههندیک ده لین: پیچه وانه نیه وايان فه رمووه.

ئایا ده زانی به گویرهی باوهه که ت تاقی ده کرییته وه؟

ئارام گرتن له سه ر به لاؤ نه هامه تی و ترسان له سزای خوا سیفه تیکی گهوره و به رزه، هه رو ها باوهپداری چاک و پیشهی پیغه مبهه ران و پیاو چاکانه و هر گیزاو هه رگیز ئه و ئازارو ژان و ناخوشیانه وای له وانه نه کرد ووه که له دینی خوا پاشگه زببنه وه و یان په شیمانی ده ربیبن، نه خیر به لکو ئه وانه زیاتر سور و بونه له سه ر په رستنی خواو به رده وام بون تاکو ئه وهی که خوا فه رمانی گه رانه وه یانی داوه بو لای خوی (عنْ حَبَابِ بْنِ الْأَرَاثَ قَالَ: شَكَوْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بِرْدَةً لَهُ فِي ظَلِّ الْكَعْبَةِ قُلْنَا لَهُ أَلَّا تَسْتَتْصُرُ لَنَا أَلَّا تَدْعُوا اللَّهَ لَنَا قَالَ كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهِ كِبَحَاءُ بِالْمُنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُشَقِّ بِأَشْتِينٍ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَيُمْسِطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظِيمٍ أَوْ عَصَبٍ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَاللَّهُ لَيُنَمِّنَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّاكِبُ مِنْ صَنْعَاءِ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَى اللَّهِ أَوْ الذَّئْبَ عَلَى غَنِيمَةٍ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ^(۱)

واته: خه بابی کورپی نهرهت(رەزای خوای لیبیت) دە فەرمۇیت: ئیمە سکالائی خۆمان بردە لای پېغەمبەرى خواویت لە کاتىكدا كە نەو له پال دیوارى كە عبەدا بۇ وە پارچە قوماشىكى كردبوو بە سەرين و خستبويه ژىر سەرى خۆى و خۆى دابۇوه بەر سىبەرە كە كە عبە، جا پىمام ووت: ئەى پېغەمبەرى خواویت لە دە دوعاى سەركەوتىمان بۇ ناكەيت لای خوای گەورە و تاكو لە دەست ئازارو ئەشكەنجهى ئەم بى باوه پانە پىزگارمان بىت، جا پېغەمبەرى خوا فەرمۇي: ئەو چى دەلىن: لە پىش ئىۋەدا پىاوى وا ھەبۇوه ھىنناويانە پاشان چالىيان بۇ ھەلکەندۇوه و خستويانەتە ناویوه و پاشان ھاتۇون بە مشار لە سەر سەرييە و كردويانە بە دوو لە تەوه، وە ئەم سزاپەش واى لى نە كردۇوه كە پەشىمانى دەرىپەرت لە دينە كەى، ھەرۈھە پىاوى واش ھەبۇوه ھىنناويانە بە شانە ئاسن گۆشت و دەمارە كانى لە ئىسىقانە كانى جياڭراوه تەو سزاپەشى واى لى نە كردۇوه كە ساردى و سپى پۇوى تى بکات و پەشىمان بېتىتەو، سويند بە خوای گەورە، بۇشىك دادىت خوای گەورە ئەم دينە خۆى سەرده خاتەتا واى لى دىت، كە سوار لە (صەنعاوه) دەپرات بۇ (حەضرە مۆت) لە خوای گەورە نەبىت لە ھىچ كەسىكى تىناترسىت، يان لە گورگ كەمەرە كانى بخوات. بەلام ئىۋە پەلەتانە.

(۱) رواه البخاري (۳۶۱۲) وابو داود (۲۶۴۹).

گرنگترین ئەو هوکارانەی به رده وامیت پى دەبەخشن لە سه ر دینی خوا

برايانى بەرپىز..... خوشكاني دلسوز.....

گومانى تىدا نىيە كە به رده وامى و دامەزراوى لە سەر دينى خوا تاكۇ دوا ھەناسەي
ثىيان پىويستىيەكى داوا كراوو جوانترىن ديارى خوايە بوبەندەكانى، وە سور بیوون
لە سەر گۈيپايەلى و پەرسىنى خوايى گەورە پلە و پايىيەكى خۆيى ھېيە، وە
ھەروەها سۆزۈ بەزەيى خوايە بۆ مەرۆفەكان كە پىنەمۈيىنى بودان اوين لە قورئانى
پىرۇزۇ فەرمۇودەكانى سەرۇھرى مەرۆقايەتىيە و عَلَيْهِ السَّلَامُ تى نەكەۋىن و ھەميشه لە^ع
ئىر پۇشنايى و تە جوانە كانى ياندا ھەلسوكە وتى پۇزانە شەوانەمان
بەرينە سەر، بە تايىيەتى بۆ موسولمانانى سەرەدەمى ئەمپۇي پراپېرلە ئاشوب
وفيتىنە و ناخوشى و ئازارو مەينەتى كە زۇر پىويستە بۆ بىزگار بیوونمان لەو جوڭە
ئىش و ئازارانە دەست بىگرىن بە قورئان و سۈونەتە وە، ھەر بۇيە دۈرۈمنانى خواو
بە رىنامە پىرۇزەكەي ھەميشه لە بۆسەدان و بە رەدە وام خەريکى خزانىن و لادانى
موسولمانان و هوکارى زۇر بەكاردەھىنن بۆ ترازانىن و سارد بۇونە وە، ھەر لە
هوکارە ماددىيەكانە وە تا هوکارە مەعنە ويەكان و ھەروەها پازاندە وەو
جوانكارىيەكانى دونيا بە شتە پىپۇچ و بەناوشتە سەرسورھىنەرەكان، وە ھەروەها
پەخش كەرنى بايەتە ناشەرعى و پىيس و گلاوه كان و دوور لە پەھوشت
وتايىيەتمەندى مەرۆڤ بۇون، كە واتە بە راستى ئىسلام لەم سەرەدەمەدا لەو پەرى
غۇرېيىدا دەگۈزەرىيەت وە لگرانىشى با دل بەوە خوش كەن كە رسۇل
الله عَلَيْهِ السَّلَامُ دەرمۇيىت: (إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيَّاً وَسَيَعُودُ غَرِيَّاً كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْعُرَبَاءِ قَالُوا
وَمَا الْعُرَبَاءُ؟ قَالَ الَّذِينَ يُصْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ) ^(۱) واتە دينى ئىسلام بە ناموئى

(۱) رواه الطبراني وصححه الشيخ الابناني في صحيح الجامع الصغير (١٠٥٥).

دەستى پىكىد، وە بە نامۆش دەگە رېتەوه، جا خوش بەختى بۇ كەسنانىڭ كە نامۆن تىايىدا، وتيان: ئەرى پىيغەمبەرى خوا حَوَافِيْدَةُ نَامَوْكَانِ كىن؟ فەرمۇسى: ئەوانەن كە لەو سەرەمەدا شتانىڭ چاك دەكەن لە كاتىكدا كە خەلکى تىكى داون (صدق رسول اللە صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). كەواتە ئەو كردەوانەى كە بەرەدەوامىمان پى دەبەخشن لە سەر دينى خوا، بىريتىن لە:

بەكەم: بۇو كەردىنە قورئانى پىرۇز و بەدەممە و چۈونى.

قورئانى پىرۇز يەكىكە لە ھەرە هوڭارە زۇر گىرنگە كان بۇ دامەزراوپۇن و بەرەدەوامى لە سەر دينى خوا، وە پەتىكى بەھىزە بۇ كەياندى مروق بە دوا پۇذى پۇن، وە پۇونا كىيە كى ئاشكارا دىيارە، بويىھە رەركەسىيەك گۈپىرايەلى بىكات و دەستى پىيوه بىگرىت بۇ سووروسەربىزى دونيا او دوا پۇژ دەبىت، وە رەركەسىيش شوينى بىكەۋىت و پىنەمۈننەيە كانى وەر بىگرىت ئەوھە بىكىمان ئومىدى خىرى پى دەكرىت و (ئەگەر خوا ويىستى لە سەر بىت) كوتايى تەمەنىشى بە خىردا گوزەرېت، چونكە بە راستى قورئانى پىرۇز تاکە بە رىنامە يە كە بۇ سەرزەھە كە مروقە كان ئاسوودە بىكات وریساوايىسا يەكىشە كە ھەركەس كارى پى بىكات تووشى گىرە و كىشە نابىت لە بوارەكانى ژيانىدا، ھەروھە خواي گەورە خۆى دەفەرمۇتىت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ (١٧٤) فَإِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِفَسِيْدِ خَلْلُمْ فِي رَحْمَةِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيْهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا (١٧٥) (النساء) واتە: ئەرى خەلکىنە لە پەرەدگارتانە وە بە لگە يە كى ئاشكاراتان بۇ ھاتووه، تاڭو هيچ كەسىك بىيانوو نەمىنى ئەو بە لگە يەش نۇورو پۇناكى بە خشىكى ئاشكارا يە، كە بىريتىن لە (قورئان) جا ئەوانەى كە باوھەپىان پىيەننائە دەستىيان پىيوه گرت، ئەو بە دلىيابىيە و خوا دەيانخاتە بەر پە حەمەتى خۆى و شارەزاو پىنەمۈننەيەن دەكەت بۇ سەرپىگاي راست. ئەگەرسەرنجىكى وردى

ناوئایته که بدین سه‌رای به لگه‌ی زیارت‌بیوون ده‌بیته و که خوای گه‌وره دووسیفه‌تی ئه و قورئانه باس ده‌کات، یه‌که‌م (نورو پوناکی) دوه‌م (ئاشکارا و پون) واته پوناکی و پی نیشاند هره بو که‌سیک که‌پی خوا بگریت و همه‌میشه له‌سر راسته پی ده‌روات و هه‌روه‌هائاشکارا پوونیشه پیویستی به بیرو بوچونی تاییه‌تی نیه، به لکو قورئان خوی پون که‌هه‌هه‌یه بوشته‌کان. یان خوای گه‌وره له ئایه‌تیکی تردا ده‌رمویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لَتُشَكَّ بِهِ فُوَادَكَ وَرَتَنَاهُ تَرْتِيلًا وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثِيلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ (الفرقان: ۳۲) (۳۳) (الفرقان) واته ئه وانه بی پروا بیوون دهیان ووت: ئه و بوچی مُحَمَّد عَلَيْهِ السَّلَامُ هه مهو قورئانی به یه‌که‌هه و به یه‌که‌هه مهار بودانه به زینراوه؟، دهی مُحَمَّد عَلَيْهِ السَّلَامُ بزانه ئا بهم شیوه‌یه و به جیا جیا دامان به زاندووه ئه ویش بوئه‌هه که دلی تویی پی دامه‌زراوو به هیزیکه‌ین و هه‌هه‌ها بوئه‌هه که به‌شیوه‌یه کی جوان و به ته‌جويده‌هه بیخویننه و هوئایه‌تاني خومم بوش ناردن، وه باش بزانه ئه وانه هه نمونه‌وشتیکت بوش بھیزن (له رهخنه و پیشنياره نا به جیکانیان) بیگومان ئیمه و‌لامان بوش ئاماذه کرد و دهی به جوانترین و پاس‌ترین پوونکردن‌هه و هه‌روه‌های‌پیغه‌مبه‌ری خوا (لوجم القران) في اهاب ما احرقه الله بال النار) (۱) واته ئه گه‌ر قورئان له پیسته‌یه کدا کوبکریت‌هه و که خوای گه‌وره ئه و پیسته به ئاگر ناسوتی‌نیت. که واته دهست گرتن به قورئانی پیرونزو به‌رنامه جوانه‌که‌ی خوای گه‌وره و جی به جیکردنی ده‌بیته هوی دور که‌وتنه وه له و ئاگره‌ی که هه‌میشه مروهه له‌سری پیویسته پهنا بگریت به خوا لیی، وه موژده‌یه کی گه‌وره‌شه بوش و که‌سانه‌ی هه‌لگرین له کارو کرده‌هه‌یاندا ره‌نگی

(۱) رواه البیهقی وصححه الشیخ الالبانی فی صحیح الجامع الصغیر (۵۲۶۶).

داوه‌ته و هو به رده‌های ترس و بیم له روژیک که قورئان شکات که رده‌بیت یان شه‌فاععه‌ت که رده‌ترسن و خویانی بو ناماده ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا ویک الله ده‌فه‌رمویت: (أَبْشِرُوا فَانِ هذَا الْقُرْآنَ طَرَفَهِ بِيَدِ اللَّهِ وَطَرَفَهُ بِاِيْدِكُمْ فَتَمَسَّكُوا بِهِ فَإِنْ كُمْ لَنْ تَمْلِكُو وَلَنْ تَضْلِلُوا بَعْدَهُ أَبَدًا) ^(۱) وَاتَّه: موژده‌تان لیبیت، ئه م قورئانه جه مسنه‌ریکی به دهستی خواوه‌یه و جه مسنه‌ره که‌ی تریشی به دهستی ئیوه‌وه‌یه، جا توند دهستی پیوه بگرن، چونکه له دهست گرتنتان به قورئانه و ده‌بیت‌ه هوی ئه‌وه‌ی که هه‌رگیز نافه‌وتین و گومرانابن.

هه‌روه‌ها قورئانی پیروز خواه‌نی چه‌ندان موعجیزه‌یه له‌وانه:

۱- ووت‌هی خوای گه‌وره‌یه .

۲- له‌لایه‌ن خواوه به جبریلدا نیدراوه و بله‌لینی پاراستنیشی دراوه

۳- خواه‌ن سیفه‌تیکی به‌رزه‌وله (لوح المحفوظ) پاریزراو بیو.

۴- خواه‌نی جیاکه‌ره‌وه‌ی حق و ناحه‌قه.

۵- هه‌رگیزاو هه‌رگیز هیچ که‌سیک نه (جن) و نه (مرؤه) ناتوانن به وینه‌ی یه ک ئایه‌تیش له قورئان بهینن.

۶- هه‌موو کتیبه کانی پیش خوی به پاست داده‌نیت. پیش ئه‌وه‌ی دهستکاری بکریت و بگوپردین.

۷- ئاشکرا کردنی هه‌والیک که شاراوه بیو دوایی پووی دهدا.

۸- هه‌وال و به‌سه‌رهاتی راستیتی پیغه‌مبه‌رانی پیش‌شودی ویک الله تیادایه.

۹- گه‌وره‌ترین موعجیزه‌ش بیو بو پیغه‌مبه‌ری خوا مُحَمَّد ویک الله.

۱۰- پوونی و په‌وان بیزی و پیکی له خویندنه وه‌وئادا کردندا.. و چه‌ندانی تر.

(۱) رواه الطبراني وصححه الشيخ الاباني في صحيح الجامع الصغير (۳۴).

دوروه م: په یوهست بوون به شهروعی خواه گه ورده.

به‌رنامه‌ی ئىسلام چاکترين و پاک ترین به‌رنامه‌یه که مرۆڤ بتوانىت شانازى پىيّوه
بكتا، هه‌روه‌ها تاکه به‌رنامه‌شە که بچووکترين شتى فه‌راموش نه‌كردېت و
ھەميشەش له خەمى خەلکدا بۇوه تا بتوانىن کارو بارەكانىيان به تەواوى جىٽ به
جىٽ بکەن، بويه ئەم ئايىنه به‌رنامه‌یه کى خوايىه و هاتووه تا هەمە لايەنەو گشتگىر
بىت و سىستەمەتكە بۇ ھەموو سەردەمە جىياوازەكان پاي خۆى ھەبۇوه و شتى نوئى
و سوود بە خشى پىٽ بۇوه، سەرەپاي ئەمانە دەشتوانىت لە گەل پىشكەوتتە
سەردەمەكەندا بىروات و كالاي بە با لاي مرۆڤە كان وەرگىز خواي گەورەش
كارىكى لە مرۆڤ نەوېستووه کە پىيى نه‌كرابىت و لە توانايدا نەبوبىت، جىگە لە
مانەش دىنى خوا هاتووه تا مرۆڤە كان پزگار بكتا لە بەندايەتى بەندەكانەو بۇ
بەندايەتى خواي بەندەكان، ھەربىم هوئى وەش دەيە وىت ھەميشە مرۆڤە كان لە
ئاستى پوشنبىرى بەرزدا ژيان بەرنە سەرۇ بىنە سەرمەشق لە كارى چاكەدا، وە
ستەم وناحەقىش لە كەس قەبول نەكتا وەك خواي گەورە دەفەرمۇيت: ﴿إِنَّ الدِّينَ
عَنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (ال عمران) واتە: دىنى پاست و دروست لە لاي خواي گەورە
تەنها دىنى ئىسلام و بەس، يان لە ئايەتىكى تردا دەفەرمۇيت: ﴿وَمَنْ يَتَسْعَ غَيْرَ
الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ال عمران) واتە: ھەر
كەسىك غەيرى دىنى ئىسلام ھەلبىزىرىت و بىكاتە به‌رنامەو ياساى خۆى ئەوه لىيى
وەرنانگىرىت و بەسەريدا دەدرىيەوه، وە لە دواپۇشىدا يەكىك دەبىت لەوانەى کە
خەسارەت مەند بۇونەو مايە پوج بۇى دەرچوون. كەواتە پابەندبۇون و دەست
گرتىن بە به‌رنامەي خواوه يەكىكە لە ھەرە پەوشىتە بەرزمەكانى باوهەردارى
پاستەقىنەو دەشبىتە هوئى بەردەوامى و دامەزراوى لە سەر دىنى خوا، ھەرۇھا
ئەم ئايىنه ئامۇزگارىيە بۇ نوھى ئادەم بە گشتى وشۇين كەوتوانى بىنگەمبەرى خوا

محمد ﷺ به تایبہ تی، چونکه ئه م شەرعەییه کە خواي گەورە دەفەرمویت: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكُمْ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَنْفَرُّو فِيهِ ۚ ۱٤﴾ (الشوری) واته: ئه و ئاینەی کە خواي گەورە بو ئىيەی داناوه ھەر ئه و ئاینەیه کە فەرمانى داوه بە پىغەمبەرى خوا نوح ﷺ و وە ئەوهى کە ناردومنانه بو تۆۋ ئەوهش کە ناردومنانه بو ئىبراهىم و موسى و عىسى (عليهم الصلاة والسلام) کە لهسەر ئه و ئاینە بېقۇن و به رده وام بن لهسەرى و بەریك و پىكى و راپستى و جىاوازى تىدا مەكەن. ما وەلى نۇد بەپىز حوزەيفە (رەزاي خواي لېبىت) دەفەرمویت: (عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَحَصُّوا لِي كَمْ يَلْفَظُ الْإِسْلَامَ قَالَ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَحَافُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ مَا بَيْنَ السَّتِّ مائةً إِلَى السَّبْعِ مائةً قَالَ إِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ لَعَلَّكُمْ أَنْ تُبْتَلُوا قَالَ فَأَبْتَلِنَا حَتَّىٰ جَعَلَ الرَّجُلُ مِنَّا لَا يُصَلِّي إِلَى سِرَّاً^(١)) واته: حوزەيفە (خوا ليى پازى بىت) دەفەرمویت: له خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ بويىن پىمامانى فەرمۇو: ئادەي بوم بىزىمەن چەند كەس دانى ناوه بە دىينى ئىسلامدا، حوزەيفە ش ﷺ دەفەرمویت: ئىمەش وتمان ئىي پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاييا خەمى ئىمەت، له كاتىكدا ئىمە له ناو شەش سەد تا حەوت سەد كە سداين؟ فەرمۇو ئىيە نازانن له وانەيە تووشى تاقى كردىنە وە يەك بىن! جا حوزەيفە دەفەرمویت: واماڭ لى هات تووشى تاقى كردىنە وە يەك بۇوىن کە پىاۋىك لە ئىمە نايتوانى نويىز بکات مەگەر بەنھىنى نە بوايە.

سىيەم: وورد بۇونە وە تىپرامان له سەرگۈزشتەن پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) خواي گەورە مىھەرە باز بو ھەر گەلەك نىردىرا وىكى ناردووھ تا ئاگاداريان بکاتە وە

دورو بکهونه و له هاوهل بپیاردان بو خوا، و تنه‌ها خوا بپرستن ههروه‌ها به‌رمانه‌ی نیسلامیش جی به‌جی بکه‌ن و هه‌رئه‌مهش بانگه‌وانی پاستی ئه‌وان بوبه وه بیکومان ئه‌م نیدرداوانه هه‌ریه‌که و له‌شوینیک و له‌ناو گله‌لیکدا نیدرداون وجاهه‌یانه به گوئی کراوه‌و سه‌رکه‌وتتو بونه‌وه هه‌شیانه به‌گوئی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌کردووه و دژی وه‌ستاون تا خوای گه‌وره غه‌زه‌ب و رق و توره‌بی خوئی دابه‌زاندووه بوسه‌ریان و هه‌ریه‌که‌ش به سزایه‌ک له ناوی بردوون، وه ئه‌مانه بونه‌ته هوئی پزگار کردنی چه‌ندان کسی تر. هه‌وها سه‌ره‌رای ئه‌مانه هه‌مووی خوای گه‌وره موعجیزه‌ی بوناردوون تا گله‌کانیان بپوایان پی بکه‌ن به لام بی سوود بوبه، تا به‌وه‌وه نه‌وه‌ستاون و که‌وتونه‌ته ئازار دانی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان و جه‌نگی لاشه‌بی و ده‌روونیان به‌رامبهریان ده‌ست پی کردووه. بگره جاری واهه‌بوبه نه‌وه‌ی خویان یان باوکی یان کورپی خویان یان خیزانه‌که‌یان به‌ره‌نگاری ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه بونه‌ته‌وه و هوکاری ئه‌شکه‌نجه دانیان بونه، بونمنه پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم باوکی که ناوی ئازه‌ر بوبو دوزمنایه‌تی ده‌کردو به لام هه‌ر کولی نه‌ده‌دا وه پیغه‌مبه‌ر نوح کورپه‌که‌ی و پیغه‌مبه‌ر لوگ خیزانه‌که‌ی و پیغه‌مبه‌ری خوا محمد (سه‌لامی خوایان لیبیت) مامه بی باوه‌ره‌کانی... هتد له کاتیکدا تاکه‌ئاواتی ئه‌م نیدرداوانه تنه‌ها سه‌رفزاری گه‌ل ون‌وه‌کانیان بونه، خوای گه‌وره ده‌فره‌رمیت: ﴿وَكُلًا نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا ثُبِّثَ بِهِ فُؤادُكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقَّ وَمَوْعِظَةٌ وَذَكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۲۰) (هود) واته: ئه‌ی محمد ﷺ هه‌وال و به‌سه‌ر هاتی هه‌موونه و پیغه‌مبه‌رو گه‌لانه‌یانت بو ده‌گیکرینه‌وه که‌تاکو دلتی پی به هیز ودامه‌زراوبیت، وه دلنياشت ده‌که‌ین له پاستی کاره‌که‌ت وه په‌ندو ئاموزگاری و بیر خستنه‌وه‌شه بو گروی باوه‌رداران. هه‌ربویه ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه (سه‌لامی خوایان لیبیت) له لایه‌ن دوزمنیکی تریشه‌وه تووشی تاقی کردنه‌وه‌و به‌لا بونه که

هه میشه سور بیوون له سه‌ر دینه که یان و ئه و نوردارو درندانه نه یان توانیووه به ئازارو ئشکه نجه دان ئه و دینه له دلیان دهربکه نه هروه پیغه‌مبه رئیبراهمی نه مرودد دژایه‌تی کرد و پیغه‌مبه روسی فیرعهون و پیغه‌مبه ر عیسی گله‌که‌ی و پیغه‌مبه ر یوسف ئافره‌تیک و ... هتد به راستی پیشنهنگ و بی خوشکه ریوون بونه و کانی دوایی، ئه و تاعبدالله ابی مسعود (رضی اللہ عنّه) دهرباره‌ی پیغه‌مبه ر موسی (علیه السلام) فه رموده‌یه ک له پیغه‌مبه ری خواهه (علیه السلام) ده گیزیته و ده فه رمویت: (... رَحْمَ اللَّهُ مُوسَى لَقَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ) ^(۱) واته: پیغه‌مبه ری خوا (علیه السلام) شتیکی بهش ده کرد، پیاویک له پشتیوانان وته‌یه کی ووت که پیغه‌مبه ری خوا (علیه السلام) دلگران کرد و ئازاری ده رونی دا، ئیتر پیغه‌مبه ری خوا (علیه السلام) فه رمومی: ره حمه‌تی خوا له موسی پیغه‌مبه ر بیت (علیه السلام) مهش زیاتریان پی ده دوت و ئارامی ده گرت.

خوای گهوره پیغه‌مبه رانی (علیهم الصلاة والسلام) بوجی ناردووه؟

- ۱- بونه وهی دین و به‌رنامه‌ی خوا بچه‌سپیتن و دووبه‌ره‌کی و بق و کینه نه هیلان له ناوخه‌لکیدا.
- ۲- بونه وهی بانگه‌وازی خه‌لکی بکن و خوای گهوره بناسیتن به‌خه‌لکی.
- ۳- بونه وه هاتونن تاکو دوزمنانی خومانان پی بناسیتن له مروقه کان و شهیتانه کان به‌گشتی.
- ۴- هاتونن تامروقه کان رزگاربکه نه ئاگاری دوزه‌خ و بیان بهن به‌ره و به‌هه‌شتی خوا.
- ۵- هاتونن تابه‌نده کانی خوا ئاگادار بکنه وه له‌شیرک و شته پپو پوچه کان.

(۱) رواه البخاري (۳۱۵۰).

۶- هاتون به مه بهستی ناساندنی شته کانی دهورو به رمان و پیویستیه کانی ثیان.

۷- گه یاندنی هه واله کانی ئاسمان به مرؤفه کان و ئاشنا بونیان به وله والنه.

.....
ئه مانه و چهندانی تر

چوارم: زور یادکردنی خواه گه وره.

یادکردنی خواه گه وره هوکاریکی تره بو دامه زراو بیوون له سه‌ر دینی خوا، هه روک ئه و یاده کردنی خوی بریتیه له دهربپینی چهند ووشیه که به زمان و ته واویوونی له کاتیکی که مدا، هه روکها هه ولدان بو به رده‌های بیوون له سه‌ری و سووربیوون له سه‌ر ئه نجام دانی ئه و یاد و ویردانه‌ی که چ له قورئانی پیروزدا و چ له فه رمووده کاندا ئاماژه‌ی پی کراوه، وه پیویسته هه میشە ئه و سونن‌تە به رز را بگیریت و ره‌نگدانه‌وھ دروست بکات له ناخی تاک به تاکی مرؤفه کاندا، هه رله بهر ئه مه شه خواه گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِتَّةً فَأَثْبِتوهَا وَإِذْ كُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُغْلِبُونَ﴾ (الانفال) واته: ئه وانه که باوه‌رتان هیناوه هه رکات له گه ل دهسته‌یه له دوزمنانی خوا بېیه ک گه یشن ئه وه دامه زراوو جىگىرىن و زور یادى خواه گه وره بکەن بو ئه وھی سه‌رکه و تتوو بن. که واته هوکاری سه‌رکی لىرەدا بو سه‌رکه وتن به سه‌ر دوزمندا به ستراوه‌تە وھ بے زور یادکردنی خواه گه وره و میهره‌بان و ده شبیتە هوی بىزگاربیوون له فىل و تەلەکه کانی شەيتان وھ ئه م یادکرنەش بىگومان چەکی دهستی باوه‌رداره لەھه مۇو کات و ساتە کاندا و هه میشە لە بیرت بىت، پىغەمبەری خوا یوسف ولىخانه‌یه بىنمونه له ناسکترین و دژوارترین کات و ساتدا کە بىووبەرۇو بۇوه‌وھ لە گه ل فىل و مه کری ئافرەتىکدا جا بۇئە وھی لە و بە لاو ناخوشىه بىزگارى بىت پەنای بردە بەر یادى خواو فه رموی: ﴿مَعَادَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مُثْوَابَي﴾ (یوسف) واته: پەنا بە خواه گه وره ده گرم وھ عەزىزى مىصرچاکترین ۲۳

به خنیوکه‌ری منه و چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردوم من ناپاکی له به‌رامبهر نانوینم .. هه رووه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فه‌رمویت: (أَحَبُّ الاعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَنْ تَمُوتَ وَسَائِنَكَ رَطْبَ مِنْ ذَكْرِ اللَّهِ) ^(۱) واته: خوش‌ویست ترین کرداریک به‌لای خوای گه‌وره‌وه ئه‌وه‌یه که‌بمریت له کاتیکدا زمانت ته‌بو پاراو بیت به‌یادی خوا. له‌پاستیدا خوای گه‌وره وده مروقه‌کانی دروست کردوه، بیگومان رینمایی ویاساو ده‌ستوریشی پیداوه‌و هه‌روا وازی لی نه‌هیناوه، جائه‌و پینامییانه مروق به‌ره و پزگاربیون و سه‌رفرازی ده‌بات، بیوه‌توض هه‌میشه به‌پینامییه‌کانی خروای گه‌وره زیان بگوزه‌رینه. پیشه‌وا عوسمانی کورپی عه‌فغان(په‌زای خوا لیبیت) ده فه‌رمویت: (ئه‌گه‌ر دله‌کانمان پاک بیته‌وه له ژه‌نگ و ژاری تاوان و گوناه ئه‌وه هه‌رگیز بی تاقه‌ت و وه‌رس نابین له یادکردنی خوا) ^(۲) پینجه‌م: پارانه‌وه و نزا تنه‌ها بولای خواه گه‌وره و به‌س.

پارانه‌وه وده‌ست به‌رزکدن‌وه بولای خواوداوا لی کردنی بوچی به جیکردنی کاره‌کان و به خشینی بوچی و په‌ناگرتن به دوزه‌خ و داواکردنی به هه‌شت و په‌ناگرتن له شه‌یتانی نه‌فرهت لی کراو و پزگار بیون له ده‌ستی زوردارو ستم کاری پوچگار و پارانه‌وه‌ی تاییه‌تی بو داواکردنی دامه‌زراوی و به‌رده‌وامی له سه‌ر دینی خوا..... هتد هوکاره بو به‌خته‌وه‌ری مروقه‌کان، و‌ه‌یه کیکیشه له ره‌وشه دیاره‌کانی به‌نده‌ی خواو ناییت که‌سک به خوچی بلیت موسولمان و له هه‌مان کاتیشدایه‌ئه‌م پارانه‌وانه فه‌راموش بکات، چونکه ئه‌مه مانای ئه‌وه‌پی دان نانه به به‌ندایه‌تی کردن بو خواو خو به‌نزم سه‌یرکردن له به‌رامبهر خوای گه‌وره‌دا، وه پیویسته سور بیت له سه‌ر دووباره‌کردن‌وه و وتن‌وه‌ی و په‌له نه‌کریت بو وه‌لام

(۱) رواه الطبراني وصححه الشیخ الالباني في صحيح الجامع الصغير (١٦٥) .

(۲) حیة الصحابة (١٠٢) .

دانه وهی له لایه ن خوای کاربه جی وه، هه رووهها پیویسته بهنده له کاتی پارانه و دا لایه نی کزولی و مل که چی و ترس و بیم په پرهوبکات تاکو خوای گهوره به زهی پیدا بیته وه و بیته هوی پذگار بیوون، خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجْنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرَغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَبَتْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (۲۵۰) (البقره) و اته: کاتیک موسولمانان پووبه پووی جالوت و له شکره کهی و هستان و تیان: خوایه ئارامی بریژه به سه رمانداو قاچه کانبیشمان جیگیرو راوه ستاویکه له بهرام به ردووز منه که مان و سه رکه و تو شمان بکه به سه رگه لی بی برپادا. جابه رهه می ئه م دوعایه ئه وه بیوو ﴿فَهَزَّ مُوْهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاؤُودُ جَالُوتَ وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَمَهُ مَمَّا يَشَاءُ﴾ (۲۵۱) (البقره) که به فه رمانی خوای گهوره دوژمنه کهیان شکاو داود ﴿جَالُوتِي كوشت و خوای گهوره ش پیغه مبه ریتی پی به خشی و فیرى زور شتی کرد. هه رووه هاجابری کورپی عبد الله (په زای خوای لیبیت) ده فه رمویت: گویم له پیغه مبه ری خوا بیوو ﴿فَهَرَمُوْيِي: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَدْعُو بِدُعَاءٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ مَا سَأَلَ أَوْ كَفَّ عَنْهُ مِنْ السُّوءِ مِثْلُهُ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِيمَنٍ أَوْ قَطِيعَةَ رَحْمٍ)﴾^(۱) و اته: هیچ که سیک نیه که پهاریتی وه به پارانه وه یه که، ئیلا خوای گهوره داوا کاریه کهی و هر ده گریت و ده یداتی، یان به ئهندازهی ئه وه خراپه و زیانی لی لا ده دات. به مه رجیک پارانه وه کهی به مه بهستی خراپه نه بیت یان به مه بهستی پچراندنی په یوندی خزمایه تی. و اته له م دوو حالت دا دوعا و هر ناگیریت. شه شه: ئه نجام دانی نویزه کان به کوممل له مزگه وت.

ئه نجام دانی نویزه فه رزه کان به کوممل له مزگه وت هوكاریکی گهوره و به هیزه بو به رده وام بیوون له سه ردینی خوا، وه پاداشتیکی گهوره و به فراوانی هه یه بو

(۱) رواه احمد والترمذی، وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الجامع الصغیر (۵۶۷۸).

ئه وانه‌ی ده‌بنه هوی ئه نجام دانی. بویه ئه م په‌رسنن جیاوازی تایبەتی خوی هه یه له چاو په‌رسنن کانی تردا هه رووه‌ها مزگه و تیش یه کیکه له هه ره مه‌لبه‌نده گه وره کانی پیگه یاندنی تاکی موسولمان و چاکترین جیگه شه بوقیری‌سون و فیرکردنی زانیاری به سوود، و هه به‌هزترين و به ریزترین شوینیشه بوپه‌رسنن کان وه شوینی دل نه‌وايی و ئارام به خشیه و خوش‌ویست ترین شوینیشه به‌لای خوای گه وره‌وه، سوپاس بوخوا کاروانی خوانسان به‌ریوه‌یه و پوژله‌دوابی پوژ به‌فه‌زلی خوا ئه‌هلى مزگه‌وت هه ر له‌زیادبووندایه، هه ربویه‌خوای گه وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَكْثُرُوا الزَّكَاءَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ (البقرة) واته: نویزه‌کانتان ئه نجام بدەن و زه‌کاتى ماله‌کانتان ده‌ربکەن و بیدەن به هه‌زاران و هکنونوشیش به‌رن له‌گەن کرنوش به‌راندا واته به‌کۆمەل نویزبکەن. ياخود ابی هریزه ﴿أَبِي هُرَيْثَةَ﴾ ده‌فه‌رمویت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿فَهُرَمُوِيَتْ﴾: صلأة الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَرِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ حَمْسًا وَعَشْرِينَ دَرَجَةً﴾^(۱) واته: نویزی پیاویک به کۆمەل له مزگه‌وتدا ئه‌نجامی بادات بوی چاکترو خیرتره له نویزیک که له ماله‌وه ياخود له دوکان و بازاردا ئه‌نجامی بادات به بیست و پیئنج پله. ياخود عبد‌الله‌ی کورپی مه‌سعود (خوالی پازی بیت) ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَمَنَا سُنَّ الْهُدَى وَإِنَّ مِنْ سُنَّ الْهُدَى الصَّلَاةَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي يُؤْذَنُ فِيهِ)^(۲) واته به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿أَبِي هُرَيْثَةَ﴾ ریگای رنموینی فیر ده‌کردین، و هه یه کیک له و ریگایانه‌ی که فیری ده‌کردین بریتی بولو له نویزیکدن له مزگه‌وت به کۆمەل که بانگی تیاده‌دریت. هه رووه‌ها عامری کورپی عبد‌الله (خوالی پازی بیت) له سه‌رمه‌رگدا بونزیک بولو له وه‌ی گیانی پیروزی ده‌ربچیت و بگه‌ریت‌هه وه بولای په‌روه‌ردگار، له و

(۱) رواه البخاري (۴۷۷).

(۲) رواه البخاري (۴۶۵).

کات‌دا بانگ بیژ بانگی فه‌رمومه میش گویی له دهنگی بwoo و هماله که‌ی له مزگه‌وته‌وه نزیک بwoo، جا داوای کرد که دهستی بگن و بیبهن بو مزگه‌وت پییان ووت ئاخر تو نه خوشی و حالت به‌ره و تیک چوون ده چیت، ئه‌ویش فه‌رمومی: ده تانویت گویم له دهنگی بانگ بیت و نه چم به دهنگی‌وه ! ئه‌وانیش ناچار بوون و چوونه بن بالیه‌وه و بردیانه مزگه‌وت تا نویزه‌که‌ی ئه‌نجام بdat کاتی نویزی مه‌غیریب بwoo، بویه له گه‌ل پیش نویزدا نویزی دابه‌ست و یه‌ک پکاتی کردو له‌ناو نویزدا له‌کاتی هه‌ستانه‌وه بو پکاتی دووه‌م گیانی سپاردو مرد^(۱). جا به‌پاستی ئه‌وه نیشانه‌ی کوتایی هاتنی ته‌منه به خیرو چاکه وه ئه‌م هاتتو چوکدن و دل په‌یوه‌ست بوون به مزگه‌وته‌وه‌یه وای له پیشینه چاکه‌کانمان کردووه که هه‌میشه له خه‌می جی به‌جیکردنی فرمانه‌کانی خوادا بن وله شوینه پیرونزو پاکه‌کاندا گیان بسپیرن. په‌حمه‌تی خوا له‌وان و به‌رده‌وامی و شوین که‌وتنيش له ئیمه‌ی به‌نده‌ی خوا. بویه برای خوم داوات لی ده‌که‌م پا به‌ندبه به نویزی جه‌ماعه‌ته‌وه، چونکه :

- ۱- ده‌بیت‌هه‌ی هه‌ی ئه‌نجام دانی خوا په‌رسنیه‌کی چاک و پراسته‌قینه.
- ۲- ئاوه‌دان کردن‌وه‌ی دل و ده‌روون به چوونه مالی خواو خوّسازدان بو نویز.
- ۳- وازه‌یان له مالی دونیاو خو خه‌ریک کردن به یادو په‌رسنی خوای گه‌وره‌وه بو چه‌ند ساتیک.
- ۴- بینینی موسولمانان و چاک و چونی کردن و هه‌وال پرسینی یه‌کتری و ته‌وقه‌و پادخستن‌وه‌ی یه‌کدی.
- ۵- دوپات کردن‌وه‌ی په‌یمان له گه‌ل خواداو ته‌وبه و گه‌رانه‌وه بو‌لای.

(۱) بروانة: صفة الصفوة (۹۲/۲).

- ۶- هاتوو چوکردنی به رده‌های و دانه‌بران له نویزه‌کان به ته‌واوی.
- ۷- هوکاره بُو چوونه زیر سیبه‌ری عه‌رشی خوا له دواپوزدا.
- ۸- ده‌بیته هوی جی به جی کردن فه‌رمانی خوای گه‌وره و خوش‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}.
- ۹- زیادبوونی پاداشت و خیری نور له ته‌رازووی چاکه‌دا.
- ۱۰- ((۲۵)) ده‌ره‌جه یاخود((۲۷)) ده‌ره‌جه بُو و هرگرتنی پاداشتی یه‌ک نویز به کومه‌ل ئه‌نجام دان .

حه‌وتهم: سوور بیوون له سه، گرتنی پیگه‌س راست و نهعلاو لانه‌کردن له سه‌ری . گومانی تیدا نیه تاکه پیگه‌ی پاست و سه‌رفرازی تنه‌ها پیگه‌ی نیسلامه و راستترینیشیانه که بربیته له ئه و پیگه‌یه پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان و پیشینه چاکه‌کانمان له سه‌ری بیوونه ریگه‌ی ئه‌هلى سوننه و جه‌ماعاته، که‌هه میشه به لگه‌دارو چاونه‌ترس و خاوه‌نی جیاکردن‌وهی پاستی و ناپاستی بیوونه، که‌واته هه رکه‌سیلک له سه‌ر ئه‌م پیازه پیروزه رویشت ئه‌وه نور به دوره له ده‌سته و تاقمی گومپای ئه‌هلى که‌لام و شوین که‌وتانی بیدعه و کاره ناپه‌سنه‌کان، هه رووه‌ها به دورده بیت له ده‌رپینی راو بُوچوونی خوم یان من وه به دورده بیت له په‌پیره و کردنی به‌رنامه‌ی ده‌ست کرد و شوین که‌وتني، وه هه رووه‌ها باشترین و پیشماهی ترین پیگاه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ده‌فرمودیت: ﴿أَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۲) صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ (۵۳)﴾ (الشوری) واته: بیگومان ئه‌ی موحه‌ممه‌د^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} توخه‌لکی بُو پیگایه‌کی راست و درووست پیشمویینی ده‌که‌یت، ئه‌وه‌ش پیگه‌ی خوای گه‌وره‌یه وه ئه‌وه‌ی که‌له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه تنه‌ها مولکی ئه‌وه، وه بشزانه گه‌پانه‌وه و هه مووکارو باریک هه بولای خوایه و به‌س. که‌واته شوین که‌وتانی پیگا راسته‌که‌ی نیسلام هه میشه

به تنه‌نگی دینه‌که یانه‌وه بیونه و به رگریان لیی کردوه و له کاته‌خوش و ناخوشه کاندا پشتی موسولمانان دینه‌که یان گرتووه، هه رووه‌ها پیویسته مرؤفی موسولمان هه میشه به دور بیت له هاوبیی کردن و نزیک بیونه‌وه له که سانی بیدعه چی و ئه‌هلى هه واو ناره‌زوو، چونکه فوزه‌یلی کوبی عه‌یاز(ره حمه‌تی خوا لیبیت) ده فه‌رمویت: (اذا رأيَتَ مُبْتَدِعًا في طَرِيقٍ فَخُذْ فِي طَرِيقٍ أَخْرَ) ^(۱) و اته: هه رکاتیک که سیکت بینی بیدعه چی بیو(زیادکه له دیندا) به پیگایه‌کدا ده پویشت ئه‌وه تو به پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه له پیگایه‌کی تره‌وه بپو.

هه شته: به رده‌های بیون له سه، بانگه‌وازکردنی خله‌کی بو لام خواه گه‌وره.
 کاری بانگه‌واری کاریکی پیرۆزو گه‌وره‌یه و پاداشتیکی زوری بو
 ئاماده کراوه‌وسه رکه‌وتن و سه‌رفرازی دونیا و دواپوشی تیدایه، بیکومان بانگه‌واز
 کردنی خله‌کی بوهاتنه ناو دینی نیسلام و گه‌رانه‌وه یان بو باوه‌شی نیسلام یه‌کیکه
 له پوشته زور گه‌وره‌کانی باوه‌پداری پاسته قینه، و هئمه‌ش بوپزگار کردنی
 به‌نده‌کانه له ب برنامه ده‌ستکدو پرله‌هله و که‌م و کوبیه‌کان به‌ره و پوشنای و
 پوناکی ب برنامه‌ی پرله په‌ندوئاموزگاری و بیه‌هله‌ی خواوه ئه‌م بانگه‌وازه‌ش به
 مه‌رجی زانست و زانیاری به سوودو کرده‌وه‌پی کردنی له لایه‌ن بابای بانگخوازه‌وه
 ده بیت و له سه رینمویین و چاو پوشنى و دلسوزی ده بیت، وه پیویسته تنه‌نها له
 پیناوى خوادا بیت و هیچ شتیکی هه واو ناره‌زووی تیکه‌ل نه کریت، هه رووه‌ها که سی
 بانگخواز پیش هه مووکه‌س زیاتر ده بیت بیر له‌وه بکاته‌وه که کاری بانگه‌واری
 جولا‌نه‌وه ماندووبیون و دابرانی پیویسته و درونی مرؤفه‌کانیش له و جو‌رده‌وه
 پشوو و هرده‌گریت، ئه‌ویش له بره ئه‌وه‌ی بانگخواز به و هه‌سته بروانیتیه کاره‌که‌ی که

(۱) بروانه: البحر الرائق في الزهد والرائق (۲۵).

نه‌مه کاری پیش‌سوی پیغام‌بهران و هاوه‌لان و پیاو چاکان بیوه، هه‌روه ک خوای گه‌وره ده‌فرمودت: **﴿قُلْ هَذِهِ سَيِّلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾** (یوسف) واته: ئه‌ی پیغام‌بهره‌ی صلی الله علیه و آله و سلم به و خه‌لکه بلی ئا نه‌مه‌یه پیگه‌ی من وئه‌وهشی که له‌سهر ری و پیباری منه، خه‌لکی بانگ ده‌که‌ین بو یه‌کخوا په‌رسنی خوا وه له‌سهر بنچینه‌ی خوا په‌رسنی کی ته‌واوچاو روشنی و به‌لگه‌ی شه‌رعی، وه‌خوای گه‌وره‌ش پاک و بیگه‌رده له هه‌موو که‌م و کورپیه‌ک وه بی به‌ریشم له‌وانه‌ی که هاوه‌ل و هاویه‌ش له کاروباره‌کاندا بو خوا بپیار دده‌دن^(۱).

هه‌روه‌ها پیشه‌وا ابن تیمیه (ره‌حمه‌تی خوا لیبیت) ده‌فرمودت: بانگه‌وازکردن بولای خوا: بربیته‌ی له‌وهی که به‌نده‌ی خوا کارو باره‌کانی له کاتی بانگخوازیدا له ثیر روشنایی فه‌رمانی خوا داد بیت وه بانگه‌وازیشی ته‌نها بولای باوه‌پیوون به خوا بیت وه‌هه‌روه‌ها ناساندنی پیغام‌بهری خوا صلی الله علیه و آله و سلم به‌رمانه‌که‌ی که دینی خواه‌و وه به‌پاست زانینی ئه وه‌والانه‌ی که ئه و بانگه‌وازه‌ش زیاتر چربکریت وه له بانگه‌واز بوكردن و تیگه‌یاندنی خه‌لک له مه‌بستی سه‌ره‌کی هه‌ردوو شه‌هاده‌که‌یه که بربیتین له: **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** **﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾** وه‌هه‌روه‌هابانگه‌واز کردن بو جی به جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی تری وه ک نویژه روژه‌هات و حه‌جی مالی خوا و وه بانگه‌وازکردن بو بروابوون به به‌شه‌کانی باوه‌ر که بربیتین له بروابوون به‌خوا و مه‌لائیکه‌کان و کتیبه‌کان و پیغام‌بهران و پوژتی دوایی و قه‌زاو قه‌دهر به خیروش‌هه‌ریه‌وه، هه‌روه‌ها مرؤثی بانگخواز پیویسته له‌سهری بانگه‌وازبات بو دینی خوا به‌تابیه‌تی له به تاک زانین و په‌رسنی خوا وه ک ئه‌وهی که خوا ببینی خوا

ئه‌گه‌ر تو ئه‌و خواهی نه‌بینی خو ئه‌و تو ده‌بینی. هه‌ربویه هه‌مووپیچه مبه‌رانیش له‌سه‌ر ئه‌وه هاو پابوون که دینی ته‌واوه‌تی ئه‌وه‌یه که‌بیرو باوه‌پااشان کرد‌هوه، هه‌روهک پیغه‌مبه‌ری خو‌امحمد^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه} به‌و شیوه‌یه بانگه‌واری ده‌ست پیکرد وه به‌یارمه‌تی خوا به گویره‌ی شه‌رعی خوا بwoo^(۱).

عه‌بدولای کورپی عومه‌ر (ره‌زای خوای لیبیت) ده‌فه‌رمویت: پیغه‌مبه‌ری خوا^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه} رموویه‌تی: (إِذَا تَبَاعَثُمْ بِالْعِيَّةِ وَأَحَدَنُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَرَضِيَّتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلِلًا لَا يَنْزَعُهُ حَتَّىٰ تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ) ^(۲) هه‌ركاتیک کرپن و فروشتن‌تان ده‌ست پیکردو که‌وتنه کاری (العینه)^(۳) پاشان ده‌ستان گرت به‌کلکی مانگا‌کانتانه‌وه و پازی بیون به‌کشتوكال کردن، و‌وازن‌تان له جیهاد کردن له‌پیتناوی خوادا هیننا ئه‌وه ئه‌و کات چاوه‌پوان بن خوا گه‌وره به‌رگی زه‌لیلی و‌بی ده‌سه‌لاتی بکات به‌برتانا، خوا گه‌وره‌ش ئه‌وبی ده‌سه‌لاتیه له‌سه‌رتان لاتبات تاکو نه‌گه‌پینه‌وه بو دینه‌که‌یی و واز له و کاره دونیا‌بیه‌تان نه‌هینن.

نويه‌م: راستگویی له هه‌موو گفتوجوگوو و کرده‌وه‌کاندا:

راستگویی په‌وشتیکی به‌رزی جوان و پیروزه که موسویمان ده‌توانیت له هه‌موو هه‌لسوکه‌وته‌کانی ژیانی دا خوی پسی برازینیت‌وه، بیگومان پاستگویی و‌اته گیپانه‌وه‌ی هه‌وال و‌وته‌کان و‌هک خوی و به‌راست و دروستی و باس کردنی که‌سه‌کان ياخود شته‌کان و‌هک خوی به‌بی که‌م کردن و زیادکردن لیی، جا ئه‌م

(۱) بروانه: دقائق التفسير، لابن تیمیه: (۲۸۴/۳).

(۲) رواه ابو داود و صححه الشیخ الالبی فی صحيح الجامع الصغیر (۴۲۳).

(۳) العینه "جوره کاریکه له کرپن و فروشتن‌دا، کابرای فروشیار شتیک ده‌فروشیت به که‌سیکی تر به‌قهرن، به‌لام پیش دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که فروشیاره‌که ئه‌وه‌ی فروشتوتی پیی لیی و‌هردگریت‌وه به‌پاره‌یه‌کی حازری که‌متر له نرخی خوی".

پاستگو بیونه‌ش ته‌نها شوین که لیوهی په‌خش ده‌بیت بریت و ده‌شبیته بناغه‌بوی
بریتی له (دل) و اته هرکات مروق بیوه خاوه‌نی دلیکی زیندوو بی غه‌ل و غه‌ش
ئه و کاته ده‌بیتی که سیکی پاست بیز، هروده‌ها نور پیویسته له کرده‌وه کانی‌شماندا
پاستگو بین و به دوور بین له هله‌ی ئه‌ندامه کانی لاشه، هربویه خوای گه‌وره
ده‌بیاره‌ی پاستگویی ده‌فه‌رمویت: *وَبَشَّرَ الرَّدِينَ آمُنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدْمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ* (یونس ۲) و اته: ئه‌ی موحه‌ممه دلیل موزده بده به‌وانه‌ی که باوه‌پیان هیناوه‌و
با ئه‌وانه‌ش بیکومان بن له‌وه‌ی که به هوی ئه‌و پاستگو بیونه‌یان پله‌وپایه‌ی
به‌رزیان هه‌یه لای په‌روه‌ردگار. (قال ابن عباس: أَجْرًا حَسِنًا بِمَا قَدَّمَوْا مِنْ أَعْمَالِهِمْ. قال
الضحاك: ثواب صدق. وقال عطاء: مقام صدق لا زوال له، ولا بؤس فيه. وقيل: متلة
رفيعة انظر في هذه الأقوال)^(۱) پیغه‌مبه‌ری خوا محمد^{صلی الله علیه و آله و سلم} فه‌رمویه‌تی: *عَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ فَإِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبَرِّ وَإِنَّ الْبَرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةَ وَمَا يَرَالرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِيقًا*^(۲) و اته: ئاموزگاریتان ده‌که‌م پاستگویی
بگرن، چونکه پاستگویی پینمايت ده‌کات به‌رهو چاکه، و چاکه‌ش پینمايت ده‌کات
به‌رهو به هه‌شت، بویه به‌رده‌وام پیاو پاست ده‌لیت و هه‌ولی پاستگویی ده‌داد تا
وای لیدیت لای خوای گه‌وره پله‌ی به پاستگو ده‌نوسریت. که و اته پاستگویی
باشترين و جوانترین سيفه‌تیکه که تاکی موسولمان له دونیادا شانازی پیوه بکات
و ببیتیه هوی پزگاری‌بیونی له ئاگری دوزه‌خ له دواړوشیدا، ده‌که و اته بابه و سيفه‌تیه
جوانه خومان بپارزیننه و ببینه هوی سه‌رفرازی بو خومان و هاوريانمان و دينه
پاکه‌که‌مان. به‌پاستی پیشینی ئیمه (ره‌حمه‌تی خوايان لیبیت) ته‌نها سيفه‌تیک که
تیایاندا بوبیت و پی سه‌رکه‌وتتوو ببیون بریتی بیو له (پاستگویی) به لوقمانی

(۱) بپانه: الطبری (۱۵ / ۱۳).

(۲) رواه مسلم (۶۸۰۵).

حه‌کیمیان ووت: ئه‌ی لوقمان ئایا تو بەندەی فلانه کەس نه‌بوبیت؟ ئه‌ویش ووتى: بەلئى وابوو، جا پییان ووت ئه‌ی چوٽ ئاوات لى هات وگه‌یشتیتە ئه‌و پله‌یه؟ ئه‌ویش فەرمۇسى: من بە چوارشە ئاواام لى هات (تقوی اللہ، وصدق الحديث، واداء الامانة، وترك مالا يعني)^(۱) واتە: پاریزگارى وترسان لەخواي گوره، وە راستگۆيى له قەسەدا، وە به جى گەياندىنى ئامانەت لەكاتى خوید، وە واژھىنان لەشتىك کە پەيوەندى بە منه‌وه نه‌بوبىت.

پېویستە مرۆغ لەم شتانەدا راستگۆيى خوى بىسەلمىنیت:

۱- راستگۆبىت لە نېھىتدا: واتە ھەموو کارو كرده وە يەكى تەنها لە پىنناوى خوادابىت وھىچ شتىكى ترى تىكەل نەكىرت و بە دللسۆزى و لى بىرانه وە كارەكانى ئەنجام بىدات و بە گوئىرە شەرعى خوابىت.

۲- راستگۆبىت لە زماندا: واتە ھەول بىدات ھەميشە خوى بىپارىزىت لە بىستىنى قسەى بى بىنەماو يەكسەر گىرپانەوهى وەھەر وە تەيەكىشى بىست وەك خوى باسى بىكات بە بى پىۋەنانى زىادو كەم.

۳- راستگۆبىت لە كرده وەدا: واتە ھەول بىدات كرده وە كانى بىزەنچىتە و بە راست پوېشتن و خو نەگۈرپىن لە شتەكان و وەك خوى نمايشى چاكەكان و خراپەكانى بىكات، نەبىتە هوى ھەلخەلتاندىنى كەس.

۴- راستگۆبى لە پەيمان بىردنەسەر: پەيمان دان بە ھەركەسىك وجىبە جىڭىرنى لەكات وساتى خویدا يە كىكە لە نىشانەكانى راستگۆيى، وە ھەرگىز نەبىتە هوى نەبرىنەسەرى پەيمان، چونكە يە كىكە لە نىشانەكانى دوورۇو.

(۱) بروانە: الاداب الشرعية (۳۹).

دەیم: **هاورپیه‌تى كىردىنى كەسانى چاڭ و خاوهن ورە بەرزەكان.**

بەپاستى بۇنى هاورپىي چاڭ و خواناس و ورە بەرزونەترس لە پېشەتە چاوه بۇان كراونە كراوه كان دەبىتە هوى بەردەهۆام بۇون لەسەر دىنى خواوسەرفازى بۇ دونياو دواپۇز، جا پىيۆيىستە زىرە كانە **ھەلبىزىرى** هاورپىي ژيانىت، چونكە هاورپى ئە و كەسە يە كە دەبىتە جىيى مەتمانە و ئال و گۈپكەرنى بىر و بۆچۈونە كان، ھەروەھا بىتە هوى و نەتە هوى ئە و تاكە كەسە لە زۆر شىدا دېتە ناو نەيىنە كانى ژيانتە وە بېرواي تەواوه تىت لەسەرى دەبىت، ھەربىيە پېشىنان نەمونە هاورپىيان بە نەمونە بۇنى خوشە ويىستى و پاکى و پازى بۇنى بەرامبەر دەنۋىينى كەواتە هاورپى بىرخەرە و دەست بارگىتنى توپىيە لە زۆرپىي كارو بارە كانى ژياندا، و ئاگاداركىرددە وەهاومانا بۇونە لە گەل بېرە وى بەرە و پېش چۈن يان هىننانە وەت بەرە دواوه، جا پىيۆيىستە مروقى ژىر كەسىك ھەلبىزىرىت بۇ ھاوسەفەرە هاورپى و هاودىنى خوشى كە بەمانا لە گەل دابىت، وەتەناش براەدرى سەرسىنى ونان خواردىن و كاتى خوشى نەبىت، بۆپىيە بەردەهۆام بۇون لەسەر دىن هاورپى و براەدرى چاڭى پىيۆيىستە خواى گەورە دەرپارە هاورپى و براەدرە فەرمۇيىت: ﴿الْأَحَلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوُ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ (الزخرف) واتە: هاورپى و براەدران لە پۇزى دوايدا ھەندىكىيان دەبنە دۇزمىنى ھەندىكىيان تەنها كەسانىك نەبىت كە لەسەر لە خواتىسان و پارىزەر لە تاوان كوبۇونە وە لە گەل يەكتىدا پېشەوا عەلى كورپى ئەبى تالىب (خوالىيى پازى بىت) دەرپارە ئەم ئايەت دەفەرمۇيى نەمونە دوو هاورپى باوه بەدارو دوو هاورپى بى باوه، لە دوو هاورپى باوه بەدارە كە يەكتىكىيان مەد، كاتىك گەيشتە وە بە خواى گەورە و لاي خواى گەورە ستايىشى براەدرە باوه بەدارە كەي كىدو فەرمۇيى: ئەي خوايە گىان من ئەو هاورپىيەم ھەبوو كە ناوى (... بۇو بەردەهۆام

فه رمانی پی ده کردم که له گویپایه‌لی تو پاشان پیغه مبهره که تدابم عَلَيْهِ السَّلَامُ اوه فه رمانی پیده کردم که کاری خیرو چاک نهنجام بدhem و دوور بکه ومهوه له کاری شهرو خراپه، وه هه والی ئه م پی گه یشتنه‌ی تویی پی ده دام، ئهی خوایه دوای ئه مه ئه و برادره شم گومرا مه که و پینموینی بکه، هه روکه چون پینموینی منت کرد، وه پینزی لی بگره هه روکه چون پینزت له من گرت، دوای ئه وهی برادره باوه پداره که‌ی تریش مرد هه ردوکیان کوکرانه وه و گه یشن به‌یه ک، ووتی: به‌لی ئه وه باشترين هاوريئيه، وه باشترين دوسته، وه باشترين هاوهله، پاشان يه‌کلک له هاوري بی باوه په کانیش مرد، ووتی: ئهی خوایه گیان من ئه و هاوريئه هه بیو که ناوی(.....) بیو به رده وام فه رمانی پی ده کردم که گویپایه‌لی تو پاشان پیغه مبهره که تدابم عَلَيْهِ السَّلَامُ نه که م وه فه رمانی پیده کردم که کاری خراپه و بد ئه نجام بدhem و دوور بکه ومهوه له کاری چاک و خیر، وه هه والی ئه م پی گه یشتنه‌ی تویی پی نه ده دام، ووتی: به‌لی ئه وه خراپترین هاوريئه، وه خراپترین دوسته، وه خراپترین هاوهله . هه روکه خوای گه وره سه رباسيکی ئه وانه مان بو ده گنگريته وه که له پوشی دوایدا په شيماني ده رده بین به رامبه رئه و برادره رو هاوريئيانه که له دونيادا هه يان بیو له کاتيکدا تازه له وئی په شيماني داديان نادا، وه ک ده فه رمویت: ﴿وَيَوْمَ يَعْضُ الطَّالِمُ عَلَىٰ يَدِهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي أَتَحَدَّثُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۲۷) یا ویلنا لیتني لم آنخذ فلانا خليلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدِ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلإِنْسَانِ خَذَّلَهُ (الفرقان) واته: پوشی قیامهت پوشیکه که ستنه کار له په شيمانيدا قه پ ده کات به دهستی خویداو ده لی: ئای خوزگه له گه ل پیغه مبهره ردا عَلَيْهِ السَّلَامُ ریگه‌ی راستم بگرتايه ته بهر، ئای تياچوون بومن خوزگه (فلانه) که سیشم نه کردا ياهه هاوري و دوستم، چونکه به راستی ئه وکه سه منی له يادي خواو قورئانی پیروز موسوی مانان ویل کرد. دوای ئه وهی ئه و به رنامه‌یه م پی گه یشتبو وه باوه پريشم پیی هينما

بۇو، و بەراسىتى شەيتانىش ھەمېشە پاشت تىكەرو پاشت بەدەرە لە مروقەكان. پىشەوا الشعىي (رەحمةتى خواى لىبىت) دەفرەرمۇيىت: ئەم ئايىتە لە سەرعوقبەي كورپى ئەبى موعىگ هاتە خوارەوە لە كاتىكدا عوقبە لای پىغەمبەرى خواب بۇو عَلَيْهِ الْكَلَمُ موسولمان بۇونى خۆى راگەياند، پاش ئەوهى گەرايەوە بولاي هاپرى و دوستەكەي كە ئومەييەي كورپى خەلەف بۇو ئومەييە پىي ووت: چىيە ئەوه دەلىي موسولمان بويىت؟ بىرۇ ئەوه دەم و چاوت حەرام بىت لە بەر ئەوهى پەيمانت داوه بە موحەممەد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جاعوقبە يەكسەر پەشىمان بۇوه بى باوهپى خۆى راگەياندو ھەلگەرايەوە. ھەروەها پىشەوا عەطار (رەحمةتى خواى لىبىت) دەفرەرمۇيىت: (عقبة بن معيط يأكل يديه حتى تبلغ مرافقه ثم تبتان، ثم يأكل هكذا...) ^(١) واتە: عوقبەي كورپى موعيط و (ھەموو سەتم كاران و پاشگەز بۇوان لە دىينى خوا) بەردەوام دەستى خۆيان دەخون و ددانى لى گىر دەكەن تاكو واى لىدىت دەگاتە ئانىشكى، پاشان و ددهستيان بۇ دروست دەبىتەوە بە وشىوه يە بەردەوام دەبىت ھەروەها پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ الْكَلَمُ دەفرەرمۇيىت: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلَيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ) ^(٢) واتە: پياو لە سەر دىنى هاپرى كەيەتى، جا ھەريەك لە ئىۋە با بىۋانىت بىزانىت كىيى كردووھ بە ھاوهلەن و دوستى خۆى. كەواتە مروقەلەم دۇنيايدا سەرپىشكە لە ھەلبىزاردىنى هاپرى و دوست، بەلام دواپۇشىش لە پىشەو ھاتنى شتىكى بىيگمانە پەشىمانى ئىرە سوودمەندىرە وەك لە پەشىمانى دواپۇزى بۇيە ھەمېشە بەزىرى مامەلە بکە لە ھەلسوكەوتى ژىانى دۇنياتدا، پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ الْكَلَمُ دەفرەرمۇيىت: (الْمُؤْمِنُ مِرَآةُ الْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ يَكُفُّ

(١) بۇانە: تفسير البغوى (٦ / ٨١).

(٢) رواه ابو داود والترمذى وصححة الشيخ الالبان في صحيح الجامع الصغير (٤٥ ٣٥).

عَلَيْهِ ضَيْعَةٌ وَيَحُوتُهُ مِنْ وَرَائِهِ^(۱) واته: بپوادار ناوینه‌ی بپواداره، وه بپوادار برای بپواداره، پیگره له زیان پیگه‌یاندو و نکردنی، وه ده‌پیاریزت و به‌پیش تواناوه رگری لیده‌کات.

یانزه‌یه‌م: نارام گرتن له سه‌ر به لاؤ نه‌هاماھتیه‌مان.

به لاؤ نه‌هاماھتیه کان له سه‌ر ده‌می ئه‌مرقی به‌ناو پیشکه‌وتن و زانیاریدا وهک پیشنه‌ی باران داده باریته سه‌ر تاکی موسولمان و هه‌رجاره‌ی به ناویکه‌وه یه‌خه‌یان پی ده‌گریت، جا هه‌ئم به لایانه‌شه که ده‌بیت‌هه هوی ئه‌وهی فیتنه و هه‌لگه‌رانه‌وهی دله‌کان به‌رهو ئاقاریکی تربیبات، نارام گرتنيش پله و پیزی تایب‌هتی خویی هه‌یه و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکانی پیش‌بووه، هه‌میش‌دوزمنانی خوا چه‌کی زمانیان زیاتر به‌کار هیناوه بو جه‌نگی ده‌روونی به‌رام‌به‌ر به باوه‌رداران و له و پیگه‌یه‌شـه‌وه خاوه‌ن بـه‌رـنـامـهـی خـواـیـانـ پـیـ لـهـکـهـدارـوـ نـاـرـهـحـتـ کـرـدوـوهـ، وـهـوـیـسـتوـیـانـهـ لـهـوـ پـیـگـهـیـهـوـ بـچـنـهـ نـاـوـ نـاـخـیـ تـاـکـیـ باـوـهـرـدارـهـوـ، بـوـیـهـ سـهـرـهـرـایـ ئـهـمـانـهـشـ بـهـنـدـهـیـ خـواـهـمـیـشـهـ چـهـسـپـاـوـوـ رـاـوـهـسـتاـوـوـ نـهـلـهـقـیـوـهـ بـیـالـهـلـهـلـهـ ئـاسـاـ لـهـکـاتـیـ ئـازـارـوـ ئـهـشـکـهـنـجـهـداـ (ـأـحـدــأـحـدـ)ـ دـهـلـیـنـ، بـیـگـوـمـانـ بـهـ لـاـوـ نـهـهـاماـهـتـیـ چـهـنـدـ جـوـرـیـکـیـ هـهـیـهـ لـهـوانـهـ:

یـهـکـهـمـ: بـهـلـایـ هـهـلـگـهـرانـهـوـ لـهـ دـیـنـیـ خـواـ، وـاتـهـ لـهـ دـوـایـ ئـهـمـ هـهـمـوـ خـوـهـیـلاـکـ کـرـدنـ وـخـهـرـیـکـ بـوـونـهـ بـهـ دـیـنـیـ خـواـوـهـوـ لـهـلـگـهـلـ مـوـسـوـلـمـانـانـ بـوـونـ وـ بـهـتـهـمـاـیـ بـهـهـشـتـ کـارـکـرـدـنـ بـهـلـامـ لـهـ نـاـکـاـوـدـاـ بـهـهـوـیـ کـهـسـیـکـهـوـهـ یـانـ کـارـیـکـهـوـهـ وـازـلـهـ دـیـنـیـ خـواـ دـهـهـنـیـتـ وـتـوـوـشـیـ هـهـلـگـهـرانـهـوـهـ وـبـیـ بـاـوـهـرـیـ دـهـبـیـتـ، سـهـرـهـنـجـامـیـ بـهـ خـرـاـپـهـ دـهـگـهـرـیـتـ وـ دـهـبـیـتـ ئـهـهـلـیـ دـوـزـهـخـ(ـخـواـپـهـنـامـانـ بـدـاتـ).ـهـاـوـهـلـیـ زـورـ بـهـرـیـزـ حـلـیـفـهـ بـنـ

(۱) رواه ابو داود وصححه الشيخ الالبان في السلسلة الصحيحة (۹۲۶) صحيح الجامع الصغير (۶۶۵۶)

الیمان تَعْجِيْلَهُ دَهْ فَرْمَوْيَتْ گویم له پیغامبری خوابوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ دهیفه رموو: (تُعرَضُ الْفَتَنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا فَإِذْ يُقْلِبُ أُشْرِبَاهَا نُكْتَةً فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكْتَهَا فِيهِ نُكْتَهَةٌ يَضْعَأُ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبِينَ عَلَى أَيْضَأَ مِثْلَ الصَّفَّا فَلَا تَضُرُّهُ فَتَنَةٌ مَا دَامَتْ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالآخِرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكُوزُ مُجَحِّيَا لَا يَعْرَفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أُشْرِبَ مِنْ هَوَاهُ) ^(۱) وَاتَه: به لاؤ فیتنه کان و هک قاميشي نیو حه سیر یه ک له دوای یه ک داده به زنه سه ر دله کان، هه ردلیک ئه و به لاؤ فیتنه یه بنوشیت ئه وا یه کسهر خالیکی په ش له سه ری دروست ده بیت، و هه ردلیک نهینوشیت و خوی لی ب دور بگریت ئه و خالیکی سپی له سه ر دلی دروست ده بیت، تاکو وای لیدیت دله کان ده بن به دوو به شه و هه وانیش (دلیکی سپی به وینه هیچ بردیکی سپی) هیچ به لاؤ فیتنه یه ک زیانی پی ناگه یه نیت تا ئه و کاته ناسمانه کان و زه وی به رده وام ده بن و ده مین، ئه وی تریشیان (دلیکی په شی داخراو به وینه کونده یه کی لارو له ویر) هیچ چاکه و خیریک له خوی ناگریت، و هه ره لستی هیچ خراپه یه کیش ناکات، مه گه ر تنهها به ره لستی یه ک شت بکات ئه ویش ئه ویه که له گه ل هه واو ئاره زووه کانیدا نه نوشیت.

دوجهه: به لاؤ نه هامه تی چه وساندن و هوسته م، یه کیکی تر له و ئه شکه نجه و ئازار دانانه له لاین دوزمنانی خواوه وه بو خاوه ن باوه ره کان بريتیه له وهی که هه میشه ده یانه ویت تاکی خواناس بخنه ژیر رکیف و ده سه لاتی خویانه وه و به ئاره زووه خویان یاری به پیروزی کانیان بکه ن، و هه میشه بیان چه وسینه و هوسته میان لی بکه ن، هه روه ک خه با بی کوری ئه رهت (خوالیی پازی بیت) ده فه رموی: من له و زه مانه مه ککه دا کاری ئاسنگه ریم ده کرد، جا هه ندیک

(۱) رواه مسلم (۳۸۶).

قه‌رزم که وتبوبه لای عاصی کوری وائیله وه که سه رکرده‌یه کی بی باوه‌ربیوو، منیش کاتی و هرگرتنه وه که قه‌رزه که م هات و چووم بو لای تاکو قه‌رزه که م بداته وه به لام ئه و به هیچ جو ریک ئاما ده نه ببو قه‌رزه که م بداته وه و ده بیووت: به مه رجیک ده تده‌مه وه واز له موحه ممه دلیل^۱ بینی و بی باوه‌ربیت پیی و بینیه ثیر ده سه لاتی خومه وه، منیش پیم ووت نه خیز وه لامی هرگیز ئه و کاره ناکه م و چاوه‌پوانیش ده که م تاکو خوای گه وره تو ده مریتیت و پاشان له دوا پوژدا زیندoot ده کاته وه، عاصیش به گالته جاریه وه ووتی: بوچی من ده مردم و دوای مردم زیندوو ده کریم‌مه وه، منیش ووتی: به لی ده مریت و زیندووده کریتیه وه، ئینجا ووتی ده لیم گه‌پی با له وی زیندوو ببمه وه مال و سه روته که شم له وی هر ده بیت و ده تده‌مه وه^(۱).

سییه‌م: به لاونه‌هame‌تی خیزان و مال و مندال، یه کیکی تر له و به لاجیانه‌ی که پیویسته ئاگاداری بین بریتیه له به لای خیزان و مندال ئه ویش له به رئه وهی خوای گه وره و میهره‌بان هنديک له خیزان و مندال‌انی به به لاونه‌هame‌تی و هسف کرد ووه، وه ک ده فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًا لَكُمْ فَاحْذَرُو هُمْ﴾ (النagain ٤٩) واته: ئهی ئه وانه‌ی که باوه‌ربیان هیناوه، به پاستی (هنديک) له خیزان و مندال‌هه کانتان دوژمنن بو ئیوه زور ئاگاداریان بن، یان ده رباهی مال و سه روته و سامان ده فه‌رمویت: ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ الانفال ۲۸ واته: باش بزانن که به پاستی مال و سامان به لاونه‌هame‌تین بو هنديک که س.

پواره‌م: به لاونه‌هame‌تی ده سه لات و پله و پایه: و هرگرتن و داوا کردنی پله و پایه و ده سه لات و چوونه سه رکورسی و خویادان به سه رخ‌لکی خواره وه داو له سه ر شانی هه ژارو چه وساوه خوّده‌وله مهندکردن و به رزبیوونه وه، کاریکی زه م کراوو خراپه و

(۱) رواه البخاري (٢٤٢٥) و مسلم (٢٧٩٥).

سزای خوای به دواوه‌یه هروه‌هاسوربیون له سه‌ری و دهست به ردار نه بیون لیّی و هک نمونه‌ی دووگورگی برسی وان که ئەدەنە ناو پانه مه‌پیکه‌وهو زیانیان پی ده‌گه‌یەن خۆ ئەگه‌ر مه‌په‌کانیش نه خۆن ئەو و یان ملیان ده‌شکیئن یان ئەو وته هیلاکیان ده‌کەن و کاکه‌ی شوانیش تەنها ئەو وندەی پی ده‌کریت سه‌ریان ببریت و به خواردنی گوشته‌که یاندا بگات ئەگه‌ریش پی بگات، لەم باره‌یه و ئەو فه‌رموده‌یه هاتووه که‌پیغه‌مبه‌ری خواستار ده‌فه‌رمویت: (ما ذئبان جائغان اُرسلا فی غنم بافسد لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ) ^(۱) واته: په‌وانه‌کردنی دوو گورگی برسی بو ناو پانه مه‌پیک زیانیان که‌مترو خراپتر نیه بو دینه‌که‌ی له زیانی که‌سیک که‌ئەو وندە سوربیت له سه‌ر دهست خستنی مال و ده‌سەلات و پله و پایه.

پیتچه‌م: به‌لاؤ نه‌هامه‌تی مه‌سیحی ده‌جال، بیکومان ئەمەش جو‌ریکی تره له و به‌لایانه‌ی که‌پیویسته تاکی موسولمان همیشه خۆی لی بپاریزیت، وه‌داوا له خوای گه‌وره بگات که نه‌یگه‌یه‌نیتە ئەو خراپترین دروستکراوه‌ی خوا، بويه ده‌جال پیاویکی جوله‌که‌ی کویرده و تەنها یەك چاوی هه‌یه و لەناوچه‌وانیشی نوسراوه (کافر) هه‌مووکه‌سیکی موسولمان ئەو پۆزه ده‌توانیت بیخوینیتە و هو ماوه‌ی، پۆز له سه‌ر زه‌وی ده‌مینیتە و هو، وه‌لە و ماوه که‌مەدا سه‌راپای سه‌ر زه‌وی ده‌گریتە و تەنها ناتوانیت بچیتە ۲ شاری پیروزه‌وھ که ئەویش شاری (مەککه و مه‌دینه و قودسە). به‌راستی به‌لایه‌کی گه‌وره‌یه و پیغه‌مبه‌ری خواستار ده‌فه‌رمویت: (يا ایهالناس اھما لم تكن فتنة على وجه الارض منذ ذراً اللہ ادم اعظم من فتنۃ الدجال،... يا عباد اللہ ایها الناس فاثبتو فای سأاصفیه لكم صفة لم يصفها ایاه قبلی نی) ^(۲) واته: ئەی خەلکینه هیچ به‌لاؤ نه‌هامه‌تیه ک نیه له سه‌ر زه‌وی له و پۆزه‌وھ که خوای گه‌وره

(۱) رواه احمد والترمذی وصححه الشیخ الابانی في صحيح الجامع الصغیر (۵۶۲۰).

(۲) رواه ابن ماجة وابن حزمیة وصححه الشیخ الابانی في صحيح الجامع الصغیر (۷۸۷۵).

ئاده‌می دروست کردووه، له به لاونه‌هامه‌تی ده جمال گهوره‌تر بیت، جائے‌هی به نده کانی خوانه‌ی خه‌لکینه، دامه زراووه جیگیر بن به شیوه‌یه که وا بوتانی پوون ده که‌مه‌وه و پیتانی ده ناسینم، که له پیش منیشدا هیچ پیغامبهریک و علی‌الله
باسی کرد بیت.

دوازه‌یه م: سوووبوون له سه، و هرگرتني زانیاره.

به راستی ئایینی پیروزی ئیسلام ئایینی زانست و زانیاریه و تیگه‌یشتنه له بنچینه شه‌رعیه‌کان و به شیوازی جوان و چاو پوشنی و ووردبوونه‌وه لیتی، و هه‌هه‌ولدانی بی‌وچان و کوئل نه‌دان له ئاستیدا هه‌ربویه قورئانی پیروز پیش هه‌موو شته‌کان فه‌رمان ده‌کات به خویندن و خویندن‌وه و هرگرتني زانست و زانیاری به‌ووشه‌ی﴿ اقرأ﴾، هه‌روه‌ها خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتُوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر^۹ و اته: ئایا و هک يه کسانن ئه‌وانه‌ی که شاره‌زاییان هه‌یه و ده‌زانن، له‌گه ل ئه‌وانه‌ی که شاره‌زاییان نیه و نازانن و ناشیانه‌ویت بزانن. هه‌روه‌ها پیغامبهری خوا^{علی‌الله} (ان الله أوحى الي :انه من سلك مسلكا في طلب العلم سهلت له طريق الجنة، ومن سلبت كرمته أثبته عليها الجنة وفضل في علم خير من فضل في العبادة، وملاك الدين الورع)^(۱) و اته: خوای گهوره پیی راگه‌یاندوم که هه‌ر که‌سیک پیگه‌یه ک بگریته بهر بو داکردن و فیربوونی زانیاری، ئه‌وا ریگه‌ی به هه‌شتی بو ئاسان ده‌که‌م، و هه‌که سه‌ش که هه‌ردوو چاوه‌که‌یم لی سه‌ندوت‌وه، ئه‌وه‌له پاداشتیدا به هه‌شتی پی ده‌دهم، و هخه‌یرو پاداشتیک که له زانیاریدایه باشتره له خه‌یریک که له په‌رستندايه، و هجله و گرتني ئاین بریتیه له خوگرتنه‌وه له گوناه و تاوان. هه‌روه‌ها پیشه‌وا البخاری(به‌ر حمه‌ت بیت) له صه‌حیجه‌که‌یدا له ژیر

(۱) رواه البیهقی وصححه الشیخ الابانی فی صحیح الجامع الصغیر (۱۷۲۷).

ناونیشانی خُرُوجِ فی طَلَبِ الْعِلْمِ دَهْفَهِ رَمَویت: (رَحَلَ جَابِرٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُئْيِسٍ فِي حَدِيثٍ وَاحِدٍ) وَاتَّه: جَابِرٍ كُورَپی عَبْدِ اللَّهِ (رَهْزَای خَوَای لَیَّبِیت) مَاوَهِی مَانَگَهِ رَپِیَهِکِ رِیْگَهِی بِرِیَوَهِ بَوْلَای عَبْدِ اللَّهِ کُورَپی ئَوْنَهِیسِ (رَهْزَای خَوَای لَیَّبِیت) بَوْهِرْگَرْتَنَیِ تَهْنَهَا بَهْکِ فَهِ رَمَوُودَهِ .

سیانزه‌یه م: ئەنچام دانى نویىرە سۈونەتەكان.

نویزکردن له ناو په ستنه کاندا پله و پایه یه کی گرنگ و گهوره هی هه یه، نویزه سوننه ته کانیش هوکارن بو نزیک بونه و هو خوش ویستی لای پیغه مبه ری خواه علیه السلام هه ربوبیه پیویسته کم تهرخه می و ته مبه لی تیدا نه کریت، چونکه هوکاری سره کیشه بوبه رد هام بون له سه دینی خوابیده دست هینانی خوش ویستی خواه گهوره و میهره بان جا نه نجام دانی ئه نویزه سوننه تانه چ له مزگه و ت بیت یاخود له ماله وه ئه نجامی بدھیت پاداشتی تایبه تی بوئاماده کراوه، خواه گهوره ده فرمومیت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحْبُّونَ اللَّهَ فَأَبْيَعُونِي بِحِبْكُمُ اللَّهَ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۳۱) واته: تو ئه محمد صلی الله علیه و آله و سلم پییان بلی: ئه گه رئیوه خواه گهوره تان خوش ده ویت، ئه وه شوین پییازو سوننه تی من بکهون خواه گهوره ش ئیوه خوش ده ویت. خواه به خشنده ش له تاوانه کانتان خوش ده بیت و خواش تاوان پوش و میهره بانه به رامبہ رتان. که واته شوین که وتنی سوننه و خوش ویستی خوا پاشان خوش ویستی پیغه مبه ری خوا علیه السلام ده بیت هه هوی ئه وهی که خواه گهوره بپیاری لی خوش بون ده بکات. هه روهها پیغه مبه ری خوا علیه السلام ده فرموده يه ک دا ده فرمومیت: (مَا مِنْ عَبْدٍ مُّسْلِمٍ يُصَلِّي لِلَّهِ كُلَّ يَوْمٍ ثُنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطْوِعًا غَيْرَ فَرِيضَةً إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ) (۱) واته: هه ربیه نده يه کی موسولمان

(۱) رواه مسلم (۱۷۲۹).

نویزبکات تنهها بوخوای گهوره له هه موو روژیکدا که دوانزه رکاعه‌تی سونن‌ته جگه له نویزه فه رزه کان، ئهوا به بی گومان خوای گهوره مالیکی له به هشتدا بو دروست ده کات. هه رووه‌ها خوش‌ویستمان موحوممه دوچیلله ده باره‌ی بردنه ماله‌وه‌ی نویزیکی سونن‌ت و ئهنجام دانی جگه له مزگه‌وت ده فه رمویت: (إِذَا قَضَى أَحَدُكُمُ الصَّلَاةَ فِي مَسْجِدٍ فَلْيَجْعُلْ لِبَيْتِهِ نَصِيبًا مِنْ صَلَاتِهِ فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ فِي بَيْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ حَيْرًا) ^(۱) واته: ئه گوریه کیکتان نویزه فه رزه که‌ی له مزگه‌وت کرد، ئه‌وه با ههندیکیش له نویزه سونن‌ته کانی بباته‌وه ماله‌وه، چونکه خوای گهوره به و نویزه سونن‌ته خیرو پاداشتیک ده خاته ماله‌که‌یه و.

که واته ماف پیغه‌مبه‌ری خوا ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَ بَهُ سَهْرَمَانَهُ وَهُوَ يَهُ لَهُ وَانَّهُ}:

- ۱- برووا پی هینانی و شوین که وتنی ریبازه پاک و پیروزه که‌ی .
- ۲- ئهنجام دانی سونن‌ته کانی به گویره‌ی تواناو به چاو بپینه ئه‌وه پاداشته زوره‌ی که ئاماده‌کراوه .
- ۳- گویرایه‌لی کردنی له هه موو کارو کرده‌وه و گوفتاریکدا به بی جیاکاری و به رده وام بیون له سه‌ری .

۴- خوش‌ویستی ده بپین بؤی و په‌یمان نوی کردن‌وه له هه موو کات و ساتیکدا بؤی .

- ۵- به رگری لی کردنی و سه‌رخستنی به هه موو توانایه‌کی ماددی و معنی‌وهی .
- ۶- سه‌لاوات دان له سه‌ری و داوا کردنی مقام الحمود بؤی ^{عَزَّلَهُ اللَّهُ عَزَّلَ بَهُ} .
- ۷- ده بپینی ئه‌وه پی خوش‌ویستی بو بنه ماله‌وه هاوه‌لله به ریزه کانی به بی جیاوارازی .

(۱) رواه مسلم (۱۸۵۸) .

۸- نزم کردنه‌وهی دهنگمان له کاتیکدا که گوی بیستی فه رموده شیرینه‌کانی ده بین.

۹- ئاشکرا کردنی ئه و به‌رنامه‌یهی که ئه و له‌سه‌ری بورو و بانگه‌واز بوکردنی.

۱۰- به‌راست زانینی هه مورو ئه و شتانه‌ی که باسی لیوه کردووه‌وهه‌والی پی داوین که له دوايدا دیته‌دی.

چوارده‌یه‌م: زور یادکردنوه‌ه (مردن) و دابان له‌م ژیانی دونیایه.

به‌راستی زور جار خوای گهوره له ئایه‌ته پیروزه‌کانی قورئاندا به‌لگه و نمونه‌ی جوانمان بو ده‌هینیت‌وه ده‌بیاره‌ی نه‌مان و کوتایی هاتنی مروق‌ه کان و بونه‌وه‌رو دروستکراوه‌کانی تری، وه‌باس و به‌سه‌رهاتی له‌ناوچوونی گه‌لانی پیش‌وو و هه‌روه‌ها ناره‌حه‌تیه‌کانی گیان کیشان و خوتاماده‌کردن بو ئه و سات و کاته‌ی که ته‌نهاو به‌ته‌نیاو به‌بی پشت و په‌نای خزمان و دوستان و خوش‌ویستانت ئه‌م ژیانه به جی ده‌هی‌لی و ده‌که‌ویته ری به‌ره و ئه و شوینه‌ی که خوا په‌نامان برات له‌سزاکه‌ی و داوش ده‌که‌ین له‌به خششه‌کانی دامان پوشیت، جا بیگومان ئه‌وسه‌فره هه‌ردیت به‌لام که‌ی؟ ئه و نه‌زانراوه و کاتیک ده‌زانی که‌لنه‌ناو گوپو له‌به‌رده‌م مه‌لائیکه‌کانی خوا خوت ده‌بینیت‌وه، که‌واته یادکردن‌وهی مردن و ناره‌حه‌تیه‌کانی له نیشانه‌کانی مروق‌ه چاک و زیره‌یه کیکیش‌ه له هوکاره‌کانی دامه‌زراوی و به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر دینی خوا، خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقَّ﴾
ذلک ما كُنْتَ مِنْ تَحْيِدٍ﴾ (۱۹) واته: بیگومان ئه‌وا ناخوشی و ناره‌حه‌تی گیان کیشان گه‌یشته لات، ئینجا پیت ئه و تریت: ئه و به‌لینه بورو که هه‌رگیز نه‌تد ویست دووچاری بیت، هه‌روه‌ها خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (۸۳) وَأَتَتْمُ حِينَذِ تَنْظُرُونَ (۸۴) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (۸۵)﴾ الواقعه واته: هه‌ركات که گیانی یه‌کیکتان گه‌یشته (حلقوم) گه‌روو، ئه وه

ئیوه‌ی ده‌ورووبه‌ری که سه‌که سه‌یری ده‌که‌ن و راده‌میّن تابزانن چون گیانی ده‌رده‌چیت؟ به‌لام بزانن که نیمه نزیکترین له‌وهوه، نیمه زاناترین به‌حالی ئه و وه‌هندیک مه‌لائیکه داده‌بزنه سه‌ری وله‌هه‌مان کاتدا ئیوه ئه‌ومه‌لائیکه‌تانه نابین که چون ئاماده‌ن بو گیان کیشانی و ده‌یانه‌ویت گیان و لاشه‌ی که ئامانه‌ت ببو بیبه‌نه‌و بولای خاوه‌نکه‌ی شیخ حه‌سنه‌نی به‌صری (په‌حه‌تی خای لیبیت) ده‌فرمودت: ناره‌حه‌ت ترین کات به‌لام مرؤفه‌وه ئه و کاته‌یه که گیانی ده‌کیشتریت و وورده ورده روچی ده‌گاته گه‌رووی، چونکه له و کاته‌دا هه‌ناسه‌ی توند ده‌بیت و ده‌له‌رزیت^(۱). جابری کورپی عبده‌الله (په‌زای خوا) لیبیت ده‌فرمودت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَزِيزَ اللَّهُ بُوْيی گیپاینه‌وه و فه‌رموموی: کو‌مهمه‌لیک له به‌نى ئیسرائیلیه کان رویشن بو سه‌ر گوپستانیک پاشان و تیان: ئاده‌ی با دوو رکاعه‌ت نویز بکه‌ین و داوا له خوای گه‌وره بکه‌ین که یه‌کیک له م پیاوه مردووانه‌ی پیشومان بو زیندوو بکاته‌وه و نیمه‌ش چه‌ند پرسیاریکی لی بکه‌ین؟؟ و له چوئیه‌تی مردن و گیان کیشانی خوی ئاگادارمان بکاته‌وه، جا ئه‌وه ببوو دوو رکاعه‌ت نویژیان کردو داوايان له خوای گه‌وره کرد، خوای گه‌وره‌ش داواکه‌یانی جی به‌جی کرد، ئه‌وه‌نده‌ی پی‌نه‌چوو گوپیک له گوپه‌کان درزیکی تی ببو، ئینجا ببو به‌دووبه‌شه‌وه، پاشان پیاویکی گه‌نم په‌نگی ده‌م و چاوجوان که شوینه‌واری سوچه‌هی پیووه دیار ببو سه‌ری له گوپه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و ووتی: ((ئه‌ی خه‌لکینه ئه‌وه نیوه چی کاریکتان له‌من ئه‌وه‌یت؟ سویند به خوا من (سهد) سال لمه‌وپیش مردووم هه‌تاکو ئیستاش ئازاروناره‌حه‌تی مردن و گیان کیشانم له‌سه‌ر ماوه و تاکو ئه‌م کاته‌ی که نیوه هاتونه‌ت لام، ده‌ی توخوا داوا بکه‌ن با خوای گه‌وره بمگیریت‌وه ناو گوپه‌که‌م و

(۱) بروانه: (لطائف المعارف) لابن ابی الدنيا (۴۶۲).

وهک خومم لى بکاته‌وه) واته به جاريکى تر نه يه مه وه دونياو ئازارى گيان كيشان

ببىنم^(۱).

بىركدنده وه له مردن و خوتاماده كردن بو دواپۇزى پاش مردن هوکارىكى تره بو
پزگاربۇن لە تەنگ و چەلەمەي هەلگەرانە وە پەشيمان بۇونە وە لە دىنى
خوا، هەروەها بە راستى تاوانە بو كەسىك بۆچەند ساتىكى كەمى دونيا بەدى
ھېتىرى زيان و مردن لە خۆى بىرەنجىنى و وىللى دواى بەرنامە دەستكىدو گەندەل و
بۈگەنە كان بىكەۋىت و مردن و بۇناو گۆرچۈن لە بىرۇ ئەندىشە خۆى دەرىكەت و
بېتىت بەچەكە شەيتانىكى كويىرو كەپو لال... بە راستى پېشىنانى ئىمە(رەحىمەتى
خوايان لىبىت) زور بە ترس و بىمە وە پوانىييانەتە مردن و خۆيان بو
ئاماده كردووه، چونكە دەيانزانى هوکارە بو بە رده‌وامى لە سەر دىنى خوا. ئە وە تا
سەلەمەي ئەفقەم(رەحىمەتى خواي لىبىت) دە فەرمۇيىت: بە خاتۇو عوبەيدەي كچى
كىلابم ووت: حەزىت بە چىيە لەم دونيا يەدا؟ ووتى مردن، ووتىم پەنا بە خوا بو
ئارەزووی مردن دە كەيت؟ ووتى: لە بەر ئە وەي ھەركاتىك كە من لەم زيانەدا بەيانى
دە كەمە وە ترسىك دام دە گىرى تاكو ئىوارەم لىدىت بە وەي نە وەك تاوانىك ئەنجمام
بە دەم و بە خۆى ئە و تاوانە و چىزۇ خۆشى دواپۇزم لى تىك بچىت و ئە و
بە رده‌وامىيەي ئىستان نە مىنى^(۲). دەي رەحىمەت لە خوت و شوين كە وتوانت ئەي
خوشكى زور بە پىزمان مامۆستاي پېشىرە و لە بوارى لە خواترساندا.

پانزه يەم: زور داوا كىردىن بەھەشت و پەناڭرتىن بە ناڭرى دۈزەن.

بەھەشت: بىريتىيە لە پىداشتە گەورە و نە براوەيەي كە خواي گەورە ئامادەي كردووه
بۇ باوەردارانى پىا وو ئافرەتان، وە بە خىشىكى تە واوو بى كەم و كورپىيە و ھەمۇو

(۱) أخرجه الإمام أحمد في الزهد ۱۶ وصححه الشيخ الالباني في السلسلة الصحيحة (٢٩٢٦)

(۲) بروانە: صفة الصفوۃ (٧٥/٢).

شتیک له ئاستیدا سه‌رسام و راوه‌ستاوه، چونکه هیچ کات خوشی و به‌خشش‌کانی به‌هه‌شت به‌راورد ناکریت به خوشی‌کانی دونیا، به‌پاستی ئەمە دیاریه‌کی به‌نرخی خوای گهوره‌ریه لەلایەن خواوه بو به‌نندەکانی، بويیه‌هە میشه پیویسته مروق‌کان له ئاماده‌باشیدا بن بوئه و سه‌فه‌ره و چوونه ناوئه و به‌هه‌شتە پرله باخ و باخاته‌وه، به‌هه‌شتیک که تا چاو بپکات بینینی خوشی و سه‌ردان و خواردن‌وه و خواردن و ئاواو کوشک و خشتى ئال‌تونى و پشوو دان و گهیشتن به ئافره‌تانبیک که تایبیت کراون بو باوه‌ردارانی پیاوو، به پیچه‌وانه‌شەوه پیاوانيکی جوان و سه‌رنج پاکیش که ئاماده‌کراون بو ئافره‌تانی باوه‌ردارو چاک، هروده‌ها له هەموو ئەمانه‌ش خوشترو چاک تر بینینی خوای گهوره و میهره‌بانه (داواه‌دکەین خوای گهوره پیمانی ببـهـخـشـیـت دـهـتـوـشـ بـلـیـ..... ئـامـیـنـ....) خـوـایـ گـهـورـ دـهـفـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿وَسِيقَ الذِينَ اتَّقُوا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمِّرَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتُحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طَبِّئُمْ فَادْخُلُوهَا حَالَدِينَ﴾ (الزمر) واته: ئەو كەسانەی لە دونیادا پاریزگارو له خواترس بیوون، له دواپۇزىشدا بەرەو بە هه‌شت بەری دەخرين . تاكو دەگەنە بەردەرگائی بە هه‌شت و ئىنجا دەرگاکانی بە هه‌شت دەکرینە و وودەرگاوانەکانی بە هه‌شت بە زمانى حال پیيان دەلین: سلاوى خواتان لېبىت موژدەتان لېبىت ئىتر ئىۋە سەرفراز بیوون و جا نورەي پىشۈددانتانە، دەي فەرمۇو بچە ناو بە هه‌شت و بە هەمیشەيى و هەتاھەتايى تىايىدا بىمیننەوه. پىغەمبەرى خواسىدە دە فەرمۇيىت: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مائَةَ دَرَجَةً مَا يَنْ كُلُّ درَجَتَيْنِ كَمَا يَنْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَالْفَرْدُوسُ أَعْلَى الْجَنَّةِ وَأَوْسَطُهَا وَفَوْقَ ذَلِكَ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهَا تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُوْهُ الْفَرْدُوسَ^(۱)). واته: له بە هه‌شتىدا (سەر) پلە هەيە، نىوان هەرپلەيەك له پلەکانى

(۱) رواه البخاري (۷۴۲۳).

به هه شت به ئەندازه‌ی نئیوان ئاسمان و زه‌ویه، جا له سه‌ررووی ھەمویانه و
بەھەشتیک ھەیه پیّی دەوتیریت (فیردوس) خوشترین شوینى بەھەشتە و سه‌رچاوه‌ی
ئاوه‌کانى بەھەشت لەویوه ھەلّدە قولیت، لە سەر ئەم بەھەشتەش عەرشى خواي
بەرزى لىتىه، بويه ئەگەر داواتان لەخوا کرد كەشتىكتان پى بېھەخشىت ئەوه داوى
فیردوس بکەن.

دۆزەخ: بىريتىه لە شوينىك يان مالىكى ئاگرىن كە بى بپوايان و سەرپىچى كەرانى
تى فپى دەدرىت، وە ناخوشترین و پراپرپرىنە لە سزاو جىهانلىكى نۇر فراوانە و
ھەميشە و بەرده‌وام بە ئازارە و ئامادە كراوه بۇ ئەوانە كە بەرده‌وام لەبى فەرمانى
خوادا بۇونە، وەهاوه‌لیان بۇ خوا بپيارداوه، جائەم دۆزەخە بە پىچەوانە
بەھەشتە و پىك هاتووه لە شىيورو دۆل و كىيم و زوخاوه پىسى و خواردن و
خواردنە وەي ئاگرىن و بەرده‌وام تازە كەرنە وەي ئەوسزايانە بويان، خواي گەورەش
دەريارەي دەفرەرمويت: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمْ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتَحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَرَّتُهَا أَلْمَ يَأْتُكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتٍ رَّبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ
لِقَاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكُنْ حَقَّتْ كَلْمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (٧١) قِيلَ ادْخُلُوا
أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَسٌ مُّثُوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (٧٢)﴾ (المر) واتە ئەو كەسانە كە
بى باوه‌پبۇن بە خوا پۇل پۇل بەرهو دۆزەخ بەپى دەكرين، هەتاکو دەرگاكانى
دۆزەخيان بودەكىيەتە وە ئىنجا دەرگاوانە كانى دۆزەخ پىيان دەلىن: ئايلا له نەفسى
خوتان پىغەمبەرانتان بۇ نەھات تاكو ئاگادارتان بکاتە وەۋئايدە كانى خواتان
بەسەردا بخويىنىت، وە بتان ترسىيىت لەم رۆزەيى كە بەلىنتان پىددرابۇو پىيى
دەگەن، ئەوانىش لە وەلامدا دەلىن: بەلى، بەلام بپيارى سزا بەسەر بى
باوه‌پانداقەسپاواو بەلىن دراوه، ئىنجا پىيان دەلىن: دەي بپونە ژورە وە لە
دەرگاكانى دۆزەخە وە دەك پىروزتان بىت، وە بە هەتاھەتايىش تىايىدا
بىيىنە وە، ئەو شوينە كە خراپتىن جىگەي خۆبەزل زانانە. يان خواي تاك و بى

هاوه له ئایه‌تىكى تردا دەفەرمۇيىت: ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَيِّلًا﴾ (الفرقان) واته: ئەو كەسانەى كە له سەرپۇو و دەم وچاو پادەكىشىرىن بەرهە دۆزەخ، ئەويش ئەوانەن كە خراپتىرين جىڭگايان ھەيە و گومپاتىرين پېگەيان ھەلبازاردووه. (خواي گەورە پەنامان بىدات لە ئاگرى بلېسىدەرى دۆزەخ) كەواته بەكورتى و پوختى ئىستا زانىتمان بەھەشت چىهە كويىيە و بوکى ئامادە كراوه؟؟، ھەروەها دوزەخىش چىهە كويىيە و بوکى ئامادە كراوه؟؟ باشتىرين پاپانەوهش بۇ داواكىرىنى بەھەشت و پەنا گىرتىن لە دۆزەخ ئەم فەرمۇودەيەى پېغەمبەرى خوايى ﷺ كە دەفەرمۇيىت: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَاتٍ قَالَتِ الْجَنَّةُ اللَّهُمَّ اذْخُلْنِي الْجَنَّةَ وَمَنْ اسْتَحْجَرَ مِنِ النَّارِ ثَلَاثَ مَرَاتٍ قَالَتِ النَّارُ اللَّهُمَّ اجْرِهْ مِنِ النَّارِ) ^(۱) واته: ھەركەسىك ۳ جار داواى بەھەشت لە خوا بکات (بەلام بەمه رجىك خاوهن باوهربىت وەدللىسوزبىت وەچاك بىت وەكردەوهشى كردەوهى ئەھلى بەھەشت بىت) ئەوه لەوهلامى ئەو پاپانەوهيدا بەھەشت دىيىتە قسە و دەلىت: ئەى خواوهندى من ئەو بهندەيە بخە ناومەوه واته ناوبىھەشت، وە ھەركەسىك ۳ جار پەنا بىگىت لە ئاگرى دۆزەخ (بەلام بەمه رجىك خاوهن باوهربىت وەدللىسوزبىت وە چاك بىت وەبە كردەوهشى خۇ بىپارىزىت لە ئەھلى دۆزەخ) ئەوه لەوهلامى ئەو پاپانەوهيدا دۆزەخ دەلىت: ئەى خواوهندى من ئەو بهندەيە لە من بىپارىزە وەمەيىخە ناومەوه واته ناودۆزەخ.

(۱) رواه الترمذى والنمسائى وصححه الشیخ الابنی في صحيح الجامع (٦٢٧٥).

به رده‌های و دامنه‌زراوی هه‌لگرانی دینی خوا سه‌ر رای ئه‌شکه‌نجه و ئازاری زور.

۱- پیغه مبهربی خوا مُحَمَّد^{صلی الله علیه و آله و سلم}:

بى باوه‌ره کانى مەككە دەستييان كرد بە ئەشکه‌نجه‌دان و ئازاردانى پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} بە هەموو جۆره کانىيە، سەره‌تا باوه‌پنە بیوون پىنى و دووركە و تنه‌وه لىنى و گۈئى لى نه‌گىرن و پاشان بوختان بوڭىرن و بە خراپ باس كردىنى لە لايەن سەرانى قورپە يىشە، تاكۇ لە دوايدا گەيشتە ئازارى لاشەيى و دەرروونى، هەروهك عوروھى كورپى زوبىر(پەزاي خواي لىيېي) دەرمۇيىت: پرسىيارم كرد لە عبداللەي كورپى عاص(پەزاي خواي لىيېي) ووتىم: بۇم بىگىرە وە ئايىا سەخت ترىن سزاو دوزمن كارى قورپە يىش بەرامبەر بە پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} چى بۇو؟ ئەويش فەرمۇي كاتىك كە پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} نوپىزى دەكردلاي حىجر عوقبەي كورپى ئەبو موعىگەت، لە و كاتەدا پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} بوردە(عەبايەكى) لە سەرشان بۇو جا گرتى و بە هەمووهينى تونانى ئالانى لە ملى پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} خەرەرە يىك بۇو بىخنكتىنى، ئىنجا پیشەوا ئەبوبەكر(پەزاي خواي لىيېي) لە دووره وە هات و شانى عوقبەي گرت و فەرىيى دايە دواوه، دوورى خستە وە فەرمۇي: ئەوه چى دەكەي ئەى دوزمنى خوا پياوېك دەكۈزۈت كە دەللى: پەروردگارم^{الله} يە^(۱). هەر بەم شىۋەيە پیغه مبهربى خوا ئازار دەدراتا واي لى هات پىپوپاگەندەي جادووگە روشتىت و شاعيريان بۇ بەكاردە هىئىنا بە وجۇزە كە پیغه مبهربى خوا^{صلی الله علیه و آله و سلم} سەرورە رو پىشىرەوانى هەموو كورانى ئادەمە لە دواي ئەو هەموو ئازارانە هەر بەرده‌وام بۇو لە سەر دینى خوا ئارامى گرتۇوه، هەربويە ئەو ئەشکه‌نجه‌دانى كە تۇوشى خوشە ويستمان^{صلی الله علیه و آله و سلم} بۇوه

(۱) أخرجه البخاري (۳۶۷۸، ۳۷۵۶).

گەورەترين ئازارىووه وەك خۆي دەفەرمۇيىت: (لَقَدْ أُوذِيَتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذَى أَحَدٌ وَلَقَدْ أُخْفِتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ) ^(١) واتە: بەپاستى بە جۆرىك ئازارو ئەشكەنچە دراوم لە پىتىناوى خودا كە هىچ جۆرە كەسىك ئاوا ئازار نەدرابو وەبە شىۋىيەك ترسىتىراوم لە پىتىناوى خودا كە هىچ كەسىك هيىندەي من نەترسىتىراوه. كەوتە سەرەپاي ئەمانە و چەندان بە لىكى تر ئە و پىغەمبەرە بەپىزەھەر بەردەوام بۇو بە گەلە كەى دەدۇوت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا) ^(٢) ئەى خەلکىنە تەنها بلىئىن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ سەرفراز دەبن. جاپازانىن سەرەنjamami پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دواي ئەو ھەموو ئازاردانە بە كۈي گەيشت، بىيگومان تەنها ئايەتىك بەسە بۇ دىلدانە وەي پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ كە خواي گەورەدەفەرمۇيىت: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (٩٥) الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (٩٦) (الحجر) واتە: بەپاستى ئىيمە كالىتە چيانمان ليت دوور خستە وەلە كۆلمان كەدىتە وە، وە باش بىزانە كە لە مە دوا ئەوانەي كە لە گەل خودا پەرسىتاروى تر دادەنин دەزانىن كە چۈن سزايان دەدەين. عورۇھى كورى زوبىر (خوالىي راپى بىت) دەفەرمۇيىت: ئەوانەي كە زور كالىتە جاپيان بە پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دەكردو ئازاريان دەدا، ^(٥) كەسى سەرەكى بۇون ئەوانىش: ئەبو زەمعەي كورى ئەسوھەدو سەۋەدەي كورى عەبد يەغوس ووھلىدى كورى موغەيرە و عاصى كورى وائىل و حارسى كورى تولاتلە بۇون، كە ھەپتىنجيان بە چاوى خۆمان بىniman توڭلەيانلى كرايە وە لە لاين خواوه، كارەكانى ھەمووی جبريل ئەنجامى دەدابەم جۆرە ئەبو زەمعە لەلاين جبريلە وە پەرىكى بۇھەلدارو كويىربىو، سەۋەدە تۈوشى سك چۈونتىكى زۆر توندبوو ھەرييە وەش مەد، بىرىنىك لەپاشنەي پىيى درووست بۇو كىم و جەراعەتى لى دەھات

(١) رواه احمد والترمذى وابن ماجة وصححة الشيخ الالباني في صحيح الجامع (٥١٢٥).

(٢) بروانە: صحيح السيرة النبوية للشيخ الالباني (٢٢).

تاکو کوشتی، عاصی یش سواری گویدریزه که بیو تابچیته ناویا خه که‌ی به‌لام که دابه‌زی درکلیک چوو به قاچیداولیی کرد به نه خوشی هه ر به‌وهش مرد، حارسیش توشی نه خوشیه که بیو که ئه و سه‌ر ده‌مه پییان ده‌وت سک چوونی سپی تا وای لیهات پیساییه که‌ی له ده‌میه وه ده‌هاته ده‌ری. ئا به‌وجوره خوای گه‌وره

ده‌فرمومیت (إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ) ^(۱)

۲- پیشه‌وا ئه بوبه‌کری راستگو (رذای خوای لیبی)

پیشه‌وا ئه بوبه‌کر (رذای خوای لیبیت) یه کیکه له هاوه‌له نوریه ریزه کانی پیغه مبه‌ری خوای ^{صلوات الله عليه} وه یه که م پیاویکه که موسولمانی خوی راگه یاندووه، هه روه‌ها خه زوروی پیغه مبه‌ری خوای ^{صلوات الله عليه} وه یه کیکه له نور که سه نزیکه کانی پیغه مبه‌ری خوای ^{صلوات الله عليه} له کاتی کوچکردندا بو مه‌دینه، وه هاوه‌لی خوش ویستی پیغه مبه‌ری خوای له ئه شکه و ته که‌دا، هه روه‌ها یه کیکه له راستگو ترین که سه کانه له میژروی ئی‌سلامدا، وه له خواترستین به‌ندی خوایه دوای پیغه مبه‌رکه ^{صلوات الله عليه} هه روه‌ها که سیکی نور به خ شهر بیووه له مال و سه روه‌تدا، وه خاوهن باوه‌ریکی پت‌ه وو به هیزب ووه، وه موژدهی به هه شتی پی دراوه له لایه ن پیغه مبه‌ری خواوه ^{صلوات الله عليه} وه چاکترین که سیکه له ئی‌سلامدا دوای پیغه مبه‌ری خوای ^{صلوات الله عليه} وه که سیک بیووه له وانه‌ی که له پیش ئی‌سلام بونی‌شیدا مادده هوش به ره کانی نه خواردوت وه، ئه مانه و چه ندین سیفه‌تی جوان و ناوازه‌ی ترکه له م پیاوه به ریزه‌دا کوچ بوت وه، هه ربوبیه که سیکی نور خوپاگرو دامه زراویووه له سه دینی خوای گه‌وره، وه له به رامبهر دوزمناندا چه سپاوه کولنه ده ر بیووه، وه له کاتی مردنی پیغه مبه‌ری خواه ^{صلوات الله عليه} سه ره‌پای ناخوشی و گریان و بلاوبونه وه ده نگوئی

(۱) بروانه: سیرة ابن هشام (۱/۲۹۲، ۲۹۳) والبيهقي في السنن الكبرى (۹/۸) وفي صحيح السيرة (۲۲۲)

دواکوچی خوش ویستی خوا صلی اللہ علیہ وسالم وکاته دا، ئه م پیشه وا به ریزه ده چیته سه ره مینبه رو دهست ده کات به و تارдан بو راگه یاندنی هه والی مردنی خوش ویست ترین به ندهی خوا، که به پاستی خواراگری و که سی لیوه شاوهی ده ویت بو ئه م کاره، پاش ئه وهی راستی هه واله کهی زانی دوای سوپاس کردنی خواهی گهوره فه رمومی: فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ يَعْبُدُ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ مَاتَ وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: [إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّثُونَ (٣٠) الزمر] * [وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أَنْقَبَتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقُلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الْشَّاكِرِينَ (٤٤) الْأَعْمَارِ] ^(۱) واته ئهی خه لکینه جا هه رکه سیک موحه ممه دی صلی اللہ علیہ وسالم ده په رست ئه وه موحه ممه دی صلی اللہ علیہ وسالم مردو به جیئی هیشتین و ممال ئاوایی لی کردین، و هه رکه سیش خواهی گهوره ده په رست ئه وه خواهی گهوره هه رکه سیک زیندووه هه رگیز نامیریت، هه روهک خواهی گهوره خوی ده فه رمومیت: ﴿ئهی موحه ممه دی صلی اللہ علیہ وسالم تو ش ده مریت و هئه وانی تریش هه ره مرین و که س نامینی﴾ یان ده فه رمومیت: ﴿موحه ممه دی صلی اللہ علیہ وسالم تاکه پیغه مبه ریک نه بوروه که ئیستا و هفات بکات و بمریت، به لکو پیغه مبه رانی پیش ئه میش هه بیوونه و مردوون، ئایا ئه گه رئه و هفاتی کرد یان کوژرا ئیوه پاش گه ز ده بنه و هه لدینی خواهه لدنه گه رینه و هه خوئه و هی هه لگه رینه و هه پاش گه ز بیته و هئه و هه رگیز زیان به خوا ناگه یه نیت، و هه له داهاتوویه کی نزیکدا خودا میهره بان پاداشتی سوپاس گوزاران ده داته و هه له پاش بیستنی ئه م ووتیه یهی پیشه وا ئه بوبه کر (ره زای خواهی لیبیت) هاوه لانی به ریز ده ستیان کرد به گریان و زانیتیان ئیتر کاتی ئه وه هاتووه هاوه لان له زیانی دونیادا دابین له پیغه مبه ره که یان صلی اللہ علیہ وسالم خا بهم شیوه یه ئه بوبه کر (ره زای خواهی لیبیت

(۱) رواه البخاری (۳۴۶۷).

(به رده‌های بیوون له سه‌ر دینی که) خوا تاکو دوایی هلبزیدرا به جینشینی یه که م و کاروباری موسولمانانی به جوانترین شیوه برد به پیوه، تاکو ئه ویش له دوا ساته کانی ته‌مه‌نیدا بانگی پیشه‌وا عومه‌ری کرد (ره‌زای خوا لیبی) تا ئاموزگاریه کی زیرین به جی بهینی و فرمومی: (و جدنا الکرم في التقى، والغنى في اليقين، والشرف في التواضع) ^(۱).

۳- پیشه‌وا عومه‌ری کوری خه طاب (ره‌زای خوا لیبیت)

عه بدولای کوری مه‌سعود (ره‌زای خوا لیبیت) ده فرمومیت: پیشه‌وا عومه‌ر (ره‌زای خوا لیبیت) جیاکه ره‌وه‌ی راست و ناراست، کردن‌وه‌ی ده‌رگای خیرو به‌ره‌که‌ت له ئی‌سلامدا، کوچ کردنی سه‌رکه‌وتن بیو بیو موسولمانان، فرمان په‌وایی ره‌حمة بیو، سویند به‌خوا نمان توانی نویژ به‌ئاشکرا بکه‌ین له‌ناو بیتا تاکو عومه‌ر موسولمان بیو، کاتیک ئه موسولمان بیو نی خوی راگه‌یاند، ئیمهمش ئیتر به ئاشکراو به بی‌ترس نویشمان ده‌کرد ^(۲).

ئه‌م پیاوه به‌پیزه‌ش یه‌کیکه له‌وانه‌ی که موژده‌ی به هشتیان پی دراوه، وه که‌سیک بیوه له‌وانه‌ی که خوا گه‌وره به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر پاو بوجوونی ئایه‌تی دابه‌زاندووه، وه پیغه‌مبه‌ری خوا صلوات الله علیه و آله و سلم ده‌سه‌لاتداری ئی‌سلامی به‌ستوت‌وه به پیشه‌وا عومه‌ر (ره‌زای خوا لیبی) وه ک ده فرمومیت: (اللهم اعز الاسلام بعمر بن الخطاب خاصة) ^(۳) واته: خوا یه ئی‌سلام ده‌سه‌لاتدار بکه‌یت به عومه‌ری کوری خه طاب به‌تایبه‌تی وه یه‌کیک بیوه له و پیاوانه‌ی که شه‌یتان لیکی ترساوه، وه نه‌یویراوه له پیگه‌یه که‌وه بپوات که پیشه‌وا عومه‌ریشی پی رویشتبی، وه شاهیدی به‌هیزی باوه‌پو

(۱) بروانه: حلية الاولياء (۱/۳۶).

(۲) بروانه: المعجم الكبير للطبراني (۹/۱۶۵).

(۳) رواه ابن ماجة وصححه الشيخ الابناني في السلسلة الصحيحة (۳۲۲۵).

زانست و دینی بو در او، وه به هیزو چاو نه ترس بیوه به رامبه ر بی باوه ران، ئه مانه و چهندین سیفه‌تی جوانی تر له م پیاوه دا که هه بیون پاشان بیوه به جینشینی بیوه دم دوای ئه بوبه کر (رهزای خوای لبی) که له سه رده می ئه مدا داد په روهری و خوشیه کی زور پویی کرده موسولمانان، و به رده‌های بیوون له سه ر دینی خوا به رده‌های هر دهیوت: (کل یوم یقال: مات فلان و فلان، ولا بد من یوم یقال فيه مات عمر)^(۱) و اته: هه میو روژیک ده لین: ئه وه فلان که س مرد ئه وه فلانی تریش مرد بیگمان روژیکیش دیت ده لین عومه‌ریش مرد. جا بهم شینیوه‌یه خوزاگرو به رده‌های بیوو تائه میش کاتی مردنی هاته پیش وله سه ر ووتاه پیغه‌مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ شه هیدی پی به خشراو به دهستی ئه بو لوئلؤئی مه جوسی که بهنده‌ی موغه‌یره‌ی کوری شوعبه بیوه له ناو نویزدا شه هید کراو، پیشه‌ها عومه‌ریش سوپاسی خوای کرد که به دهستی ئه و بی باوه پیکراو به دهستی موسولمان نه پیکرا، به راستی کوتا خیری ته مه ن بیوه (رهزای خوای لبیت).

۳- پیشه‌ها عوثمانی کوری عه‌فغان (رهزای خوای لبیت)

هاوه‌لی به ریزو خوش‌ویستی رسول الله صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ئه م پیاوه که سیکه مال به خشنه ره توانا بیوه له کاری بازگانی، وه به شه رم و خاوه‌نی حه‌یای راسته قینه بیوه، وه موژده‌ی به هه شتی پی درابیوه، به رده‌های چاوبه‌گریان له ترسی په روهدگار، وه به ناسرابیوه که زور له نه فسی خوی ده پرسیه وه، زانست وزانیاری پی به خشرابوه، وه کریاری بیری رومه بیوه، وه فراوان که رهه‌ی مزگه و تی پیغه‌مبه ریوه وه به ری که رو ئاماده کاری دهسته موسولمانان بیوه، وه به رده‌های بیوه له سه ر دینی خوا، هه روهدخوی صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: (حب الی من الدنیا ثلاث: اشبع

(۱) بروانه: حاشية رسالة المسترشدين (۱۱۱).

الجیان، و کسوة العریان، وتلاوة القرآن)^(۱) و اته: سی شتم له دونیادا لا خوشیه ویست کراوه: تیرکردنی برسیان، پوشته کردنی بروتکان، خویندن وهی قورئان. پیشه و عوسمان به رده‌های بوسه‌رهای ناخوشی و ناکوکی که وتنه نیوان که سه کان، وه گه مارودانی له لایه‌ن دوزمنان و ستنه کردن لیی وه بپین و قهده‌غه کردنی ئاوی خواردن و قهده‌غه کردنی نویز له منگه‌وت و تاوای لی هات پیشه و عوسمان پییانی ووت: پیم بلین ئوه نیوه بو ده تانه ویت من بکوژن: سویند به وا گویم له پیغه مبهی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ بیوه دهیفه رموو: (لَا يَحِلُّ دُمُّ امْرَئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا يَأْخُذَ ثَلَاثَاتٍ: كُفْرٌ بِعِدِ الْإِسْلَامِ، أَوْ زَناً بَعْدَ احْصَانٍ، أَوْ قَتْلَ نَفْسٍ بِغَيْرِ نَفْسٍ فَوَاللَّهُ مَا زَنِيتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَلَا فِي الْإِسْلَامِ قُطُّ، وَلَا أَحِبِّتُ أَنْ لِي بِدِينِي بَدْلًا مِنْ ذِهَابِ اللَّهِ، وَلَا قُتْلَتْ فَسَا، فِيمَ تَقْتُلُونِي)^(۲) و اته: رشتني خوینی هیچ موسولمانی حه لآل نیه بوکه‌س مه‌گه رئه سی توانه‌ی لی بیینریت: بی باوه‌ریت دوای موسولمان بیونی، داوین پیسی بکات دوازن هینانی، که سیک بکوژیت به بی هوی شه‌رعی، دهی وه‌لاهی من نه له زه‌مانی جاهیلیمدا و هنله زه‌مانی موسولمان بیونیشما زینام نه کرد ووه، وه به هیچ جو ریکیش پی خوشحال نه بیومه بگه‌ریمه وه سه‌ر بی باوه‌ری دوای پینومیینی وه رگرنم، وه که سیشم نه کوشتووه، جا نیتر بوجی ده‌مکوژن . به لام بوکه‌سیک دلی داپو شرابیت به تاوان نه مه سوودی نه بیو، نه‌ویش وهک پیشه‌وانی پیش خوی کاتی مردنی نزیک بیوه‌وه، له کاتیکدا فیتنه‌یه کی گه‌وره پوویدا له سه‌ر دهستی دووپیوان و خه‌وارج که پیشه و عوسمانیان له ماله‌کهی خویدا گه‌مارودراوچونه سه‌ری به کوئه‌لیک شمشیر هیرشیان کرده سه‌ری و له کاتی خویندن وهی قورئان‌ابوو، کاتیک لییاندا دلوپه خوینی پاکی گیانی عوسمان که وته سه‌ر ئایه‌تی فَسَيَّكُهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۳۷) (البقرة) .

(۱) بیوانه: ارشاد العباد الاستعداد لیوم المعاذ (۸۸) .

(۲) رواه ابو داود والترمذی وصحیح الشیخ الابانی فی الارواه (۲۵۴/۷) .

۴_ پیشه‌وا عهلى کوری نه بو طالب(رهزای خوای لیبیت)

ئم هاوهله زور به پیزه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواهی کیکه له و که سانه‌ی هره سه ره تاوه موسولمانی خوی پاگه باندوروه چاکه‌ی هه یه به سه ره موکه سیکه‌وه له چند رووه‌یه که‌وه له وانه، ئاموزای پیغه‌مبه‌ری خواهی که زاویه پیغه‌مبه‌ری خواهی که سیکه له وانه که موژده‌ی به هه شتی پیدراوه، وه له کاتی کوچدا پیشه‌وا عهلى خوی کرد به فیدای پیغه‌مبه‌ری خواهی لنه ناو جیگه که‌یدا مایه‌وه، به شداری زوریه کانی کردووه، هربویه پیغه‌مبه‌ری خواهی دهرباره‌ی ئم پیاووه ده فرمومیت: (من سب علیاً فَقَدْ سَبَّنِي) ^(۱) یان ده فرمومیت: (من اذى علیاً فَقَدْ اذَاي) ^(۲) پیشه‌وا عهلى (رهزای خوای لیبیت) وه هر سی جینشینه که‌ی پیش خوی ده سه‌لاتی نیسلامی پی به خشراو کارو باری موسولمانی له ستوگرت و هه لبزیردرا، بوبیه پیشه‌وا عهلى (رهزای خوای لیبیت) به‌وه ناسرابوو که زور یادی مردنی ده خسته‌وه بیری هاوه‌لان و که سه‌نزيکه کانی، ئاموزگاری ده کردن له سه ره رده وام بعون له سه ردیفی خواه کوتایی هاتنى ته مهن به خیر، هه روهک پیشه‌وا له شاری کوفه و تاریکی داو فه رمومی: (أيها الناس ، ان اخوف ما اخاف عليكم: طول الامل ، واتباع الهوى، فأما طول الامل فيensi الاخرة، وأما اتباع الهوى فيصد عن الحق ، الا ان الدنيا قد ولت مدبرة، والآخرة مقبلة، ولكن منهما بنون، ف تكونوا من ابناء الآخرة، ولا تكونوا من ابناء الدنيا، فان اليوم عمل ولا حساب ، وغدا حساب ولا عمل) ^(۳) واته: ئهی خه لکینه به راستی ئه وهی که زور لیی ده ترسم له سه رтан دوو شته: یه که م هیوا دریثی

(۱) بروانه: فضائل الصحابة لابن حبیل (۵۹۴/۲)

(۲) رواه البخاري في "التاريخ" (٣٠٧ / ٢ / ٣) وصححه الشيخ الالباني في السلسلة الصحيحة (٢٢٩٥)

(۳) بروانه: تهذیب حلیة الاولیاء ۸۲ / ۱ والزهد الكبير (۴۶۲).

بەزیان، دووھم: شوین کەوتنی ئارەزۇو، جا ھەركەسىئىك ھیوا درېژىوو بەزىتن ئەوه تووشى بەلای لەبىر چۈونەوە دوا پۆزدەبىت، وەھەركەسىش تووشى بەلای شوین کەوتنی ئارەزۇو بۇۋ ئەوه، پىڭىر دەبىت لەبرامبەر حەق و پاستىدا، ئاگادارتان دەكەمەوە دونيابېشت تى كەرو پشت شىكتىنە، وە دواپۇزىش لەپىشەو ھاتنى دىيارى كراوه، جا ئىمە لەناویدا ھەموو كۈرى ئەوين، جا باوريابىن نەوە دواپۇزىبىن نەك نەوە دۇنيا، چونكە ئەمۇز كەردەوە يە بەلام بەبى لېپرسىنەوە، بەلام سېبەينى لى پرسىنەوە يە بەبى كەردەوە. ھەوەها پىشەوا عەلى (رەزاي خواى لېبىت) بەرده وام بۇو لەسەر ئەم ئامۇزگارىيان، تاكو جارىكىيان لەگەل ھاوه لاندا چۈونە سەر گۆرستان و فەرمۇوى: (يا اهل القبور، يا اهل البلى، يا اهل الوحشة، ما لخبر عندكم؟ فان الخبر عندنا: اما المنازل فقد سكنت، وما الاموال فقد قسمت، وما الازواج، فقد نكحت، هذا خبر ماعندنا ، فما خير ما عندكم؟ ثم قال: والذى نفسي بيده ! لو اذن لهم في الكلام لاخبروا ان خير الزاد التقوى)^(۱) واتە: ئەمە ئەھلى گۆرستان، ئەمە ئەھلى تاقى كەردنەوە، ئەمە ئەھلى تەنهايى، ئەرئى ھەوالى لاي ئىيۆھ چىيە؟ ھەوالى لاي ئىمە ئەوەيە، مالەكانتنان خەلكى ترى تىا نىشته جىئن، وە سەرورەت و سامانەكانيشتان دابەشكراوه، وە خىزانەكانيشتان مارە كراونەتەوە، ئائەوە ھەوالى لاي ئىنە، ئەمە ئەبى ھەوالى لاي ئىيۆھ چى بىت؟ پاشان ھەر خۆرى فەرمۇوى: سويند بەو كەسەي گىيانى منى بەدەستە، ئەگەر گويىيان لە قىسەكىنم بوايەو بىانتوانىيائە وەلام بەدەنەوە، ئەمە دەيانووت: باشتىرين تويىشۇو لە خواتىسانە. بەلام زۇرى نەخايىاند كۆمەلېكى دل پېلەقىن لە خەوارج گومرا كەوتنە پىلان گىرپان بەرامبەر خۆشەويسىتى پېغەمبەرى خوا^{صلالى} بە جوين دان و قىسە بۇ ھەلبەستن و ئازاردانى

(۱) بروانە: كەنر العمال (۳ / ۶۹۷) .

د ه ر و نی، به مه شه و نه و ه س تان که و تنه پیلان گیلان بوزه هید کرد نی تا ئه و ببو
له نویزی به یانی پوشی جوموعه له مانگی په مه زانی پیروزدا دوزمنی خواو
پیغه مبه ری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم عبد الرحمن کوری مه لجهم ی خه و ارجی شه هیدی کرد^(۱).

۵- بیلالی کوری ره ببا حی حه به شی صلی الله علیہ و آله و سلم:

بیلال ئه و پیاوه به پیزو خوش ویسته ببو که هه میشه ببوه چقلی چاوی
دوژمنانی خواو هه رگیزاو هه رگیز تنهها بو ساتیکیش ملی بؤیا
شوننه ده کرد، عبدالله کوری مه سعو د (ره زای خوای لیبی) ده گیریتیه و
ده فرمویت: یه که مین که سه کان که نیسلام بیوونی خویان را که یاند حه وت که س
بوون یه کلیک له وانه (بیلال) ببو صلی الله علیہ و آله و سلم، و له هه موو شیان بی خزم و که س تر بیلال
بوو، تا وای لیهات بیوو بیبا و ره کان ئه م پیاوه به رزو به پیزه یان له بهر خور پا ده گرت
و به ردی گه رمیان ده نا به سکیه و سه ره پای ئه و هی ده یان دایه ده ست مندالان
تا به ردبارانی بکهن و به شیوو دو لکانی مه ککه دا پای کیشن و ئازاری بدهن، به لام
بیلالیش صلی الله علیہ و آله و سلم به رده وام بیو له سه ر ووت نی ئه و و شه یه که و هک توندترین سزا بیو سه ر
دلی ئومه ییه و هاو با و رانی. هه میشه ده یووت (أحد أحد)^(۲) هه روه ها بیلال دیلی
به رده ستی ئومه ییه کوری خله ف بیو کاتیک که خور تینی گه رمی ده سه ند له
قرچه قرچی نیو و رودا بیلالی ده هینا و له شوینه گه رمه دا پوشانکه که دا ده که ندو
ده یخسته به رئه و گه رمایه، تنهها له پینا و په شیمان بیو نه و هی له دینی خوا، به لام
بیلالی خوراکرو به رده وام له سه ر بیرو پای خوی له زیر ئه و هه موو ئه شکه نجه و
زیندان و ئازاره دا هه رده یووت (أحد أحد) تاخوای گه و ره ئه بیو به کری
راستگوی صلی الله علیہ و آله و سلم بوره خساندو هاته لای و پذگاری کرد به پینج ئوقیه له کاتیکدا که

(۱) پروانه: تحقیق موقف الصحابة في الفتنة (۲۳۵/۲).

(۲) رواه الترمذی والنمسائی والبیهقی وصححه الشیخ الالبی فی مشکاة المصایب (۹۱۳).

ئومه‌بیه به گالته جاریه وه به ئه بو به کری تعالیٰ ووت وه لاهی خونه‌گهه ریه ک نؤقیه شت بدایه هر ده‌مدا پیت، ئه بو به کریش تعالیٰ فه رمووی وه لاهی توش ئه‌گهه ر داوای سه د نؤقیه شت بکرایه هر ده‌مدا پیت^(۱).

بابزانین سه‌ر نجامی بیلال به کوی گهیشت، وه دیاره که سه‌ر نجامی ئومه‌بیه به بره و کوی رویشت، ئه بوو پیغه‌مبه ری خوا تعالیٰ له کاتی نویشی به یانی دا بوو به به بیلالی فه رموو: (حَدَّثَنِي بِأَرْجَى عَمَلِ عَمْلَتُهُ فِي الْإِسْلَامِ فَإِنِّي سَمِعْتُ دَفَّ نَعْلَيْكَ بَيْنَ يَدَيِّ فِي الْجَنَّةِ قَالَ مَا عَمَلْتُ عَمَلاً أَرْجَى عَنْدِي أَنِّي لَمْ أَتَظَهِرْ طَهُورًا فِي سَاعَةِ لَبَلِّ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطَّهُورِ مَا كُتِبَ لِي أَنْ أُصَلِّي)^(۲) واته: ئهی بیلال هه والم بدھری به کرده‌وهیه ک که له ئی‌سلام‌دا ئه‌نجامت دابیت و به‌ئومیدی پاداشتی نفری بیت، به‌پاستی من گویم له خشخشی نه عله کانت بولو له‌پیش خومه‌وه له به هه‌شتد، جا بیلالیش تعالیٰ فه رموو: هیچ کرده‌وهیه ک شک نابه م که واکرد بیتم به‌وینه‌ی ئه‌وهی که لام باش بوبیت وه ک ئه‌وهی له پاکیتیدا له کاته‌کانی شه‌وو پوژمدا مه‌گره‌وهنه بیت که هه رکات دهست نویژم گرتبیت ئیلا دوو پکات سوننه‌تی دهست نویژم کردووه.

۶- خیزانیکی خواناس یاسرو سومه‌بیهی خیزانی وعه مماری کوری (خوابیان لی پازی بیت) هه روه‌ها نمونه‌ی خیزانیکی دیندارو خواناس و خاوهن بیرو بپوای پاسته‌قینه و شوین که وته‌ی پی و پیبازی پیغه‌مبه ری خوا تعالیٰ که له و کاته‌دا زیانیان به سه‌ر ده برد بربیتی بون له بنه‌ماله‌ی عه‌مار که هه‌میشه و له به‌خوری به‌تینی گه‌رم ئازار ده‌دهران تواز لهدینی خوا بھینن و په‌شیمان ببنه‌وه، به‌لام پوژبه‌پوژوسات به‌سات باوه‌ریان پتھ وتر ده‌بوو، بیباوه‌رانیان لاپوچه‌ل ده‌بوو، وه ک پیشه‌وا

(۱) اخرجه ابو نعیم في حلية الاولاء (۱۵۰/۱) والحافظ في الفتح (۹۹/۷).

(۲) رواه البخاري (۱۱۴۹) ومسلم (۶۴۷۸).

موجاحد(ره حمه‌تی خوا لیبیت) ده فه‌رمویت: (سومه‌ییه که دایکی عه‌مما ربوو به دهستی ئه بو جه‌هل شه‌هیدکرا که ئه‌وئافره‌تیکی پیری به سالاچ‌چووش برو جا‌حه‌ربه‌یه کی کرد به‌سکی داوئیتر شه‌هید برو^(۱) هه‌روهه‌ها هه‌رسه‌باره‌ت به‌ئه‌شکه‌نجه‌دانی عه‌مما رپیشه‌وا ابن عباس صلی الله علیه و آله و سلم ده فه‌رمویت: ئه م ئایه‌ته پیروزه له‌سه‌ر عه‌مما ره‌هاته خواره‌وه که به نور کوفریان پیکرد، پاش ئازاد بروونی چووه لای پیغام‌بری خوا صلی الله علیه و آله و سلم عوزری بو هینتایه‌وه و یه‌کسه‌ر ئه م ئایه‌ته دابه‌زی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌ بِالإِيمَانِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (الحل) ئه و کسه‌ی بی باوه‌پیت به‌رامبه‌ر به خوا پاش باوه‌ره‌هیت‌انی، ئه‌وه سزاگه‌ریان بوهه‌یه مه‌گه‌ر که‌ستیک که نوری لی کرابیت، وه دلیشی دامه‌زراو بیت به باوه‌ر، ئه‌وه سزاگه‌ریان بوهه‌یه، ئه‌ی سه‌ره‌نجامی عه‌مما رو بنه‌ماله‌ی: جابری کوری عبد‌الله(ره‌زای خوا لیبیت) ده فه‌رمویت: پیغام‌بری خوا صلی الله علیه و آله و سلم تی ده په‌ری به‌لای عه‌مما رو بنه‌ماله‌که‌یدا له کاتیکدا که ئه‌شکه‌نجه و ئازار ده دران له لایه‌ن بی باوه‌رانه‌وه ده‌یفه‌رموو: (ابشروا اصبر ال یاسرفان موعدكم الجنه)^(۲) واته: موژده‌تان لیبیت(ئارام بگرن) ئه‌ی بنه‌ماله‌ی یاسر به‌راستی به یه‌ک گه‌یشتنتان له به هه‌شتداه.

۷- خاتمو زه‌نیره (ره‌زای خوا لیبیت)

یه‌کیکی تر له و هاوه‌له نور به‌ریزانه‌ی تر که له پیناوای خوا دا ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ی چیشتووه بریتیه له ئافره‌تیک به ناوی زه‌نیره‌خانم، که به‌رده‌های و چاونه‌ترسانه خوا په‌رسنی خوی ئه‌نجام دهدا به‌بی ئه‌وهی سل له هیچ دوزمنیکی خوا بکاته‌وه، هه‌ربویه ئه م ئافره‌ته جاریه برو کاتیک موسولمان برو بی باوه‌ره‌کان دهستیان کرد به ئازار دانی تاکو له دینه‌که‌ی خوا پاشگه‌ز بیت‌وه، جا هیندہ

(۱) اخرجه الحافظ في الاصابة (۳۳۵/۴).

(۲) قال الشيخ الالباني في فقه المسيرة ص ۲۰۷ حديث حسن صحيح .

ئازاری لاشه‌بیان دا تا له ئەنجام‌داهه ردوو چاوه‌کانی له دەست داو به هوی ئە و
ئەشکەنجه دانه‌وه هەردوو چاوی کویربوو، ئینجا دواي ئەمە بىباوه‌پان هەر بەوه‌وه
نه‌وه‌ستان بپرو پاگه‌ندەيان بلاو کرده‌وه کە گوايیه ئەوه لات و عوزا چاوه‌کانی
زەنیرەی کویر کردووه، چونکە باوه‌پى نەبوو هەر بوييە به رده‌وام بیون لەسەر
ئازار دانى و زەنیرەش به رده‌وام له بهرامبەرياندا دەيیوت: نەخىر وەلەھى کویر
بیونى چاوم تەنها له دەسەلاتى خواي گەورە‌دaiيە و بەس، وە به فەرمانى ئە و
ئەندامە‌کانى لاشه هەلسسو كەوت دەكەن جا با بىزانىن سەرەنjamى کویر بیونى
زەنیرە به کوئى گەيىشت: بىنگومان مروق هەركات له گەل خواي خۆى پاستى ووت
ئەوه خواش له كاتى تەنگانه و ناخوشىدا دېت به هانايىوه خواي گەورە شيفاى
چاوه‌کانى زەنیرەي داو هەردوو چاوی چاك بیوه‌وه^(۱).

۸- پىشەوا ئىين تە يىمە (رەحىمەتى خواي لېبىت).

ئەم پىباوه بەرپىزه يەكىك بیوه له پىباوه بەرزۇزانا هەلکە وتووه‌چاونە ترسە‌کانى
سەردهمى خۆى، وە بەكەسىكى خۆپاگرو چەسپاودامە زراو لەسەردىن ناوى
دەركردىبووه، ئەم زانارۇر لىيەتۈوه‌لەشارى حەپان لە ولاتى سورىيا چاوى بەزىيان
ھەلھىناوەلەپۇزى دووشەممە ۱۴۱۱ کۆچى، پاشان هەرلەۋى گەورە
بۇوه‌چووه‌تە بەرخويىندىن، جا شارەكەى بەرشالاوى مەغۇلە‌كان دەكەویت و وېرانى
دەكەن ئەميسىن بەناچارى شارەكەى بەرەودىيمەشقى سورىيا بە جى دەھىلىت، ئەم
پىباوه لەتەمەنى ۶ سالىدەمۇو قورئانى پىرۇزى لە بەركردىووه‌ولەتەمەنى ۱۷ سالىدَا
فەتواتى داوه، كە بە جۈرىك زانىيانى ئەوسەرده‌مە سەريان لىيى سورىما بۇو، ئەم زانى
خاوهن پله‌يە بىرۇ باوه‌پىكى چاك و سەلەيمى هەبۇو، بەرده‌وام لە دېزايەتى
كۆمەللى (گاورو جولەكە و شىعە و صوف و بىدۇھە چىيە‌كان) دا بۇو، هەرۇھا بە دوور

(۱) اخرجه البيهقي في دلائل النبوة (٢٨٣/٢) و السيرة الخليلية (٤٨٢/١).

له زانست و زانیاری و فه توادان له بواری جهاد دژی بی باوه بان و داگیرکه ران ده ستیکی بالای هه بیووه و خوی به شداری کردووه و خه لکیشی بو هانداوه، ئین وته یمیه (ره حمه تی خوای لیبیت) به هوی ئه و بیرو باوه په راسته قینه یه وه دوزمنیکی نوری هه بیووه و هه میشه ئازاریان دهداو له پیگه کار به ده ستانه وه پاپیچی بهندینخانه یان ده کرد، ئم پیاوه به پیزه به رده وام ژایانی له بهندینخانه دا به سه بردووه، به تایبیه تی ئه و کاته که کتیبی (العقيدة الواسطية) نووسی ئه وه بیووه به فیتی شیعه و صوفیه کان خرایه بهندینخانه وه له سالی ۷۰۷ کوچی، پاشان هینزایه ده ره وه و بپیاری دور خستنده وه درا له سالی ۷۰۸ کوچی به ره و ئه سکه نده ریه بی ئه وهی پیگه بدریت که خزم و هاوبیو دوستانی له گه لی بیوون، پاشان له سالی ۷۰۹ کوچی کاتیک (الناصر محمد) هاته سه بر حوكم شیخ توانیتی بو ماوهیه ک به ئازادی بژیت دور له دهست به سه رکدن و ئازارдан، پاشان له سالی ۷۱۸ کوچی بپیار درا که شیخ بهند بکریت وه و پیگه که فه توادانانی لی بگیریت، پاشان ئازادکرایه وه و بوماوهی دو و سال و ازیان لی هینا ئیتر له سالی ۷۲۰ کوچی له لایه ن قازی ولاته وه دیسان بپیاری بهندکرنی درایه وه، پاشان ئازادکرایه وه و ئه مجاره یان له سه فه توایه که فه رمووبوی (دروست نیه بچیته سه رگوپی هیچ که سیک به مه بهستی لی پارانه وه وته به پوک) پاشان ماوهیه کی که م ئازاد کراو سالی ۷۲۲ کوچی بپیار درایه وه بگیریت و پاش ماوهیه ک ئازادکرایه وه پاشان ده ستگیریان کرده وه له سالی ۷۲۶ کوچی، ئه مجاره یان بپیاریان دا که هه ممو شتیکی لی قهده غه بکریت له بهندینخانه دا ته نانه ت قهلم وکتیب و نامیلکه کانی خوشی لی قهده غه کرا، پاشان شیخ ئین ته یمیه نه خوش که وت و زانیان ده فرمون نه خوشیه کی له رزو تا بیووه ۲۳ پوژی خایاندووه و جا ئه زانا به ناو بانگه هه بهم نه خوشیه له به ره به یانی پوژی ۲۰ ذي القعده سالی ۷۲۸ کوچی له ناو هولی بهندینخانه دا له قهلای دیمه شق کوچی دوایی کرد (ره حمه تی خوا ل)

شیخ نیبن ته‌یمیه که بهم کوتا خیریه و به رده‌های بون له سه‌ر دینی خواو خوپراگر
له به رام به ر دوزمنانداو چوک دانه دان بویان گه‌رایه وه بولای په‌روه ردگار به‌راستی
ئه م باسکردن و نوسینه نمونه‌ی مشتیکه له خه‌رمانیک له ژیان وبه‌سه‌رهاتی
پرلله نازاروئه شکه‌نجهی ئه م پیاوه، چونکه ئه م بگره و به رده و کیشانه ته‌نها به زمان
باس کردن و نوسینه سه‌ر کاغه‌ز خوشه ئه گینا له چاو ژیان و به سه‌رهاتی ئه م
زانایه وه خودانه له ئاوی قول به بی ئه وهی مهله بزانیت.

وریابه و هر له غه‌فله‌ت مال ٹاوا که
زه‌خیره‌ی ئه و ریکایه پرله ته‌قواکه
تا نه چوویته حزووری توزی حه‌بایکه
براشیتی به‌سه عه‌قلی په‌بایکه
له خوتق و خوئی حه‌یوان خوت جیاکه

قه‌ت تی نافکری له دونیا چونه به‌زمی
پوژتا نیواره مه‌شغولی به‌زم و زدمی
دل خوش مه‌که به‌که‌سداری و به‌خرمی
دهمیکه و نه‌سیری نه‌فسی نرمی
وه‌ره حه‌ربی له‌گه‌ل نه‌فس و هه‌واکه

بوخرا په زور به په‌له و به‌ره‌نجی
شانازیت بوبه جوانی و قیت و فتنجی
دونیات و ها گرتیبو بپلاوو بر‌نجی
به غه‌فله‌ت چوو برادر عمری گه‌نجی
له‌مه‌ولا به‌وری را برد و قه‌زاکه

هه‌تا که‌ی قسه‌ی بی‌مانا نه‌ریسی
هه‌تا که‌ی بی نمایی و پووک و سیسی
هه‌تا که‌ی بیری پروپوچ و دل پیسی
هه‌تا که‌ی لوقمه بادان و چلیسی
به‌سه سک په‌روه‌ری هوش په‌بایکه

به نووزه‌ی پاپانه‌وهی نزات به گریان
به‌و نویزانه‌ت که بوت ده‌کری به شهوان
به‌رُوزوو گرتن و خویندنی قورئان
به ئیستغفارو گریانی سبه‌ینان
برین و دردی عصیانت ده‌واکه

کوتایی هاتنی ته مه‌ن به چاکه یان به خراپه نیشانه و هوکاره کانی

۱-کوتایی هاتنی ته مه‌ن به کاری چاکه: واته ئه وکه سه‌ی که دانی نا
بے بې‌رنا‌مەی خوای گەورە و میھرە بانداو بەھە موومان‌کانیه و مل کەچى بۇ وەکە و تە
نیو ژیانی خواناسی وئەنجام دانی کردە وەی چاک، وە تە‌مەن‌نیکى لە گەل خواناساندا
بردەسەرو گەیشته پلەی خوالە خۆپاڑى كردن هەند، بەم شىيوه يە
بەردە‌هام بى لە سەرئە و کردە وە چاکانە تە‌نها بۇ ساتىكىش گومانى بۇ دروست
نەبىت لە کاتى سەرە مەرگادا توکوئە و کاتەی مردن دەگاتە سەرى و دوامالئا‌وايى
لەم ژيانە دەکات و گیانى دەكىشىت و دەگەرىتە و بولاي خوا، واته بەوشىوه يە
و بە موسول‌مەنیتى بچىيەتە و خزمەتى خواي گەورە و بە دەسەلات ئە وە پىيى دەوتلى
کوتایی هاتنی ته مه‌ن بە خىر
بزانه خوشك و براى موسول‌مامن
بىگومان پاشە بۇزى ھەركەسىك لە ئىمە شتىكى نادىيارە و تە‌نها خواي گەورە

دە زانىت وە رئە و يىش ئاگادارە بە وەی کوتایی ھەركاممان بە کام باردا
دەبىت، بەلام ئە وەی لە سەرئىمە پىويىستە ئە وە يە كە ھەمىشە و بەردە‌هام بە ھيواى
بە خشندەيى و لىخۇشبوونى گشتىگىرى خواي گەورە وە ژيان بە سەر بەرين و
بەردە‌هام سووربىن لە سەر ئەنجام‌دانى ئە وە هوکاره و کردەوانى ئى
كە دامە زراووجىگىرمان دەكەن لە سەردینى خواوگەرنى كوتا خىريمان پى
دەدەن، بىگومان ژيانى دونياش پازاوه و بۇن خوشكراوه لە لايەن شەيتان و دارو
دەستە كە يە وە يىش بە مۆمیيائى فيىل و هەلخەلە تاندىن و هوکاره
گومپاکەرە كان، جامروقى خاوهن ژيرى راستە قىنه ئە و مروققە يە كەن لە خشىت

وله تاقی کرن‌هه و هی دوئیای بی نرخدا ده ربچیت و به نمره‌ی ته واوه و ه بچیته و ه خزمه‌تی به خیوکه رو ژینه رومرینه ره که که ئه وزاته ش خواه گه وره یه. بویه ه میشنه داوده که بین له خواه گه وره که دامه زراوو سه قامگیرمان بکات له سه‌ریه رنامه که که زیاترو زیاتریش شاره زامان بکات بو حق و وتنی راستیه کان و دور که وتنه و ه له پیوپوچه کان، هه ربیه خواه گه وره له باره‌ی ئه ه به خیز کوتایی هاتنی ته مه‌نه و ه ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقًّا نُّقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (ال عمران) واته: ئه ه وانه ه که باوه‌رتان هیناوه له خوابترسن و خوتان بپاریزن له سنوره کانی خوا به و شیوه‌یه که ماف خوی پی بدهیت، و ههول بدهن نه من مه گه ر به موسولمانی نه بیت. خوینه‌ری به پیز وره و فه رموو باچینه خزمه‌تی پیغامبهریکی خوا که یوسوفه ﷺ بابزانین سه‌ریه‌رای ئه وئازاروئه شکه نجه‌یه که به دور و لاتی دوورله باوک و دایک و براو خزم و که سی چهشتی و ه له گه لئافره تیکدا که تاقی کرایه و ه چی ده فه رمویت؟ خواه گه وره له سه‌ر زاری یوسوفه و ده گتیریت و ه ده فه رمویت: ﴿رَبٌّ قَدْ أَتَيْتَنِي مِنِ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ ثَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطَّرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْتَ وَلَيْسَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف) واته: ئه ه په روه ردگارم به راستی توکل و لاته دا (مصر) ده سه‌لات و عیزه‌تی دوئیات پیدام، و ه باوک و دایک و براو که سوکارو خزمانت بو کوکرده و ه لیکدانه و هی خونه کانیشت فیرکردم، و ه ته‌نها توش به دی هینه‌ری ئاسمانه کان و زه‌وی، و له دونیا و دواروژدا هه رتوى گه وره و سه‌ر و هرم، داوات لی ده کم به موسولمانی بم مرینه و پاشان بم گه‌یه‌نے به که سه چاکه کانی پیش خوّم و هک باوکه (ابراهیم و إسحاق و مَنْ قَبْلَهُمْ مِنْ أَنبِيَاءِك

ورسلك) بىگومان ئەمە پارانە وەي پىغەمبەر يوسوف بۇوچىلىق وەزنانىيان رەحمةتى خوايان لىپىت دەفەرمۇن: (ل م يسأل نبي من الأنبياء الموت إلا يوسف) ^(۱) واتەھىج پىغەمبەرىك نىه لە پىغەمبەرانى خواچىلىق كە داوى مردىيان كىدبى ئىلا يوسوف بىچىلىق نەبىت. كە تاكە كەسە داوى مردى كىدووه لە خواى گەورە، راقە كەرانى قورئانى پىرۆز دەلىن: داوى ئەوەي كە پىغەمبەر يوسوف بىچىلىق بەدىدارى باوك و كەس و كارى شادبۇوه و بىست و چوار سال لە ولاتى مصربەيە كە و بۇون وپاشان پىغەمبەري يەعقوب بىچىلىق باوكى پىش ئەوەي بىرىت وەسىتەتى كرد بۇ يوسوف ي كورپى كە بىباتە لەشام بىنېرىت لاي پىغەمبەر ئىسحاق ئى باوكى، جا ئەوە بۇو بەوشىۋە يە پىغەمبەر يەعقوب بىچىلىق مەدو برايە و شام و لەۋى ئەسپەر دەكرا، پاشان يوسوف پىغەمبەريش بىچىلىق پىش ئەوەي وەفات بکات و بىرىت لە سەرەمەرگدا بۇو فەرمۇوی: ﴿تَوَفَّى مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ (۱۰۱)﴾ (يوسف) بە موسولمانى بىم مرىئىن و بىم گەيەنە بەچاكانى پىش خۆم گومانى تىدا نىه ھەموان ھەردەمرين، كەواتەچاكتىن مردىن ئەوەي كە لە سەردىنى خوا بىرىن و كوتايى بەزىيانمان بىت، وەھەرىبەوشىۋە يەش بگەيىنەو بەخواى گەورە و مىھەرە بان و خوشحالى دواپۇزبىن وەمېشەوبەردەوام بە كرده وەي خۆمان نەنازىين وە مەغۇرنە بىن، ھەروەها پىغەمبەرى خواچىلىق دەفەرمۇت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ كَالْوَعَاءِ إِذَا طَابَ أَسْفَلُهُ طَابَ أَعْلَاهُ وَإِذَا فَسَدَ أَسْفَلُهُ فَسَدَ أَعْلَاهُ) ^(۲) واتە: بەراسىتى كرده وەكانى مروق بە كوتايىيە كەيەتى، جانمۇنەي ئەو كوتا خىرى يان شەپىيە وەك نمونەي ئەو تورەگەيە وايە كە ئەگەر زىرە كەي باش بىت ئەو بىگومان سەرەوەشى باشە وەئەگەر زىرە كەي خراپ و شىتى پۇزىوی تىدابىت ئەو سەرەوەشى خراپە و شىتى

(۱) بۇانە: تفسير الدر المشور (٤ / ٥٩١) وانظر ما كتبه ابن كثير في التفسير (٢ / ٤٩٣) .

(۲) رواه ابن ماجة وصححه الشيخ الابانى في صحيح الجامع (٢٣٢٠) .

پزیوی تىدايە. ياخود خوشە ويستمان محمد ﷺ فەرمودە يەكى تردا دەفەرمويت: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ حَيَّرَا اسْتَعْمَلَهُ فَقَبِيلَ كَيْفَ يَسْتَعْمَلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ يُوقَفُ عَلَىٰ صَالِحٍ قَبْلَ الْمَوْتِ ثُمَّ يَقْبَضُهُ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يُرْضِيَ عَنْهُ^(١)) واتە: ئەگەر خوای گەورە خىرى بۇ كەسيك بويت: ئەوه بەكارى دەھىنېت يان ئاگايلىيى دەبىت: وتيان چۆن بەكارى دەھىنېت ئەي پىغەمبىرى خوا ﷺ يانى چى تى مان بىگە يەنه؟ ئەويش فەرمۇسى: واتە خوای گەورە كارى چاكى بۇ ئاسان دەكەت تاكو ئەو بەندەيە هەر لە سەرئەتكارە بىروات تائەتكاتەي مردن دىتە سەرى و(ملک الموت) سەلامى خوای لىبېت گيانى دەكىشىت، وا له و بەندەيە دەكەين كە ئەوانەي لە دەورووبەرين لىنى پازى بن.

نيشانەكانى كوتايى هاتنى تەمنەن بە باشه

پىغەمبىرى خوا محمد ﷺ چەند نيشانە و هو كارىكى بۇ بۇون كردوينە تە و و ئاگادارى كردوين كە رەكەسيك ئەم نيشانانە تىدا بىتەدى بە لگەن لە سەر بە خىركوتايى هاتنى تەمنى و (انشاء الله) هيوا وايه كە بە هەشتى بىت، چونكە چاك بۇونى كوتايى تەمنەن پەيوەستە بە چاك بۇونى كردو و كانى كوتايى ئە و مروقە و . هە وە زانايان (رە حمەتى خوایان لىبى) لە پەرتۈوكە بە نىزخە كانى ياندا نيشانە كانى يان دىيارى كردو وە لەوانە^(٢).

يەكەم: ووتىنى ووشە يەكتاپەرسىتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لە سەرەمەرگدا.

ھەربىندەيە كى خوای گەورە جا (پىياو) بىت يان (ئافرت) لە كاتى سەرەمەرگدا ووشە يەك كە زۆر گەورە و بە رېزەلاي خوای گەورە بتوانىت بىلەت

(١) رواه احمد والحاكم وصححة الشيخ الالباني في صحيح الجامع (٣٠٤).

(٢) بروانة: أحكام الجنائز شيخ الالباني / (٤٨) (شيخ محمد بن حمبل زينو/معلومات مهمة من الدين ص ١٢٦) (شيخ يوسف الحاج احمد/حسن الخاتمة ص ١١).

و به همه موومان‌کانیه و بزانیت که تنه‌الله^{عز و جل} شیان به ریوه دهبات و جگه‌له و هیچ به خیوکه رومرینه رو زینه ریک نیه، و هتاکی بی هاویه‌ش و وینه‌ی نیه، نه و هیوا و ایه که له‌سرازی گور پزگاری بیت وبچیته به‌هشت‌تله، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرموده: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾^(۱) محمد ۱۹۶ و اته: باش بزانه که هیچ خوایه ک به حق نیه جگه له‌الله^{عز و جل} که تاکی بی هاویه‌ش، و هداوی لی خوشبو نیش بکه بو تاوانه کانت و هبو تاوانی پیاوانی باوه‌ردارو ئافره‌تانی باوه‌ردار به‌پاستی و قنی ئه م ووشه‌یه کورت وئسانه به‌زمان، به‌لام له‌مانادا فراوان و گه‌وره‌یه و له‌تله رازووی چاکه‌شدا گرانه، و هکه‌سی خوشی ده‌ویت که بتوانیت له‌کاتی هاتنی ملک الموت بوشیری ئه م ووشه‌یه بلی ئه و هتاپیغه‌مبه‌ری خواه^{صلی الله علیه و آمين} ده‌فرموده: ﴿إِنَّى لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا أَحَدٌ عِنْدَ مَوْتِ إِلَّا كَانَتْ نُورًا لِصَحِيفَتِهِ وَإِنَّ جَسَدَهُ وَرُوحَهُ لَيَجِدَانِ لَهَا رَوْحًا عِنْدَ الْمَوْتِ﴾^(۲) و اته: من ووشه‌یه ک ده‌زانم هه رکه‌سیک له‌کاتی سه‌رده‌مرگدا بتوانی بیلیت، ده‌بیتله رووناکیه ک له‌نامه‌ی کرده‌وه کانیدا له‌پوشی دوایدا، و هلاشه و پوچه‌که‌شی له‌کاتی گیان کی‌شاندا به‌ئسانی ده‌رده چیت، هه روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواه^{صلی الله علیه و آمين} له‌فرموده‌یه کی تردا ده‌فرموده: ﴿مَنْ كَانَ أَخْرَ كَلَامِ لَالَّهِ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾^(۳) و اته: هه رکه‌سی کوتایی وشه‌ی زیانی لایه^{عز و جل} بیت ئه و ده‌چیت به‌هشت‌تله و که‌واته خوینه‌ری به‌پیز... بی‌ری خوم و توش ده‌خه‌مه‌وه که دوزمنی گه‌وره‌ی مروقایه‌تی شه‌یتان(نه‌فره‌تی خوای لیبیت) په‌یمانی داوه که له‌کاتی سه‌رده‌مرگدا واز له‌بنده‌چاکه‌کان نه‌هینیت و کوتایی ته‌مه‌نیان به خراپه به‌هینیت، پیغه‌مبه‌ری

(۱) رواه ابن ماجة والنمسائي وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۲۴۹۲).

(۲) رواه احمد وابو داود وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۶۴۷۹).

خواهشیده فرمودیت: (لَقُنُوا مَوْتَاكُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ^(۱)) واته: ئەوانەی کە له کاتى سەرەمەرگدان ھىچ شتىكى دونيایان له لاباس مەکەن، بەلكو تەنها وشەيە كىيان بىرىخەنەوە كە ئەويش ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ يە. (خواى گەورە زمانمان پاراوبىكەيت له کاتى سەرەمەرگداوبۇانىن بەتەواوى ئەو وشەيە بلىئىن وە بو ھەتا ھەتايى پشۇو بىدەپىن).

دوروهم: هاتنى عەرەق و تکانى لەناوچەوان لەکاتى سەرەمەرگدا.

گومانی تیدانیه هموو هرده مرین، جاکاتیک مردن دیته سه رمان پیویسته به و شیوه‌یه بیت که پیغامبری خواه موزده‌ی پی داوین، چونکه مردن به ویست خواستی خومان نیه تاکو کاته‌که‌ی بگوپین یان مه جالیکمان پی بدمات، به وهی که نه و پوچه ئامانه‌ته ده بیت ته سلیمی خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌ینه‌وه، بیگومان له وکاته‌دا هیچ ده سه‌لاتیکت نامینی و ده سته‌وهستان ده وهستی و چاوه‌روانی دوا تنوکی ئاره‌قی ناوجه‌وانی خوتی نه‌گهر خوا پیمانی ببه‌خشی، کواته هرکه‌سیک نه‌گهر بینرا ده دردانی ئاو له ده م و چاوه ناوجه‌وانی هات، نه وه هیوا واشه که کوتاییه‌کی باشی هه بیت و له سزای گور رزگاری بیت (به ویستی خوا). هاوه‌لی به پریز بوره‌یده‌ی کوری حه صیب (ره زای خوا لیبیت) ده فه رمویت: کاتیک نیمه له خورسان بوبین، له کاتی گه رانه وه ماندابرايه کمان نه خوش که‌وت، جا مردن گه یشته سه‌ری و له وکاته‌دا بینیمان عاره‌ق له ناوجه‌وانی ده تکانمنیش ووتم: گه وره‌یی بو خوا، گویم له پیغامبری خوابووه علیله فه رموویه‌تی (مَوْتُ الْمُؤْمِنِ بِعَرَقِ الْجَبَّينِ)^(۲) مردنی باوه‌ردار به تکانی عاره‌قی ناوجه‌وان رزگاربووه.

سیّهم: گومانی یاش بردن به خوای گهوره له کاتی سه ره مرمه گدا.

(١) رواه ابن حبان وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (٥١٥٠).

(٢) رواه ابن ماجة (١٤٥٢) والنسائي (١٨٢٨) وصححه الشيخ الالباني .

ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئاگادارو وشیاریه ئه‌گه‌رجی چه‌ند کاتیکی که‌می دیاری کراوت ماوه له زیانی دنیاداو ئیترکاتی سه‌فه‌ره دوورودریزه‌که دهست پس ده‌کات، پیویسته گومانی باش به خوای گه‌وره ببئیت له‌هه مموکات وساتیکدا، هاوه‌لی به‌ریزجابری کوری عبد‌الله (خوالی‌رایزی بیت) ده‌فه‌رمویت: گویم له یقه‌مبه‌ری خوابوو^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه‌ی} سی رقذ پیش ئه‌وهی و هفات بکات فه‌رموی: (لَا يَمُوئنَ أَحَدُ كُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ بِاللَّهِ الظَّنَّ)^(۱) واته: هیچ که‌سیک له ئیوه نه‌مریت تاکو گومانی باش به‌خوای خوی ده‌بات، جا‌گومانی باش بردن به‌خوا ئه‌وهیه که‌بئه‌مای به‌هه‌شت بیت و له‌سزای دوزه خ خوت بپاریزی.

پیغه‌مبه‌ری خوابوو^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه‌ی} بقذیکیان چووه سه‌ردانی گه‌نجیکی نه‌خوش جا له‌وکات‌هه‌دا ئه‌جه‌لی هات و (ملک المولت) گه‌یشته سه‌ری، پیغه‌مبه‌ری خوابوو^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه‌ی} پیتی فه‌رموو: ئه‌ی گه‌نهج حالت چوونه؟ ئه‌ویش ووتی: سویند به‌خوا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوابوو^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه‌ی} زور له‌تاوانه‌کامن ده‌ترسم و هزوریش هیوام به خوای خوّم هه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوابوو^{صلی‌الله‌ع‌لی‌ه‌ی} فه‌رموو: ده‌هی ئه‌دووسیفه‌ته له‌دلی هه‌ریه‌نده‌یه‌کدا کوبیت‌هه‌وه له‌سه‌ره‌مرگدا ئه‌وه خوای گه‌وره بسی باکی ده‌کات له له‌وهی که لیی ده‌ترسیت، وه‌هیواداریشی ده‌کات به‌وهی که به‌تله‌مایه‌تی.

چوارهم: مردن له هه‌ردوو شاری مه‌ککه‌مه‌دینه‌ی پیروز.

خوای گه‌وره به‌پیروزی و به‌پیزی باسی هه‌رجیگه‌یه‌ک یان هه‌رشوینیک بکات ئه‌وه هیوا وايه که به‌هوی ئه و به‌پیروزباس کردن‌هه‌وه، که‌سه‌کانی ناوی ببئه‌خشیت و جا هه‌ردوو شاری مه‌ککه‌ی پیروز و مه‌دینه‌ی روناک ناویان له قورئانی پیروزدا به گه‌وره و پیروزه‌اتووه و سه‌ره‌رای ئه‌وهی شوینی له‌باوه‌ش گرتتنی خوش‌هه‌ویستی

(۱) رواه مسلم (۲۸۷۷).

خوا خوش ویستی مرؤفایه‌تی محمده صلی الله علیه و آله و سلم گهورهش دهرباره‌ی مهکه ده فرمویت: إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بَيَّكَةً مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ (۹۶) (فیه آیات بینات مقام ابراهیم و من دخله کان آمنا ولله ...^{۹۷}) (ال عمران) واته: یه که مین مالیک له سه رزوه‌یدا ساز کرا بوئه‌وهی که خوا په‌رسنی تیدا ئه نجام بدریت بربیتی ببو له و ماله‌دا که له مهکه‌یه ئه ویش هدی للعالمن جیگایه کی پیروزه و پرخیرو پیتومینیه بو خه‌لکی جیهان. ئه و شوینه واته که عبه‌ی پیروز چه‌ندین به لگه و نیشانه‌ی پوفون و ئاشکراي تیدایه که یه کیکیان شوینگه‌ی پیغه‌مه بر ئیراهیمه صلی الله علیه و آله و سلم جا هرکه سی تا پوژی قیامه‌ت بچیته ئه و شوینه سه‌لامه‌ت و پاریزراوه. هره رو هاعبد الله ابن عباس رضی الله عنهم ده فرمویت: (ان رجلا و قصه بعیره و تحن مع النبی صلی الله علیه و سلم و هو محرم فقال النبي صلی الله علیه و سلم أغسلوه بماء و سدر و كفنوه في ثوبین وكأنه مسونه طيبا وكأنه حمرروا رأسه فإن الله يعيش يوم القيمة ملبيا)^(۱) واته: پیاویک و شتره‌که‌ی خستیه خواره‌وه و بربنداری کرد و هئیمه‌ش له و کاته‌دا له حاله‌تی ئیحرامی حه‌جدا بوبین له گه‌ل پیغه‌مه‌ری خوا دابوین صلی الله علیه و آله و سلم پاشان پیاوه‌که مرد، پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم فرمومی: مردووه‌که بشورن به ئا او به گلای سدر، و هه‌ربه جل و به رگه‌که‌ی خویه‌وه کفنه بکهن، و هبوئی خوشی لی مهدن، و هسه‌ریشی دامه‌پوشن، چونکه له پوژی دوایدا کاتیک که زیند ووده کریته و به رده وام صلی الله علیه و آله و سلم لبیک اللهم لبیک ده لیت. که واته مرؤف له کاتی حه‌ج کردندا وله شاره‌پیروزه بمریت و کوتاوشی (تلبیه) بیت، به راستی ئه وه مانای کوتا خیریه، یاخود پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم لفه و رموده‌یه کی تردا ده فرمویت: (من استطاع أن يموت بالمدينة فلما مات بها فإني أأشفع لمن يموت بها)^(۲) واته: هرکه سیک

(۱) رواه البخاري (۱۸۵۰) و مسلم (۲۹۴۹).

(۲) رواه احمد والترمذی و ابن ماجة والنمسائی وصححه الشیخ الالبانی فی صحيح الجامع (۶۰۱۵).

له ئیوه ئەگەر دەتوانیت، ئەوه باله شارى مەدینەی پیروز بەریت، چونكە من (تکا) دەکەم بۆکەسیئەک کە لهوشارەدا بەریت.

پێنجمەم: مردن له شەوو پۆژى جومعه‌دا.

شەوورپۆژ بۆمروژە کان له بەخششە کانی خوای گەورەن، بەوهى کە دەتوانزیت بەندایەتی خوای تیدابکریت، سەرەپای ئەوهش له ناو شەوورپۆژە کاندا تایبەتى كراوه و گرنگى و گەورەيى هەندىئەك له شەوورپۆژە کان ھەيە. جاشەوورپۆژى (جومعه) له و تایبەتمەندیانەدا باس كراون، جامىردن له شەوورپۆژى جومعه‌دا دەبىتە هوئى پزگاربۇونى بەندە له سزاي دۆزەخ (بەمەرجىيەك کەسەكە به باوهەردارى مردىبى) بويىه ئەم پۆژى جومعه‌يە له باشتىرىن پۆژە کان نابراوه و ھەر پېغەمبەرى خوای عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ دەرمۇيىت: (خَيْرٌ يَوْمٌ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ فِي حُلُقَ آدَمُ وَفِيهِ أَدْخَلَ الْجَنَّةَ وَفِيهِ أُخْرَجَ مِنْهَا وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ) ^(۱) واتە: چاكتىرىن پۆژىك بەلاي خوای گەورە و ھەر داهەلدىت بىرىتىيە له پۆژى جومعه، چونكە له و پۆژەدا باوکە گەورەمان ئادەمى تىدا دروست كراوه، و ھەر لە و پۆژەدا كراوه تە ناوبەھەشتەو، و ھەر لە و پۆژەدا له بەھەشت دەركرا، و پۆژى قىامەتىش نايەت ئىلا لە و پۆژەدا نەبىت واتە پۆژى قىامەت لە پۆژى جومعه‌دا دەست پىددەكت. پېغەمبەرى خوای عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ دەرمۇيىت: (ما مِسْلِمٌ يَمُوتُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَفَاهُ اللَّهُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ) ^(۲) واتە: هەر موسولمانىئەك له شەوو يان پۆژى جومعه‌دا بەریت، ئەوه خوای گەورە له تاقى كردىن و ھى ناو گۆز دەپارىزىت.

شەشم: مردن له كاتى پاسەوانى كردن له پىتناوى خوادا ئەگەرچى بۆ ماوهى كى

(۱) رواه مسلم (۲۰۱۴).

(۲) رواه احمد والترمذى وصححة الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۵۷۷۳).

که میش بیت، له کاره خوش ویسته کانه لای خوای گهوره و میره بان، و هسوننه تی پیغه مبه ری خواوه اوه له به ریزه کانیه تی، پیغه مبه ری خواه ده فه رمویت: (کل المیت یُخْتَمُ عَلَىٰ عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَابِطُ فَإِنَّهُ يَنْمُو لَهُ عَمَلُهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَيُؤْمَنُ مِنْ فَتَانِ الْقَبْرِ)^(۱) و اته: هه موو مردووه یه که مرد کوتایی به کرد و هه کانی دیت، موّر ده دریت له سه ری، نیلا که سیک نه بیت که له پیناوی خوادا سه نگه رنشینی گرت بیت له به رام به روز منانی خوادا یان پاریزگاری له موسولمانان کرد بیت، نه وه به رده وام ئه و کرد و هه یه که شه ده کات و پاداشتی زیاده کات تا پوژی دوایی، وه پاریزرا و وئه مینیش ده بیت له سزای ناو گوэр.

حه و ته: شه هید بون له پیناوی خوای گهوره دا.

شه هیدی پله یه کی نور به رزه خوای گهوره تایبه تی کردووه به خوش ویستانی خوی، وه پاداشتی نه براوه و فیرده وسی به رزی بو داناون، جا نه و شه هیدیه ش ده بیت ته نه له پیناوی خوای گهوره دابیت، جاهه رکه سیک له دونیادا جه نگی کرد له گه ل دوژمنی خواداو به رده وام بون له سه ره و جه نگه و پشتی هه ل نه کر دوله پاریزگاری موسولمانان و دینی خوادابوو، به وشیوه یه خوینی پژاو کوزرا ئه وه پیی ده و تریت شه هید، و اته شاهیدی دهدات له سه رئه و حالته که له سه ری مردووه و کوتایی به ثیانی هاتووه، که و اته نیستا ناتوانیت به هه موو که سیک بو تریت (شه هید له پیناوی خوادا)، هه روکه به رده وام ده بیستین و ده بیینین که سیک چووه بو تالانی و فه ره و د له و کوزراوه نه هاتوته وه لیره ناویان ناوه شه هید، به لئی شاهیده له سه رئه وه که له سه رذی و راوه رووت کوتایی به تمه نی هاتووه، به لام ئه وه هر گیز شه هیدی پی خوانیه. پیغه مبه ری خواه ده فه رمویت: (للشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ

(۱) رواه احمد ابو داود والترمذی وصححه الشیخ الالبی فی صحیح الجامع (۴۵۶۲).

ستُّ خصَالٍ يُغْفِرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنْ الْجَنَّةِ وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمُنُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَيُزَوِّجُ اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ^(۱) وَاتَّهُ: شَهِيدٌ لَائِي خَوَى گَورَه شَهَشْ تَابِيَه تَمَهَنْدِي بوْهَهِ يَه:

- ۱- بِهِ رَشْتَنِي يَه كَم دَلْوِي خَوَنِي خَوَى گَورَه لَه تَاوَانَه كَانِي خَوْشَ دَه بَيْت.
 - ۲- يَه كَسَهْ شَوَيْنِي خَوَى لَه نَاوِبَه هَهْ شَتَدا دَه بَيْنِيَت.
 - ۳- لَه سَزا وَنَارِه حَهْ تَى نَاوَگُورْ پَارِيَزَراوَه بَيْت.
 - ۴- وَه سَهْ لَامَهْ وَئِه مِن دَه بَيْت لَه تَرسَه گَورَه كَه قِيَامَهْ تَه.
 - ۵- وَه تَاجِيَكَى زَيْرِين دَه خَرِيَّتَه سَهْ رَسَهْ رَى وَه كَرِيزْلِيَّنَانِيَكَ بَوَى كَه پَيْكَ هَاتَوَوه لَه دُوْرُومَهْ رَجَان كَه باشْتَرَه لَه دُونِيَا وَه شَى لَه دُونِيَا دَاهِيَه.
 - ۶- وَه حَهْ فَتَادُو وَخَيْزَانِي حَوْرَى بَوَنَامَادَه كَراوه، وَه شَهْ فَاعَهْ دَه كَات بَوْحَه فَتَاكَه سَه لَه نَزِيَكَه چَاكَه كَانِي خَوَى.
- هَهْ شَتَهْ م:** مرَدَن بَهْ نَهْ خَوْشَى سَكْ چَوَونَ.

نَه خَوْشَى سَكْ چَوَونَ يَه كَيْكَه لَه وَنَه خَوْشِيَانِهِ كَه هَهْ رَكَه سَى بَهْ هَوَيَه وَه بَمَرِيَتْ هَيَوَا وَايَه لَه سَزاِي نَاوَ گَوْرُو تَاقِي كَرَدَنَه وَه قَوْرَسَه كَان دَه رَبِّيَّتْ، جَائِهِم نَه خَوْشِيَه بَرِيَّتِيَه لَه وَهِيَ كَه سَى نَه خَوْشَ سَكْ نَيْشَه يَه كَى توُوش دَه بَيْت وَپَياش كَه مَيِّكَ سَكِي پَيِّي دَه چَيَّتْ، بَهْ هَوَيَه وَه نَاوَسَكَى وَشَكْ دَه بَيْتَه وَه وَه رَئَه مَهْشَه دَه بَيْتَه هَوَيَه مرَدَنِي، ئَه مِيشَ ئَارَامِي لَه سَهْ رَگْرَتَوَوه، هَهْ رَوَه كَپِيَغَه مَبَهَرِي خَواشِيَّه دَه فَهْ رَمَوَيَتْ: (وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدُ)^(۲) وَاتَّهُ: هَهْ رَكَه سَيِّكَ بَهْ نَهْ خَوْشَى سَكْ نَيْشَه بَمَرِيَتْ

(۱) رواه احمد والترمذى وابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۵۱۸۲).

(۲) رواه مسلم (۵۰۵۰).

شەھیدە. یان له فەرمودەیەکى تردا دەفەرمۇیت: (مَن قُتِلَ بَطْنَه لَم يُعَذَّبْ فِي قَبْرِه)^(۱) واتە: ھەركەسیک بە مریت بە نەخۆشى (ناوسك) سك ئىشە، ئەوھ سزنانادرىت لەناوگۇرە كەيد.

نویم: مىدىن بە نەخۆشى گا عون (كولىرا).

نەخۆشى گا عون يەكىكى ترە له و نەخوشيانە كە مرۆۋە دووچارى ئازارو ناخۆشى دەكەت و جاھەركات نەخۆش توانىتى ئارام بىگىت لە سەرى و شوكرانە بىشىرىت، ئەوھ خواى گەورە پاداشتى تايىھتى بوداناوە، جازانىيان ئەم نەخۆشى يان چۇواندوھ بە نەخۆشى كولىرا لەم سەردەمەدا پىيغەمبەرى خواى دەفەرمۇیت: (الظَّاغُونُ شَهَادَةُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ)^(۲) واتە: مىدىن بە نەخۆشى تاعون پلەي شەھىدە يەھىدە يەھىدە مۇسۇلمانىك. ھەروھا دايىمان خاتۇوعائىشە (خوالىتى پازى بىت) دەفەرمۇیت پرسىيارمان كرد لە پىيغەمبەرى خواى دەردارە ربارە نەخۆشى تاعون ئەوپىش ھەوالى پىدىاين و فەرمۇوى: (أَنَّهُ عَذَابُ يَعْثُثُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَأَنَّ اللَّهَ جَعَلَهُ رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ لَيْسَ مِنْ أَحَدٍ يَقْعُدُ الطَّاغُونُ فَيَمْكُثُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يُصْبِيْهِ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرٍ شَهِيدٍ)^(۳) واتە: ئەوھ نەخۆشى يە گەورەش بەرەحمەت گىرلەپىتى بوبالەرداران، جاكەسیک نىيە لەشارە كەى خۆيىدابىت و تۈوشى ئەونە خۆشىيە بىت و ئارام بىگىت لە سەرى، ئىلا پاداشت دەدرىتەوە لە لاپەن خواوه، وە زانراوېشە ھەركەسیک تۈوشى بىت و بە مریت ئىلا بە وىئەي شەھىدىكى پاداشتى ھەيە لاي خوا.

(۱) رواه احمد والترمذى وابن ماجة وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الجامع (٦٤٦١).

(۲) رواه البخارى (٢٨٣٠) ومسلم (٥٠٥٣).

(۳) رواه البخارى (٣٤٧٤).

دَهْيِهُمْ: مردن به هوی نه خوش (ذات الجنب) لاته نیشت تیشه یان کله که.
 نه خوشی ذات الجنب لاته نیشت بریتیه له و نه خوشیه که مروق دووچاری ده بیت و
 هه میشه و به رد وام هاواری لاته نیشتی ده کات و ئازاری نوری هه یه، جا پزیشکه کان
 نیستا به نه خوشی که لکه دهیناسین، ئه ویش ئوه یه که مروق تووشی ئاوسانیک
 ده بیت له نیوان سه رووی سکی تاکو په راسووه کانی لایه کی، این الحجري
 عسقلانی (ره حمه تی خوای لیبی) ده فه رمویت: ئه جوره نه خوشیه (بریتیه له
 و هرمیکی گه رم و ئاوساویه ک، و به هویه وه با یه کی رهق دروست ده بیت له نیوان
 سکی تا سه رووی په راسووی، که ئه مهش نه خوشیه کی ترسناکه^(۱) هه رووه ها
 پیغه مبهه ری خوا^{صلی الله علیہ و آله و سلم} ده فه رمویت: (الشَّهَادَةُ سَبْعُ..... صَاحِبُ ذَاتِ الْجَنْبِ
 شَهِيدٌ)^(۲) و اته: شهیدی حهوت جوری هه یه..... یه کیک لهوانه تووشی نه خوشی ذات
 الجنب بوبیت و هه ربه هوی ئه و نه خوشیه وه کوچی دوایی بکات. یان ده فه رمویت:
 المیت من ذات الجنب شهید)^(۳) و اته: مردن به هوی نه خوشی ذات الجنب وه پله
 شهیدی هه یه.

یانزهیهم: مردن له سه رکاری خیرو چاکه.
 خیرو چاکه کردنی به رد وام یه کیکه له هوکاره کانی سرپنه وه تاوانه کان
 و پزگاریوون له سزای به نیشی دوزهخ، هه رووه ها ده بیت هه روی دروست بیوونی
 خوش ویستی له نیوان به نده کانی خوای گه و ره داوسه رفرانی دوا پژیشی
 له دوایه، پیغه مبهه ری خوا^{صلی الله علیہ و آله و سلم} ده فه رمویت: (ان الصَّدَقَةُ لَطْفَيٌّ عَنْ أَهْلِهَا

(۱) بروانه: فتح الباری کتاب الطب (۱۰/۱۷۲).

(۲) رواه احمد و ابو داود والترمذی و ابن ماجه والنسائی وصححه الشیخ الابانی في صحيح الجامع (۳۷۳۹).

(۳) رواه احمد والطبرانی وصححه الشیخ الابانی في صحيح الجامع (۶۷۳۸).

حرّ القبور^(۱) و اته: خیر و چاکه کردن گه رما و هه لاوی ناگری ناوگوره کان له سه‌ر بهنده‌ی خیر که رده کوزنیت وه.

دوازه‌یه م: مردن به هوی پوخانی شتیک به سه‌ریدا.

پوخانی شتیک به سه‌ردا یان که وتنه بن خانوو یان دیوار یان هه رشتیک له جوّری پوخان که ببیته هوی مردنی به لام که سه‌که باوه‌رداریت، ته وه له کاته‌دا هیوا وایه لهو جوّره که سانه‌بیت که له سزا ناوگور پزگاربووه، پیغه‌مبه‌ری خواه^{لله} دفه رمویت: (الشَّهَادَةُ سَبْعُ ... وَالَّذِي يَمُوتُ تَحْتَ الْهَدْمِ شَهِيدٌ)^(۲) شهیده‌وت جوّری هه‌یه... یه‌کیک لهوانه ته و که سه‌یه که ده مریت به هوی پوخانی شتیک به سه‌ریدا ته وه پله‌ی شهیدی هه‌یه لای خواه گه‌وره.

سیانزه‌یه م: مردن به هوی سوتانه‌وه.

سووتاوی یه‌کیکی تره له و جوّر به خششانه‌ی که خواه گه‌وره به دیاری دهیدات به بهنده‌که‌ی، به هویه‌وه ده مریت، ته ویش به هوی که خوی که سه‌که دهستی نه‌بیت له و سوتانه‌دا و اته خوی خوی نه سوتانبیت، یانه نه بوویتیه هوی خوّسوتانی ته وه له سزا ناوگور پزگاربووه و هه رویه پیغه‌مبه‌ری خواه^{لله} دفه رمویت: (الشَّهَادَةُ سَبْعُ ... وَصَاحِبُ الْحَرِيقِ شَهِيدٌ)^(۳) و اته: شهیدی حه‌وت جوّری هه‌یه..... یه‌کیک لهوانه که سیکه به هوی سوتانه و گیان له دهست ده‌داد به بی ته وهی دهستی هه‌بیت له سوتانی خویدا.

چوارده‌یه م: مردن به هوی خنکانه‌وه.

و اته هه رکه سیکی باوه‌ردار بچیته سه‌فریک یان جیگه‌یه‌ک و بهو هویه‌وه له ناویک

(۱) رواه الطبراني و صححه الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب (۸۷۳).

(۲) رواه احمد وابوداود والترمذی وابن ماجه والنمسائی وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۳۷۳۹).

(۳) رواه احمد وابوداود والترمذی وابن ماجه والنمسائی وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۳۷۳۹).

نزیک بیت‌هه و، به هه ره‌ویه ک بیت پاشان خوای گهوره گیانه کهی لی بسینیت‌هه و و به و هویه و بکه ویته ناوه که وه یان مهله بکات به مه رجیک دهستی خوی تیانه بیت، و اته نه بوبیت‌هه هوی کوشتنی نه فسی خوی ئه وا له پلهی شه‌هیداندایه وله سزای گور پاریزراوه. هه روه ک پیغه‌مبه‌ری خوا^{صلی اللہ علیہ و آله و سلم} ده فه رمویت: (الْعَرِيقٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ شَهِيدٌ)^(۱) یان لفه رموده‌یه کی تردا ده فه رمویت: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ... وَالْعَرِيقُ... الشَّهِيدُ)^(۲) و اته: شه‌هید پینچ جوئی هه یه یه کیک لهوانه که سیکه به هوی خنکانه وه بمریت ئه وه پلهی شه‌هیدی هه یه.

پائزه‌یه م: مردن به هوی نه خوشی سیله وه.

نه خوشی سیل بریتیه له و نه خوشیه که به هوی وشك بونه وهی پیخوله کانه وه له لای ته نیشتی مروق‌هه وه دروست ده بیت، یاخود وهک ده لین: بریتیه له و نه خوشیه کی که پیی ده تریت کوکه‌ره‌شے که به دریزایی ته منی له گه‌لیایه‌تی و تایه کی گه رمیشی پیوه‌یه، وهه رکات مندا^ل توشی بیت جوئی ده نگه ژیه کانی ده گوپیت و ده نگی گردہ بیت. پیغه‌مبه‌ری خوا^{صلی اللہ علیہ و آله و سلم} ده فه رمویت: (السَّيْلُ شَهِيدُ)^(۳) و اته: هه رکه سیک به هوی ئه و جوئه نه خوشیه وه بمری که پیی ده لین سی ئه وه پلهی شه‌هیدی هه یه.

شانزه‌یه م: مردنی ئافرهت به سه‌ر منداله کهی وه

بیکومان ئافره تانیش پشکی خویان هه یه له و پلانه دا که باس کران به لام به تاییه‌تی تر خوشه ویستمان^{صلی اللہ علیہ و آله و سلم} باسیانی کردووه وله کاتیکدا که به هوی نه خوشی مندا^ل بونه وه گیان له دهست ده دهن و به سه‌ر ئه وه منداله وه ده چن، وهک ده فه رمویت:

(۱) صححه الشیخ الابنی فی صحيح الجامع (۴۱۷۳).

(۲) رواه البخاری (۶۵۳) و مسلم (۵۰۴۹).

(۳) صححه الشیخ الابنی فی صحيح الجامع (۳۶۹۱).

(وَالْمَرْأَةُ تَمُوتُ بِجُمْعٍ شَهِيدٍ)^(۱) وَاتَّه: ئَافْرَهْتِيْكَ كَه بَهْوَى بُووْنَى مَنْدَالَهْ كَهْيَه وَه دَهْمَرْيَتْ پَلَهْ شَهْهِيْدِيْ هَهِيْه. هَهِرُوهَا دَهْفَهْ رَمَوْيَتْ: (النُّفَسَاءُ يَحْرَهَا وَلَدَهَا بِسْرُوهَا إِلَى الْجَنَّةِ)^(۲) وَاتَّه: ئَهْ وَئَافْرَهْتِهِ كَه بَهْوَى پَاكِيْشَانْ وَبِپِيْنَى نَاوَكِيْ مَنْدَالَهْ كَهْيَه وَه دَهْمَرْيَتْ ئَهْ وَه دَهْ چِيْتَه بَهْهَشْتَه وَه.

حَهْ قَلْدَهْيَهْ: مرَدَنْ بَهْوَى بَهْرَگَرِيْ كَرَدَنْ لَهْ دِينْ وَنَهْ فَسْ

هَهِرَكَاتْ مُوسَوْلَمَانْ بَهْتَهْ وَاوِي خَوَى مَلْ كَهْچِيْ فَهَرْمَانْهَ كَانِيْ خَوا كَرَدْ، ئَهْ وَه چَهْنَدَبَهْ رِپَرْسِيَارِيَهْ كَهْ بَوَوِيْ تَىْ دَهْكَاتْ، جَاهِهْ كَيْكَ لَهْوَانَهْ بَهْرَگَرِيْ كَرَدَنَهْ لَهْ دِينْ وَه بَهْرَنَامَهْ كَهْيَهْ تَيْسِلَامْ بَهْ گِيَانْ وَ مَالْ، هَهْ وَهَا بَهْرَگَرِيْ كَرَدَنَهْ نَهْ فَسِيْ خَوَى بَهْهَهْ مُووْجَوْرَهْ كَانِيْهَوَهْ، پَيْغَهْ مَبَهْرِيْ خَوا^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} دَهْفَهْ رَمَوْيَتْ: (مَنْ قُتِلَ دُونَ دِينَهْ فَهُوَ شَهِيدٌ)^(۳) وَاتَّه هَهِرَكَهْ سِيَكْ لَهْپِيَنَاوِي دِينَهْ كَهْيَدا بَكُوزْرِيْتْ ئَهْ وَه پَلَهْ شَهْهِيْدِيْ هَهِيْه. هَهِرُوهَا لَهْفَهْ رَمُودَهْيَهْ كَيْ تَرَدا دَهْفَهْ رَمَوْيَتْ: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مُضْلِمَتَهْ فَهُوَ شَهِيدٌ)^(۴) وَاتَّه هَهِرَكَهْ سِيَكْ لَهْپِيَنَاوِي نَهْ فَسِيَدا لَهْكَاتِيَكَدا كَهْ سَتَهْمِيْ لَىْ دَهْ كَرِيْتْ وَئَهْ مَيِشْ غَيْرَهْتِيْ بَهْ كَارِدِيَنِيَتْ وَ دَهْسَتْ دَهْكَاتَهْ وَه لَهْسَهْ رَحَهْ قَيِشَهْ بَكُوزْرِيْتْ ئَهْ وَه پَلَهْ شَهْهِيْدِيْ هَهِيْه.

حَهْ زَهْدَهْيَهْ: مرَدَنْ لَهْ پِيَنَاوِي مَالْ وَ مَنْدَالِيَدا.

بَهْرَگَرِيْ كَرَدَنْ لَهْ مَالْ وَ مَنْدَالَهْ بَوَئَهْ وَهِيْ زَيْرَدَهْ سَتَهْ نَهْ بَنْ وَ بَهْنَاهَهْ قَيِشَهْ دَاگِيرْ نَهْ كَرِيْنْ لَهْ لَايِهْنْ دَوْزَمَنَهْ وَهِيْ وَهِيْ مَافَهِيْ كَهْ خَوَاپِيَيْ دَاوَهْ لَيَى زَهَوَتْ نَهْ كَرِيْتْ، چَونَكَه بَهْرَگَرِيْ كَرَدَنْ لَهْوَانَهْ مَافَتَهْ وَاوِي خَوَيِهْتِيْ وَهِيْ رَكِيْ شَهْرَعِيشَهْ، وَهِيْ گَهْرَهْ هَاتَوْ لَهْسَهْ رِيشَهْ كَوْزَرَا ئَهْ وَه لَايِ خَوَى گَهْوَرَهْ پَلَهْ شَهْهِيْدِيْ هَهِيْه، وَهِكْ پَيْغَهْ مَبَهْرِيْ

(۱) رواه ابو داود و ابن ماجة والنسائي وصححه الشيخ الابناني في صحيح الترغيب والترهيب (۱۳۹۸).

(۲) رواه احمد وصححه الشيخ الابناني في صحيح الجامع (۴۴۳۹).

(۳) رواه احمد و ابن حبان وصححه الشيخ الابناني في صحيح الجامع (۶۴۴۵).

(۴) رواه ابن ماجة وصححه الشيخ الابناني في صحيح الجامع (۶۴۴۷).

خوا^{صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ} دفه رمویت: (مَنْ أَرِيدُ مَالَهُ بَعْيَرْ حَقَ فَقَاتَلَ فَقُتُلَ فَهُوَ شَهِيدٌ) ^(۱) وَاتَّهُ: هَرَكَه سیک بیه ویت ماله که داگیرکات به بیه ئه وهی ماف ئه ویت، ئه وه کاتیک تیکوش ا له پیناویداویه میش کوزرا ئه وه پلهی شهیدی هه یه لای خوا، هه رووه ها پیغه مبه ری **خوا^{صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ} دفه رمویت:** (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ) ^(۲) وَاتَّهُ: هَرَكَه سیک له پیناوی مالیدا بکوژریت پلهی شهیدی هه یه.

نوْزَدِه‌یه: مردن له کاتی خویندنی سوره‌تی (الملک) یان دوای خویندنکه.

یه کیک له و سوره‌تانی که هه رکات مرؤوف بتوانیت بیخوینی و به وهش کوتایی به ته مهنه بیت ئه وه ده بیتھ هوی پاراستنی له سزای ناو گوپ، پیغه مبه ری **خوا^{صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ} دفه رمویت:** (سُورَةُ تَبَارَكَ هِيَ الْمَانِعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ) ^(۳) وَاتَّهُ: خویندنکه وهی سوره‌ی ته باره ک ده بیتھ هوی پاراستنی خویننره کهی له سزای ناو گوپ.

بیسته‌م: زور په ناگرتن به خوای گه وره له بلاکان.

پارانه وه داواکردن بولای خوا بهم پارانه وانه که له سوننه تدا هاتونن به تایبه‌تی (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدُّدِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُذْبِرًا وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُمُوتَ لَدِيعًا) ^(۴) وَاتَّهُ: هَرَکَاتیک پیغه مبه ری خوا^{صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ} پارایاته وه له خوای گه وره ده یفه رموو: خوایه گیان بو خلتری هه موو ناوه جوانه کان و سیفه ته به رزو پیروزه کانت، په نات پیده گرم له: هه لگه رانه وه پاشگه زیبونه وه له دین، وه په نات پیده گرم له فریفیل و هه لخه له تاندنی شهیتان له کاتی سه ره مه رگدا، وه په ناده گرم به تو له مردنیک که له پیناوی تو دابیت و پشتی تیا هه لبکه م وه په نا به تو ده گرم له مردنیک به هوی پیوه دراوی و گه ستنه وه بیت.

(۱) صحیح الشیخ الالبانی فی صحیح الجامع (۶۰۱۱).

(۲) رواه البخاری (۲۴۸۰) و مسلم (۳۷۸).

(۳) صحیح الشیخ الالبانی فی صحیح الجامع (۳۶۴۳).

(۴) رواه الحاکم والنمسانی وصحیح الشیخ الالبانی فی صحیح الجامع (۱۲۸۲).

کوتایی هاتنی ته‌همن به خراپه

دوروه-کوتایی هاتنی ته‌همن به کاری خراپه: واته ئه و بهنده‌یهی خوای گهوره دوای ئه وهه مورو ههول و تیکوشانه‌ی له خزمتی دینداری و خواناسیدا، به‌لام به‌رده‌وامی نابیت و زوو کول دهدا واته ناگاته دوا مه‌نزلی چاکان، ههربویه به‌وانه ده‌وتری (ئاخرشه‌پ) که به‌پاستی زورن ئه و هوکارانه‌ش که بهنده والی ده‌کهن به‌ره‌وه ئه وئاقاره هه‌نگاو بینی و خوی لی ون بیت بولیه مروظ باهه‌میشه ئاگادارو وریا بیت، خوی مل که‌چی شهیتان و داروده‌سته‌که‌ی نه‌کات (ییعث کُل عَبْدِ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ) ^(۱) واته: هه‌مورو بهنده‌یهک له‌سه‌رئه و حالته زیندوو ده‌کریته‌وه کله‌سه‌ری مردووه و کوتایی به‌ژیانی هاتووه. که‌واته پیویسته مروظ زیرانه بروانیته سه‌ره‌نجام و دواپرژی خوی، له‌به‌رئه‌وهی به‌رده‌وام له ناما‌داد باشیدا بیت وه‌به‌هیچ شیوه‌یهک ساری‌بیونه وه‌دابران پووی تی نه‌کات، ئهی بهنده‌ی خوا ئاموزگاری بوخوم پاشان بوتوش نه‌که‌ی ته‌وبه دوابخه‌یت یان ساردي له‌بهرام‌بهریدا بنویتنی! ئه‌زانی بو؟ له‌وانه‌یه بلی بیچی؟ منیش پیت ده‌لیم: له‌به‌رئه‌وهی یه‌که‌م: توّنازانی که‌ی ده‌مری؟ وايه، دوروه: توّنازانی کوتایی ته‌همنت به‌چی دیت؟ وايه، سیّیه‌م، توّنازانی له‌سه‌رچی کرده‌وه‌یهک ده‌مری؟ ئئی وايه، ده‌که‌واته مادام هه‌ردله‌لی وایه! ئه‌وه بزانه خوای گهوره ده‌فره‌رموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ^(۲) واته: ته‌وبه بکه‌ن و بگه‌پینه‌وه بولای خوای گهوره ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هینتاوه، تابه‌هه‌وی ئه‌وت‌هوبه‌یه‌وه بزگاربن و سه‌رفرازی دواپرژی‌بن و پاریزراویش بن له سزا خوای گهوره‌و میهه‌هه‌بان. شیخ حه‌سنه‌نی

(۱) رواه مسلم (۷۴۱۳).

به صری (ره حمه‌تی خوای لیبی) ده فه رمویت: دلی مروق بشهش شت خراب
ده بیت: ... (یه کیک له وانه که سیکه که تاوان ده کات به تکای نه وهی که ته و به بکات
و به رده‌وامه له سه‌ری و به لام هر ته و به کهی دوا ده خات تا وای لیدیت مردن
یه خهی ده گریت و ئه ویش فریای ته و به ناکه ویت). هه روه‌ها یه کیکی تر
له و هوکارانه کوتایی ته من به خراپه ده هینیت بریتیه له هیوابون به دونیا پشت
کردنه قیامهت هه روه عبداللله کوپی عومه ر (ره زای خوای
لیبیت) ده فه رمویت: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم دستی خسته سه رشام و فه رموی: (کُنْ فِي
الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرٌ سَيِّلٌ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ
وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَحَذْدُ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ)^(۱)
واته: له زیانی دونیادا و بازی به وینه که سیکی نامو یان پیباوریک، وه عبدالله
کوپی عومه ر (ره زای خوای لیبیت) فه رموی: نه گه رئیواره ت کرده وه چاوه روانی
به یانی مه که، هی نه گه ر به یانیت کرده وه چاوه روانی رئیواره مه که، وه سوود له
له ش ساغیت و هرگره بوكاتی نه خوشیت، وه سوود له له دونیات و هرگره بوكاتی
سه ره مه رگ. که واته: زور به ناگابه له دوو هوکاری سه ره کی که کوتایی ته من
به خراپه ده هینن، که بربین له:

یه که م- مردن له سه رتاوانیک که به هه میشه بی له دوزه خدا بتھیلیت وه:
هاوه ل بپیاردان بو خوای تاک و بی هاویه ش یه کیکه له تاوانه زور گه و ره کان و
مروق ب بو هتا هه تایی له دوزه خدا ده هیلیت وه، جائمه ش به وه ده بیت که مروق
که سیک یان به ردیک یان داریک یان مانگ یاخود پیغه مبه ریک یان هه رشتیکی دی
بکاته هاوه لی خوا له په رسن و هاوار بوکردن و پهنا پیگرتن و داوا کردندا

(۱) رواه البخاری (۶۴۱۶).

هاوشیوه‌ی خوا لی بکات، جا هر که سیک بهم شیوه‌یه بکات و ته‌وبه‌ی له‌سهر نه‌کات و بمیریت ئه‌وه به‌هه‌شتی لی حه‌رام کراوه و بوهه‌تا هه‌تایش دوزه‌خیه، هه‌ربویه‌ش ئه‌م هاوه‌ل بپیاردانه دوو جوئی هه‌یه که ئه‌وانیش: (الشرك الاكبر) هاوه‌ل بپیاردانی گه‌وره: ئه‌م جوئه بربیتیه له و شیرکه‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی بی باوه‌پده‌بیت و پیی له ئیسلام ده‌رده‌چیت (دوای ئه‌وه‌ی پیی پاده‌گه‌یه‌نریت و به‌لگه‌ی پیویستی له‌سهر ده‌کریت) ئه‌ویش چه‌ند جوئیکی هه‌یه له‌وانه هاوه‌ل بپیاردان بو خوا له: په‌روه‌ردگاریه‌تیدا، وه‌له‌په‌رسندا، وه له ناووسیفه‌تدا. (الشرك الصغر) هاوه‌ل بپیاردانی بچوک: ئه‌م جوئه‌یان ئه‌وه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی پیی له ئیسلام ده‌نراچیت بی باوه‌پیش نابیت، به‌لام تاوانیکی زور گه‌وره‌ی ئه‌نجام داوه‌وکردوه‌ش هه‌لدوه‌هه‌شینیت‌وه، وه مه‌ترسی چوونه دوزه‌خیشی لی ده‌کریت، له‌وانه هاوه‌ل بپیاردان له: نیه‌تدا وه له ووت‌ه و زماندا، وه‌له شیوارزی کردوه‌دا. خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (٤٨) النساء واته خوای گه‌وره له که‌سیک خوش نابیت که هاوه‌لی بو بپیاردادیت، به‌لام به ویستی خوی ده‌توانیت له که‌سانیک خوشبیت، وه‌هه‌رکه‌سیش هاوه‌ل بپیار بدت ئه‌وه به‌راسیتی تاوانیکی گه‌وره‌ی ئه‌نجام داوه. إِنَّمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وَاهَ النَّارُ (المائدة) واته هه‌رکه‌سیک‌هاوه‌ل بپیاربدات بو خوا ئه‌وه به دلنياییه‌وه خوای گه‌وره به‌هه‌شتی له‌سهر حه‌رام ده‌کات. وه بو هه‌تا هه‌تایش شوینی ئه‌وه ناو ئاگره. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿إِنَّمَنْ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَّاً دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ (١) واته هه‌رکه‌سیک

(۱) رواه البخاري (٤٤٩٧).

مردبیت و له حاله‌تیکدا هاواری له غهیری خوا کردبیت ده‌چیته
ئاگره‌وه، وه‌هه‌رکه‌سیکیش مردبیت و هاواری له غهیری خوا نه‌کردبیت ئه‌وه
ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

دووهم: مردنی که‌سی نویزنه‌که:

نویز بریتیه له خواپه‌رسنیه‌کی گهوره که به کردارو ده‌برپین و خویندنی چه‌ند
ئایه‌تیکی قورئانی پیروزه چه‌ند پارانه‌وه‌یه‌کی دیاری کراوه له سوننه‌تی
صه‌حیدا، هر له دابه‌ستنی الله اکبر تاکو سه‌لام دانه‌وه‌نوه نویزکردن له دینی
ئی‌سلامدا گرنگیه‌کی تایبه‌تی پیدراوه، هه‌رنویزیشه کوله‌که‌ی دینه‌وهیج
خواپه‌رسنیه‌کی تری ناگاتی، وه ته‌نها نویزیشه ده‌بیته هوی روشن کردن‌وه‌ی دلان
و به‌رچاو روونی چاوان و پاک بونه‌وه‌ی ده‌رونون، وه‌پشوودانیکیشه به پوح و
لاشه، وه سه‌ره له نوی تازه کردن‌وه‌ی په‌یوه‌ندیه له‌گهله‌په‌روه‌رددگاری به‌رنو بی
وینه، که‌وته پیویسته ئاگاداری نویزه‌کانمان بین وله‌کاتی خویدا ئه‌نجامی بدھین وه
په‌نا به‌خواه گهوره له که‌سانی نویزنه‌که‌ر خواه گهوره‌ش ده‌فرمومیت: فَخَلَفَ مِنْ
بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَأَتَبْعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَيْنًا (۵۹) إِلَّا مَنْ تَابَ
وَأَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا (۶۰) مریم واته: له‌دواز
پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان نه‌وه‌یه‌ک هاتن به دواياندا نویزه‌کانيان ده‌فه‌وتاندو
شوینی هه‌واو ئاره‌زووه‌کانيان که‌وتن، جا ئه‌وانه‌ش به‌هوی ئه‌وه‌نويزه‌فه‌وتان و
نه‌کردن‌یانه‌وه تووشی ئازاروزیان ده‌بن و ده‌گهنه به توله‌ی خویان و به‌سرزای
شیویک له‌شیوه‌کانی دوزه‌خ وهک خواه گهوره ده‌فرمومیت: کاتیک که هه‌ندیک
که‌س ده‌چنه ناو سه‌قه‌ره‌وه که ناویکه له ناوه‌کانی دوزه‌خ پرسیاریان لی ده‌کریت
ما سَلَكُكُمْ فِي سَقَرَ (۴۲) قَالُوا لَمْ نَأْكُمْ مِنَ الْمُصَلَّينَ (۴۳) المدثر واته ئه‌وه هوی چی
بوو راپیچی دوزه‌خ کران ئه‌وانیش له وه‌لامدا ده‌لین: چونکه ئیمه له گروی نویز

که ران نه بیوین وه پیغه‌مبه‌ری خواه دفه‌رمویت: (خَمْسُ صَلَواتٍ كَتَبَهُنَ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَ لَمْ يُضِيعْ مِنْهُنَ شَيْئًا اسْتَخْفَافًا بِحَقِّهِنَ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ عَذَابُهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ) (۱) واته: پینج نویز هن ئوانه‌ی که خوای گهوره له سه‌ر بهنده‌کانی نووسیوه، جا هر که سیک جی بـه جئی بکات وه هیچ شتیکی لـی نه‌فه‌وتاندبـی، به‌هوی که م ته‌رخه‌می و گـوی پـینه‌دانه‌وه، ئـوه لـای خوای گـهوره به‌لـین و پـه‌یمانی هـیـه کـه بـیـخـاتـه بـهـهـشـتـهـوهـ، بـهـلـامـ ئـهـکـهـرـهـپـیـچـهـوانـهـوهـ بـوـ، کـهـسـهـکـهـ لـهـکـاتـیـ خـوـیدـاـ ئـهـنـجـامـیـ نـهـدـابـیـ وـ نـوـیـزـهـکـانـیـ فـهـوتـانـدـبـیـ، یـانـ هـرـ نـهـیـکـدـبـیـ، ئـهـوهـ مـافـ خـوـایـهـکـهـ هـیـچـ بـهـلـینـ وـ پـهـیـمانـیـکـیـ نـهـدـاتـیـ بـهـوهـیـ کـهـ بـیـخـاتـهـ بـهـ هـشـتـهـوهـ دـهـیـخـاتـهـ بـهـهـشـتـهـوهـ.

سـهـهـمـ: مرـدنـ لـهـ سـهـرـ کـارـیـ دـاوـینـ پـیـسـ :

کاری داوین پیسی (الزینا) بریتیه له‌وهی که دوو که‌س له‌دووره‌گه‌زی جیاواز له جـیـگـهـیـکـدـاـ کـوـبـینـهـوهـ ئـهـ وـ کـارـهـ بـهـ دـرـهـوـشـتـیـهـ ئـهـنـجـامـ بـدـهـنـ، ئـهـ وـ کـارـهـ دـزـیـوـ پـیـسـ وـ گـلـاـوـهـیـهـ کـهـ دـهـبـیـتـهـ هـوـیـ خـرـاـپـ کـوـتـایـیـ هـاـتـنـیـ تـهـمـهـنـ، وـهـدـهـشـبـیـتـهـ هـوـیـ تـیـکـ چـوـونـ وـ شـیرـازـهـ پـیـسانـدـنـیـ نـیـوانـ تـاـکـهـکـانـیـ کـوـمـهـاـگـهـ وـ بـلـاـلـبـوـونـهـوهـیـ نـخـوـشـیـ وـ نـهـمـانـیـ شـهـرـمـ وـ رـیـزوـپـلهـ وـ پـایـهـ، بـوـیـهـ هـرـکـهـسـیـکـ پـیـشـهـیـ ئـهـمـ کـارـهـ بـیـتـ وـ بـهـرـدـهـوـامـ بـیـتـ لـهـسـهـرـیـ وـهـرـ لـهـسـهـرـ ئـهـوـهـشـ بـمـرـیـتـ، ئـهـوـهـ بـیـگـوـمـانـ دـوـاـرـوـزـیـکـیـ تـرـسـنـاـکـ چـاـوـهـرـوـانـیـ دـهـکـاتـ، خـواـیـ گـهـوـرـهـشـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ: وـلـاـ تـقـرـبـوـاـ الزـنـاـ إـنـهـ كـانـ فـاحـشـةـ وـسـاءـ سـبـیـلـاـ (۳۲) الاسـراءـ وـاتـهـ: نـزـیـکـیـ زـینـاـ مـهـکـهـوـنـ، چـونـکـهـ بـهـرـاسـتـیـ رـهـوـشـتـیـکـیـ

(۱) رواه احمد وابوداود وابن ماجة والنمسائي وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۳۲۴۳).

بەدو خراب پ و ناشیرینە وە رېگەيەكى تا بلېيى دزىيۇو بىزراوه .(نەك ھەرمەيکەن بەلكو نزىكىشى مەكەن ھۆكارەكانى نزىك كەوتىنە وەش زۆرن لەوانە: تىپوانىنى حەرام، تەوقە كەدن لەگەل رەگەنەزى بەرامبەر، بەتەنەها مانەوەي ئاسفەت و پىياولەشۈتىنىكدا، هەندى ھەروەھا پىغەمبەرى خوا^{بِاللَّهِ} دەفەرمۇيىت: (لَا يَرْبِزُ
الزَّانِي حِينَ يَرْبِزُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ)^(١) واتە: ئە و كەسەي كە كارى زىنا كەدن ئەنجام دەدات ئەوە لە كاتى زىناكەدا باوەرەكەي لە لاشەي دەردەچىت و بى باوەرەپەبىت (پەنا بەخوا ئەگەر لەو كاتەدا ملک الموت بىتتە سەرى و گىانى بىكىشىت ئەوە بە بى باوەرە دەمرىيەت) ياخودخە مخۇرى مروقايەتى پىشەواپى نىشاندەرپىغەمبەرى خوا^{بِاللَّهِ} دەفەرمۇدەيەكى تردا دەفەرمۇيىت: (إِذَا زَرَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْ الْإِيمَانُ كَانَ عَيْنَهُ كَالظَّلَّةِ إِذَا اُنْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ)^(٢) واتە: ھەركات بەندەيەك لەبەندەكانى خوا زىنابكەت لە كاتى زىناكەدنەكەدا باوەر لە لاشەيدا دەردەچىت و لە سەرسەرى دەوەستىت، جا ھەركات وازى لە زىناكەدنەكەدا ھىئا ئەوە باوەرەكەي دەگەپىتتەوە لاشەي.

چوارەم: خۆ كوشتن :

خۆكوشتن ئازاردىنى لاشە بەھەرشتىك كە بىتتە هوى لەناوچوون و مردىنى ئەوە حەرامەو لەكارە بىزراوه كانە ، جائەم خۆكوشتنە ئەگەر لەبەر ئازارو ئەشكەنجهى لاشە بىت يان لەبەر خەم و خەفت و ئىش بىت كەكەسىتىك بەرامبەرى دەيکات ، بۆيە بەندەي خوا پىويىستە ھەميشە ئارامگۇ لەسەر خۆبىت لە كاتەدا ، چونكە ھەركات توشى خەم و خەفت و نارەحەتى و نەھامەتى بۇو پىويىستە ئارام و لەسەر خۆبىت لەبەرامبەر ئەو ئازارانەدا نەك پەنا بباتە بەر (خۆكوشتن) خواى

(١) رواه البخاري (٣٤٧٥) و مسلم (٥٧)

(٢) رواه أبو داود والترمذى والبيهقي وصححة الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٣٩٤) .

گهوره ده فرمومیت: ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾ (النساء) ۲۹
 واته: نه کهن نه فسی خوتان بکوژن و له په حمه‌تی خوا بی نومیدبن، چونکه
 به پاستی خوای گهوره نزدیه به زیبیه برآمده بنهیوه، پاشان ده فرمومیت: ﴿ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴾ (النساء) ۳۰
 واته: هه رکه سیش کاری ناره‌وای ئاوا بکات بهه ره نیازیک بیت، نه وه له نائینده دا
 ده یخه‌ینه ناو ئاگری گهوره‌وه تاکو بسوتی و سزا بچیزیت، نه م کاره‌ش بخواهی
 گهوره زورئاسانه. هه رودها پیغامبری خوا ده فرمومیت: (مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ
 فَحَدِيدَةٌ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّهُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبْدًا وَمَنْ شَرِبَ
 سَمًا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّأُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبْدًا وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ
 فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبْدًا)^(۱) واته: هه رکه سک خوی
 بکوژیت به نائینیک (لیره‌دا به مانای نه وانه دیت که له نائسن دروستکراون (فیشهک، چه‌قو، شمشیر، شیش، چه‌کوش، ...) نه وا به نائسنی که خوی پی کوشتووه له ناو دوزه‌خدا به رده‌های له خوی پی نه داته‌وه و به نه مری و هتاهه‌تایی تییدا ده مینیت‌هه وه، و هه رکه سیش خوی ژه‌هر خوارد بکات جابه‌هه رجوره ده رمانیک بیت یان بهه ره جوره خوالدن و خواردن‌وه‌یه ک بیت نه وه نه و ژه‌هله‌هی خوی پی کوشتووه به رده‌های له دهستیدایه و له ناو دوزه‌خدا خوی پی ده کوشیت و بۆ هه تا هه تایی تیاییدا ده مینیت‌هه وه، و هه رکه سیش خوی له شاخیکی به رزه‌وه فری بداته خواره‌وه به مه بهستی خوکوشتن یان له سه‌ر دیواره‌وه یان له هه رشنه‌ینیکی به رزه‌وه نه وه به رده‌های له ناو دوزه‌خدا له و شوینه به رزه‌وه هه لده دریت‌هه خوالره‌وه بۆ هه تا هه تایی له دوزه‌خدایه. یاخود

(۱) رواه البخاري (۵۷۷۸) مسلم (۱۰۹).

لەفەرمودەيەكى تردا دەفەرمويىت : (الَّذِي يَخْنُقُ نَفْسَهُ يَخْنُقُهَا فِي النَّارِ وَالَّذِي يَطْعَنُهَا يَطْعَنُهَا فِي النَّارِ) ^(١) واتەئە كەسەمى كە هەناسە لە خۆى دەبپىت و خۆى دەخنكىيىت ئەوه دەچىيە ئاگرى دۆزەخەوە و لەوېش بەردەوام خۆى دەخنكىيىت، وەر كەسىكىش بە هەر شىنىڭ نەفسى خۆى بکۈزىت دەچىيە دۆزەخەوە .

پىنجەم: خۆشويىستنى تاوان و بەردەوام بۇون لە سەرى :

ھەركاتىك لەناو خەلکىدا تاوان زۆر بۇو وەشۋىن كەوتە و جى بەجى كەرى زۆر بۇو، و بە شىيەيەكى سانايى و سوکى تەماشاڭرا ھەروەها ئەنجام دانىشى بۇوە شىتىكى بەردەوام، ئەوه بىڭومان چاودەپوانى خەشم و قىينى خوا دەكريت بۇ سەر زەۋى، جا خۇوگىتن بەتاوان و پەشىمان نەبۇونەوە لىيى كەدارىكى ناپەسەندوجىيى خۆشحالى شەيتانە، ھەروەها شوينى گىرنەنەوە تاوانىش زىياتر ناو دلەكانە، ھەركات جىيى خۆى كەدەوە لەناو دلدا ئىبلىس و دارودەستە كەشى لە پىلانداناندان بۇيى، تا بەوهى راپىچى ناو دۆزەخى بىكەن و كۆتايى تەمەنلى بەخراپە بەھىنەن، كەواتە ئىستاباھەرييەك لەخۆمان بېرسىن ئەوه بۆچى دل ھەندىك جار بە (قلب)ھاتۇوە بىڭومان وەلامەكەى زۆرئاسانە، زانيان پەحمدەتى خوايان لىيىت دەفەرمۇن دل سېفەتىكى ھەيە ئەوېش ئەوه يەززو ھەلەدەگەرېتەوە بۆيە پىيى دەوتىرت قلب. پىيغەمبەرى خوا ^{كەلەپىڭ} دەفەرمويىت : (دلى نەوهى ئادەم لەو شلەيەكى كە لەناو دەفرىكدا يە دەكولىت و ئەم دىيوو دىيودەكتات، توندىترو خىراتر ئاوه زۇودەبىت و ھەلەدەگەرېتەوە) ^(٢) تاوان بەربەستىكى گەورەيە لەبەردەم چوونە بەھەشت و كۆتايى هاتنى تەمەن بەچاڭە، بۆيە پىيغەمبەرى ئازىزمان ^{كەلەپىڭ} لەفەرمۇدەيەكى تردا

(١) رواه البخارى (١٣٦٥)

(٢) بروانە: سلسە احادیث الصحیحة (١٧٧٢).

دەفەرمۇيىت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ حَطَيْةً نُكَتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقْلَ قَلْبِهِ وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُۚ) كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^(١) واتە: ھەركاتىك بەندە كەوتە ناوتاوانە وە، ئۇھە يەكسەر خالىيىكى رەش لەسەر دلى دروست دەبىت، جا ئەگەر لەوتاوانە پەشىمان بۇوهوداوى لى خوشبوونى لە خوا كەدوگەپايىھە وە ئۇھە خالە رەشەكەش لەسەر دلى دەسپىتە وە نامىنى، بەلام ئەگەر ھەر بەردەوام بۇو لەسەر تاوان و دەگەپايىھە و سەرى ئەھە ورده ورده ئەھە خالە گەورە دەبىت و تاوابى لىيىت ھەموودلى داگىر دەكەت وئىت ئەو پەردەيە دەدرىت بەسەر دلىدا كە خواى گەورە دەفەرمۇيىت: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^(٢) (المطففين واتە: نا وانى، بەلکو ئەھە دەيانكىد لە خراپە و تاوان ھەر بەھۆيىھە خواى گەورە پەردەي ھىننا بەسەر دلىاندا (قال الحسن: هو الذنب على الذنب حتى يموت القلب). قال ابن عباس: "ران على قلوبهم طبع عليها)"^(٣) پېشەوا حەسەن(پەھمەتى خواى لىيىت) دەفەرمۇيىت: واتە تاوان لەسەر تاوان ئەنجامى دەدەن تاكو مىرىن دەگاتە سەريان، پېشەوا ابن عباس(پەزاي خواى لىيىت) دەفەرمۇيى: "ران على قلوبهم طبع عليها واتە مۇر دەدرىت لەسەر دلىان .جا بېبى گومان ھەركە سىيش مۇر بىرىت لەسەر دلى بە هوى تاوانە وەيە وەئەمەش دەبىتە ھۆكاري سەرەكى بۇ وتسايمى هاتنى تەمكەن بە خراپە.

شەشەم-ھىوا درېزى بەزىانى دونىيا:

ھىوابۇون بەزىانى دونىيا كەوتتە زېرىيارى ئەو خەمە وە يەكىكە لەو تاوانانە كە خوا پەنامان بىدات مروق بەرەو ھەلدىرولەناوچۇن دەبات و ھۆكارييىكى گىرنگىشە بۇ

(١) رواه الترمذى وابن ماجة وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الترغیب والترہیب (١٦٢٠) .

(٢) بروانە: البغوي تفسير سوره المطففين: (٩ / ٢٥٤-٢٥٣) .

کوتایی هاتنى تەمەن لە سەرئە و خرابە يە، جا هەركە سىيڭ كە و تەنيو ئەم گىيژاوه وە ئەوە دەبىت دوا پۆزى خۆى بەھىنېتە پىش چاوا كە دوايى خۆى پەشىمانە لە سەر ئەوەي بوجى ھەمووغەم و پەزارەي دۇنيا و كاركىدن بۇوە بۆزىانى دۇنيا و دواپۆزى فەراموش كردووە، بە راستى ئەم زيانى دۇنيا يە كە چاوى زۆرىك لە مروقە كانى كويىر كردووە لەئاست بىينىنى پاداشت و نازو بە خششە كانى خواي گەورە لە و زيانە تى كە دۈرپۆزە وبەردە و امىش ھەلى خەلەتىندۇن و تەنها سەرقالى سەرۋەت و سامان و جوانى و رازاواھىيە كە كردوون، ئەوپيش بە ھاواكاري و دەست بارگىتنى شەيتانى لىزان و فيلباز ئىبلىس ئى نەفرەت لىتكراو، خواي گەورە و مىھەرە بانىش دەفرمۇيىت:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِتَّبَهَا نُوَفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخَسِّنُونَ (١٥) أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَاحْبَطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ مود ۱۵-۱۶ واتە: هەركە سىيڭ تەناھا زيانى ئەم دۇنيا يە و جوانى و رازاواھىيە كە يى
 و بەرق و بىريقى ئەوي بوي، وە پاشە پۆزى پشت گوئى بخات، ئەوھەئىمەش هەر لە دۇنيادا بە تىيۇتە سەلى ھەموونە وەھەول و كوششە كە كردویەتى وەك سەردانى خزمان و چوون بولايى نەخۆش و قىسى زل كردن تىايىدا دەدويىنە وە بە تەندىرسى و بۆزى پىدانى و دەركىدىنى ناوشۇرەتى دۇنيا يى بەمەرجىك هيچىيلىكەم ناكەينە وە وەك خۆى پاداشتى دەدەينە وە بەلام ئەوانەي لە دواپۆزدا جىڭ لە ئاگرى دۆزەخ هىچ بەشىك و بەھەرە يە كىيان نىيە؟! وەھەرھەول و چاکە يەك كە لە دۇنيا كەرىبىتىيان ھەمووى بە فيرۇچ چووه هەر لە دۇنيادا، وە بە ناپەواو پەچ بىقىيىشت، ھەر وەھا پىغەمبەر خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفرمۇيىت (فَوَاللَّهِ مَا الْفَقْرُ أَحْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكُنِي أَحْشَى أَنْ ٿىپسەت عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا ُسْطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا

وَتَهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتُهُمْ^(١) واته:سویندبهخوا له هەژالرى ناترسم كە توشى ئىيۇھ بىت، بەلام دەترسم دونيا بېرىت بەسەرتانداو دەرگاي خۆشىيەكتان بۇ بکاتەوه وەك چۈن كرايەوه بۇگەلانى پېشىوو، وەئىوهش پېشپېرىكىي لەسەر بکەن وەك چۈن ئەوان پېشپېرىكىيان لەسەركىد، وەلەناوتان بەرىت وەك چۈن ئەوانى لەناو بىردى. رەحىمەتى خوا لەزاناوپىاوجاڭ شىخ حەسەنى بەصرى كەدەفەرمۇيت: (لاتخرج نفس ابن ادم من الدنيا إلا حسدات الثلاث: إنه لم يشع ما جمع ولم يدرك ما أمل ، ولم يحسن الرزاق لما يقدم عليه)^(٢) واته:گىيانى نەوهى ئادەم دەرناجى لەلاشەى لە دونيادا مەگەرسى ئاخ هەلدەكىيىشىت:تىرناخوات لەوهى كۆيىركدوتهوه، وەنەگەيىشتىوه بەوهى كەھىۋايەتىيەتى، وە زادو تويىشىوو باشى ھەلنىڭ گىرتووه بۇ ئەو بۇزىھى لەسەر پېيىھەكانى دەوهەستىت .

حەوتەم- دواخستنى تەوبە :

تەوبە كىردن و گەرانەوه بۇ لای خوا پېيىستە لەسەر ھەموو بەندەيەك ، جاتەوبە كىردن لەسەر ئەنجامدانى ھەموو تاوانىيەك پېيىستە وە پەيوەست نىيە بە تەنها كاتىيەك يان شوينىيەك تاوانىيەك ، بەلكو ھەميشە پېيىستە بگەرييەتە وە بۇلای خواي گەورە و داوايلىخۇشبون و لېپوردىنى لى بکەيت ، جا تەوبە كىردن خۆى لە خۆيدا گۈرەن و دىياو دىyo كىردىنى بەندەيە لە بارىيەكە وە بۇ بارىيەكى تر ، بۇيە ئەم جۆرە تەنها بە وته و قسەي سەر زار نابىت ، بەلكو دەبىت كۆج بکەي لە تاوانەوه بەرھو بەندايىتىيەكى راستەقىينە، ھەرورە خواي گەورە دەفەرمۇيت : ﴿ وَتُوُبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ النور(٣١) واتە /ئەي ئەوانەى باوهەرتان مىنناوه بگەرييە وە بۇ لای خواو تەوبە بکەن، ھەمووتان وە لەھەمۇئە تاوانانەى

(١) رواه البخارى(٤٠١٥) مسلم(٧٦١٤).

(٢) بروانە: حلية الأولياء (٢٧٢/٦) و ذم الدنيا (٢٧٥).

که گهوره و بچوکن بؤئه‌وهی رزگارتان بیت له سرای خواو سه‌رفرازی دوا پژن. هر بؤیه قه‌ده‌غه‌یه دوا خستنی ته‌وبه وه خو هله‌لخه‌لته‌تاننه پیش هه‌ممو شتیک وه به گوئی کرتن له شهیت‌انیشه له هه‌مان کاتدا ، بؤیه خوای گهوره به‌زهی بیت‌هه‌یه به حالی من و توشدا، ئهی به‌نده‌ی خوا نه‌که‌ی ته‌وبه دوا بخه‌یت ؟ ! ئه‌زانی بـ ؟ ؟ چونکه تو نازانیت که‌ی ده‌مریت له‌وانه‌یه زقد نزیک بیت کاتی گه‌رانه‌وهی یه‌کجارتیت بولای خوا، بؤیه زووت‌ویه‌بکه، پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌ع‌ علی‌ه‌ی) ده‌فرمومیت :

(إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَقْبُلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرِرْ) ^(۱) واته : خوای گهوره ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی وه‌رده‌گریت پیش گه‌یشتني به غه‌رغه‌رهی گیان کیشان ، واته تاپیش ئه‌وکاته وه‌رده‌گیریت دوا‌یی سودی نیه . هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فرمومیت : (التَّائِبُ مِنْ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) ^(۲) واته : ئه‌وکه‌سی که ته‌وبه ده‌کات له تاوان ، وهک ئه‌وو وايه که هیچ تاوانیکی نه‌کردبیت .

۵- ئافره‌تائیک به‌پوشکی ته‌سک و ته‌نک وکورت‌هه‌وه بمریت.

به‌راستس چینی ئافره‌تان ته‌نها ما‌فیان له ثیرسایه‌ی دینی ئیسلام‌داپاریزراوه‌وپیزو پله‌و پایه‌یان هر له‌ویدا بودیاری کراوه، هر بؤیه ئافره‌تیش وهک هه‌ممو دروستکراوه‌کانی خوای گهوره خاوهن سیفه‌ت و جوانی و ناسکی و لاشه‌یه‌کی تایبه‌تیه که ته‌نها خوای گهوره خوی ده‌زانیت چون ده‌بنه جیئی سه‌رنجی پیاوان، جا دوزمنانی ئیسلام و به‌رمانه پیروزه‌که‌ی خوا به‌رده‌وامن له سیلان گیپان و به‌رمانه بـ داراشتن تا واله و ئافره‌تانه بکهن که ببنه هوی له خشته بردن و ترازاندنی ره‌گه‌زی به‌رامبهر ئه‌ویش به له‌که‌دار کردن و ناو زیاندن و بلاوکردن وهی جو‌رده‌ما جل و پوشکی ناشه‌رعی و سه‌رنج راکیشتر تا ئافره‌تانی پـ

(۱) رواه احمد والترمذی وابن ماجة وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الجامع (۱۹۰۳) .

(۲) رواه ابن ماجة وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الجامع (۳۰۰۸) .

ھەلبخەلەتىن و لەو رېگايدە مەرازە گلاؤەكانى خۆيان بەتىنە دى، ھەربىيە بەم جل و بەرگە بەناو داپوشەرەدە كەوتۇونەتە ناو زۇنگاواو پەشاۋى چاولى كەرى پۇزئاواو دوزمنانى خوا، و بەداخىشەدە دەلىم لە ولاتى خۆشمان دەستە تاقمىكى چاوشۇنوك و بەچكە جولەكە شۇين كەوتوانى ھەن كە شەوو پۇزىيان خستوتە سەر يەك بۇ دوورىن و بىلۇ كەردىنەدە ئەم جۆرە جلانە سەرەپاي ئەدە كە كۆمەلېكىش ھەن خەريکى پازاندىدە نامايش كەردى ئافرەتىنان و شەرم و شەكۈيان نەماوهۇ ئافرەتىنى نىيوه بۇوت بەرھەم دەھىن لە كاتىكدا كۆمەلگە چاوهپوانى شتى باشتىرو چاكتىر دەكتات لەوانە، بويىھە لىرەدە ئەو فەرمۇودەدە دەدەين بە گوئىھە مۇو خويىنە روگوئىگىك كە خوشە ويستمان طەللىك دەفەرمۇيت: (صىنفان منْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيِّاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضَرِّبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنَمَةُ الْبُخْتُ الْمَائِلَةُ لَا يَدْخُلُنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُنَ رِيحَهَا وَإِنْ رِيحَهَا لَيُوْجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا)^(١) واتە: دوو كۆمەل ھەن كە من نەيانم بىنیوھە ئەوانە لە ئەھلى ئاگىن و دووهچنە دۆزەخەدە، كۆمەلېكىيان بىريتىن لە و كەسانەيى كە پىشەيان ئازاردانى خەلکى يە بە قامچى كە لە شىيۇھى كىكى مانگا دەچىت و لە خەلکى پىددەدەن، وە كۆمەللى دووهەم ئافرەتىنىكىن كە پوشاكىيان لە بەردايە بەلام رووتىشن، (پوشەتە رووتە كان) وە ئەوانە بە وە ناوەستىن كە ھەرخوييان وابن بە لکوھانى ئافرەتىنى تىرىش دەدەن كە بىنە پېپيانەدە، و بە رېگادا بەلەنجەو لازىدەپۇن تا سەرنجى بەرامبەر راپكىشىن، ئەو جۆرە ئافرەتىنە قىزيان دەبەستىن و گلۇلەي دەكەن و لەبان سەرييان دەبىبەستىن و كۆيى دەكەنەدە ھەرودەك كۆپكارەي بان پاشتى حوشتر، جا ئەمانە ناچنە

(1) رواه مسلم (٧٣٧٣).

بەھەشتەوە، وەبۇنى بەھەشتىش ناكەن، كەبۇتى خوشى بەھەشت چەندەھا سالە پى دەپۋات. ياخود لە فەرمودەيەكى تردا دەفەرمۇيىت: (ثَلَاثٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَكَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَاقُّ وَالْمَرَأَةُ الْمُتَرَجِّلَةُ الْمُتَشَبِّهَةُ بِالرِّجَالِ وَالدَّيْوَثُ)^(١) واتە: سى جۆر لە خەلکى ناچەن بەھەشتەوە وەخواى گەورەش لە رۆزى دوايدا تە ماشايىان ناكات، ئازاردهرى دايىك و باوك، ئافرهتانيك كە كە بۇتنى و لە پوشاكدا لاسايى پىياوان دەكەنەوە، وە كە سانىك كە دەيپەن واتە پىياوانىك كە بەتەنگ ئافرهتان خېزىانە كانىيانەوە نايەن، لە بۇرى پەۋەشت و هەلسۇو كەوتەوە.

نۇيىم: چۈونە لاي جادووگەران و بىپوابۇن پېيان

جادووگەران و فالچى و ئەستىرە گرەوهكان ھەموويان دەكەونە برەپەشەى خواى گەورە مىھەربان، وە تولە سزاي بە ئازاقىيان ھەيە لە دوا رۆزىدا، چونكە ئەوانە بى بىپوابۇن بە خوايى كە تەنها دەسەلات وزانىيى شتە نادىاروپەنھانە كان شايىستە بە خۆيەتى، وە هيچ كە يىش ناتوانىت غەيىب بىزانىت تەنها خواى گەورە خۆى نەبىت، وەھەر خوشى بىپارده رو ژىيىنە رو مىيىنە رو دروستكەرە، وە دەفەرمۇيىت: عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (٢٦) الجن واتە: تەنها خواى گەورە مىھەربان خۆى زانايە بە شتە نادىارو غەيىبەكان، وە بە هيچ جۆرييەك شتە نادىارو غەيىبەكان بۆ هيچ كە سىئىك ديار ناخاتو ئاشكرا ناكات، جىڭ لە پىيغەمبەراني خوا ئەلەتكەجا كە سانىك ھەن دەچنە لاي ئە و جادووگەرانە و بىپوابىان پى دەھىين خۆييان لە دينى ئىسلام بى بەرى دەكەن (پەنا بەخوا) بەھەي كە گوایە شتە نادىارەكانىيان پى دەلىن و دلىان خوش دەكەن بەلام خۆى لە راستىدا وانىيە بەلكو قورئان دەفەرمۇيىت سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهُبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِخْرٍ عَظِيمٍ (١٦)

(١) رواه أَحْمَدُ وَالنَّسَائِيُّ وَالبَزَارُ وَالحاكِمُ وَصَحَّحَهُ الشِّيخُ الْأَلبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرغِيبِ وَالتَّرْهِيبِ (٢٠٧٠)

الاعراف و اته: جادووگه ران به و جادووه‌ی ده‌یکه ن خه‌لکی پی هه‌لده‌خه‌لتینن، و خه‌لکی پی چاوبه‌ست و چه‌واشه ده‌که‌ن، و خه‌لکانیش ده‌ترسن و ترس ده‌چیتله دلیانه‌وه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواهیله‌بنده فه‌رمویت: (مَنْ أَتَىٰ كَاهِنًاٰ أَوْ عَرَافًاٰ فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ) ^(۱) و اته: هه‌رکه‌سیک بچیتله لای جادووکه‌ریک یان فالچیه‌ک یان کاهینیک، و باوه‌پی پی بکات وه به‌وهی که ده‌یلی به‌پاستی بخاته‌وه ئه‌وه بی باوه‌پیووه به و قورئانه‌ی که دابه‌زیوه‌ته سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممد ^{صلاله} یان له فه‌رموده‌دیه کی تردا ده‌فه‌رمویت: (مَنْ أَتَىٰ عَرَافًاٰ فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُعْلَمْ لَهُ صَلَاهٌ أَرْبِعِينَ لَيَّةً) ^(۲) و اته: هه‌رکه‌سیک بچیتله لای فالچیه‌ک و پرسیاری لی بکات ده‌رباره‌ی شتیک و باوه‌پیشی پیی هه‌بیت، ئه‌وا بو ماوه‌هی چل شه و نویژه‌ی لی وه‌رناگیریت، و اته ئه‌گه‌ر له و ماوه‌هیدا بمریت ئه‌وه به‌بی باوه‌پی سه‌ر ده‌تیتله وه په‌نا به خوا. که‌وته چوونه لای فالچی و جادوو‌گه ره‌وکان بو کوتایی هاتنی ته‌مه‌ن به خراپه.

ده‌یله: باوه‌رنه‌کردن به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا و بق لی بیوونه‌وهی.

بیک‌گمان قه‌ده‌ر یه‌کیکه له بنچینه‌کانی باوه‌پیوون به خوا و به‌شیکی گرنگیشه له‌شه‌ش پاییه‌که له‌لای پیش‌هه‌وایانی ئه‌هلى سوننه و جه‌ماعه وه به‌بی باوه‌پیوون به و پاییه‌یه باوه‌پدانامه‌زربیت، و باوه‌پیوونه پیی به خه‌بیو شه‌پیوه، وه ک ئه‌وهی پیویسته مروظه‌له‌هه‌مووکات و ساته‌کاندا خویی ته‌سلیمی قه‌ده‌ری خوا بکات، هه‌روه‌ک قه‌ده‌ر خویی بربیتیه له و یاساپریسساو به‌رمانه توکمه‌یه‌ی خواه گه‌وره خویی دایریشتووه و بیوونه‌وه‌ری لی دروست کردوه، وه مروظه و جن و هه‌موو

(۱) رواه أبو داود والترمذی والنسائی وابن ماجه وصححه الشیخ الالبانی في صحيح الترغیب والترهیب .(۳۰۴۷)

(۲) رواه مسلم (۵۹۵۷) .

دروستکراوه کانی به و به رنامه يه ده رون به ریوه، خواي گهوره ش ده فه رمويت: إِنَّا
 كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (۴۹) الْقَمَرُ وَاتَّهُ: نَيْمَهُ هَمُو شَتِيكَمَانُ بِهَقَدَهُرِ ئَنَدازَه
 پِيشَى دروست کرد ووه ياخود ده فه رموي: وَكُلُّ شَيْءٍ عَنْدَهُ بِمَقْدَارٍ (۸) الرَّعْدُ
 وَاتَّهُ: هَمُو شَتِيكُ كَه لَايَ نَيْوَه يه بِهَنَدازَه وَقَهَدَهُرِ خَوَاهِ (ثَلَاثَةً لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا عَاقُ وَمَنَانُ وَمَكْذُبُ بِالْقَدَرِ) (۱) وَاتَّهُ: سَيِّ جَوَرَه كَه سَلَه
 پِوشَى دوايدا خواي گهوره نه ته وبه يان لى و هرده گريت و هن فيديه يان لى
 و هرده گريت: ئازار دهري دايلك ويماوك، منهت كه ر به سهر خه لکيدا، و به دروخه روهى
 قهدهره روهها پيغه مبهري ئازيزمان صلوات الله عليه وآله وسليمه ده فه رمويت: إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ
 يُكَذِّبُونَ بِالْقَدَرِ) (۲) وَاتَّهُ: به راستي له دواي من كه سانىك دين كه قهدهره خوا به درو
 ده زان و برواي پيئاكه نيمامي مناوي له راشهي ئه م فه رمووده يه دا فه رموويه تى: (۳)
 اى لا يصدقون بأنه تعالى خلق أفعال عباده كلها من خير وشر وكفر وإيمان)، وَاتَّهُ:
 باوه پيان بهوه نيه كه خواي په رود دگار به ديهينه رو خالقى كرده وهى بهنده كانه
 له خير و شهرو كوفرو ئيمان، وه پيغه مبهري خوا صلوات الله عليه وآله وسليمه له فه رمووده يه كى تردا
 فه رموويه تى: (لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ عَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ
 رَحْمَهُمْ كَائِتُ رَحْمَتُهُ لَهُمْ خَيْرًا مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أَحُدٌ أَوْ مُثْلُ جَبَلٍ أَحُدٌ
 ذَهَبَا أَنْفَقْتُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبْلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ
 يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ
 النَّارَ) (۴) ئه گه ر بهاتاي خواي گهوره هه مو و ئه هلى ئاسمانه كان و ئه هلى زهوى

(۱) رواه الطبراني وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۳۰۶۵).

(۲) رواه احمد وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۳۶۶۹).

(۳) بروانه: فيض القدير شرح الجامع الصغير (۱۳۳/۴).

(۴) رواه احمد وابوداود وابن ماجة وصححه الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۵۲۴۴).

ئەشکەنجه بادایه، ئەوا ئەشکەنجه دەدان و سته میشى لى نەدەکردن، وە ئەگەر پە حمیشى پى بکردنایه ئەوا پە حمەتەكەي ئە باشتى بۇو بۇ يان لە كردە وە كانى خۆيان، وە ئەگەر هيىنەدەي كىيۇي ئۇحد يش ئالتون لە پىنناوى خواي گەورەدا سەرف بکەيت خواي گەورە ليتى قەبۇول ناكات هەتا باوهەر بە قەدەريش نەھىن، وە بزانىت ئەوهى كە توشت دەبىت هەركىز نە دەبۇو توشت نەبىت وە ئەوهى كە توشت بۇوبىت هەر گىز نەدەبۇو توشت ببىت، وە ئەگەر لەسەر هەر بىرو باوهەرىكى تر جەلە مە بىرىت ئەوا دەچىتە ئاگەر وە. وە بىڭومان ئەم تاقمۇ دەستانە هاتنە دى وېۋونىيان ھەبۇو وەھەشە كە لەوانەن بپوايان بە قەدەرى خوا نەبە، لەوانە كۆمەللى قەدەرييەكان (القدرة) كە يەكم كۆمەللى گومراپۇون لەدۋاي چىنى ھاوهەلائى پىغەمبەرى خوا ئەمانە دەركەوتىن و كەسانىك بۇون كە بپوايان بەوه نەبۇو كە هەشتىك پۇوبىتات قەدەرى خوايە وەقەزاو قەدەريان بە پاست نازانى و دەيان ووت ھەموو شتىك كە لە گەردووندارشۇودەدات بە قەزاو قەدەرى خوانىيە بەلکو ئەمانە ھەمووى بە ھۆي پىسى و چەپەللى بەندەكانە وەيە، ھەربۈيە ئەمانە لاي ئەھلى سوننە و چەماعە لە دين دەرچۈونە و ووت ئەي باوكى عبد الرحمن خەلکانىك پىش ئىمە ھەبۇون قورئانىش دەخويىن بەلام گومراپان بەوهى كە دەللىن: ھەرچىيەك پۇودەدات (انف) واتە: پىيىشتر تەقدىر نەكراوهە بەرnamە بۇ دانە پىزراوه، لەلاين پەرورەدگارەوە، وە دەللىن خوا زانىاري پىيى نەبۇوه بەلکو كاتىك شتەكە روویدا ئىنجاخواي گەورە زانىاري پىيى دەبىت، جا ابن عمر(خوالىي پازى بىت) فەرمۇسى: دەى ئەگەر توڭا يىشتى بە و جۇرە كەسانە پىيىان بلى: من لىييان بەريم وە ئەوانىش لەمن بەرين، پاشان فەرمۇسى: سويند بە و خوايەي گىانى مىنى بە دەستە ئەگەر ھەر يەكىكىان بە ئەندازەي كىيۇي

نهودئالتوونی هه بیت و له پیناوی خوادا بیبه خشیت ئه وه خوای گه وره لیئی
وه رنگریت، تاکو با وه پری به قه ده ری خوا نه بیت به خیرو شه پریه وه، پاشان
فه رموموی: (ان مجوس هذه الامة المكذبون بالقدر ان مرضوا فلا تعدوهم وان ماتوا فلا
تصلوا عليهم وان لقيتم فلا تسلموا عليهم) ^(۱) واته: مه جو وسی ئه م ئوممه ته وانه
كه قه ده ری خوا بو شته کان به درو ده زانننجا ئه گه رئه وانه نه خوش که وتن مه چن
بو سه ردانیان، وه ئه گهر مردن نویشیان له سه ر مه کهن، وه ئه گهر له ریگه يه کدا به ئه وان
گه يشتئ سه لامیان لی مه کهن که واته زور کاریکی ترسناکه ئه گهر که سیک له سه ر
ئه م حالته بمریت و بگه پیته وه بولای خوا چونکه بی به شه له به هه شتی خوا.
یانزه ۵۴: مردن له سه ر کاری داهینراو(بدعه) زیاد کردن له دیندا.

بدعه کاري زيادکراو له ديندا و هداهيئنانی شتیک که بنچینه‌ی نه بیت و بهه‌ها و
ئاره زنوجو خريته ناو دينه‌وه، يان شتیک هه لببه‌ستي به‌دهم خواو پيغه‌مبه‌ري
خواوه‌وه صلوات الله علیه لـه ديني خوادا جيي نابيته‌وه و دهدريته‌وه به‌سـهـر
خواهـنهـکـهـيدـاـ، سـهـرهـرـايـ ئـهـوهـشـ سـزـايـ خـواـيـ بوـهـيـ لهـ دـواـپـورـذاـ، وـهـهـ رـكـهـ سـيـشـ
لهـسـهـ رـئـهـ وـکـارـهـ کـوتـايـ بـهـتـهـ مـهـنـيـ بـيـتـ ئـهـوهـ لـهـسـهـ رـگـومـاريـ مـرـدوـوـهـهـ مـوـوـ
گـومـاريـهـ کـيـشـ بـوـنـاـوـ ئـاـگـرـيـ دـوـزـهـ خـهـ (خـواـپـهـ نـامـانـ بـدـاتـ) هـهـروـهـ کـيـفـمـبـهـرـيـ
خـواـعـلـيـهـ دـهـ فـهـ رـموـيـتـ: (کـلـ بـدـعـةـ ضـلـالـةـ وـکـلـ ضـلـالـةـ فـيـ النـارـ) ^(۲) وـاتـهـ: هـهـ مـوـوـ
زيـادـکـرـدنـيـکـ لـهـ دـينـداـ گـومـاريـهـ وـهـ هـهـمـوـوـ گـومـاريـهـ کـيـشـ بـوـ ئـاـگـرـيـ دـوـزـهـ خـهـ. وـهـ لـهـ
فـهـ رـمـوـودـهـيـهـ کـيـ تـرـداـ هـاتـوـوهـ کـهـ پـيـشـهـ وـامـانـ صلوات الله علیه دـهـ فـهـ رـموـيـتـ: (إِنَّ اللَّهَ احْتَجَرَ التَّوْبَةَ
عـلـىـ کـلـ صـاحـبـ بـدـعـةـ) ^(۳) وـاتـهـ: يـهـ رـاسـتـيـ خـواـيـ گـهـ وـرـهـ تـوـبـهـيـ قـهـدـهـ غـهـ كـرـدـوـوهـ

(١) يروانه: لحة عن الفرق الضالة (الشيخ الدكتور صالح بن فوزان الفوزان ص ٣٢).

(٢) رواه احمد این ماجة وصححه الشیخ الالبائی فی صحيح الجامع (١٣٥٣).

(٣) رواه البيهقي، وصححه الشيخ الاليازي في صحيح الجامع (١٦١٩) :

له سه‌ر هه موخاوه‌ن بیدعه‌یه ک واته‌خوای گه‌وره‌و میهره‌بان رینمایی ئه و کسه ناکات تا ته‌وبه ده‌کات و له‌وتاوانه په‌شیمان ده‌بیت‌هه و ده‌ست له‌کاری بیدعه هه‌لده‌گریت . هه‌ربویه خاوه‌ن بیدعه و زیادکه‌ر له‌دیندا هه‌میشه له خه‌می زیادکردن و به‌ره و پیشبردنی به‌رنامه ده‌ستکرده‌که‌ی خویه‌تی به‌بی‌ئه‌وهی گویه بدانه هه‌په‌شه‌ی خواو پیغی‌مبه‌ری خواع^{الله} ده‌رباره‌ی ئه و زیادکردنانه‌ی که به ناوی دینه‌وه ده‌کرین . بویه ئه‌م که‌سانه تازیاتر له و بواره‌دا هیلاک و ماندوو ببن زیاتر هوکارن بوئه‌وهی له خوای گه‌وره دوور بکه‌ونه‌وه و هه‌مردنیش له سه‌ر ئه‌م کاره هوکاره بوکوتایی هاتنی ته‌من به خراپه . خوای گه‌وره و میهره‌بان هه‌مووان بپاریزیت و به‌دوورمان بخات له کاره بیزراوه .

توبیش‌ووی سبه‌ینیت هه لگره که ری‌یواری سه‌رفه‌ری
به‌س دونیا به کولتا بده که نازانی بوکویی به‌ری
کوکردن‌هه‌ودت بوخه‌لکی یه و بوئه‌وانیش توکول به‌ری
ری‌یی توبیش‌وودارانت ده‌وی و به‌تنه‌ماش نی توبیش‌وو به‌ری

ئیمامی شافعی (ره حمه‌تی خوای لیبیت)

لەم چىروكانه پەند وەرىگە!!!

ئەم موجاهيدى ئافرهتىك كردى بەگاور

پىشەوا ابن الجوزي (رەحىمەتى خواى لېيىت) دەگىرىتىه وە دەفەرمۇيىت: كاتىك موسولىمانان ھېرىشيان كرده سەر قەلايى رۆمەكان، قەلايى كى زۆر گەورە و سەخت بۇو، ئىتىر ئەبۇو گەمارۆى قەلاكەيان دا بۇماوهىيە كى زۆر وەرىگايىان لى گرتن ... لەكاتى گەمارۆكەدا ئافرهتىكى پۇمى لە قەلاكەوە سەرى دەرهىتىا.. جا ئەبۇو كابرايەكى موسولىمان بەناوى ابن عبدالرحيم ئەبى بىنى و يەكسەر دلى بۇي چوو سەرسام بۇو پىيى... بۇيە ئەميش نامەيە كى بۇ ئافرهتەكە نارد و نوسىيتى چۈن دەمەۋىت بتىبىن؟ ئەويش ووتى زۆر ئاسانە بە مەرجىك بېيتە گاور و پاشان سەركەۋىتە سەرەوە بولام.... ئىتىر ابن عبدالرحيم چونكە باوەرپى دامەزراو نەبۇو (پەنا بەخوا) ھەرزۇو مل كەچ بۇو بېيارى خۆى داو بۇو بەگاوروچۇو و سەرەوە، ئاي چەندكەسىكى ھەزار ساولىكەيە وادەزانىت ھەمۇو بەختەوەرى لەو ئافرهتەدaiيە، جا ئەبۇو موسولىمانان وايان زانى بىزد بۇوەو زۆر بۇي غەمبار بۇون... بەلام پاش ماوهىيە كى زۆر كە موسولىمانان نەيانتوانى قەلاكە پىزگاربىكەن... پۇيىشتىن... ئىتىر ھەوالىيان بۇھاتەوە كە ابن عبدالرحيم لەبەر خاترى فلانە ئافرهت بۇوە بە گاور... ماوهىيە كى پى چوو پۇزىك موسولىمانان بە تەنيشت قەلاكەوە پۇيىشتىن ابن عبدالرحيم يان كەوتەوە ياد.... بۇيە پرسىياريان كردو كەوتىنە بانگ كردى بەناوه كۆنەكەي خۆى ابن عبدالرحيم ووتىيان ئەبۇو ئىستىا ابن عبدالرحيم چى دەكەت؟ خەريكى چىيە؟ ئەويش كە گۈيى لەبانگە بۇو سەرى دەرهىتىا ووتى: چىتىان دەۋى ئەمانىش ووتىيان ھا ئەبۇو و يىستى دەستت كەوت ئەي كوا ئەبۇو هەمۇو قورئانە كە لەبەرت بۇو ئەي كوا ئەبۇو هەمۇو زانست و

زانىارىيەت ئئەي نويىزەكانت ؟....

ئەويش وەلاميانى دايە وە ووتى: هەموو قورئانم لە بىر چۆتە وە، وە زانىارىيە كە شىم پويىشت، وەھىچ ئايە تىيىكم لە بىر نە ماوە تەنها يەك ئايەت نە بىت ئەويش ئە وە يە كە دە فەرمۇيىت: ﴿رُبَّمَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ (٢) ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَلِلَّهِمْ أَلَمْ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ﴾ (٣) ﴿الْحَجَرُ وَاتَّهُ ئَوْكَسَانَهُ كَلَهُ دِينِي خَوَا هە لگەپانە وە بىيى باوه ربۈون خۆزگە و ئاوات دەخوانز كە هەرمۇسولمان بۇونايە، جا ئەي موھوممەد ﷺ جارى لييان بگەرى و وازيانلى بېھىنە با بە ئارەزووی خۆيان پابويىن وبخۇن وبخۇنە وە، وە سەرەنجام خۆيان دەبىنە وە ووكە چىان بە سەردىت.

ئەو پىياوهى بەردەوام دەيىووت من لە (سەقەر) دام

ئەم پۇوداوه راستە قىنه يە و لە شارى رىاز لە سەرىيە كىڭ لە شەقامە گشتىيە كانى ئەو شارە بىنراوه، كە لە سەر زارى سى گەنجى شاھىدحال گىرپداوه تەوە كە لەو كاتەدا ئامادە بۇونە و كە دەلىن: ئىمە كاتىيەك لەو بەرى شەقامە كەوە راوه ستابۇوين كاتىكىمان زانى دوو ئۆتۈممۆبىل بە يە كىاندارداو پۇوداوى لېكدان و تىكشىكان پويىدا، جاكاتىيەك ئىمەش چوينە سەر پۇداوه كە بىرایەكى مەرورىش گەيشتە ئەوى، بۇيە كە بىنېتىمان ناو سەيارەكە سى گەنجى تىيدا بۇو دوانىيان دەست بە جى گىانيان لە دەست دابۇو، بەلام يە كىكىيان مابۇولە كاتى گىانداندا بۇو، جا ئىمەش بەردەوام ئامۆژگارىيمان دەكىرد بە وەي كە بلى لالە اللە، بە لکو سەرفاز بىت، بەلام ئەو گەنجە بى گويدانە قىسە كانى ئىمە هەردەيىووت: آنافى السقىر.. أنا في السقىر... واتە من لە سەقەر دام... من لە سەقەر دام (سەقەر ناوىيىكە لەناوە كانى دۆزەخ تايىبەتە بەوانەي كە نويىشيان نە كردووە) جا بەردەوام بۇو تاكو مەرد، دواي ئەوە برا مەرورەكە لە ئىمە پىرسى ئەرى سەقەر چى يە، ئىمە ش لە وەلامدا وتمان (پەنا بە خواي گەورە) لە سەقەر ئەوە شوينىيىكە لە ناو دۆزە خدا

تاییه‌ته بهوانه‌ی که نویزیانه کردوه یان هر لکاتی خویشیدا نه یان کردوه، و هک خوای گهوره ده فرمومیت: ﴿مَا سَلَكْكُمْ فِي سَقَرَ﴾ (۴۲) ﴿فَالْوَالْمُنَصَّلِينَ﴾ (۴۳) وَلَمْ تَكُنْ تُطْعِمُ الْمُسْكِنِينَ﴾ (۴۴) وَكُنَّا نَخْوَضُ مَعَ الْحَائِضِينَ﴾ (۴۵) وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ (۴۶) حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ﴾ (۴۷) ﴿الْمَدْرُثُ ۴۲﴾ وَاته: کاتی بیباوه‌ران و تاوان باران ده خرینه دوزه‌خوه پرسیاریان لی ده کریت؟ ئایا ئیوه به هوی چی یه‌وه خرانه سه‌قه‌ره‌وه ئه‌ونیش له و‌لامدا ده‌لی: ئیمه له گروی نویزکران نه‌بووین، وه ناندھری هژارانیش نه‌بووین، وه له‌گهله‌لی هه‌واو تاره‌زوووندابوین و گالت‌مان به دین و شوین که‌وتانی ده‌کرد، وه پوشی دوایمان به درو ده‌زانی و باوه‌پمان پیی نه‌بوو، تا ئه‌و کاته‌ی مردن یه‌خه‌ی گرتین و گه‌پاینه‌وه بو لای خوا^(۱).

گه‌نجیک دهیووت من کافرم به دینی خوا

یه‌کیک له زانا به‌رزه‌کان که ناوی (عبدالعزیز بن ابی رواد) بوو ده فرمومیت: من ئاماده‌بووم لای پیاویک که له سه‌ره مه‌رگدا بوو، منیش پیم ووت دهی ئیستا بلی لاله الا الله ئه‌ویش هر دهیووت من بی باوه‌رم به دینی خوا بی باوه‌رم به و ووشیه (په‌نا به‌خوا) پاشان به‌رده‌وام بوو له‌سهر ئه و ووت‌هیه و تاکو گیانی ده‌رچو مرد، ئینجا منیش زور سه‌رم سورما له و ووت‌هیه و پرسیارم کرد له‌باره‌هیه وه؟ پییان ووتم یا شیخ ئه‌وه که‌سیک بوو که به‌رده‌وام سه‌رخوش بوو به عاره‌ق، منیش ووتم له‌تاوانه کانتان بترسن به‌پاستی ئه‌مه پووداویکی ترسنناک بوو^(۲).

(۱) بروانه: حسن الخاتمة يوسف الحج احمد (۲۷).

(۲) بروانه: حسن الخاتمة يوسف الحج احمد (۱۸).

پېش ئەوهى لەوى لە (قىامەت) خەمى پەشىمانى بچىزىت لىرىھ....

لە (دونيادا) بەئاگا وەردەوە !!
ئەى برای خۆم خوشكى بەرىزم

بەپاستى زەنگ وزارى دونياوخۇشى وپازەوهىيىھ كاتىھىكىي دل ودەرۇون
وبىركىدنەوهۇزىيانى مروقەكانى بەتەواوى داگىركردووھ، ھەورەھابىگومانىن لەوهى
كەسزاوتولەسى سەخت وېئىش لەدواپۇزدانىماھەكراوه بوتاوان باران وياخى بۇون
لەخواى گەورە، جا بەبىينىنى ئەوسزايدى يەكسەرپەشىمان بۇونەوهۇپەنجەگەستن
دەبىيته پېشەى ئەوانەى كەھمېشە لەدونيادا گالىتەيان بەباوهەرداران دەكىدوپەدرۇو
فرۇفىيەل جاسوسى كىردىن لەسەرگەنجانى خواناس وشۇين كەوتەى بەرنامەو پېبارى
پېغەمبەرى خواجىلەنەمېشە لەئازاردان چاوسوركىرنەوه لەموسولمان كەم
تەرخەميان نەدەكىردى، لەويىدا هيچيان بۇنامىننەتەو جىڭە لەوهى پېسواوسەرشۇپن
وھەرچاوبەرەخوارىن، بەلام داخو لەوى ئەپەشىمان بۇونەوهۇچاۋ بەرەۋىزىريە
سەودى ھەيە؟! نەخىرنەك ھەرسووديان پىنناڭەيەنى بەلكۈ زىياتىر
شەرمەزاردەكىرىن و ئىنجا فەرمان دەكىرىت بە ئەندامەكانى لاشەيان كە شاهىدىيان
لەسەر بىدەن ئەو چاوهى كەتاوانى پى ئەنجام داوه ئەۋەدەست وپەنجەيەى
كەبەنوسىنە ژەھراوىيەكانى موسولمان وشۇين كەوتەى پېشەوابى چىلەنلىك پى
ئازارداوه، يان ھەرئەندامىك لەلاشەى بەھەرسىيۇھەيەك ئىيشارەتىكى پى كىرىبى
بەمەبەسىتى رېق بۇونەوه لە موسولمانان، وەبەردەۋامىش لەنالا-و
ھاواروشىيەندان، بەلام ھىچ لەسراكەيان سووك نابىت، وەبەردەۋام گالەيى
لەھاوه لەخراپەكانىيان دەكەن كە لە زىيانى دونيادا پىگاي پاستيان لى ۋن كىردى و
پاپىچى پىگاي خوارو شەپو بەرەو ھەلدىريان بىردى، جاڭەواتە پېش ئەوهى لەوى

په شیمان ببیت‌وه لیره بهنگا و هره‌وه په له‌که و ته‌مه‌نیش که‌می ماوه خیراکه و
بگه به کاروانی پرسه روه‌ری پیغه مبه‌ران و هاوه‌لان و شوین که‌وتوانی ئه‌م به‌نامه
پیروز و پربه‌ره که‌ته، نه‌که‌ی سه‌رمایه‌ی زیانی دونیات بگوپیته‌وه به‌چند خوشیه‌کی
که‌می براوه، و بشرزانه ئه‌ی ئه‌که‌سه‌ی تاکو ئیستا له‌سه‌ر پیچی خوای گه‌وره‌دایت
وبه‌رد و امیت له‌سه‌ر ئه‌نجام دانی تاوان ئاخنارازانی تو بنده‌ی خوایه‌کی که‌ه‌م‌موو
ژیانت به‌دهست ئه‌وه ؟ئه‌ی نازانی پوزی به‌یانی و ئیواره‌ت هرله‌سه‌ر ئه‌وه ؟برپانه
ده‌ورووبه‌رت تو خوا چه‌ندکه‌س له هاوبی نزیکه کانت که له گه‌لتا بیون یان
هه‌رنه‌بیت ناسیارت بیون یان خزمت بیون مال‌ثاواییان لی کردی !؟! ئه‌ی چیان
لی‌هات ؟ ده‌که‌واته بهنگا و هره‌وه چونکه هیچ که‌سیک نیه له‌دونیادا
هه‌له‌نه‌کات، به‌پاستی هه‌م‌ووکه‌سیک شایه‌نی هه‌له‌یه، به‌لام باشتین که‌س ئه‌وانه‌ن
که‌دان به‌هه‌له‌کانیاندا ده‌تین و پاشگه‌زده‌بنه‌وه لیی و بو هتاهه‌تایی پووده‌که‌نه‌وه
ئایینی پیروزی ئیسلام، و بشرزانه ته‌وبه کاتیکی دیاری کراوی هه‌یه ئه‌ویش تاکاتی
سه‌ره‌مه‌رگه. که‌واته ئیستاهه‌میونان له‌چاوه‌پوانی مردندا ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ین، خوای
گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلٍ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا
تُنْصَرُونَ ﴾ (الزمـر) (۵۴) واته: بگه‌رینه‌وه بولای خواو مل که‌چ بن
بوقه‌رمانه‌کانی، پیش ئه‌وه‌ی تووشی سزای خوایی بن، پاشان که‌سیک نه‌توانیت
سه‌رتان بخات وبه‌رگیتان لی‌بکات. که‌واته ته‌وبه و گه‌رانه‌وه بوباه‌شی ئیسلام
باشتین هوکاره بوئه‌وه‌ی مروءة دل‌نیابیت له کوتایی ته‌مه‌نی، پیغه‌مبه‌ری
خوای ﴿ ده‌فه‌رمویت: (جَعَلَ بِالْمَعْرِبِ بَابًا عَرَضًةً مَسِيرَةً سَبْعِينَ عَامًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُعْلَقُ مَا لَمْ
تَطْلُعْ الشَّمْسُ مِنْ قِبِيلِهِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) (۱) واته: خوای گه‌وره ده‌رگای ته‌وبه‌ی
کرد و ته‌وه بوبه‌نده‌که‌ی تاکو ته‌وبه‌بکات له‌پوزن‌تاواوه که‌پانیه‌که‌ی ۷۰ ساله‌ پی

(۱) رواه الترمذی و ابن ماجه وصححه الشیخ الابنی فی صحيح مشکاة المصایح (۲۳۴۵).

یه، ئەوده رگایه دانا خریت و به رده وام کراوه یه تائە و کاتەی رۆژلە پۆژندا اووه هەلنەیات. ئەوه ش و تەی بە پیزى خوابی گەوره یه. ھەوره ها باشترين سەرمایه و دەستكە و تىك کە مروقق ھەببىت بودولار پۆز بريتىه لەپەشيمان بۇونەوە، پېش ئەوهى كۆچكەت بۇئەوەي، وە كەسى تىكە يشتووزىرئە و كەسەيە كە نامەي كردە و كانى دەپازىنىتە وە بە كردە وەي چاك و جوان، چونكە رۆژلە دادىت كەنامەي كردە وە كان ئاشكرا دەكىيت، كەسى عاقىل و زىير ئەوكەسەيە كە بە رده وامە لە سەرزە نىشت كەنامى نەفسى، وە كردە وەش ئەنجام دەدەات بۇ دواى مردىنى، وە كەسى بى عەقل و كەم فامىش ئەوكەسەيە كە شوين ھەوا و ئارەزۇوه كانى كە و تووه و هىچ كردە وەيەك ئەنجام نادات و بە تەماي خوابى گەوره شە پىزكارى بکات. پېغەمبەرى خوابى كەنامى لە فەرمۇودەيە كى قودسىدا دەفەرمۇيىت: خوابى گەوره دەفەرمۇيىت: (قال اللّهُ يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتِنِي وَرَجَوْتِنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَىٰ مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أُبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغْتُ ذُنُوبَكَ عَنَّا السَّمَاءُ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتِنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أُبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَا تَبَيَّنَكَ بِقُرَابَهَا مَغْفِرَةً^(۱)) واتە: ئەي نەوهى ئادەم تاكو تو ھاوارم بويىكەيت و داواملى بکەيت، ئەوه منىش لە وەي كەر دووته ليت دەبورم وە باكىشىم پىيى نىيە، وە ئەي نەوهى ئادەم ئەگەر تاوانە كانت هىندە زۆربىت كە بگاتە ناو ھەوره كانى ئاسمان، وە لام دان بنىي بە تاوانە كانت وزۇوتە و بە بکەيت و بىگە پېيىتە و بە تەواوى وە داواى لىخوشبوونىملى بکەيت ئەوه ليت دەبورم، ئەي نەوهى ئادەم ئەگەر پېيىتە زۇو، ئەوه من ليت خوش دەبم، بە مەرجىيەك هىچ بگە پېيىتە و بەشيمانى دەربېرىت زۇو، ئەوه من ليت خوش دەبم، بە مەرجىيەك شەرىك وە وە لىك بۇ پېيارنە دابىتىم.

(۱) رواه الترمذى وصححة الشيخ الالباني في صحيح الجامع (۴۳۸) .

ئەی خوشک ویرا ناموو غەریبەكان ﴿ موزدەی بەھەشت ﴾ ئى خوا بوئیوەيە.

ئەی ئەوكەسەی لەسەر دینى خواى گەورە بەردەوانىن و لەمپەرو پىگەكانى پۇزگارى سەردەمى نەفامى و شوين كەوتىن ئارەزۇوه كان ناتان خەلەتىنى، ئەي ئەو كەسانەي خوشبەختى ونازاو بەخشى كوتانە هاتووى دوا رۇز ناگۇرنە وە بەزىانىكى كاتى و پېر لەئازارو كىشە، ئەي ئەوانەي سەرفرازى و بەختى وەريتان پىش ھەموو لايەنە ماددى و شتە دونيايىه كان خستووە، موزدە بوھەمۇوان ئارام بىگىن لەسەر ھەموو ئەو بەلاؤ ناھەمواريانەي كە دىتىنە پىگا دلىنابىن دوارپۇز ھەرىۋئىسلامە وە رەموسولمانان شايىھنى باشتىر بەرپۇھە بىردى ياساو دەستتۈرە بى ھەلە و بى كەم و كورپىركەن كە ئەويش ((قورئانى پىرۆزە)) بويىھ بىزانن خواى گەورە و مىھەرەبان دەفەرمۇيىت: ﴿ يَا عَبَادَ لَا حَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ (٦٨) الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ (٦٩) ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ (٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيَ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّلُ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٧١) وَتَلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢) لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ (٧٣) ﴾ الزخرف واتە ئەي بەندەكانم ئەمروۋئىترىخەم و ترس و بىمييكتان نابىتىت و دل گرانىش نابىن، جائىيە ئەوانە بیوون كەمۇسولمان بیوون و بىرواتان ھىنابىو بە نىشانە و بەلگە كانى خواى گەورە، دەي فەرمۇو بىرۇنە بەھەشتە وە خوتان و ھاوسەرە كانىنان خوتان و ئەوانە تان كە ھاوبىا وەرپىوون و خواناس بیوون، جا بخۇن و بخۇنە وە لەسەر سىينى و سفرەي پازاوهى ناو بەھەشت و كۈپى ئالتۇونى وئەوهى خوتان ئارەزۇوى دەكەن و دىلتان داواى دەكەت وە ئەوهى كە چاۋ ئارەزۇوى بىيىنى دەكەت وە بۇھەتا ھەتايىش تىايىدا بىيىنى وە پىرۆزتابىت، ئا ئەو بەھەشتە كە ئىستىتا ئىيۇھ بیوونەتە خاوهنى وە بیووته میراتى شايىستە ئىيۇھ، ئەويش بە هوئى ئەو كارو كردى وە چاكانەي كە خوتان لەسەرەي

ماندوو دهکرد و به رده وام بیوون له سه ری، ده بخون له و میوه هاته هه ھجورانهی که بوتان ئاماھدیه و به رده وامه بوتان بھبی که م بیوونه و هو ته واو بیوون. به پاستی تنهها خوای گهوره ده توانيت ئا بھو شیوه یه و هسفی پازاوه یی به هه شت خواردن و خواردن و بھو به تام خوشە کانی بکات، وھ مروقیش تامه زرۇی ئه و دیداره خوشە بکات، که واتھ زور پیویسته ئاگاداربین چونکه ئه و نازو خوشیه هرروا به سانایی نایاتھ دهست و مروق لیئی به هرھمەند نابیت، ئه وھ بۇ ناموکانه ئه وھ بۇ غەریبە کانه کام غەریب و نامو؟؟ ئه وانهی که پیغەمبەری خوا^{لله} وھ سفیاندا دەفەرمومىت: (بَدَا
إِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَا غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْعُرَبَاءِ)^(۱) واتھ: دینى ئىسلام سەرەتا بە نامویی دەستى پى کرد، وھ هر بە نامویش دەگەپیتھو، جا موژدە بۇ ھەلگرانى ئەم دینە لە کاتىكدا کە ناموشن. بەلى بە پاستی جوانە سبحان الله موسولمانان سەرەتاي دينداريان نامو بیووه وھ رېھوھش دەستيان پى کرد، وھ هەرواش هات تاكو پۇزگارى ئەمپۇمان کە بە چاۋى سەر دە بىيىنن و بە گويمان دە بىيىستىن، لىرە و لەوي جياوايان زورە چونکه ئەوان شوين ئارەزوو کە وتۈون و موسولمانىش خۆى لى دەپارىزىت، ئەوان فەرمان بە خراپە دەكەن و موسولمان بە چاکە، ئەوان حەرام دەخون و دە خۆن و دە خۆن و دە موسولمان پىچە وانه يان دە کات، ئەوان گوئى بىستى مۆسىقاو گورانى چاوشە بى نرخە کان دە بن و موسولمان گوئى بىستى قورئان و سوننەت و وانه شەرعىيە کان دە بىت، ئەوان را دە بويىرن و مالا و سەر وھتى دونيا و رېباودىزى پىشە يانه موسولمانىش ناموو دوور لە مانە ژيان دە بەنە سەر، جا ئىستا گرنگ نىھ، بە لىك دوا پۇزگرنگە و ئەوي پۇزى جياكە رەھوھى پاستى و ناراستىيە، ناموکان بە رەو بەھه شت و ئارەزوو پەرسانىش بە رەو دۆزەخ. هە رەوە ها پىغەمبەری

(۱) رواه مسلم (۳۸۹).

خواهەدەفه رمویت: (فَإِنْ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامًا الصَّبَرُ فِيهِنَّ مِثْلُ الْقُبْضِ عَلَى الْجَمْرِ لِلْعَامِلِ فِيهِنَّ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَجْرُ خَمْسِينَ رَجُلًا مِنَّا أَوْ مِنْهُمْ قَالَ: بَلْ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ^(١)) وَاتَّه: لَهُ پاش ئیوه پۆزگاریک دادیت بەسەر نەوە کە مدا کە ئارام گرتەن لەو روژەدا وەکو ئەو کەسە وايە کە پشکویە کى سوورە وە بۇ بگریت بەناو دەستى، وەئەو کەسە لەو پۆزگارەدا كەردارى چاکە ئەنجام بىدات خىرو پاداشتى پەنجا كەسى ھەيە، ئەگەر وەك ئەوكارە ئەوبىكتا واتە ئارامى لەسەر بگریت، و تيان ئەپىغەمبەرى خواخىرى پەنجا كەس لە ئىمە يان لە خوييان، فەرمۇسى بەلكو خىرى پەنجا كەس لە ئیوهى ھاوەلان ئايىتا كەنۋەتە باهم شىوه يە لەنەفسى خوت پرسىوەتە وە؟

- ١- ئايىا لەو تەمەنە زۆرەي زيانىت كە بەسەرت بىدووە بۇتەنها جاريکىش لەنەفسى خوت پرسىوەتە وە؟
- ٢- ئايىا لەوبەرnamە يە كەھەلت بىزادووە و كەردىتە سەرمەشقى خوت تائىستا قوربانىت لەپىنایا ويدادا وە؟
- ٣- ئايىا لەخوا ترسانەكت وايلى كە كەردىووى كە لەنەپىنى وئاشكرادا وەك يەك خوابپەرسى؟
- ٤- ئايارپۇزىك لەپۇزان لەيەكىك لەنەندامەكانى لاشەت پرسىوەتە وە لەكتى ئەنجام دانى تاوانىيەكدا پىيى؟
- ٥- ئاياهەولەت داوه لە زانىستى شەرعىدا پشت بەسەرچاوهى پاك و بىيگەرد بېبىستى؟
- ٦- ئاياخوت لەپىزى كام لەمانە دەبىنېتە وە (دەولەمەندىيەكى دەن تىر، هەزارىيەكى قرجۇڭ، نەخوشىيەكى ئارام گر)؟

(١) رواه أبو داود وابن ماجه والترمذى وصححه الشیخ الابانی في صحيح الترغیب والترھیب (٣١٧٢).

۷- ئایا له خوت پرسیوه‌ته و که له پوژى دوايیدا خه ساره تمەندىرىن كەس له كرده و دا
كىيە ؟

۸- ئایابانگەوازەكەت به گوئىرە سوننەتى پىغەمبەرى خوا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} بۇوه ؟

۹- ئایاخوشە ويستى ورق ليبۇونە وەت (الولاء والبراء) تەنها له پىنناوى خوا دا بۇوه ؟

۱۰- ئایا كاتىك شىيكت بە خشىبىت ھەستت نە كردووه پىت خوشبىت باست بىكىت ؟

۱۱- ئایا چەند جار پەنات گرتۇوه بەخوا لە فيتنە ھەلگەرانە و له سەر دينى خوا و
بەرنامە پىرۆزەكەي ؟

۱۲- ئایابەتە واى خوت ئامادە كردووه كە له ناو گوپدا رووبەرووی ھەردوو مەلائىكەي
بە پىزىز (نە كىرومۇنكەن) بىتە وە، يان چىت ئامادە كردووه بۇئەوكاتەي لېت دەپرسىرىتە و
دەربارەي باوه پىوون ؟

۱۳- ئایا تەفسىرى ئەم ئايەتە پىرۆزەت خويىندوتە و **وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ أَمْنًا بِاللَّهِ فَإِذَا
أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا
مَعَكُمْ أَوَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ (۱۰).**

۱۴- ئایا بەدواي هوکارە كانى بە رده وام بۇون له سەر دىندا گەپاوى تاكو ئىستا ؟

۱۵- ئایا توى ئەوكەسەي كە ناتە وى بچىتە دۆزە خە وە ؟

۱۶- ئایا بۇتنە يەك جارىش بىت ژياننامەي ئەم پىاپو ئافرهتە بە پىزانەت خويىندوتە وە
لە ژيان و بە سەرەتايان خوت شارەزا كردووه، (ئىبن تەيمىيە و ئىمامى ئە حمەد و خاتوو
پابىعەي عەددەوي) ؟

۱۷- ئایا زانىوتە نىشانە كانى دوورپۇوان چىن لە دواپۇزدا ؟

۱۸- ئایا لهم فەرمۇودەيە پىغەمبەرى خوا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} تى گەيشتۈرى كە دەفەرمۇى:

(اللَّهُمَّ لَا مَانَعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفعُ ذَا الْجَدَّ مِنْكَ الْجَدُّ)^(۱)

۱۹- ئاي زانىوت بەختە وەرى مروقە كان لە كويىوه سەرچاوهى گرتۇوه و بەچى بە دەست

دیت و له کویشنه وه ته‌واو ده‌بیت؟

۲۰- نایا به خویندن‌وهی ئەم پەرتۆوکەی به رده‌ستت بپیارت دا ئىتر ته‌ویه دوا نەخەيت و بەرده‌وام بیت لەسەر دینی خوا وەساردبۇونەوە و بى تاقەت بۇون و ماندۇوبۇون پۇوت تى نەکات، تائەگەيىتە ناو گۈرە تەنگ و تارەكەت.

پېشەوا شافیعى (پەحمەتى خواى لېتىت) دەفەرمۇیت:

كُلُّ الْعِلُومِ سِوَى وَالْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ
الْأَخْدِيثُ وَالْفِقَهُ فِي الدِّينِ
وَمَا سِوَى ذَاكَ وَسَوْاسُ الشَّيَاطِينِ
وَاتَّهُ هَمُو زانستەكان بوقىرىيۇون و فيرگىردىن خۆخەريك كردىنە
تەنها فەرمۇودەوشارەزابۇون لە دىن نەبىت مايەي خۆزگاركىرىنى
زانست بىرىتىيە لە وەى كە بتوانى بلېت پېغەمبەرى خواشىلەواى فەرمۇو
جگە لە ماناش ش ئەوانى تر هەمۇوى وەسوھسە و ختۇرەي شەيتانەكانە
(كە پېشەوا زىاتر مەبەستى علم الکلام و فەلسەفە و مە نطقە كە مروقە كان دوور
دەخەنەوە لە فېرىيۇون و بەدواداچۇونى قورئان و سوننەت، و دەھەمېشە فېرى قىل و قال يان
دەكەن). .

لە کوتایي ئەم باسەدا.....

بۇھە مۇوکەسىكى خاوهن ويژدان وېئاگا، لە کوتايى ئەم نامە يەدا، پىت دەلىم شەيتان خەويى لە خۆى قەدەغە كىدووه تاكىتوى بەندەى خوا لە سەر پىگاي راست لاببات و گومراوسەرلىشىوات بكتا، وە هەموۋئاوات و ئامانجى ئەوهى كە شوينى كە وتوانى زورىن و لە دواپۇزىشدا لە ناوه پاستى دۆزەخەوە گالتە بە شوينى كە وتوانى بكتا، وە بە تايىبەتى لە هەموۋ سات و كاتە كاندا بە تايىبەتى تر لە كاتى سەرەمە گدا، جاتوش هوشيارو بە تاگابە نەكەى لە دونيا داخەمى گەورەت رازى كردى شەيتان و شوينى كە وتوانى بىت، بە رده وام زمانى پاراو بکە بە يادى خواي گەورە، چونكە بە پاستى گەورە ترىن و پەناگاترىن شوينى بۆپاراستنى توڭىزىشىۋەت لە شەيتان وە بىزانەھە رەگىزخوت رامەھىنە لە سەرتاوانى بچووك، چونكە هەر دەھەنە دە بىت بەدار، كاتىك ئە بوگالب مامى پىيغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كە يىشتە سەرە مەركە لە و كاتەدا ئە بوجە هل و عبد الله كورى ئوبەى لە لاي بۇون، پىيغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هات بولاي فەرمۇسى: ئەي مامە بلى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ئەمە و تەيە كە ئەگەر بىللىي شاھىدىت بۇ دەدەم لە لاي خواي گەورە لە پۇزى دوايدا، جا يەكسەر دۇزمانانى خوا ئە بوجە هل و عبد الله پوودەكەنە ئە بوقا تالىب و پىيى دەلىن: ئە وە چى دە كەيت ئەي ئە بوقا تالىب؟ ئايا پىشت لە دينى باب و باپيرانت ھەلدەكەيت؟ جا پىيغەمبەرى خواش بِسْمِ اللَّهِ (بە رده وام لىي دووبىارە دە كردى و تا ئە و وشەپىروزە بلى و سەرفرازى دواپۇزىت)، بەلام ھاپىيکانى واذيانلى نەھىنناو بە رده وام پىيان دەوت ئەي ئە بوقا گالب نەكەى! ئىتىر ئە وە بوقا گالبىش ووتى: من لە سەر دينى باب و باپيرانم دە مرم، وە پازى نە بوقا بلى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^(۱) كە واتە: ئە وە كە سەرى دە تە وى

(۱) رواه البخاري (۱۳۶۰) مسلم (۳۴) .

کوتایی ته‌مانت به به رده‌های بیوون له سه‌ردینی خوابیت، بزانه هاوری و دوسته کانت کین و له سه‌ر کام به رنامه و یاسا ده پون، چونکه کیت خوش بوبت یان هاپی کی بیت له دونیادا له دوا پوزیشدا له گه ل ئه و که سه‌دا کوّده کریبیته و هوراپیچی دوا مه‌نژلی خوت ده کریبیت، له کوتایدا داواکارم له خوای گه‌وره کاره کانمان لی و هر بگریت و بگویره‌ی قورئان و سوننه‌تی خوش ویسته که‌ی ﷺ بپوین به پیوه. ((وه داوایه‌کی برایانه‌ش بو هه موو خوشک و برایه‌کی به پیز هه رکات له دوای خویندنه‌وهی ئه م بابه‌تہ هه ستستان به هه له و کرج و کالی پینووس کرد تیایدا ئاگادارم بکنه‌وهو خوشتان راست که‌ره‌وهی هه له که‌بن، چونکه بیگومان هیچ مروقیک نیه هه له و له بیرچوونی نه بیت، ته‌نها خوای گه‌وره و میهره‌بان به سه‌ر هه موو شتیکدا به ده سه‌لاته و هر خوشی شایانی بی هه له و بی که‌م و کوپیه))

براتان

م. فرهیدون موحده‌محمد (ناحیه‌ی تکیه)

ر. موبایل (۰۷۷۰۱۴۳۱۷۷۹)

﴿ اللَّهُمَّ يَا مُقْلِبَ الْقُلُوبِ ثَبِّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ ﴾

﴿ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَسْخُذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الْذِلِّ وَكَبِيرٌ تَكْبِيرًا ﴾  الإسراء: ۱۱

سەرچاوهکان

- ١- قورئانی پیروز.
- ٢- تفسیر القرآن العظیم / أبي فداء اسماعیل ابن کثیر.
- ٣- مختصر تفسیر الطبری/أبی یحیی محمد بن صمادح التجیی
- ٤- صحيح البخاری/شرح غریب صحيح البخاری لابن الحجر العسقلانی
- ٥- صحيح مسلم/شرح صحيح مسلم یحیی بن شرف التووی
- ٦- صحيح الجامع الصغیر/الشیخ المحمد محمدناصرالدین الالباني
- ٧- صحيح الترغیب والترھیب/الشیخ المحمد محمدناصرالدین الالباني
- ٨- أحكام لجائز وبدعها / الشیخ المحمد محمدناصرالدین الالباني
- ٩- صحيح وصایا الرسول/سعد یوسف أبو عزیز
- ١٠- الاستقامة/للشیخ أحمد بن عبدالحليم ابن تیمیة
- ١١- أحیاء علوم الدین /الامام الغزالی
- ١٢- جامع العلوم الحکم/ابن رجب الحنبلي
- ١٣- الزهد / الامام احمد بن حنبل
- ١٤- الاخلاق الاسلامية/سعد یوسف ابو عزیز
- ١٥- حسن الخاتمة/یوسف الحاج احمد
- ١٦- كتاب التعريفات/علي بن محمد الحرجاني
- ١٧- معلومات مهمة من الدين لا يعلمه کثير من المسلمين / محمد بن جمیل زینو
- ١٨- الثبات على الإسلام /سلیم بن عید الملائی
- ١٩- الثبات في الدين واثره في حياة الامة / محمد بن احمد سیداحمد
- ٢٠- مردن و زیانی ناو گۆر/ م.محمد مەلا فائق
- ٢١- هوکاره کانی دامەزراوی / سەعدى عەلی حەسەن
- ٢٢- بهەشتی تامەززوقیان /م.عبدالمجید عبدالحمید
- ٢٣- گۆڤاری پىگای راست/ ژمارەکانی ١، ٣، ٩، ١١

پىرسىتى باپەتكان

ژمارەت لەپەرە

باپەتكان

- | | | |
|--|-------|-------|
| ۱- پېشەكى | | |
| ۲- پىنناسەتى باپەتكان | | |
| ۳- بەردەوام بۇون لە سەر کام پىگا؟ | | |
| ۴- مۇزىدەيەك بۇ ئەوانەتى باپەتكان | | |
| ۵- پاپەتكان دەرىبارەتى باپەتكان | | |
| ۶- گولبىزىرىك لە فەرمۇودەكان دەرىبارەتى باپەتكان | | |
| ۷- بەردەوام بۇون لە پاپەتكان دەرىبارەتى باپەتكان | | |
| ۸- ئايىا باوهەر جىڭىرىھ يان زىياو كەم دەكتات؟ | | |
| ۹- گىنگتىرىن هوڭارەكانى باپەتكان | | |
| ۱۰- بەردەوامى و دامەزراوى ھەلگرانى دىنى خوا | | |
| ۱۱- كۆتاپىي هاتنى تەمن بە چاكە يان بە خراپە | | |
| ۱۲- نىشانەكانى كۆتاپىي هاتنى تەمن بە چاكە | | |
| ۱۳- كۆتاپىي هاتنى تەمن بە خراپە | | |
| ۱۴- نىشانەكانى كۆتاپىي هاتنى تەمن بە خراپە | | |
| ۱۵- لەم چىرۇكانە پەند وەربىگە | | |
| ۱۶- پىش ئەۋەتى باپەتكان دەرىبارەتى باپەتكان | | |
| ۱۷- مىۋەيەك بۇ نامۇكان لە دونىادا | | |
| ۱۸- ئايىا تاڭو ئىستا لە خۆت پەرسىيەتەوە؟ | | |
| ۱۹- لە كۆتاپىدا | | |
| ۲۰- سەرچاوهەكان | | |
| ۲۱- پىرسىتى باپەتكان | | |